

SERVIERS/

MEDIA

KOSOVO

III

Serviërs

Media

Kosovo

3_A

Tien jaar na de oorlog zijn de problemen in Kosovo nog altijd levensgroot

De kalasjnikov ligt nog in het keukenkastje

TEKST PIETERNEL GRUPPEN

- * Sinds ruim een jaar heeft Kosovo eindelijk zijn felbevochten onafhankelijkheid.
- * Maar de inwoners kopen weinig voor die vrijheid zolang er geen werk is en wapens nog volop in omloop zijn.

“De regering doet niets voor mij. Ik heb jaren offers gebracht om mijn land te bevrijden. Die politie komen nog maar net kijken.” Agim Drenica was tien jaar kok bij het Kosovo bevrijdingsleger (UÇK), dat in de jaren negentig vocht tegen de Servische president Milosevic. Met zijn 52 jaar is hij te oud om opgenomen te worden in de nieuwe veiligheidsdienst. Op zoek naar werk zit hij in het uitzendbureau in de hoofdstad Pristina dat met Nederlandse steun is opgezet. Ex-strijders zoals Agim worden hier geholpen bij een zachte landing in de burgermaatschappij. Internationale donoren brachten 13 miljoen euro bijeen om 1500 ex-strijders aan het werk te helpen. Nederland draagt ruim twee miljoen bij. Een hoop geld voor een relatief kleine groep mensen. Maar volgens Carel Brands, verantwoordelijk voor ontwikkelingssamenwerking op de Nederlandse ambassade in Pristina, klinkt het budget ruimer dan het is. “Een strijder die jarenlang in groot gevaar heeft verkeer, school je niet zomaar om. Bovendien moet van dat geld ook nog twaalf maanden ontslagpremie worden betaald.” Brands vindt het belangrijk dat juist de ex-strijders van de straat worden gehouden. “Nog een werkloze erbij helpt Kosovo niet vooruit. Zeker niet als het iemand is die een wapen weet te hanteren.”

Salvo

Wapens zijn er tien jaar na de oorlog nog volop in Kosovo. Mitrailleurs, luchtdruk-pistolen, zwaarden en messen hangen netjes

naast elkaar in de kelder van het hoofdbureau van politie in Pristina. Ze zijn in beslag genomen bij schietpartijen, overvallen en huiszoekingen. Volgens schattingen circuleren er tien jaar na de oorlog nog vierhonderdduizend kleine wapens in Kosovo. Dat betekent dat elk gezin ongeveer anderhalf wapen in zijn keukenkastje heeft liggen. Volgens politiewoordvoerder Veton Elshani lopen ruzies sneller uit de hand door de aanwezigheid van zoveel schiettuig. Bovendien gebeuren er veel ongelukken. “Door de oorlog en jarenlange onzekerheid over de status van Kosovo zijn mensen geneigd wapens bij

“Nog een werkloze erbij helpt Kosovo niet vooruit”

zich te dragen.” Daarnaast hoort het volgens Elshani tot de traditie dat mannen een wapen bij zich dragen en dat ook gebruiken. Tijdens bruiloften mogen ze graag met kalasjnikovs een salvo afschieten. Niet zelden worden daarbij mensen geraakt die de stoet bekijken. Op feestdagen deelt de politie dan ook felgekleurde stickers uit met de tekst ‘Vier feest met je hart en niet met een wapen’. Voorlichting op scholen moet het wapengebruik verder terugdringen. Zulke campagnes worden ook met Nederlands geld ondersteund. Ook bij deze projecten is een lange adem noodzakelijk, vertelt ambassade-medewerker Carel Brands: “Het gaat om een mentaliteitsverandering. Je kunt niet zomaar een dorp inlopen en zeggen dat iedereen zijn wapen moet inleveren.” Zonder veiligheid geen groei, zonder economische groei geen armoedebestrijding, is de gedachte achter de Nederlandse steun bij het terugdringen van kleine wapens en de reintegratie van ex-strijders. Dat de Nederlandse

Kosovo

Aantal inwoners 1,8 miljoen
Hoofdstad Pristina
Aantal keer Nederland 0,3 keer
Grootste religies moslim, servisch-orthodox en rooms-katholiek
Talen Albanees, Servisch, Bosnisch en Turks
Nederlands ontwikkelingsgeld 4 miljoen euro voor veiligheid en armoede
Extreme armoede 14%
Kindersterfte hoogste in Europa (63 op de 1000)

Oorlog

Tijdens het uiteenvallen van Joegoslavië vanaf begin jaren '90 begon ook de strijd om Kosovo. De grote meerderheid Albanezen wilden een onafhankelijke staat en werden daarin tegengehouden door de Servische regering onder leiding van Slobodan Milosevic. De internationale gemeenschap

probeerde Kosovo zelfbestuur te verlenen, maar Servië ging niet akkoord. De NAVO dreigde met luchtaanvallen en voerde deze in 1999 uit. Na 78 dagen van bombardementen op Servische doelen trok het Servische leger zich uit Kosovo terug. Vanaf dat moment garandeerde de NAVO-troepenmacht KFOR de veiligheid in Kosovo. De NAVO-ministers voor Defensie besloten vorige maand de troepenmacht af te bouwen van veertienduizend naar tien-duizend man.

Onafhankelijkheid

Kosovo werd vanaf 1999 door de VN bestuurd. Vanaf dat moment maakte Kosovo alleen formeel nog deel uit van Servië. Op 17 februari 2008 riep Kosovo de onafhankelijkheid uit. Nederland heeft Kosovo op 4 maart 2008 als onafhankelijke staat erkend.

hulp in Kosovo niet direct op de allerarmsten is gericht, stuit af en toe wel op kritiek, zegt Brands. “Er gaan wel stemmen op die zich afvragen waarom we bijvoorbeeld ex-strijders steunen terwijl de hulp aan duizenden anderen voorbij gaat.”

Armoedegrens

De 45-jarige Florie Deliu is een van die duizenden Kosovaren die nauwelijks hulp hebben gekregen. Een modderpad leidt naar haar huis in de Drenica-vallei, een gebied dat hevig is getroffen tijdens de oorlog. Twee dochters van Florie werden door Servische

De sigarettenverkoopers in Pristina zien steeds meer Kosovarse jongeren terugkeren naar hun vaderland.

troepen verkracht en vermoord. Toen zij en haar man op het politiebureau om opheldering kwamen vragen, werd ook hij voor haar ogen doodgeschoten. In Florie's huis staan nauwelijks meubels en water haalt ze uit de put buiten het dorp. Haar dertienjarige dochter Arjeta kan naar school dankzij een beurs van hulporganisatie Islamic Relief. Maar geld om schoenen voor haar te kopen heeft Florie niet. Arjeta baant zich een pad door de modder in grote bruine mannen-schoenen. Florie is geen uitzondering. Bijna de helft van de Kosovaren leeft onder de armoedegrens. Vier op de tien Kosovaren zijn werkloos. Banen creëren is ook volgens Yannick du Pont, directeur van de Nederlandse ontwikkelingsorganisatie Spark, de sleutel tot ontwikkeling van Kosovo. "Mensen moeten een baan hebben, een auto kopen en een gezin stichten. Ze moeten wat te verliezen hebben als het hier weer misgaat."

Goedbedoelde plannen

De 24-jarige Leonora Mehmeti rangschikt de oorbellen in haar pasgeverfde winkel in het hartje van Pristina. Een week geleden opende ze de deuren van haar souvenir-winkel. Ze verkoopt kleding, tassen, sieraden en muziekinstrumenten, allemaal van Kosovaarse bodem. Haar moeder en oma helpen haar bij het breien en haken van de truien, sokken en mutsen die ze verkoopt. Leonora

hoopt in de toekomst meer mensen aan werk te helpen. "Ik wil door het hele land winkels openen en vrouwen in dienst nemen die nu thuis aan het handwerken zijn." Spark ondersteunde Leonora met het schrijven van een bedrijfsplan en de aanvraag van een lening. Ook stelde de organisatie een coach beschikbaar. Leonora kreeg deze hulp na deelname aan een nationale competitie voor het beste businessplan waar zeshonderd jongeren aan deelnamen, vertelt Du Pont. De plannen zijn voorgelegd aan een jury waar

"Deze mensen vechten voor hun land en hun toekomst"

ook banken zitting in hadden. Samen met de Kamer van Koophandel hebben ze door-gerekend of de ideeën haalbaar zijn. "We besteden geen aandacht aan goedbedoelde plannen voor bedrijven die binnen een half jaar failliet zijn." Mensen als Leonora redden het ook wel zonder steun, geeft Du Pont toe. "Maar ze zouden dan eerder goede werknemers worden van bestaande organisaties. Of hun geluk in het buitenland beproeven."

Supermarkt

Zelfs op doordeweekse dagen zitten de vele cafeetjes van Pristina stampvol. Hip uitziende jongeren drinken schuimige

cappuccino. Velen van hen zijn na een jarenlang verblijf in het buitenland teruggekeerd naar hun vaderland. Londen en New York zijn door de wereldwijde economische crisis minder aantrekkelijke plaatsen geworden. Maar ook de onafhankelijkheid die Kosovo in februari 2008 uitriep speelt een rol. In ieder geval bij de 34-jarige Valton Berisha die in de populaire bar Rings een broodje mozzarella eet. "Nu ons land onafhankelijk is, moeten we allemaal helpen Kosovo op te bouwen." Zelf besloot Berisha vorig jaar zijn goedbetaalde baan bij een IT-bedrijf in Zwitserland op te zeggen. Zijn adviesbureau dat hij met Nederlandse steun opzette heeft inmiddels 25 werknemers in dienst. Ook veel van zijn vrienden keren terug. "Een van hen heeft net een grote supermarkt geopend. Daar kunnen 150 mensen onmiddellijk aan de slag." Het zijn ondernemers als Berisha die Yannick du Pont hoop geven voor de ontwikkeling van Kosovo. "Deze mensen willen vechten voor hun land en voor hun toekomst. Ze starten bedrijfjes waar in het Westen niemand brood in ziet, maar zij laten het slagen. Deze jonge generatie bruist van energie."

Ondertussen droomt kok Agim Drenica in het uitzendbureau hardop over het openen van een eigen restaurant. Wat hij gaat doen als hij hierbij geen steun krijgt van donoren? "Staken, in opstand komen. Ik heb drie kinderen thuis die moeten eten." ■

7-3-2007 (Dossier Serviers/1752m.)

! DAT HET ICTY ALTIJD TEN OORDELEN
VAN DE FICTIE IS UITGEGANGEN DAT
HET GEEN BURGEROORLOG WAS, MAAR
EEN DOOR SERVIË GEÏNSTITUEERDE
OORLOG, WAARAN DOOR DE IGH-
NITSPRAK IN 2. BOSNIE/SERVIË
NU EEN ANDIS GEKORTEN,
IS NHERYKLED IN DEN AOR.
IN DE NRC VAN 10 MEI 2007
IN DOSSIER DE WKLACER
Dulac I

Vrijspraak Servië maakt einde aan juridische fictie

Een betere toekomst van de Balkan loopt niet langs gerechtelijke uitspraken. Daarom is de vrijspraak voor Servië verheugend, zegt **Raymond van den Boogaard**.

Dat het Internationale Hof van Justitie maandag de staat Servië niet schuldig heeft verklaard aan genocide in Bosnië-Herzegovina, en de Bosnische aanspraken op herstelbetalingen heeft afgewezen, is verheugend: de uitspraak breekt met de juridische fictie dat de oorlog in ex-Joegoslavië geen burgeroorlog was, maar een door Servië gefinancierde oorlog tussen staten.

Deze fictie – die het uitgangspunt is van de strafzaken voor het Haagse Tribunaal – heeft altijd gewrongen. Juist de opdeling van Joegoslavië in verschillende staten was immers de inzet van het conflict. Het was, begin jaren negentig, één politieke elite die ertoe overging om in Joegoslavië de ex-communistische boedel niet langs de weg van onderhandelingen, maar met geweld op te delen, daarbij gebruikmakend van archaïsche etnische tegenstellingen.

Sommige Europese landen, zoals Duitsland, dragen een zware verantwoordelijkheid door in een vroeg stadium aan te dringen op

erkenning van Slovenië en Kroatië. Dit beloofde degenen die met de wapenen tot afscheiding overgingen. Het was een perfide politiek: iedereen kon weten dat de 'democratische' schaaamlap – erkenning als onafhankelijke staat na een referendum – in Bosnië-Herzegovina macabere gevolgen zou hebben.

Prompt ontstond een burgeroorlog tussen drie partijen: de Bosnisch-Servische die zich tegen

Door alle partijen werden misdaden gepleegd

afscheiding van Joegoslavië verzette, de moslim-oorlogspartij en de Kroatische oorlogspartij. De Bosnische oorlog was, meer nog dan de Kroatische en de korte Sloveense, een afgrijselijk conflict, waarin door alle partijen ernstige misdaden zijn gepleegd.

De vraag of sommige oorlogspartijen meer verantwoordelijkheid dragen voor het gebeurde, is geen juridische maar een politieke. Ik zou zeggen dat het beeld van een Servische oorlogspartij die onder leiding van Milosevic van meet af aan uit zou zijn geweest op een gewelddadige ontkenning, veel te

maken heeft met de perceptie van Servië als een minder 'beschaafd' of minder 'Europees' land dan Slovenië of Kroatië. Dergelijke opvattingen zijn als oorlogspropaganda te kwalificeren. Aan de andere kant heeft de opstelling van Milosevic in de jaren vóór de oorlog zeker bijgedragen tot een klimaat, waarin onderhandelen over de toekomst van Joegoslavië geen zin leek te hebben.

Dit zijn echter politieke appreciaties, waarover het oordeel niet in de rechtszaal thuishoort. Dat was al gebleken tijdens het proces tegen Milosevic in Den Haag.

De voormalige oorlogspartijen moeten hun tijd niet langer verdoen met het oprakelen van oude frustraties. Uit het drama van de oorlog is namelijk een ander drama voortgekomen: Balkanlanden die zonder burgeroorlog vermoedelijk al jaren deel hadden uitgemaakt van de EU, bestaan nu uit verarmde staten, waarvan sommige een soort internationaal protectoraat zijn.

Het ware beter als voor het laatste onopgeloste conflict, in Kosovo, zo spoedig mogelijk een oplossing door onderhandelingen wordt gevonden. In ieder geval loopt de weg naar een betere toekomst niet langs – in gerechtelijke uitspraken – gestolde rancune en herstelbetalingen.

Raymond van den Boogaard is redacteur van NRC Handelsblad.

Sagittarius

Van: "R. Despotovic" <despot@telfort.nl>
Aan: "Nico Steijnen" <sagitar@hetnet.nl>; "Jenny Ligtenberg"
Verzonden: vrijdag 10 oktober 2008 20:39
Onderwerp: Rusland boos over keuze Nobelcomité
10 Oktober 2008

Rusland boos over keuze Nobelcomité

■ Rusland is boos over de toekenning van de Nobelprijs voor de Vrede aan Martti Ahtisaari. Moskou vindt dat de Finse oud-president vooral in Kosovo slecht werk heeft geleverd.

Als vredesonderhandelaar kwam Ahtisaari met een plan voor de toekomst van de Servische provincie, dat de weg moest vrijmaken voor onafhankelijkheid. Het plan sneuvelde, waarna Kosovo alsnog de onafhankelijkheid uitriep, tot woede van Servië en Rusland.

De Russische ambassadeur bij de NAVO zegt dat Ahtisaari systematisch en op brutale wijze het internationale recht heeft ondermijnd.

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@telfort.nl>
Aan: "Nico Steijnen" <sagitar@hetnet.nl>; "Jenny Ligtenberg"
Verzonden: zondag 20 juli 2008 0:27
Onderwerp: Ernennt den ersten US-Botschafter im Kosovo

Ernennt den ersten US-Botschafter im Kosovo

De Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Condoleezza Rice heeft vrijdag de eerste Amerikaanse ambassadeur in Kosovo benoemd, vijf maanden na de onafhankelijkheidsverklaring van de voormalige Servische provincie. Die US-Secretary of State Condoleezza Rice, Freitag, der erste amerikanische Botschafter in den Kosovo ernannt, fünf Monate nach der Unabhängigkeit der ehemaligen serbischen Provinz.

Tijdens een gezamenlijke persconferentie met de Kosovaarse president Fatmir Sejdiu en premier Hashim Thaci maakte Condoleezza Rice bekend dat Tina Kaidanow, de huidige zaakgelastigde in Pristina, de nieuwe ambassadeur in Kosovo wordt. Während einer gemeinsamen Pressekonferenz mit dem Kosovo-Präsident Fatmir Sejdiu und Premierminister Hashim Thaci gemacht Condoleezza Rice kündigte an, dass Tina Kaidanow, die derzeitige Geschäftsträger in Pristina, der neue Botschafter im Kosovo. "De Verenigde Staten blijven Kosovo steunen bij de vorming van een multi-etnische regering en democratische instellingen", aldus Rice. "Die Vereinigten Staaten weiterhin auf die Unterstützung des Kosovo bei der Bildung einer multiethnischen Regierung und die demokratischen Institutionen", sagte Rice.

Kosovo riep op 17 februari de onafhankelijkheid uit. 17. Februar fordert die Unabhängigkeit des Kosovo. Het wacht nog op erkenning door meerdere landen als Servië, Spanje, Rusland en China. Er wartet auf die Genehmigung durch mehrere Länder wie Serbien, Spanien, Russland und China. Maandag zullen Sejdiu en Thaci tijdens hun bezoek aan de Verenigde Staten president George W. Montag wird Sejdiu und Thaci während ihres Besuchs in den Vereinigten Staaten Präsident George W. Bush ontmoeten. Bush treffen. (belga/jv) (Belga / JV)
19/07/08 00u12 19/07/08 00u12

'Serviërs hebben geen interesse in Kosovo'

INTERVIEW, Van onze verslaggeefster Leen Vervaeke

gepubliceerd op 12 juli 2008 03:03, bijgewerkt op 12 juli 2008 09:58

BELGRADO - De Servische activiste Zajovic is opmerkelijk kritisch over de rol van haar land in de oorlog.

Vrijdag vond in Srebrenica de dertiende herdenking van de massamoord plaats. Voor de dertiende maal waren daarbij niet alleen Bosnische nabestaanden aanwezig, maar ook Servische vrouwen, die spijt betuigden voor de oorlogsmisdaden die in Srebrenica in hun naam zijn gepleegd.

Women in Black, noemen de Servische vrouwen zich. Sinds 1991 ijveren ze voor vrede, wijzen ze de Servische maatschappij op haar verantwoordelijkheid voor de oorlogen in de Balkan, knopen ze relaties aan met slachtoffers van de Servische agressie, en verzetten ze zich tegen nationalisme.

'Servië is veranderd sinds 1991, maar het belangrijkste is niet gebeurd', zegt Stasa Zajovic (55), oprichtster en voorzitter van Women in Black, in Belgrado. 'Servië heeft niet gebroken met het verleden. Het heeft de verantwoordelijkheid voor de oorlogen niet erkend. En vrede en stabiliteit in de Balkan is niet mogelijk zonder dat Servië zijn verantwoordelijkheid erkent en het nationalisme afzweert.'

Het is een opmerkelijk kritisch geluid in Servië, waar enerzijds de ultranationalistische en verongelijkte toon van de Radicale Partij de boventoon voert, en anderzijds net een nieuwe, pro-westerse regering is verkozen, die het land dichterbij de Europese Unie wil brengen en een streep onder het verleden wil zetten.

Zajovic is niet enthousiast over de nieuwe regering. 'Tadic (de pro-westerse president, red.) wil de oorlogsmisdadigers om pragmatische redenen uitleveren, om te kunnen toetreden tot de Europese Unie. Wij willen ook bij de EU, vooral voor onze jeugd, van wie 80 procent nog nooit in het buitenland is geweest. Maar wij willen méér. We willen de uitlevering van de oorlogsmisdadigers omdat het goed is voor Servië. We willen een verandering van ons waardensysteem, van onze mentaliteit. Het is onze eigen vreselijke kwestie, we moeten het zelf doen.'

Dat Tadic de onafhankelijkheid van Kosovo niet erkent – volgens waarnemers uit electoraal

ehoud – vindt Zajovic onaanvaardbaar. 'Geloof me, de mensen in Servië zijn klaar om een andere boodschap te horen. Ik reis, ik spreek met de gewone mensen, en overal waar ik kom, zeggen ze: Kosovo is onafhankelijk. Ze zijn dat nationalisme beu. Ze leven in armoede en ellende, en zijn niet geïnteresseerd in Kosovo.'

'Maar de politieke elite negeert dat. Hun grootste belang is om de macht te behouden, en met een nationalistische boodschap is dat makkelijker.'

Hoewel Zajovic verklaart dat veel Serviërs er net hetzelfde over denken als Women in Black, is haar organisatie de enige die het openlijk zegt. Geliefd heeft het hen niet gemaakt. De vrouwen worden vaak uitgescholden, en Zajovic' foto prijkt op verschillende nationalistische websites, vergezeld van dreigementen. 'Dat is de prijs. Ik geef daar niet om', zegt ze laconiek.

Maar ook het pro-westerse maatschappelijke veld en de democratische politici mijden de Women in Black. De organisatie krijgt geen subsidie voor haar werk – dat bestaat uit een indrukwekkend lange lijst onderwijsprojecten, films, debatten, handtekeningacties, uitgaves van boeken en openingen van kleine bibliotheken, herdenkingen, bezoeken aan 'moeilijke plaatsen', steun aan oorlogsslachtoffers, toezicht op processen van oorlogsmisdadigers.

'De ngo-sector in Servië is een verlenging van de staat', zegt Zajovic. 'Onze intellectuele elite schurkt graag aan tegen de machthebbers, ze hebben geen cultuur van ongehoorzaamheid. Maar ik vind het niet mijn taak om Tadic op te hemelen. Andere ngo's zeggen me: Stasa, jij steunt de democratische politici niet. Ik steun hen wel. Maar ze gaan niet ver genoeg. Wij willen meer, en we willen het sneller.'

Dan maar zonder subsidie, vindt Zajovic. Onafhankelijkheid is het hoogste goed voor de filologe, die haar eerste strijd tegen de Servische waarden voerde in haar 'zeer patriarchale familie', toen ze een schandaal veroorzaakte door niet te trouwen.

Women in Black telt nu enkele honderden actieve leden. De organisatie groeit slechts langzaam, maar Zajovic is optimistisch. 'Een paar jaar geleden waren mensen bang om met ons te praten. Nu ontstaan overal lokale afdelingen en staan vrouwen op die openlijk praten over de Servische schuld, en die projecten opzetten. Ik ben zo trots op hen. Het is hartverwarmend dat gewone mensen moediger zijn dan de politieke elite.'

Partijloze Cvetkovic wordt nieuwe premier van Servië

Door onze correspondent

BOEDAPEST, 30 JUNI. De econoom Mirko Cvetkovic is voorgedragen als de nieuwe premier van Servië. Bijna twee maanden na de parlementsverkiezingen krijgt Servië deze week een regering onder aanvoering van de pro-Europese Democratische Partij (DS) van president Boris Tadic en de Socialistische Partij van Servië (SPS). Later deze week zal het nieuwe kabinet worden geïnstalleerd.

Cvetkovic is, hoewel geen partijlid, de premierkandidaat namens de DS die de verkiezingen in mei won. Hij was eerder minister voor Industrie en Privatisering, werkte voor de Wereldbank in Pakistan en India, en leidde in Servië het privatiseringsagentschap.

„Een saai technocraat”, reage-

ren oppositiepartijen op Cvetkovic' voordracht. „Servië heeft behoefte aan een man die verstand heeft van economie”, zegt een woordvoerder van Tadic. „Cvetkovic is een bruggenbouwer.”

De coalitieonderhandelingen van de afgelopen weken verliepen tumultueus. De verkiezingswinst van het pro-Europese blok, onder aanvoering van Tadic' DS, was te krap om meteen het initiatief naar zich toe te trekken. De op één na grootste partij, de Servische Partij van Radicals (SRS), trachtte vervolgens een coalitie te smeden met de nationalistische partij DSS van demissionair premier Kostunica.

Door de Europese Unie werd de mogelijkheid van zo'n coalitie als een „horror-scenario” omschreven. Met een SRS-DSS-regering

zouden gesprekken over Kosovo, de Servische provincie die in februari de onafhankelijkheid uitriep, op dood spoor raken.

Om te kunnen bogen op een meerderheid in het parlement zochten SRS en DSS toenadering tot de socialistische partij SPS van wijlen oud-dictator Milosevic. Maar vorige week maakte de SPS een ommezwaai en koos zij voor samenwerking met de pro-Europeanen van Tadic.

Volgens de radicalen in de oppositie is de nieuwe regering „het product” van een sterke lobby door westerse diplomaten.

Cvetkovic' kabinet krijgt 27 ministers, mede een gevolg van het grote aantal partijen (dertien) waarop de coalitie steunt en die allemaal posten opeisten.

Serviërs in Kosovo stichten parlement

MITROVICA, 30 JUNI. Servische hardliners hebben zaterdag hun eigen parlement bijeengeroepen in de etnisch verdeelde stad Mitrovica in het noorden van Kosovo. Het initiatief is een protest tegen het uitroepen van de onafhankelijkheid van Kosovo in februari. Tot dat moment was Kosovo een provincie van Servië. Het nieuwe parlement werpt zich op als „de vertegenwoordiging van de Servische republiek in de autonome provincie Kosovo”, aldus een verklaring die zaterdag werd voorgelezen. (AFP, AP, Reuters)

Les tueurs du Kosovo

par Rick Rozoff

[Accueil](#)

[Articles Récents](#)

[États-Unis](#)

[Canada](#)

[Amérique latine & Caraïbe](#)

[Europe](#)

[Afrique subsaharienne](#)

[Russie et CEI](#)

[Moyen Orient](#)

[Océanie](#)

[Asie](#)

[Guerre USA](#)

[Économie mondiale](#)

[Crimes contre l'humanité](#)

[Environnement](#)

[Pétrole et Énergie](#)

[Transnationales](#)

[Militarisation](#)

[11 septembre](#)

[Droits de la personne](#)

[Droits des femmes](#)

[Biotechnologie et OGM](#)

[Loi et Justice](#)

[Désinformation médiatique](#)

[Politique et religion](#)

[Nations Unies](#)

[Science et médecine](#)

Mondialisation.ca, Le 19 mai 2008

Komsomolskaya Pravda

Envoyer cet article à un(e) ami(e)

Imprimer cet article

Les forces spéciales américaines et allemandes savaient que des Serbes enlevés en 1999 puis mutilés en vue d'un trafic d'organes. Du fait qu'elles n'ont rien fait pour arranger la situation, nous sommes en droit de supposer qu'elles sont également impliquées dans les réseaux de trafiquants.

« On a déterré suffisamment de faits pour inculper l'ancien Premier ministre du Kosovo, Ramush Haradinaj, l'actuel chef de l'État du Kosovo, Hashim Thaci et d'autres Albanais de tout premier plan. »

« Haradinaj fut libéré de La Haye au début avril, même s'il était accusé d'avoir assassiné des civils serbes. Ils ont dit qu'il n'était pas coupable. Mais nous avons de nombreux faits documentés prouvant que Haradinaj a exécuté personnellement 6 personnes qu'il a ordonné l'exécution de 300 autres. »

Bien des gens ont entendu cette expression, « catastrophe humanitaire » (comme les Serbes, NDT), mais rares sont ceux qui en ont vu une, en fait. Les enclaves au Kosovo font partie de cette catégorie.

Après que le Kosovo eut proclamé son indépendance, le procureur du Tribunal international pour l'ancienne Yougoslavie (TPIY), Carla Del Ponte, quitta La Haye en claquant la porte.

Elle le fit si bruyamment que, dans les parlements de toute l'Union européenne, les plafonds se lézardèrent.

Après son exil en Argentine en tant qu'ambassadrice de la Suisse, Del Ponte a écrit un livre que le nouveau Kosovo était dirigé par des bouchers qui avaient fait un trafic d'organes prélevés sur des Serbes kidnappés. Dans son livre, elle écrit : « moi et les criminels de guerre », Del Ponte décrit comment un trafic d'organes se constitua durant la guerre du Kosovo. Néanmoins, dit-elle, l'Union européenne fit la sourde oreille, n'accordant aucune attention à ces crimes.

Des journalistes du Komsomolskaya Pravda (KP) se rendirent au Kosovo pour savoir plus sur la question.

Recherche

Archives

Index des Auteurs

RSS | Ce qu'est le RSS

Les révélations de Carla, la dame de fer.

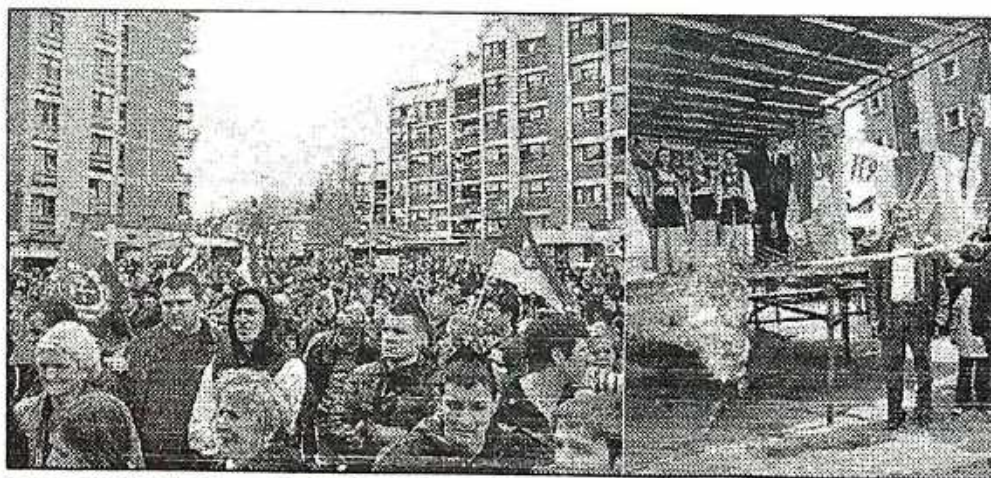
Il ne se passe quasiment pas de jour sans que des fragments du bouc Ponton ne fassent la une des journaux de Belgrade.

Voici un passage habituellement cité et qui passe en revue les horreurs d'organes au Kosovo : « Selon des sources de journalistes qu'on n'a pu interviewer comme des Albanais du Kosovo, certains des prisonniers les plus jeunes portés recevaient la visite de médecins et on ne les frappait jamais transférés dans d'autres camps de détention à Burrel et dans la région avoisinante. L'un de ces camps était une espèce de casernement situé derrière une maison à 20 km au-delà de la ville.

« L'une des chambres de cette maison jaune, ont déclaré les journalistes, était équipée d'une salle d'opération de fortune et c'est là que les chirurgiens prélevaient les organes des prisonniers. Selon les sources, ces organes étaient transférés ensuite à l'aéroport de Rinas, à Tirana, en vue d'être expédiés vers des destinations chirurgicales à l'étranger et d'être transplantés sur des patients payants.

« L'un des informateurs avait personnellement effectué l'une de ces opérations à l'aéroport. Les victimes, privées d'un rein, étaient alors enfermées dans l'intérieur du casernement, jusqu'au moment où on les tuait pour prélever les organes vitaux. C'est ainsi que les autres prisonniers du casernement étaient conscients du sort qui les attendait et que, selon les mêmes sources, ils étaient terrifiés, pour qu'on les tuât immédiatement. »

« Parmi les prisonniers qui furent emmenés dans ces casernements, il y avait des femmes du Kosovo, d'Albanie, de Russie et d'autres pays slaves. Deux d'entre elles déclarèrent qu'elles aidèrent à enterrer les corps des morts autour de la maison et dans un cimetière voisin. Selon les sources, le trafic d'organes était permis et au su d'officiers moyens et supérieurs de l'UCK (l'Armée de libération du Kosovo) avec leur implication active.

Law students from Prishtin University at a rally.

« Quelques mois plus tard [en octobre 2002], les enquêteurs du tribunal international sont débarqués en Albanie centrale et découvrirent la maison jaune que les journalistes avaient décrite comme l'endroit où l'on tuait les prisonniers afin de prélever les organes. Les journalistes et le procureur albanais accompagnaient les enquêteurs sur le site.

« La maison était blanche, désormais. Le propriétaire nia l'avoir jamais même si les enquêteurs découvrirent des traces de peinture jaune à la base. À l'intérieur, les enquêteurs découvrirent des fragments de gaze, une seringue qui avait été utilisée et deux sachets en plastique IV incrustés de boue et de médicaments vides, dont l'un avait contenu un relaxant musculaire souvent utilisé dans des opérations chirurgicales.

L'application d'une substance chimique révéla à l'équipe scientifique de la police des traces de sang sur les murs et le sol d'une pièce à l'intérieur de la maison, sauf en ce qui concerne le propre du sol, lequel faisait 180 cm sur 60.

« Les enquêteurs ne furent pas en mesure de déterminer si les traces que nous avons trouvées étaient du sang humain. Les sources n'indiquèrent pas la position des tombes des présumées victimes et, de ce fait, nous ne retrouvâmes pas les os.

Toutefois, des journalistes serbes lancèrent leur propre enquête sur ce trafic présumé.

On apprit que des correspondants de la presse écrite avaient découvert des casernements décrits par Del Ponte. Toutefois, ils refusèrent de publier ces informations détaillées avec KP.

Le tabloïd publia plusieurs photos concernant l'affaire, mais nombre de responsables des médias locaux estiment que leur authenticité est douteuse.

« Ils ont voulu fabriquer cette énorme histoire, mais ils ont fini par en faire une de camelote », déclara Aleksandr Bechich, rédacteur en chef adjoint d'opposition La Pravda. « La presse a été surprise en flagrant délit de mensonge plus d'une occasion. Mais il y a une part de vérité dans l'article. »

« Bien des Serbes ont entendu parler de ces crimes, même avant la publication du rapport. Le ministre serbe de la Justice, Vladan Batich, a renvoyé à Del Ponte le matériel bien fourni à propos des exécutions et enlèvements de Serbes. Il y avait également des preuves mais personne n'était sûr qu'il y ait eu en réalité un trafic d'organes.

« J'avais à l'origine appris des choses à ce propos, voici cinq ans, de l'ancien ministre des renseignements militaires serbes. Mais personne n'écoutait les agents de la police à l'époque. Les forces spéciales serbes disposaient de documents qui certifiaient qu'il avait amené de l'équipement médical dans des camps en Albanie.

« Ces preuves furent remises à ses services de renseignements occidentaux. Mais nous ne pouvons travailler en Albanie », dirent-ils. « Aidez-nous à ce propos ». Mais personne ne bougea.

« Les forces spéciales américaines et allemandes savaient que des Serbes avaient été enlevés en 1999. Du fait qu'elles ne firent rien pour arranger la situation, elles ont le droit de supposer qu'elles étaient également impliquées dans le trafic de trafiquants.

« Comment le système était-il organisé ? L'UCK recevait d'importantes sommes d'argent liquide, pour les organes.

« Cet argent était utilisé pour acheter de la drogue en provenance de l'ouest et la drogue qui était ensuite revendue en Europe occidentale.

« L'UCK achetait des armes, avec cet argent. On a déterré suffisamment de

« La maison était blanche, désormais. Le propriétaire nia l'avoir jamais même si les enquêteurs découvrirent des traces de peinture jaune à la base. À l'intérieur, les enquêteurs découvrirent des fragments de gaze, une seringue qui avait été utilisée et deux sachets en plastique IV incrustés de boue et de médicaments vides, dont l'un avait contenu un relaxant musculaire souvent utilisé dans des opérations chirurgicales.

L'application d'une substance chimique révéla à l'équipe scientifique de la police des traces de sang sur les murs et le sol d'une pièce à l'intérieur de la maison, sauf en ce qui concerne le propre du sol, lequel faisait 180 cm sur 60.

« Les enquêteurs ne furent pas en mesure de déterminer si les traces que nous avons trouvées étaient du sang humain. Les sources n'indiquèrent pas la position des tombes des présumées victimes et, de ce fait, nous ne retrouvâmes pas les os.

Toutefois, des journalistes serbes lancèrent leur propre enquête sur ce trafic présumé.

On apprit que des correspondants de la presse écrite avaient découvert des casernements décrits par Del Ponte. Toutefois, ils refusèrent de publier ces informations détaillées avec KP.

Le tabloïd publia plusieurs photos concernant l'affaire, mais nombre de responsables des médias locaux estiment que leur authenticité est douteuse.

« Ils ont voulu fabriquer cette énorme histoire, mais ils ont fini par en faire une de camelote », déclara Aleksandr Bechich, rédacteur en chef adjoint d'opposition La Pravda. « La presse a été surprise en flagrant délit de mensonge plus d'une occasion. Mais il y a une part de vérité dans l'article. »

« Bien des Serbes ont entendu parler de ces crimes, même avant la publication du rapport. Le ministre serbe de la Justice, Vladan Batich, a remis à Del Ponte un matériel bien fourni à propos des exécutions et enlèvements de Serbes, y compris également des preuves mais personne n'était sûr qu'il y ait eu en réalité des trafiquants d'organes.

« J'avais à l'origine appris des choses à ce propos, voici cinq ans, de l'ancien directeur des renseignements militaires serbes. Mais personne n'écoutait les agents de l'époque. Les forces spéciales serbes disposaient de documents qui certifiaient qu'il avait amené de l'équipement médical dans des camps en Albanie.

« Ces preuves furent remises à ses services de renseignements occidentaux, mais nous ne pouvons travailler en Albanie », dirent-ils. « Aidez-nous à ce propos ». Mais personne ne bougea.

« Les forces spéciales américaines et allemandes savaient que des Serbes avaient été enlevés en 1999. Du fait qu'elles ne firent rien pour arranger la situation, elles ont le droit de supposer qu'elles étaient également impliquées dans le trafic de trafiquants.

« Comment le système était-il organisé ? L'UCK recevait d'importantes sommes d'argent liquide, pour les organes.

« Cet argent était utilisé pour acheter de la drogue en provenance de l'ouest, la drogue qui était ensuite revendue en Europe occidentale.

« L'UCK achetait des armes, avec cet argent. On a déterré suffisamment de

inculper l'ancien Premier ministre du Kosovo, Ramush Haradinaj, l'actuel c du Kosovo, Hashim Thaci, ainsi que d'autres Albanais de tout premier pla

« Mais, comme il s'opposait à être envoyé en prison, Haradinaj fut libéré au début avril, même s'il était accusé d'aoir assassiné des civils serbes. Ils n'était pas coupable.

« Mais nous disposons de faits documentés prouvant que Haradinaj personnellement 60 Serbes et qu'il a ordonné l'exécution de 300 autres. L de Haradinaj fut un sale coup pour les familles des personnes décédées. »

La décision du tribunal de libérer Haradinaj fut aussi offensante pour les Serbes fut la reconnaissance de l'indépendance du Kosovo par l'Occident.

Le commandant de l'UCK sur le terrain était l'équivalent d'un Shamil Basaï cruel et intransigeant.

Neuf témoins furent prévus pour témoigner contre Haradinaj à La Haye.

Mais ils furent tous tués en cours de procès et dans des circonstances deux furent abattus par un tireur embusqué, un autre mourut dans un voiture au Monténégro, deux furent poignardés, deux périrent carbonisés voiture alors qu'ils servaient dans la police du Kosovo et les deux der abattus dans un café de village au Kosovo.

Bien des gens en Serbie croient que Ramush Haradinaj a été un person réseau de contrebande d'organes.

« Thaci était un criminel », a déclaré Deyan Mirovic, un député du parti Parlement de Serbie, au KP avant que nous n'entamions notre voyage à Mitrovica.

Il donna sa propre version d'une histoire succincte de la Serbie des temps « Pour commencer, Thaci fut impliqué dans un trafic de drogue, ensuite, gang et, plus tard, un groupe terroriste.

« Aujourd'hui, il est un allié des États-Unis et de l'Union européenne. L Haradinaj est pareille. Il a été videur dans une boîte de nuit et a fini par organisation terroriste.

« Dans la préface de son livre « La paix et la liberté », il a écrit : « J'ai tué c serbes. J'ai tué des civils serbes et albanais qui se montraient désobéissar

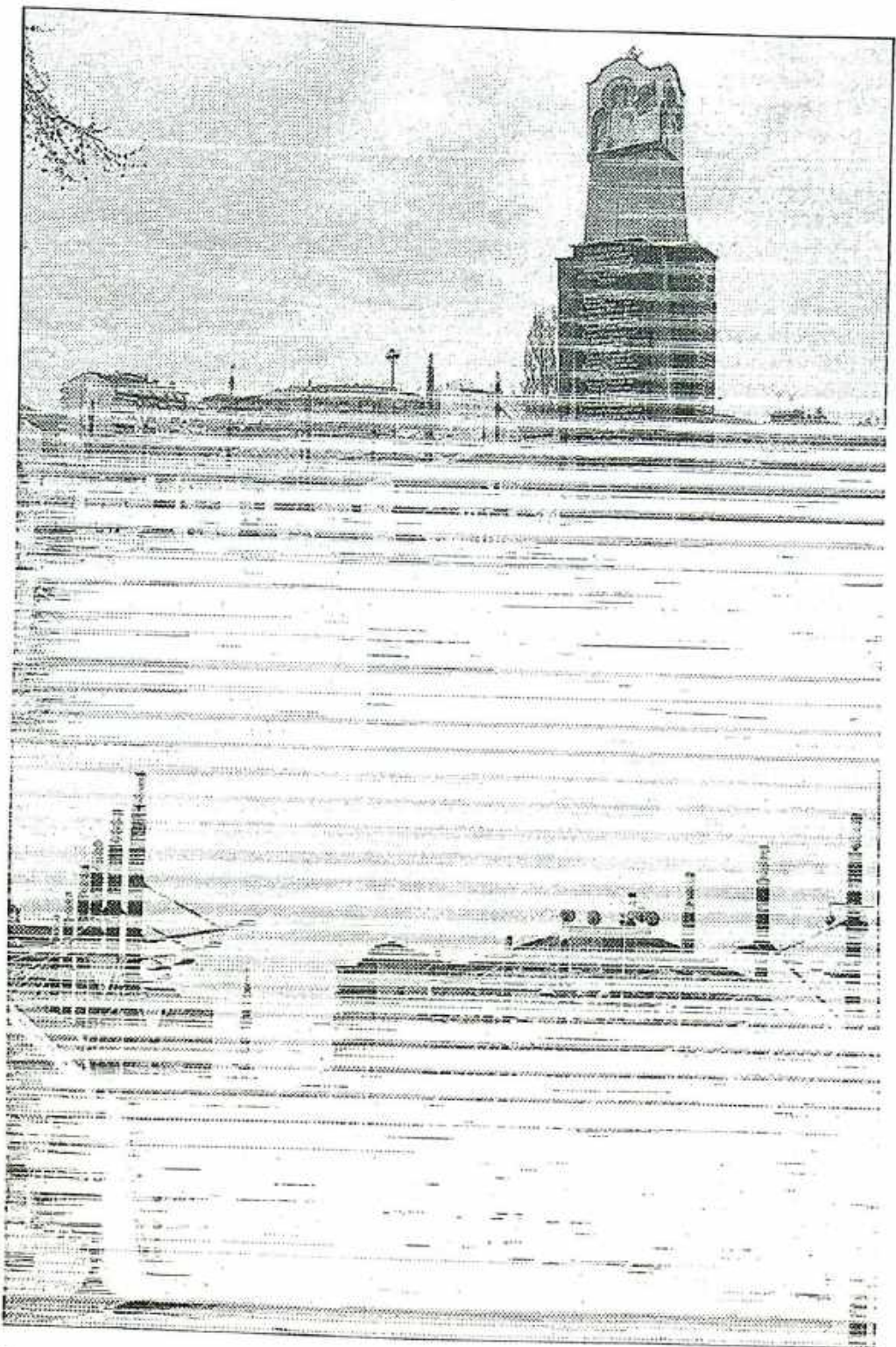
« C'est pourquoi je crois tout ce que Del Ponte a écrit. Nous savons tout passé en Serbie. Haradinaj avait un camp sur le lac de Radonic, en Mé gens y étaient emmenés, en provenance de Prizren, Pecha et Djakovica.

« Beaucoup furent exécutés. Des gens étaient également sélectionnés prétendus centres médicaux. Ils étaient gardés en détention pendant prélevait systématiquement des organes. Vous voulez des preuves ? Chez familles au Kosovo. C'est la seule façon. Toutes les autres preuves ont été

Rien à perdre pour les Serbes dans les enclaves du Kosovo

Des enfants sans toit errent dans les rues. Des adultes rôdent sous

attendent des clients qui ne viennent jamais dans ce qu'on appelle des
amas de déchets s'empilent au bord de la route.
Des services de l'État sont en complet dysfonctionnement et ne font rien,
le leur demande.

KP s'est rendu dans l'enclave de Kosovska-Mitrovica, dans le nord du K
en savoir plus sur les phénomènes des enclaves.

Nos journalistes étaient assis dans un café délabré, en attendant que ce

rassemblement serbe du Kosovo. Les fenêtres du café étaient mouchetées de balles.

La réunion devait commencer à 12 h 44. Le chiffre même a une signification. Il s'agit du numéro d'ordre d'une résolution des Nations unies concernant l'Albanie déclarant que le territoire constituait une partie inaliénable de la Serbie.

Les soldats roumains des forces de l'Otan au Kosovo (la KFOR) enlevèrent de la mitrailleuse du petit véhicule blindé. Ils savaient qu'ils devaient se battre. Pendant ce temps, nous buvions du café derrière le tribunal des Nations unies.

Un éclat d'obus avait tué un gardien de la paix ukrainien qui n'était arrivé qu'une semaine plus tôt. Il faisait partie d'une mission de maintien de la paix pour introduire un ordre constitutionnel dans le pays.

Mais les hommes de loi serbes ne faisaient pas partie de cet ordre. On leur avait demandé de quitter le tribunal et ils avaient été remplacés par des Albanais. Les Albanais avaient refusé de s'en aller et avaient été arrêtés.

Les gardiens de la paix n'avaient pas compris que les Serbes du Kosovo étaient prêts à exploser depuis plusieurs années.

Ils n'avaient rien à perdre. Leur pays leur avait été enlevé et ils avaient vécu dans la pauvreté, dans l'attente d'un miracle. Comme on nous l'a dit de nombreuses fois, bien des Serbes du Kosovo considèrent qu'un miracle écarterait 250.000 volontaires russes. Les journalistes russes, comme nous, étaient considérés comme des espions ou comme un détachement avancé.

La « dolce vita » des gardiens de l'Est

Mitrovica n'est pas vraiment une enclave. Elle touche pratiquement la Serbie. Le pont divise la ville en une section albanaise et une section serbe. Des soldats officiels surveillent la section serbe. Ce petit détail montre qui est l'agresseur et qui est sur la défensive.

Quarante noms de famille de Serbes décédés sont gravés sur un obélisque en albanaise. Les Albanais ont tenté d'annexer la section serbe de la ville en de nombreuses occasions.

Le pont a servi de théâtre à plusieurs guerres sanglantes.

Tout est calme du côté serbe.

Des hommes tout en muscles sont assis dans un café rose, ouvert 24 h sur 24. Ils sont appelés officiellement les gardiens du pont, puisque leur boulot consiste à empêcher les Albanais d'attaquer depuis l'autre extrémité du pont. Ils nous ont regardés avec méfiance.

Le garçon s'est approché de nous lentement, d'un air indifférent.

« Un café, une bouteille d'eau », avons-nous demandé en serbe, ajoutant que nous étions des journalistes russes écrivant sur les Serbes du Kosovo. Le garçon et des gardes changea sur-le-champ. Ils nous offrirent la table et le pont.

Peu après, le chef de la section locale de l'Union des Serbes nationalistes Iuvovic, entra dans le café et nous salua.

« Bien des hommes politiques s'écartent de leurs positions et écrivent sur déclara Neboysha. « Carla Del Ponte ne voulait pas écrire sur ce qui s'était passé auparavant parce qu'elle aurait alors dû ouvrir des enquêtes sur le rapport avec le trafic d'organes. Cela aurait été un suicide, sur le plan de pour une femme politique de l'UE, de se rendre au Kosovo.

« Nous disposons de suffisamment de faits qui prouvent le génocide. Nous avons des informations confirmant que 1.200 Serbes ont été kidnappés et 1.700 personnes ne peuvent dire quoi avec certitude.

« Des Serbes ont été enlevés partout au Kosovo. Des gens disparaissaient : des fermiers, mais des docteurs. Plusieurs ont été kidnappés. L'un d'eux était un chirurgien Andrea Tomanovic. Son corps n'a jamais été retrouvé. Essayez de le trouver au sud, du côté de la frontière albanaise. N'envisagez surtout pas de parler avec l'administration albanaise, toutefois. Vous disparaîtriez. Et ne parlez pas avec les Albanais. »

Au matin, nous vîmes que nous étions presque dans les montagnes. Les vallées étaient envahies par un épais brouillard glacé.

Ils vinrent nous chercher. Une jeep rouge se pointa dans les nuages. Les plaques d'immatriculation du Kosovo étaient en carton. Notre chauffeur, un Serbe, les enleva avant de traverser le point menant de l'autre côté, en Albanie.

Deux cents mètres, des clôtures de barbelés, un poste avancé de la KFOR changea. Tout d'un coup, nous découvrîmes des rues propres, bien bâties, des fenêtres de boutiques de style turc ou rom.

Et des drapeaux américains.

Le nouveau Kosovo albanaise est toujours occupé à fêter la victoire.

Source: Komsomolskaya Pravda (KP), <http://www.kp.ru/daily/24096.5/3/> mai 2008.

Traduction, le site de Michel Collon.

Galerie de photos

Articles de Rick Rozoff publiés par Mondialisation.ca

Disclaimer: The views expressed in this article are the sole responsibility of the author and do not necessarily represent those of the Centre for Research on Globalization.

To become a Member of Global Research

The Centre for Research on Globalization (CRG) at www.globalresearch.ca grants permission to cross-post Research articles in their entirety, or any portions thereof, on community internet sites, as long as the text is not modified. The source must be acknowledged and an active URL hyperlink address to the original CRG article must be displayed. The author's copyright notice must be displayed. For publication of Global Research articles in print or on commercial internet sites, contact: crgeditor@yahoo.com

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed in good faith and for educational purposes. If you are the copyright owner or have any other interest in the material on this site, please contact us at crgeditor@yahoo.com for more information. If you are a copyright owner and wish to have your material removed from this site, please contact us at crgeditor@yahoo.com for more information. If you are a copyright owner and wish to have your material removed from this site, please contact us at crgeditor@yahoo.com for more information.

To express your opinion on this article, join the discussion at Global Research's News and Discussion Foru

For media inquiries: crgeditor@yahoo.com

© Copyright Rick Rozoff, Komsomolskaya Pravda, 2008

The url address of this article is: www.mondialisation.ca/index.php?context=va&aid=9029

Privacy Policy

© Copyright 2005-2007
Mondialisation.ca
Site web par Polygraphx
Multimedia © Copyright 2005-
2007

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@telfort.nl>
Aan: "Nico Steijnen" <sagitar@hetnet.nl>; "Jenny Ligtenberg"
Verzonden: vrijdag 27 juni 2008 18:47
Onderwerp: BNR: Nederland opent ambassade in Kosovo

Nederland opent ambassade in Kosovo

27 juni 2008, 17:56 | ANP

DEN HAAG (ANP) - Nederland opent een zelfstandige ambassade in Pristina, de hoofdstad van Kosovo. Dat heeft de ministerraad vrijdag besloten. Het besluit vloeit voort uit de Nederlandse erkenning van Kosovo als onafhankelijk land in maart dit jaar.

Op dit moment heeft Nederland in de Kosovaarse hoofdstad een ambassadekantoor dat onder de verantwoordelijkheid valt van de ambassade in de Servische hoofdstad Belgrado.

Overigens is Nederland niet het eerste land dat zijn vertegenwoordiging in Pristina opwaardeert tot een ambassade. Vrijwel alle lidstaten van de Europese Unie hebben hiertoe besloten.

Kosovaarse identiteit: verre toekomst of illusie?

De Groningse studeerders van het Our Future Forum hebben al zoiets als de 'kingsgroen'.

De 'kingsgroen' is een uitwisseling van vlag: bestaat er

Is een Kosovaarse identiteit een illusie of wordt het werkelijkheid? Met deze gedachtekronkel vertrok ik op 4 mei richting Kosovo, een land dat zich twee maanden eerder onafhankelijk had verklaard. Wanneer je een Kosovaarse Albanees de vraag stelt: "Wat ben jij?", zal hij ongetwijfeld 'Albanees' antwoorden. Wanneer je deze vraag aan een Kosovaarse Serviër stelt, zal het antwoord 'Serviër' luiden. Toch had ik stiekem de hoop dat de Kosovaarse identiteit nu al ergens te vinden zou zijn. Het kon toch niet zijn dat mensen zich 'alleen maar' Servisch of Albanees voelden? Met een groep van vijf Kosovaarse, vijf Servische en vijf Nederlandse jongeren spraken we een week lang over de Kosovaarse en Europese identiteit: een emotioneel beladen onderwerp. Onze Albanese vrienden maakten het me lastig en 'creëerden een nieuwe bevol-

kingsgroen': zij voelden zich 'Kosovo Albaneezen'. De jongeren vertelden me dat er voor een kleine minderheid die zich 'Kosovaar' voelt en dat ook uitdraagt weinig tolerantie is. Identiteit is en blijft moeilijk bespreekbaar. Neem de Albanese vlag en het Albanese voetbalelftal: het trotse gevoel dat mensen daarbij hebben zal niet zomaar veranderen, stelden de jongeren. Ik vraag me af, wil je dat gevoel eigenlijk wel veranderen? Bestaat er zoiets als de 'Kosovaarse identiteit'? Wellicht ontstaat deze pas als de taak van de internationale gemeenschap erop zit, want als we vice-premier Hajredin Kuci mogen geloven 'geeft UNMIK, de VN missie in Kosovo, je niet echt een Kosovaars gevoel'. Het Kosovaars burgerschap leg je niet op, dat is een proces. De nieuwe blauw, gele vlag van Kosovo is geen symbool van een volk. Vooralsnog is het een teken voor de toekomst.

▽ Vlaggen, vaantjes, t-shirts: alles in de kleuren van de nieuwe vlag

'Servië zette met uitlevering een belangrijke stap'

Serge Brammertz, hoofdaanklager van het Joegoslavië-tribunaal, prijst recente overdracht politiecommandant

2008

De Bosnisch-Servische leiders Mladic en Karadzic zijn binnen het bereik van de Servische overheid, zegt aanklager Brammertz. „Het is zeker zo.”

Brammertz Foto Roel Rozenburg

Door onze redacteurs
**CEES BANNING en
PETRA DE KONING**

DEN HAAG, 16 JUNI. De vorige hoofdaanklager van het Joegoslavië-tribunaal, Carla Del Ponte, noemde de Bosnisch-Servische leiders Radovan Karadzic en Ratko Mladic 'oorlogsmisdadigers'. Als landen niet goed deden voor de arrestatie van die twee, dan was Del Ponte woedend en noemde het 'een schande'. En bijna elk jaar, in de herfst, zei Del Ponte dat Karadzic en Mladic nog vóór Kerst in de gevangenis in Scheveningen zouden zitten.

Voor Serge Brammertz, die Del Ponte begin dit jaar opvolgde, zijn Karadzic en Mladic „heren op leeftijd”. Hij noemt zichzelf „diplomaat”, hij wil graag „goed samenwerken” met Servië, het land dat ook volgens Brammertz de twee belangrijkste verdachten van het tribunaal zou kunnen oppakken als het echt wil. En wanneer Karadzic en Mladic in Den Haag zullen zijn? „Een voorspelling daarover zult u van mij nooit horen.”

Serge Brammertz (46), een Duitstalige Belg, is vriendelijk en

voorzichtig. Hij houdt ervan, zegt hij, om te luisteren. En 'politieke uitspraken' doet hij niet. „Ieder heeft zijn eigen stijl”, zegt hij als het over Del Ponte gaat, tijdens een gesprek in zijn werkkamer in Den Haag. Wat zijn stijl dan is? Stille. Dan zegt Brammertz: „De situatie nu is anders dan vijftien jaar geleden, toen dit hof werd opgericht. De gesprekspartners in de regio zijn anders. Het is een evolerend proces.” Daar hoort, bedoelt Brammertz, een ander soort hoofdaanklager bij. Iemand die „luistert en overtuigt”.

Uit zichzelf begint hij over het tribunaal. Daar werken, vindt Brammertz, internationaal gezien de meest deskundige onderzoekers van oorlogsmisdaden. Maar die weten allemaal dat het Joegoslavië-tribunaal in 2010 dichtgaat.

Aanklager in België, bij het Strafhof en bij het Joegoslavië-tribunaal

Serge Brammertz werd op 17 februari 1962 geboren in Eupen, de grootste stad van het Duitstalige deel van België. Hij studeerde rechten aan de universiteit van Leuven en criminologie in Luik. Brammertz promoveerde aan de universiteit van het Duitse Freiburg im Breisgau op het thema grensoverschrijdende politieverwerking. Terug in België begon hij als advocaat, maar hij maakte carrière als aanklager. In 2002 werd hij federaal aanklager van België

met als specialisme terrorisme, wapenhandel en schendingen van de mensenrechten. In die functie was hij ook namens België de contactpersoon voor het Joegoslavië- en Rwanda-tribunaal. Tegelijk werkte hij als wetenschappelijk medewerker en hoogleraar aan de rechtenfaculteit van de universiteit van Luik. In november 2006 werd Brammertz geïnstalleerd als plaatsvervangende van Luis Moreno Ocampo, de hoofdaanklager van Internationaal Strafhof (ICC)

in Den Haag. Brammertz leidde de eerste onderzoeken van het ICC naar oorlogsmisdaden in Oeganda en de Congo. Het Strafhof leende Brammertz in 2006 uit aan de Verenigde Naties, om het onderzoek te leiden naar de moord, een jaar eerder, op de Libanese ex-premier Hariri. Dat onderzoek, nu onder leiding van de Canadees Daniel Bellemare, is nog altijd niet afgerond. Sinds 1 januari 2008 is Brammertz hoofdaanklager van het Joegoslavië-tribunaal.

Dus zoeken ze een andere baan. Brammertz: „Ik probeer ze te motiveren om hier te blijven. Dat is een uitdaging.”

Hoe doet u dat?

„We proberen samen met de VN een oplossing te vinden, waardoor er voor mensen uitzicht is op een job bij een andere VN-instelling. En ik probeer ervoor te zorgen dat collega's steeds te horen krijgen dat ze belangrijk werk doen. Er zijn nog veel moeilijke dossiers.”

In een recent verslag aan de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties klaagt u over de gebrekkige samenwerking van Servië met het tribunaal. Vorige week arresteerde de Servische politie een belangrijke verdachte, de Bosnisch-Servische politiecommandant Zupljanin. Hoe

denkt u nu over Servië? „De verschillende diensten in Servië hebben goed werk gedaan. Dit is absoluut een belangrijke stap. Maar er zijn nog altijd drie belangrijke verdachten voortvluchtig [onder wie Mladic en Karadzic, red.], er is geen reden om mijn verslag te wijzigen. Over zes maanden kom ik met een nieuw verslag. Ik kan zeggen dat de nieuwe periode voor Servië goed is begonnen.”

Hoe belangrijk is het volgens u dat de Europese Unie aan landen die EU-lid willen worden de voorwaarden stelt dat zij met u samenwerken? „Dat heeft in het verleden tot goede resultaten geleid. Ik zie dat deze voorwaarde nog steeds in het centrum van de discussies staat.”

Toch vonden de EU-landen, met uit-

zondering van Nederland en België, begin dit jaar dat Servië snel een samenwerkingsakkoord met de EU moest krijgen, ook al deed dat land te weinig om Ratko Mladic te vinden.

„Mijn analyse van de situatie is: alle 27 landen zijn akkoord gegaan met de voorwaarden. Daar zijn we heel tevreden over. Servië krijgt pas de voordelen van het akkoord met de EU [dat er nu wel is, red.] als het volledig met ons samenwerkt. Verder moeten wij buiten de politieke discussie blijven. Ik ben echt van de scheiding der machten.”

Was u blij met de eisen die Nederland en België aan Servië bleven stellen: eerst samenwerken met het tribunaal?

„Wij zijn altijd blij met landen die

ons op de een of andere manier steunen.”

U volgt vast met argusogen wat in Servië gebeurt nu de verkiezingen voorbij zijn. Als er een pro-westerse regering komt, vergroot dat de kans dat Mladic uitgeleverd wordt.

„Natuurlijk kijken wij ernaar. Maar elk land, elke regering is verplicht om met ons samen te werken. Ik probeer een vertrouwensrelatie op te bouwen met de justitiële autoriteiten in de regio waar het ons om gaat. De collega's daar zitten nog altijd in een moeilijke politieke omgeving.”

Probeer u ook zo'n vertrouwensrelatie op te bouwen met politici?

„Ik heb al verschillende keren de ministers van Buitenlandse Zaken en andere verantwoordelijken ontmoet. Om hen te leren kennen, en om hun te vragen de justitiële autoriteiten in hun land te steunen.”

De Servische minister van Buitenlandse Zaken, Vuk Jeremic, zei eind maart dat Mladic snel gepakt zou worden. Dat betekent dat de Serviërs hem dus kunnen vinden als ze willen.

„Ja.”

Dat schreef u ook in uw verslag aan de VN-Veiligheidsraad: Mladic en Karadzic zijn 'binnen bereik' van de Servische autoriteiten.

„Ik kan daarover geen details geven, maar het is zeker zo: indien je je zoveel jaren kunt verbergen,

heb je steun nodig en die kun je vinden waar je wortels zijn, je familie, waar de mensen wonen die loyaal aan je zijn.”

Wat moet er gebeuren als Mladic en Karadzic nog niet zijn gearresteerd vóór 2010, het sluitingsjaar van het tribunaal?

„Het is in het belang van iedereen dat het niet zover komt: van Servië, van de slachtoffers en van Europa – omdat het allemaal op Europees grondgebied is gebeurd. Het gaat om de geloofwaardigheid van de hele internationale gemeenschap. Ook als teken aan andere tribunaal kan je niet accepteren dat zulke mensen ongestraft rondlopen. Maar lukt het niet vóór 2010, dan zou ons scenario-B zijn dat er een mechanisme wordt bedacht waardoor er een internationaal proces kan worden gevoerd als ze worden gearresteerd. Het tribunaal zal met een aantal taken hoe dan ook doorgaan. Er zijn mensen in hechtenis, er worden getuigen beschermd, de regio zelf moet ondersteund worden.”

Stel dat Mladic (66) en Karadzic (62) komen, maar te ziek zijn om te worden berecht. U moet hen laten gaan. Zou dat erger zijn dan het scenario dat ze nooit worden gevonden?

„Daar kan ik geen antwoord op geven. Ik weet dat deze heren op leeftijd zijn. Maar ons mandaat is dat ze worden berecht. Het is een verplichting dat men hen vindt, arresteert en naar Den Haag brengt.”

Servië wil een eigen bestuur in Noord-Kosovo

2008

PRISTINA / BELGRADO, 16 JUNI. Servië heeft aangekondigd een apart parlement op te richten voor etnische Serviërs in Noord-Kosovo, als reactie op het in werking treden van de Kosovaarse grondwet gisteren.

In Kosovo, dat zich in februari onafhankelijk verklaarde, vierden politici met een bescheiden ceremonie dat de eerste grondwet van het land gisteren van kracht is geworden. Dat betekent dat de Kosovaarse regering nu formeel de bestuursmacht in handen heeft. Sinds 1999 wordt het gebied bestuurd door de Verenigde Naties.

Servië, dat Kosovo nog steeds als zijn eigen provincie ziet, noemde de nieuwe Kosovaarse grondwet „illegaal”. De Servische minister voor Kosovo, Slobodan Samardzic, zei dat gemeenten in Kosovo waar etnische Serviërs in de meerderheid zijn, een gezamenlijke „assemblee” zullen vormen. Servië organiseerde op 11 mei lokale verkiezingen in deze gemeenten, voornamelijk in het noordwesten van Kosovo.

De assemblee moet bestaan uit afgevaardigden van de etnisch Servische gemeenten, en een „vertegenwoordigende functie” krijgen. De openingszitting is volgens Samardzic gepland op 28 juni. Overigens is de positie van Samardzic demissionair; momenteel wordt in Belgrado onderhandeld over een nieuwe regering.

De Servische plannen ondermijnen het gezag van de Kosovaarse regering in Pristina en gaan ook in tegen het beleid van de Europese Unie. De EU is tegen de oprichting van aparte bestuursstructuren voor de Servische minderheid in Kosovo, die ongeveer tien procent van de totale bevolking omvat. De EU-vertegenwoordiger in Kosovo, de Pieter Feith, waarschuwt vandaag in de Financial Times voor „functionele deling” van Kosovo als Belgrado te veel ruimte krijgt om invloed te blijven uitoefenen in Noord-Kosovo. De EU plant een politiemissie, die ook in de etnisch Servische gebieden van actief zou moeten worden. (VIP, BBC)

Tekst grondwet en korte geschiedenis op nrc.nl/kosovo

Kosovo heeft eigen grondwet

Onafhankelijk Kosovo heeft sinds gisteren een eigen grondwet. De nieuwe wet ging in op de dag dat de regering van Kosovo het gezag overnam van de Verenigde Naties, die de voormalige Servische provincie negen jaar hebben bestuurd. Kosovo riep in februari de onafhankelijkheid over zichzelf uit. Verwacht wordt dat de spanningen tussen het Albanese en het Servische deel van de bevolking zullen oplopen nu de grondwet van kracht is geworden. AP

'In de praktijk zal er niet veel veranderen'

16-6-2008

Interview
Petar Miletic

Servisch-Kosovaarse politicus staat in dubio over de nieuwe grondwet van Kosovo.

Van onze verslaggeefster
Leen Vervaeke

AMSTERDAM In Kosovo, dat vier maanden geleden de onafhankelijkheid uitriep, is zondag de nieuwe grondwet van kracht geworden. De Kosovaarse constitutie, opgesteld met hulp van de Europese Unie en de Verenigde Staten, bevat tal van beschermingsmaatregelen voor de Servische minderheid in Kosovo.

De Servisch-Kosovaarse politicus Petar Miletic (33), voorzitter van de Onafhankelijke Liberale Partij (SLS), staat in dubio over de grondwet. „Ik ben niet gelukkig met de grondwet, maar er staan wel goede dingen in voor de Serviërs”, zegt hij door de telefoon. „Dat klinkt misschien niet logisch, maar veel dingen zijn niet logisch in Kosovo.”

Miletic: „Het bestaan van een grondwet betekent dat Kosovo een onafhankelijke staat is, en dat is iets wat geen enkele Serviër kan verteren. Anderzijds weten we dat we er niets aan kunnen veranderen. Dus kun je beter de nadruk leggen op de goede dingen, de minderheidsrechten voor de Serviërs.” Volgens de grondwet hebben de Servische Kosovaren recht op eigen scholen, eigen gezondheidszorg, tien zetels in het parlement. Het bestuur wordt gedecentraliseerd, en er worden nieuwe Servische gemeentes opgericht die veel bevoegdheden krijgen.

De meeste Servische Kosovaren erkennen nieuwe constitutie niet

„Vooral dat laatste is positief”, zegt Miletic. „Maar in de praktijk zal er niet veel veranderen. Ook voor de grondwet had de Servische minderheid al rechten. Vrijheid van meningsuiting, vrijheid van beweging, eigendomsregels voor huizen en grond. Die staan allemaal op papier, maar worden niet nageleefd.”

„Het enige verschil is dat we nu kunnen verwijzen naar de grondwet, en zo meer druk kunnen uitoefenen. Er is ook veel internationale aandacht, zodat de Albanese politieke leiders meer druk zullen ondervinden om de grondwet ten uitvoer te brengen.”

Miletic' partij SLS nam - als één van de weinige Servisch-Kosovaarse partijen - deel aan de Kosovaarse, en niet aan de Servische verkiezingen. De SLS heeft zeven parlementsleden in het Kosovaarse parlement. Maar veel Servische Kosovaren zien Miletic als een verrader, omdat hij de Kosovaarse instituties erkent.

De meeste Servische Kosovaren willen geen beschermingsmaatregelen, aangezien ze de Kosovaarse grondwet simpelweg niet erkennen. Wat hen betreft is Kosovo nog steeds een Servische provincie. „Het zou een grote vergissing zijn om druk uit te oefenen op de Serviërs. Je moet geduldig zijn met hen, hen een kans geven om een deel te worden van deze maatschappij. Je moet zakenrelaties aangaan, praten over alledaagse problemen. Na een paar jaar zullen ze misschien de realiteit zien. Maar verwacht geen grote veranderingen. Het zal stap voor stap moeten gaan.”

Tekstloos volkslied voor Kosovo

2008

PRISTINA, 12 JUNI. Kosovo heeft gisteren een nieuw volkslied aangenomen, maar koos voor muziek zonder tekst om de Servische minderheid in Kosovo niet tegen het hoofd te stoten. Kosovo riep in februari de onafhankelijkheid uit, tot frustratie van Servië, waar Kosovo tot dan toe deel van uitmaakte. Het volkslied werd aangenomen enkele dagen voordat in Kosovo een nieuwe grondwet in werking treedt. (Reuters)

Het volkslied is te beluisteren op nrc.nl/buitenland

Nieuw Servisch parlement bijeen

2008

BELGRADO, 11 JUNI. Voor het eerst sinds de parlementsverkiezingen van 11 mei is vandaag het Servische parlement in nieuwe samenstelling bijeen gekomen. Ondertussen zijn de besprekingen over de vorming van een anti-westerse regeringscoalitie in moeilijkheden geraakt.

Scheidend parlementsvoorzitter Oliver Dulic die vandaag de 250 nieuw gekozen parlementariërs toesprak, benadrukte dat nu binnen drie maanden een regering moet worden gevormd. Lukt dit

niet, dan zijn nieuwe verkiezingen noodzakelijk. Al enige weken praten de Servische Radicale Partij (SRP), de nationalistische DSS-NS van de Socialistische Partij van Servië (SPS) over een regeringscoalitie. De pro-Europese Democratische Partij (DS) van president Boris Tadic won de verkiezingen, maar haalde geen meerderheid.

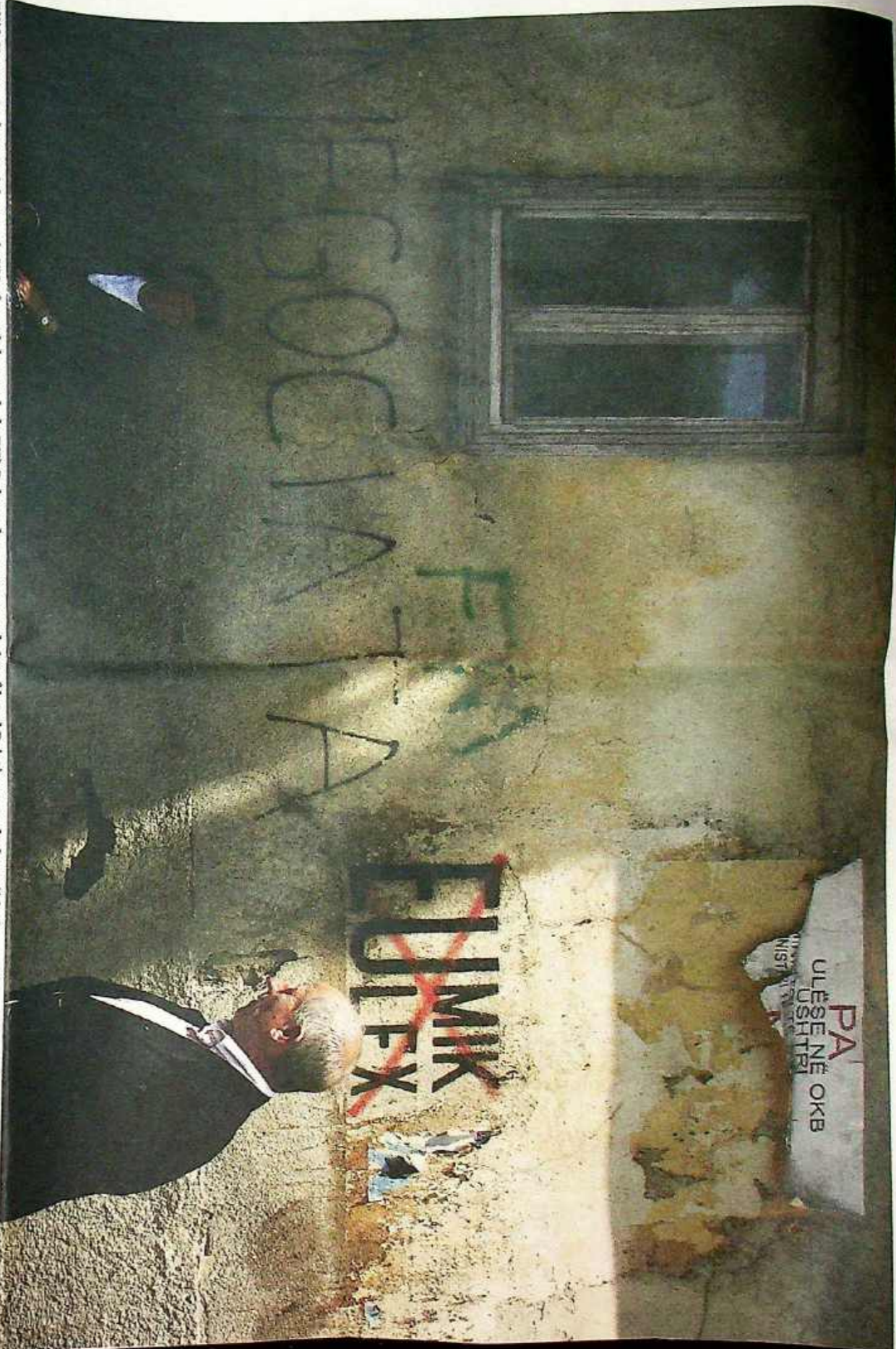
Gisteren werd de SPS door Radicals en Nationalisten beschuldigd van het blokkeren van de coalitiebesprekingen. De SPS wil vasthouden aan een belangrijk samen-

werkingsakkoord met de Europese Unie, dat vlak voor de verkiezingen door Tadic werd getekend. Met name de DSS-NS van huidig premier Vojislav Kostunica wil het akkoord nietig verklaren. De Socialisten overwegen nu om Tadic aan een pro-Europese regeringsmeerderheid te helpen.

De SPS is de partij van Slobodan Milosevic, de voormalige autoritaire leider van Servië. Een gevoelig punt voor de partij is de behandeling van de familie van Milosevic, die in ballingschap leeft in

Rusland.

De zoon van Milosevic, Marko Milosevic, werd gisteren door een Servische rechtbank vrijgesproken van beschuldigingen van geweld tegen politieke tegenstanders van zijn vader. Leden van de democratiseringsbeweging Otpor, die in 2000 zouden zijn mishandeld door Marko Milosevic, verklaarden dat het vonnis „politiek getoetvaard” is. Het zou zijn bedoeld om een pro-Europese coalitie van DS en SPS mogelijk te maken. (AP, VIP).

Blijft Kosovo onder toezicht van de VN of wordt het toch de EU? Ook op de muren van de hoofdstrad Pristina wordt de strijd uitgevochten. Foto AFP

Russen voorspellen nieuw geweld

2008

De EU zou vanaf zondag een hoofdrol spelen in de onafhankelijkheid van Kosovo. Maar de Russen hebben bezwaar en ook intern komen de Europese lidstaten er niet uit.

Door onze correspondent

PETRA DE KONING
BRUSSEL, 12 JUNI. De EU-missie in Kosovo, die volgende week had moeten beginnen, is voor de Europese Unie de grootste en belangrijkste ooit. Die missie, zei EU-buitelandcoördinator Javier Solana een paar maanden geleden, zou een succes worden. Het kon niet anders dan een succes worden. Bijna alle EU-landen gingen op zoek naar juristen en politiemensen die in Kosovo toezicht zouden houden. De VN, die Kosovo negen jaar hebben bestuurd, zouden vertrekken.

Maar een succes is de EU-missie nog lang niet en er is nauwelijks iets wat de Europese Unie kan doen om dat te veranderen. De beslissingen waar het nu om gaat in Kosovo, moeten worden genomen door de VN, die hun bevoegdheden in Kosovo zouden overdragen aan de EU. En door de NAVO, die met 15.000 troepen de veiligheid in Kosovo bewaart, maar die een nieuw operationeel mandaat nodig heeft nu Kosovo volgende week een eigen grondwet krijgt. NAVO-lid Turkije, dat een ruzie uitvecht met EU-land Cyprus (niet erkend door Turkije), houdt zo'n nieuw mandaat tot nu toe teggen.

En zelfs als de Europese lidstaten nu samen iets zouden kunnen doen om de problemen van de elgen missie op te lossen, dan nog zou dat niet gebeuren. „Als het daar tijdens vergaderingen over gaat”, zegt een diplomaat in Brussel, „kunnen landen als Griekenland en Spanje achterover.” Samen met vijf andere EU-lidstaten hebben Griekenland en Spanje de onafhankelijkheid van Kosovo niet erkend. Ze hebben beloofd om mee te doen aan de EU-missie – door ook rechters en politie naar Kosovo te sturen – maar ze hebben geen zin om verder nog iets te doen waardoor Kosovo als zelfstandige staat beter kan overleven.

Wat Griekenland en Spanje wél doen: ze letten scherp op de EU-vertegenwoordiger in Kosovo, de Nederlander Pieter Feith. Als hij de Kosovaarse regering helpt of adviseert, moet meteen duidelijk zijn dat hij dat niet doet namens de EU, maar namens de 'internationale gemeenschap' die hij ook vertegenwoordigt en waarmee de landen worden bedoeld die Kosovo hebben erkend. Heel ingewikkeld, vindt Feith zelf.

Diplomaten in Brussel gaan ervan uit dat VN-secretaris-generaal Ban Ki Moon vandaag eindelijk met een beslissing komt over Kosovo. Na de onafhankelijkheid van Kosovo, begin februari, zou het VN-bestuur uit Kosovo weggaan. Kosovo zou zichzelf bestuuren onder toezicht van Feith en met hulp van een politie- en justitiemissie van de EU.

Volgens diplomaten had Rusland de andere leden van de VN-Veilighedsraad toegezegd dat het zich zou onthouden van stemming als de VN de bevoegdheden in Kosovo ging overdragen aan de EU. Maar Rusland deed woedend over de onafhankelijkheid, het steunde Servië in zijn verzet daartegen en vaarde EU in Kosovo wilde doen, was „illegaal”. De VN mochten niet vertrekken uit Kosovo.

vo.

De Verenigde Staten, jarenlang de belangrijkste steun van de Kosovaarse leiders, vonden dat Ban Ki Moon daar niet naar moest luisteren. Hij werd, zegt een NAVO-diplomaat, maandlang „van twee kanten in zijn nek gebazen” en zat „verstijfd” achter zijn bureau.

En de Europese Unie? Die had het vooral druk met zichzelf – er waren minder EU-lidstaten die Kosovo erkenden dan bijvoorbeeld EU-buitelandcoördinator Solana had verwacht. Er was ook een probleem over geld: zolang de VN-medewerkers niet wegingen uit Kosovo, kon de EU-missie de gebouwen en het materiaal van de VN niet overnemen. Het was niet de bedoeling dat de missie opeens veel meer geld zou kosten dan de EU-landen hadden afgesproken.

„We moeten iets doen”, zegt een Europese diplomaat. „We moeten onze *mind* opmaken over Kosovo.” Want de Amerikanen, zegt dezelfde diplomaat, vinden dat het hoog

Russisch verzet in VN-Veilighedsraad blokkeert opheffing van UNMIK

- In 1989 ontnam Servië, toen nog onderdeel van Joegoslavië, Kosovo een groot deel van zijn autonomie. Dit was onderdeel van de nationalistische koers van de Servische president Milosevic die uiteindelijk leidde tot uiteenvallen van de federatie.
- In Kosovo kwamen de etnische Albanen (zo'n 1,5 miljoen tegenover 100.000 Serviërs) in opstand. Servië raagde met etnische zuiveringen.

- NAVO-bombardementen op Servië maakten in 1999 een einde aan het geweld in Kosovo dat sindsdien onder VN-bestuur (UNMIK) valt. NAVO-soldaten van de KFOR-macht (16.000) zien er toe op de veiligheid.
- De EU had de ambitie om UNMIK na de Kosovaarse onafhankelijkheid te vervangen door een EU-missie (EULEX).
- Probleem is de volkenrechtelijke basis voor EULEX. Volgens

de EU biedt de VN-resolutie op basis waarvan UNMIK opereert voldoende basis voor EULEX.

- Rusland besloot dat en steunt een onafhankelijk Kosovo de separaatistische koers onder Abchaziërs, Zuid-Osseten en Armeniërs aanwakkeren. Rusland blokkeert voorlopig een noodzakelijke beslissing in de VN-Veilighedsraad om UNMIK stop te zetten en te laten vervangen.

tijd wordt dat Europa zelf zijn verantwoordelijkheid neemt. *Philipp*

En de Russen? Die gaan ervan uit dat er geweld uitbreekt in Kosovo, zegt de Russische ambassadeur bij de NAVO, Dmitri Rogozin. „Dat zal worden uitgelokt om de wereld ervan te overtuigen dat de VN weg moeten uit Kosovo. Dat is voor ons onacceptabel.” Van welke kant dat geweld zal komen? „In elk geval niet van de Serviërs in Kosovo”, zegt Rogozin.

Ook de Europese lidstaten zijn bang voor geweld, maar dan vooral omdat er een machtsvacuüm kan ontstaan als de VN-missie in Kosovo blijft, maar niet meer krachtig kan optreden – VN-medewerkers zoeken ander werk omdat de missie zou ophouden, het toezicht wordt minder scherp en de EU kan nog niks doen.

Volgens diplomaten in Brussel is het laatste nieuws dat Rusland zich minder hard opstelt in de onderhandelingen over Kosovo. Dat land zou nu akkoord gaan met elk voorstel dat Servië acceptabel vindt. Dat zal in elk geval moeten betekenen dat de VN voorlopig in Kosovo blijven en dat de EU-politiemissie onder VN-leiding wordt uitgevoerd.

De Europese Unie blijft hopen dat er een pro-westerse regering komt in Servië, die bereid is tot een vorm van samenwerking over Kosovo. De VN-aanwezigheid in Kosovo, zeggen Europese diplomaten, zou dan alleen nog maar symbolisch zijn en de EU-medewerkers doen hun werk. Onder VN-vlag, voor de belangrijkste EU-missie ooit.

'Kosovo nepstaat, maar ik hoor er thuis'

Morgen rondt Kosovo de onafhankelijkheid af met een nieuwe grondwet. Maar veel te besturen valt er niet. „De macht blijft in handen van familieclans.”

Door onze correspondent

TIJN SADÉE

PRISTINA, 14 JUNI. 'Europa', het nieuwe volkslied van Kosovo, had wat Vullnet Gacaferri betreft net zo goed 'Amerika' kunnen heten. Dankzij het doordrammen van de Amerikanen zijn we nu onafhankelijk, zegt Vullnet, een jonge vormgever bij een Kosovaars dagblad. „Dat het volkslied slechts een melodie is, zonder tekst, is veelzeggend. We moeten voorlopig toch nog maar even onze mond houden.”

Sommigen gebruiken de populaire term *failed state*, maar die kwalificatie gaat Vullnet (26) te ver. „Kosovo is een *fake state*, dat dekt de lading beter.”

Vier maanden na de onafhankelijkheid, op 17 februari, presenteert de Kosovaarse regering morgen een nieuwe grondwet en een volkslied. Kosovo wordt nu een echt land, hoopt de regering van premier Hasim Thaci. Dat slechts 43 landen de door de Kosovo-Albanen eenzijdig uitgeroepen onafhankelijkheid erkennen, kan Thaci niet ontmoedigen. Dat de Serviërs in Kosovo zijn gezag niet dulden deert hem evenmin. Gezanten van de VN en de EU, die als voorgedragen over Thaci's schouders blijven

meekijken, daar hebben de Kosovaarse politici mee leren leven. „En daar hebben ze zich in de praktijk zeer weinig van aange trokken”, zegt een in Kosovo gestationeerde westerse diplomaat. „De politiek hier bestaat uit familieclans die hun eigen economische belangen behartigen.”

Er is een Kosovaars parlement, „maar verwacht daar niet veel van”, zegt Joost Lagendijk op een terras in de Kosovaarse hoofdstad Pristina. Lagendijk, Kosovo-rapporteur voor het Europees Parlement, is daags voor de inauguratie

'Moet ik hem dwingen: neem je pillen en blijf?'

Afrim Cana, psychiater in Kosovo

van de grondwet naar Pristina gereisd „om een beeld te krijgen van de nicuwe machtsverhoudingen”. Lagendijk: „Het parlement hier heeft weinig te zeggen. Belangrijke beslissingen worden genomen door Thaci zelf en door lokale partijbonzen in het land.”

Negen jaar na de oorlog (1998-1999) is er van een economie in Kosovo nauwelijks sprake meer. De mijnbouw, in het verleden de economische motor, ligt stil. De meeste Kosovaren proberen te overleven in een scharreconomie van kiosken, autogarages en internetcafés. De rijke clans met politieke connecties bouwen motel-benzinestation-complexen. Zij profiteren ook van de grootschalige doorvoer van drugs, weet iedereen

zeker. Maar niemand zegt het hardop. „Journalisten in dit land moeten op hun tellen passen”, zegt de Nederlandse diplomaat Johan van Lamoen, hoofd van de juridische sectie van UNMIK, het VN-bestuur in Kosovo. Hij gaat zijn laatste weken in nu de VN-missie wordt afgebouwd; Van Lamoens taken worden overgedragen aan de EU-missie EULEX. In de gebieden waar de Kosovo-Serviërs wonen krijgt EULEX geen voet aan de grond, omdat de Serviërs slechts het gezag van de VN erkennen. De Servische ambtvena-

Reim de helft van van de twee miljoen Kosovaren is jonger dan 25 jaar – het is de jongste samenleving van Europa. „Hoe zorg je ervoor dat de slimmeriken in Kosovo blijven?” zegt Afrim Cana, directeur van een psychiatrische kliniek in de stad Gjilan. De meeste jonge patiënten die hij behandelt komen binnen met alcohol- en drugsproblemen. „Ze zoeken vergetelheid in hun bestaan dat geen enkel perspectief biedt”, zegt Cana. „Na de oorlog hoopte iedereen dat Kosovo zou opbloeien, en na de onafhankelijkheid was er even euforie. Maar in de praktijk heeft het weinig opgeleverd.” Onlangs meldde zich een 28-jarige econoom in zijn kliniek, getrouwd en twee kinderen. Cana: „Hij was intelligent genoeg om te beseffen dat hij alcoholist was.” Cana begon zijn therapie. „Maar alle gesprekken die ik met hem voer komen telkens uit op zijn enige wens: zo snel mogelijk weg uit Kosovo. Wat kan ik doen? Een pistool tegen zijn hoofd zetten en hem gebieden: 'Neem je pillen en blijf?'

Voorlopig heeft Vullnet Gacaferri nog werk als vormgever bij een krant. „Voor zolang het duurt”, zegt hij. „Er zijn zeven dagbladen die het moeten doen met amper 20.000 lezers.”

Vullnet heeft geleerd om de chaos en het ongemak weg te lachen. „Ik leef in een nepstaat, ik krijg straks een paspoort waarmee ik bijna nergens welkom ben, en ik mag een volkslied zonder tekst meeneuriën. Toch blijf ik. Ik ben een Kosovaar. Hier hoor ik thuis.”

Harde en open diplomaat is Nederland ontstegen

Pieter Feith speelt als internationaal vertegenwoordiger in Kosovo op 'vijf schaakborden tegelijk'

De typisch Nederlandse diplomaat is van het gepolijste soort. Zo niet Pieter Feith, zeggen collega's. „Ik dacht vaak: hij gaat te ver, hij staat op tenen.”

Door onze correspondent
PETRA DE KONING

Als de Finse oud-president Martti Ahtisaari over de Nederlandse diplomaat Pieter Feith praat, zegt hij: wij. „Wij” kunnen hard, open en eerlijk zijn als het moet. „Maar ook diplomatiek.”

Feith houdt namens de Europese Unie en de internationale gemeenschap toezicht op het bestuur in Kosovo. Ahtisaari, die erg tevreden is over wat hijzelf als diplomaat heeft kunnen doen in de wereld en over de erkenning die hij daarvoor kreeg (vier prijzen), bedoelt het als compliment voor Feith: die lijkt op hem.

„Ik wist ook niemand anders die deze taak op zich had kunnen nemen”, zegt Ahtisaari in zijn kantoor in Helsinki. Van 2005 tot 2007 onderhandelde Ahtisaari namens de VN over Kosovo, de Servische provincie die na de NAVO-bombardementen op Servië in 1999 onder VN-bestuur was gekomen. De oplossing die hij bedacht – de onafhankelijkheid van Kosovo onder internationaal toezicht – schreef hij in een plan dat sinds 17 februari wordt uitgevoerd. Kosovo heeft zich onafhankelijk verklaard en het is de bedoeling dat de EU een politie- en justitiemissie naar Kosovo stuurt om de taken van de VN over te nemen.

Volgens de nieuwe Kosovaarse grondwet, die vanaf volgende week geldt, is Pieter Feith de enige buitenlandse vertegenwoordiger die nog bestuurlijk gezag heeft in Kosovo. Kosovo heeft een eigen regering, maar als Feith het nodig vindt, is hij de baas. Hij kan benoemingen ongedaan maken en wettent tegenhouden.

De Russen in de VN-Veiligheidsraad moeten niks van hem hebben. Serviërs noemen hem partijdijs. Maar in Washington, Londen, Parijs, Berlijn en Brussel zijn ze onder de indruk van Pieter Feith, die eerder al een bijna onmogelijke vredesmissie in Atjeh tot een succes maakte.

En in Den Haag?

Feith, zeggen collega's en oud-collega's, is „losgezongen” van zijn eigen land en daarom vindt EU-buitenlandcoördinator Javier Solana, zijn baas in Brussel, hem zo goed. Hij is Nederland „ontstegen”, zeggen ze, omdat Nederland hem als profeet in eigen land niet genoeg waardeerde. En ze zeggen dat hij ook nog wel Nederlands is: hij is soms bot zoals Nederlanders bot kunnen zijn. „Maar zo zijn Amerikaanse diplomaten ook”, zegt Henne Schuwer, kabinetschef van NAVO-secretaris-generaal Jaap de Hoop Scheffer. „En het werkt. Je moet geen valse verwachtingen wekken.”

Volgens oud-Tweede Kamerlid Hans Gualthérie van Weezel (CDA), die in 1970 samen met Feith het 'diplomatenklasje' deed bij Buitenlandse Zaken, is de ty-

pisch Nederlandse diplomaat „van het gepolijste soort”. „Ze worden erin getraind om geen kleur te bekennen.” Feith, zegt hij, was meteen al anders.

Feith is dapper, zegt ambassadeur Schuwer. „Als er acht Serviërs met hem in een kamer zitten die hem een grote bek geven, geeft hij een grote bek terug.” Je moet Feith niet te lang achter een bureau zetten, zegt ambassadeur Robert Milders, die Nederland vertegenwoordigt in het 'politiek en veiligheidscomité' van de EU. „Je stuurt hem op een klus af.” Dat wil niet zeggen dat hij dan doet wat je wilt. En dat vonden ze in Den Haag vaak lastig. Milders: „Hij is geen brave, gehoorzame ambtenaar. Als je zegt: 'Luister, Piet. Doe het nou zo', dan registreert hij dat, maar hij gaat zijn eigen gang.”

Op zijn elfde richtte Pieter Feith – jonkheer – met een paar vrienden 'Penoka' op, een afkorting van 'Penose Kralingen'. Brave jongens uit een keurige Rotterdamse wijk. Ze zaten op hockey en op dansles, zegt oud-bankier Jaap Kamp. Bij Penoka discussieerden ze over buitenlandse politiek.

De vader van Pieter Feith was lid van de raad van bestuur bij bierbrouwerij Heineken. Hij ging over de export en was vaak op reis. Op zijn zestiende bedacht Pieter Feith dat hij dat ook wilde, maar dan voor de Nederlandse regering. Hij kwam op dat idee door een vriend van zijn vader, Dirk Stikker. Die was, voordat hij minister van Buitenlandse Zaken werd in het eerste kabinet-Drees, directeur bij Heineken. Feith ging langs bij de secretaris van de toelatingscommissie voor de Buitenlandse Dienst, om te vragen of het erg was als hij geen rechten zou gaan studeren in

'Hij is geen brave, gehoorzame ambtenaar'

ambassadeur Robert Milders

Leiden, zoals de meeste aankomende diplomaten deden.

Feith studeerde politieke wetenschappen in Zwitserland en de Verenigde Staten. Zijn eerste diplomatieke post was Damascus. In september 1974 eindigde daar de vlucht, in een toestel van Transavia, van Japanse gijzelaars van de terroristische beweging het Rode Leger. In Den Haag hadden ze de Franse ambassadeur gegijzeld en weer vrijgelaten nadat ze 300.000 dollar hadden gekregen en een vliegtuig met Nederlandse bemanning. In Damascus gaven ze zich over. Feith onderhandelde met de Syrische regering over de bemanning en het losgeld, dat volgens het ministerie in Den Haag van Nederland was. De bemanning kon zonder problemen gaan, Syrië hield het losgeld.

Van koningin Juliana kreeg Feith er een onderscheiding voor, Ridder in de Orde van de Oranje-Nassau.

Hij droeg die onderscheiding nooit, zegt zijn vriend Jaap Kamp, en hij praatte er met bijna niemand over. „Ik loop er niet mee te adverteren”, zegt Feith zelf. „Maar

ik vond het leuk om die onderhandelingen te doen. Spannend.” Net als de voedseldistributies in Soedan, waar hij als diplomaat halverwege de jaren tachtig aan meedeed. Ook spannend. „Dat gaf voor mij de richting aan.”

Feith werkte voor Buitenlandse Zaken in Bonn, Karthoum en New York. Vanaf eind jaren negentig tot 2003 was hij gedetacheerd bij de NAVO en EU. Hij was politiek adviseur van de internationale troepenmacht in Bosnië, door zijn bemiddeling kwam in 2001 een eind aan een opstand van Albanese rebellen in het zuiden van Servië en kreeg hij Albanen in Macedonië zover dat ze zich terugtrokken uit veroverde gebieden.

De Finse oud-president Ahtisaari kende Feith uit de tijd dat ze allebei in New York werkten, in de jaren tachtig, Feith bij de Nederlandse vertegenwoordiging bij de VN, Ahtisaari als onder-secretaris-generaal. „Ik lette daarna goed op zijn carrière in Brussel.”

De Spaanse oud-minister Solana, die eerst secretaris-generaal bij de NAVO was, nam Feith mee naar de EU toen hij daar buitenlandcoördinator werd. Feith zou ambassadeur worden bij de OVSE, maar Solana had minister van Buitenlandse Zaken Jozias van Aartsen gevraagd of Nederland Feith nog een tijdje wilde uitleenen. Solana had hem nodig om het Europees beleid voor veiligheid en defensie te maken.

Vanaf het najaar van 2004 bemiddelde Ahtisaari tussen de Indonesische regering en de verzetsbeweging van Atjeh, die al bijna dertig jaar met elkaar aan het vechten waren. Begin 2005 was er een vredesakkoord en Ahtisaari vroeg Feith om daar met een EU-missie op toe te zien. Groot-Brittannië, in die tijd voorzitter van de EU, vond het niet meteen een goed idee: Atjeh was ver weg, het zou veel geld gaan kosten. Nederland wilde wel.

Robert Milders, die toen in Den Haag werkte, had tegen minister Ben Bot gezegd: „Sinds de generaal Van Daalen [in de negentiende eeuw] is het in Atjeh niet meer rustig geweest. Het zou toch mooi zijn als een Nederlander het nu rustig kan krijgen?” Niet dat Milders meteen dacht dat het Feith zou lukken. „Het was een rotklus. Mensen zeiden: 'Zou je het wel doen, Piet?’”

Een van Feiths medewerkers in Atjeh, nu ambtenaar in Brussel, zegt dat hij tijdens de gesprekken van Feith met de Indonesische regering en de rebellen vaak dacht: „Hij gaat te ver, hij staat op tenen.” Maar dan kreeg Feith de partijen toch zover dat ze deden wat hij wilde.

Was Nederland trots toen de missie een succes werd? Milders: „Feith was op een internationale missie, in Europese dienst. Het zou een beetje aanmatigend zijn geweest om het naar je toe te trekken als land.”

Al twee jaar vóór Atjeh had Feith ontslag genomen bij Buitenlandse Zaken. Feith, zeggen collega's, had in Den Haag gezegd dat hij recht had op een benoeming als ambassadeur in Moskou of Washington. Maar het ministerie houdt niet van diplomaten die succesvol zijn

Pieter Feith sluit niet uit dat zijn missie in Kosovo mislukt. Foto NRC Handelsblad, Vincent Mentzel

in het buitenland, zeggen collega's. „Die moeten met hun voeten terug op de grond.” Zelf zegt Feith dat ze in Den Haag „niet stonden te springen met ideeën” over zijn toekomst, dat hij altijd loyaal was geweest, maar dat er voor een goede tango twee nodig zijn. „Ik vond dat de begeleiding vanuit Den Haag niet overheld.”

Je hebt Nederlandse diplomaten, zegt een oud-collega in Brussel, die het Nederlandse belang ook blijven dienen als ze bij een internationale organisatie werken. Eveline Herfkens was zo. „Die kon je nog eens bellen vanuit Den Haag.” Maar niemand belde Feith. „Hij was wars van wat er in Nederland leefde.” Feith belde zelf ook nooit. „Je kunt denken: ik wil dat en dat baantje, laat ik Den Haag vragen om me te helpen. Dat heeft Pieter nooit gedaan.”

Dus deed het ministerie in Den Haag niets om hem benoemd te krijgen als internationaal vertegenwoordiger in Kosovo. Het was Ahtisaari die hem vroeg, Solana vond het meteen goed, de regeringen in Washington, Berlijn, Parijs en Londen waren het ermee eens.

Pieter Feith zei 'ja'. Maar dat was in de tijd dat iedereen nog dacht dat de onafhankelijkheid van Kosovo snel door veel landen zou worden erkend – dat viel later tegen. Rusland zou in de VN-Veiligheidsraad niet tegenstemmen als de taken van het VN-bestuur in Kosovo werden overgedragen aan de EU – dat doet Rusland nu wel. En de Serviërs zouden er niet zo lang over gaan doen om te accepteren dat ze Kosovo kwijt waren, omdat ze graag bij de EU willen horen.

Na zijn benoeming zei Feith dat hij er als EU-vertegenwoordiger ook op zou letten hoe Servië zich gedroeg jegens buurland Kosovo. Servië wilde graag een samenwerkingsakkoord met de EU, Feith zei dat hij er invloed op zou hebben of dat er kwam of niet. „Onjuist”, zegt hij nu. Dat is zijn taak niet.

Maar de Serviërs waren kwaad. „We hadden een goede indruk van hem toen hij met de Albanese rebellen onderhandelde”, zegt een Servische diplomaat uit een Europese hoofdstad. „Maar nu is hij partijdig, hij is ongeschikt voor deze baan. Hij zal de twee gemeenschappen in Kosovo, Serviërs en Albanen, nooit met elkaar kunnen verzoenen.”

Bij de VN wordt er al weken over gedacht om de VN in Kosovo te laten blijven – omdat Rusland en Servië dat eisen – en de EU-missie onder leiding van de VN uit te voeren. Maar zal de Kosovaarse regering dat accepteren? En wat gaat Pieter Feith dan doen? De Russen hebben hun collega's in de VN-Veiligheidsraad al laten weten dat ze hem onacceptabel vinden voor welke rol dan ook.

Feith is goed in moeilijke missies, zeggen collega's, omdat hij slim en charmant is, maar ook hard. En omdat hij een oplossing bedenkt voor elk nieuw probleem. Maar op wat er nu in New York en Brussel wordt beslist over Kosovo, heeft hij nauwelijks invloed. „Hij moet in Pristina iedere dag risico's nemen, partij kiezen”, zegt Henne Schuwer, kabinetschef van De Hoop Scheffer. „Kan hij er zeker

Spanningszoeker

1945 Geboren in Rotterdam. Studeert politieke wetenschappen in Zwitserland en de Verenigde Staten
1970 Diplomatenklasje bij Buitenlandse Zaken in Den Haag
1970-1995 Diplomaat in Damascus, Khartoum, Bonn, New York
1995-2003 Gedetacheerd bij de NAVO en de EU
2001-2008 Plaatsvervangend directeur-generaal voor het Europese veiligheids- en defensiebeleid. Leidt de EU-vredesmissie in Atjeh
2008 Sinds februari vertegenwoordiger in Kosovo namens de EU en de internationale gemeenschap.

Feith is getrouwd met een Zweedse vrouw, heeft drie dochters en woont in België en Zweden.

van zijn dat hij volledig wordt gedekt? Kosovo is de belangrijkste EU-missie ooit. „Maar de EU heeft zich door Kosovo in een enorm wespennest gestoken.”

Feith zelf zegt dat zijn baan in Kosovo moeilijker is dan alles wat hij eerder heeft gedaan. En niet alleen omdat hij én de Europese Unie vertegenwoordigt, waarvan zeven landen Kosovo niet hebben erkend, én de internationale gemeenschap, waarmee de landen worden bedoeld die Kosovo wel erkennen en die de regering in Pristina willen helpen. „Ik speel op vijf schaakborden tegelijk. Vinden de Amerikanen Kosovo nog wel belangrijk? Hoe ontwikkelt zich het

'Hij moet in Pristina iedere dag politieke beslissingen nemen'

kabinetschef Henne Schuwer

strategisch inzicht van Poetin, die opeens een harde lijn ging volgen? Hoe coherent zal de EU zich blijven gedragen?”

Zijn belangrijkste taak, vindt Feith, is rust creëren in Kosovo, verzoening naderbij brengen. En geen grote fouten maken.

Maar hoeveel steun zal hij krijgen als het echt nodig is? Zijn baas, Solana, heeft te maken met een EU-land als Spanje dat fel tegen de onafhankelijkheid van Kosovo is. Volgens een ambtenaar in Brussel die Solana én Feith goed kent, is Solana vriendelijker voor Servië dan Feith nodig vindt, en vindt Solana Feith te aardig voor de Albanen van Kosovo.

Feith zegt: „Ik zal het moeten hebben van Washington, Berlijn, Parijs, Londen. Als je daar het vertrouwen verliest, is het einde in zicht.”

Kan het dan een mislukking worden voor Feith? Dat kan, zegt hij. „Maar zelfs als we over anderhalf jaar kunnen vaststellen dat Kosovo nog steeds een groot probleem is, kan ik toch zeggen dat het voor mij een mooi sluitstuk is geweest.”

Politiek pokerspel in Belgrado

Westerse diplomaten strijden om de gunst van Servische tycoons

Het Westen wil koste wat het kost voorkomen dat de radicale nationalist in Servië een nieuwe regering vormen. 'Manipulatie als in de tijd van Milosevic wordt niet geschuwd.'

Door onze correspondent TIJN SADÉE

BOEDAPEST/BELGRADO, 6 JUNI. In de heuvels van Dedinje, het Wassenaar van de Servische hoofdstad Belgrado, staat de villa van businessclub Privrednik. Het pand aan de Sekspirova-straat straalt rijkdom en invloed uit. Wie er mag aanschuiven voor een officiële lunch kan zich rekenen tot de Servische elite. Hier worden de belangrijkste beslissingen genomen - over de verdeling van de economische macht, over welke politieke partij financiering behoeft, en over welke politicus op een zijspoor moet worden gezet.

Servië's rijkste mannen, 43 in totaal, zijn lid van Privrednik. Een bont gezelschap van tycoons, waaronder Zoran Drakulic, Danko Djunic en Miroslav Miskovic. Mannen die hun loopbaan begonnen in de jaren zeventig van de vorige eeuw, in het voormalige Joegoslavië, en die hun imperia uitbouwden onder het regiem van Slobodan Milosevic. Vastgoed- en verzekeringsgigant Miskovic, de rijkste Serviër met een geschat vermogen van twee miljard euro, diende in 1990 nog even als vice-premier. Clubvoorzitter Djunic, succesvol investeerder, was onder Milosevic minister.

„De politieke invloed van de tycoons is enorm groot”, zegt Lilja Smajlovic, hoofdredactrice van het gezaghebbende dagblad Politika. „Als je wilt begrijpen hoe dit land werkt moet je de belangen van de tycoons kennen”, zegt politiek-analist Bratislav Grubacic.

Een krappe maand na de verkiezingen is Belgrado het decor van een felle strijd om de macht. De winnaar, het pro-westerse blok rond de Democratische Partij (DS) van president Boris Tadic, heeft de socialistische partij van wijlen Milosevic (SPS) nodig om een meerderheidsregering te vormen. De verliezers - de Servische Radicale Partij (SRS) van Tomislav Nikolic en de anti-Europa gezinde partij S van demissionair premier Vukobrat Kostunica - proberen een co-

Omstreden stabilisatie- en associatieakkoord

Eind april sloten de Europese Unie en Servië het stabilisatie- en associatieakkoord (SAA). Dat akkoord geldt als eerste stap richting EU-lidmaatschap. In ruil voor uitzicht op lidmaatschap hoopt de EU dat Belgrado zich minder onverzettelijk opstelt tegenover de onafhankelijkheid van Kosovo. Nederland en België verzetten zich aanvankelijk tegen het akkoord omdat Servië niet genoeg zou doen om de van logsmisdaden verdachte

allitie te smeden, maar kunnen eveneens niet zonder SPS.

De mogelijke vorming van een SRS-DSS-SPS-coalitie is in de ogen van Westerse diplomaten in Belgrado een „horrorscenario”, zegt Smajlovic. „De Amerikanen en Europeanen willen een regering die het verlies van de Servische provincie Kosovo accepteert.”

Het uitroepen van de onafhankelijkheid door de Kosovo-Albanen, in februari, leidde tot geweldadige demonstraties in Belgrado waarbij hooligans de Amerikaanse ambassade in brand zetten. Smajlovic: „De Amerikanen zien Kostunica als de indirecte „brandschikter” die jongeren tot het geweld aanzette en er vervolgens niet tegen optrad. Een nieuwe regering met Kostunica aan boord willen zij met alle middelen dwarsbomen.”

De EU reikte Servië een stabilisatie- en associatieakkoord (SAA) aan, een eerste stap naar een EU-lidmaatschap. Maar Kostunica ziet het als een goedmakertje voor het verlies van Kosovo, en beschouwt de SAA als juridisch ongeldig. „Voor de VS en de EU is Kostunica een lastpak”, zegt Smajlovic.

oud-generaal Ratko Mladic uit te leveren. Andere Europese lidstaten drongen aan op het akkoord als steun aan de pro-Westerse partijen bij de Servische verkiezingen van mei. Uiteindelijk werd besloten tot een akkoord-ondervoorwaarden. Door het aandrigen van Nederland en België krijgt Servië de voordelen van het akkoord, zoals lagere handelstarieven, pas als het volledig samenwerkt met het Joegoslavië-tribunaal.

„Ze willen een regering van 'softe' Tadic-democraten, en om dat te bereiken hanteren ze onorthodoxe, ondemocratische middelen.”

EU-gezanten en (oud-)diplomaten, namens VS en VN, wurmen zich per taxi dezer dagen door het drukke verkeer van Belgrado. Van het hoofdkwartier van de democraten naar het restaurant voor een lunch met de socialistische Af-tasten, beloven, dreigen, onder druk zetten - het spel wordt, zegt Smajlovic, „schaamteloos en in alle openheid gespeeld”.

„Amerikanen en Britten zitten in de cockpit bij de vorming van de regering”, zegt een in Belgrado gestationeerde Westerse diplomaat.

In de Servische media eist de Amerikaanse ambassadeur Cameron Munter voor zichzelf de rol van aangever-achter-de-schermen op en is, zo zegt hij in elk interview, „ervan overtuigd dat in Servië een pro-westerse regering aantreedt”. Munter maakte onlangs zijn opwachting in de Privrednik-villa aan de Sekspirova, om de tycoons om hulp te vragen bij de vorming van een democratische rege-

ring. „Ik voel me niet vrij om over de betekenis van die bijeenkomst te praten”, zegt Privrednik-voorzitter Djunic. De vraag waarom Munter zo'n sturende rol speelt noemt hij „legitiem”. Djunic: „Het is een gevoelig onderwerp.”

„Dit is waanzin”, zegt Politika-hoofdredactrice Smajlovic over Munter's inmenging in de Servische politiek. „Sommige leden van Privrednik zijn door zijn ambassade op een zwarte lijst gezet wegens vermeende betrokkenheid bij fraude en corruptie. Ze mogen niet eens als toerist naar de VS reizen. Maar vanwege hun politiek-economische invloed zijn ze plots interessante gesprekspartners.”

De Westerse inmenging gaat volgens Smajlovic „te ver. Het is manipuleren zoals we gewend zijn van Milosevic. Met democratie heeft het niets te maken.” De drijfveer van de Westerse gezanten is, zegt Smajlovic, faalangst. „Als de radicalen aan de macht komen blijft Kosovo een open zenuw en is alle moeite van de internationale gemeenschap voor niets geweest.”

Op 15 juni neemt de regering in Kosovo een grondwet aan. Het valt samen met de geplande datum van overdracht van het VN-bestuur in Kosovo aan de EU-missie EULEX. Maar de afgelopen maanden werd duidelijk dat de Kosovo-Serviërs, voornamelijk woonachtig in noord-Kosovo, het EU-gezag zullen blijven ondermijnen.

In hoeverre trekken de VN zich terug? En met welk mandaat kan EULEX werken? Voor het vinden van antwoorden op die vragen is de internationale gemeenschap gebaat bij een 'softe' DS-SPS-coalitie, zegt Smajlovic. „Er wordt dus aangestuurd op een regering met een partij [SPS, red.] die nog altijd vecht voor de rehabilitatie van Milosevic.” De SPS is voor de Amerikanen en Britten „acceptabel”, zegt politiek-analist Grubacic. „Het is een corrupte partij, maar klein, en dus controleerbaar.”

Voor welk kamp de Privrednik-tycoons zullen kiezen is volgens Grubacic „afhankelijk van hoe de wind waait.” De komende jaren staan er in Servië grote, lucratieve privatiseringen van oude staatsbedrijven op de agenda. Om daar zakelijk van te profiteren zijn warme politieke banden in eigen land onontbeerlijk. Grubacic: „De buitenland zoekt voor Servië een opwereld vanwege de kwestie-Kosovo. In Servië zelf maakt men zich op voor het verdelen van de buit.”

Macedonië tart EU met 'bloederige verkiezingen'

Achtergrond

► Een dode, negen gewonden bij parlementsverkiezingen.

► Onderhandelingen over EU-toetreding mogelijk in gevaar.

Van onze verslaggeefster Leen Vervaeke

AMSTERDAM Zowat een maand geleden was het Griekenland dat de internationale ambities van Macedonië dwarsboemde. Het blokkeerde het Macedonische NAVO-lidmaatschap, omdat het de naam 'Macedonië' exclusief voor een Griekse provincie wilde. Een zware maatregel voor een nogal kleine kwestie - het leverde onderdog Macedonië veel sympathie op.

Maar dit keer heeft het Zuid-Oost-Europese land zijn eigen ruiten ingegooid. In plaats van 'vrije en eerlijke verkiezingen' - door de EU als voorwaarde gesteld om onderhandelingen te beginnen - gingen de verkiezingen van afgelopen zondag gepaard met geweld, manipulatie en bedrog.

Stembussen werden gestolen of met valse stembiljetten gevuld, en lokale en internationale waarnemers werden geweerd. In Aracino-vo, dichtbij de hoofdstad Skopje, bedreigden zes mannen met machinegeweren kiezers. Er vielen een dode en negen gewonden en dertien mensen werden gearres-

teerd. Minstens 22 stembureaus werden voortijdig gesloten. De stemming moet er de komende twee weken worden overgedaan.

Voor Macedonië zijn de 'bloederige verkiezingen' (zoals een Macedonische krant kopte) een publicitaire ramp. Na de mislukte NAVO-toetreding van april zullen nu mogelijk ook de EU-onderhandelingen, waarvoor komende herfst een datum zou worden geprikt, worden uitgesteld. Dat zou ook de

'leder die Macedonië niet in de EU wil, heeft nu perfect argument'

komst van EU-fondsen uitstellen, die een eind moeten maken aan werkloosheid en armoede.

Erwan Fouere, de EU-vertegenwoordiger in Macedonië, noemde de verkiezingen maandag 'niet acceptabel voor een democratische samenleving die wil toetreden tot de EU'. Concreete stappen werden niet meteen aangekondigd.

Dane Taleski, politiek analist en assistent aan de rechtenfaculteit van de Universiteit van Skopje, verwacht dat zware maatregelen uitblijven. 'Net als bij Servië zal de EU niet alleen de criteria, maar ook het politieke belang laten meetellen', zegt hij. 'Maar al degenen die Macedonië niet in de EU of NAVO

willen, hebben nu een perfect argument.' Zoals Griekenland, om de naamskwestie, maar ook Frankrijk en Nederland, waar de bevolking negatief is over verdere uitbreiding van de EU.

Sinds 2001 - toen onder internationale druk een einde kwam aan maandenlange gevechten tussen de Macedonische strijdkrachten en Albanese rebellen - was Macedonië nochtans op de goede weg. De Albanen werden ontwapend en kregen meer rechten. Hervormingen vonden plaats. In 2006, toen Macedonië officieel EU-kandidaat werd, prees de Europese uitbreidingcommissaris Olli Rehn het land als de enige functionerende multi-etnische staat in de Balkan.

Maar kort daarna ging het verkeerd. Tussen de twee Albanese partijen - DUI op links, DPA op rechts - ontstonden grote spanningen, toen na verkiezingen niet de Albanese winnaar DUI, maar de DPA in de regering werd opgenomen. Uit wraak blokkeerde de DUI het parlementaire werk maandenlang. Tijdens de verkiezingscampagne escaleerde het conflict.

Om van de Albanese boycot af te komen, organiseerde premier Nikola Gruevski vervroegde verkiezingen, die afgelopen zondag plaatsvonden. Met succes. Hij won overtuigend en de regering kan niet langer gegijzeld worden door de Albanese partijen. Maar de rekening van die overwinning is hoog.

Winst voor partij van premier

Intimidatie bij verkiezingen in Macedonië

SKOPJE, 2 JUNI. De Macedonische parlementsverkiezingen zijn gisteren verstoord door geweld, intimidatie en onregelmatigheden. De centrum-rechtse partij van premier Nikola Gruevski heeft de verkiezingen gewonnen.

De VMRO-DPMNE van Gruevski stond, na telling van 97 procent van de stemmen, op ruim 48 procent, de socialist-democraten op bijna 24 procent. Door het geweld en door berichten over fraude moesten 22 stembureaus (ongeveer 1 procent) worden gesloten. De kiescommissie wil in die districten later herverkiezingen organiseren.

Geweld en intimidatie waren er vooral in het noordwesten van het land, waar voornamelijk etnische Albanen wonen. Bij een schietpartij in de stad Aracino, nabij de hoofdstad Skopje, viel één doede. In de hele regio werden dertien mensen gearresteerd.

Twee rivaliserende etnisch-Albanese partijen, de Democratische Unie voor Integratie (DUI) en de Democratische Partij van Albanen (DPA), die samen met de partij van Gruevski een regeringscoalitie vormt, gaven elkaar en de politie de schuld van het geweld. De DPA kreeg ruim 10 procent van de stemmen, de DUI iets meer dan 11 procent.

DUI-leider Ali Ahmeti hield de DPA verantwoordelijk voor „provocaties, geweld en psychologische terreur”. Ahmeti was vorige maand tijdens de verkiezingscampagne het doelwit van een mislukte moordaanslag, die hij ook toeschreef aan de DPA.

De schietpartij in Aracino ontstond volgens de politie na een melding van een man die voor verschillende mensen tegelijk wilde stemmen. Toen de politie bij het stembureau arriveerde, zou zij door gewapende mannen onder vuur zijn genomen. Maar volgens de DUI opende politie in burger het vuur.

Het verloop van de Macedonische verkiezingen werd in Brussel gezien als een belangrijke test voor de gerechtigheid van het land om toe te treden tot de Europese Unie. Een woordvoester van de Europese Commissie gaf gisteren aan „zeker bezorgd” te zijn over het geweld. Macedonië kreeg in december 2005 de formele status van EU-kandidaat-lidstaat. (A.P. Reuters)

Troebel Macedonië

3-6-2008
Zondag zijn in Macedonië de parlementsverkiezingen ontspoord. In een aantal districten blijkt herstemming noodzakelijk omdat er is geknoeid. Dat moet onder meer in Tetovo, het bolwerk van de Albanese minderheid die een kwart van de bevolking uitmaakt. Ernstiger is het geweld waarmee de verkiezingsdag gepaard ging. Bij schietpartijen werd één burger gedood en raakten negen anderen gewond. Dat gebeurde in een land dat zich in het hart van de conflictueuze Balkan bevindt en dat tegelijkertijd als kandidaat-lid van NAVO en EU op de drempel van het Westen staat.

Dat de coalitie van zittend premier Gruevski een meerderheid heeft verworven in het parlement is tegen deze geweldadige achtergrond een schrale troost. Het geweld in Macedonië reikt verder dan het land zelf. Het heeft repercussies voor de buurlanden, maar raakt ook het Westen.

Alleen al het feit dat er tussentijdse verkiezingen moesten worden gehouden, was daarvan een voorbode. De regeringscoalitie stond na de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo eerder dit jaar onder druk, omdat Gruevski de nieuwe staat niet wilde erkennen. Zijn Albanese coalitiepartner kon daarmee niet leven. Gruevski schreef medio april tussentijdse verkiezingen uit, nadat de NAVO had besloten dat Macedonië in de wachtkamer van het bondgenootschap moest blijven zitten zolang het dispuut met Griekenland over de naam van de republiek niet was opgelost. De NAVO wilde zo de druk op Skopje en Athene opvoeren. Gruevski calculeerde dat de volkswoede over deze

'dubbele standaard' van de NAVO zijn partij electoraal in de kaart zou spelen. Die laatste taxatie was correct. Maar ze ging wel voorbij aan de spanningen in het land zelf. In de aanloop naar de verkiezingen waren er al schermutselingen, zoals een mislukte aanslag op de leider van de Albanese oppositiepartij die niet aan de coalitie van Gruevski deelneemt en zondag net iets groter werd dan de regeringspartij.

Evenwicht op de Balkan is ook in het belang van NAVO en EU

De Europese Commissie heeft bezorgd gereageerd op de verkiezingschaos en gewaarschuwd dat deze eventuele onderhandelingen over toetreding tot de EU in de weg staat.

Daarmee is niets te veel gezegd. Maar formele eisen zijn niet genoeg. De ervaring met bijvoorbeeld de toetreding van Bulgarije en Roemenië, en in mindere mate met de eerdere uitbreidingen, leert dat het niet zaligmakend is dat de kandidaat-leden keurig aan de eisen van de EU voldoen. Als het lidmaatschap eenmaal binnen is, plegen ze de moeizaam gerealiseerde hervormingen vaak weer te laten slossen. Per saldo worden zo vooral façades gebouwd.

Het omgekeerde dreigt nu in Macedonië te gebeuren. Juist nu het land door NAVO en EU aan het lijntje wordt gehouden, lijken er krachten vrij te komen die het uiteindelijke doel in de richting van het Westen belemmeren.

Een pasklaar antwoord is er niet. Maar Europa zou er goed aan doen Macedonië niet alleen met formele eisen om de oren te slaan. Een succesvolle integratie van Macedonië is ook in het politieke belang van NAVO en EU.

Reacties: nrc.nl/commentaar

Het is dus een prachtig gebaar van Nederland om mee te doen, maar voor de mensen die lijden onder de oorlog verandert er weinig, totdat er een wereldwijd verbod komt. (Dennis Hoeke op 2 juni over "Ban de clusterbom")

'Kosovo moet snel lid worden van de EU'

Jakup Krasniqi, voorzitter van het Kosovaarse parlement, over verdeeldheid EU over onafhankelijkheid

2008
In 1999 dreigde Jakup Krasniqi als leider van het Albanese Bevrijdingsleger nog met geweld als Kosovo niet snel onafhankelijk zou worden. Deze week was hij als parlementsvoorzitter uit Kosovo in Brussel.

Door onze correspondent
PETRA DE KONING
BRUSSEL, 30 MEI. Jakup Krasniqi, voorzitter van het Kosovaarse parlement, kan hard en dreigend zijn in wat hij zegt. Met een zachte stem - en bijna altijd met een glimlach.
In 1999, net nadat hij het Albanese Bevrijdingsleger UÇK had verlaten om minister te worden in de zelfbenoemde regering van Kosovo, zei Krasniqi dat de wereld geen andere keus had dan Kosovo

onafhankelijk te laten zijn van Servië. Op zijn allervriendelijkst: „Anders gaan we de bossen en de bergen weer in en vechten we verder.”

De afgelopen dagen was Krasniqi in Brussel, als leider van een delegatie Kosovaarse parlementariërs. Zijn belangrijkste boodschap: Kosovo moet zo snel mogelijk lid kunnen worden van de Europese Unie. En de VN is niet meer echt nodig in Kosovo.

Voor het eerst werden de Kosovaarse parlementariërs door leden van het Europees Parlement ontvangen als echte collega's - van een eigen, onafhankelijke staat. Alleen op de eerste dag van hun bezoek heette de delegatie nog 'Kosovo/UNMIK'. Op die dag hadden de Kosovaren een bijeenkomst met andere parlementariërs van de Balkan. De Serviërs wilden alleen met hen in één ruimte zijn als de Kosovaren onder begeleiding

Jakup Krasniqi Foto Reuters

stonden van UNMIK, het VN-bestuur in Kosovo. De voorzitter van het Servische parlement, Oliver Dulic, had Krasniqi een

geven en hij had gevraagd hoe het ermee ging. In het Servisch, dat wel. Volgens mensen die erbij waren, was Krasniqi verbaasd over de hartelijke begroeting.

In de gang van het Europees Parlement zegt Krasniqi dat de Servische collega correct en vriendelijk tegen hem was geweest. En: „Voor het eerst waren ze op een bijeenkomst met ons zonder dat ze de zaal hebben verlaten. Dat is een goed teken.”

De EU wil vanaf half juni beginnen met de politie- en justitiemissie in Kosovo, maar het VN-bestuur gaat niet weg. Rusland houdt een beslissing daarover tegen in de VN-Veilighedsraad. Ziet u een oplossing?

„De VN en de EU moeten er samen uit komen. Op 15 juni is er een nieuwe grondwet in Kosovo, gemaakt in goed overleg met de Europese Unie en de internationale gemeenschap. Daarna kan de EU-

missie aan het werk gaan.”

De Finse VN-onderhandelaar Martti Ahtisaari, die het plan maakte voor de onafhankelijkheid van Kosovo, denkt dat de Kosovaarse regering na 15 juni gaat zeggen: 'Bedankt VN, u kunt nu gaan.' Gaat u dat doen?

„Het VN-bestuur is klaar met zijn werk. Zo staat het ook in het plan van Ahtisaari. We willen natuurlijk graag goede relaties houden met de EU en de VN. Maar we gaan ervan uit dat de EU-missie kan beginnen.”

Maar gaat u zeggen dat de VN kan vertrekken?

„Wij zijn de VN dankbaar voor wat ze voor ons hebben gedaan. Maar als de grondwet van kracht wordt, kunnen ze natuurlijk niet blijven doen wat ze tot nu toe hebben gedaan. Wij hebben liever de Europese Unie.”

Die EU is voorlopig nog wel verdeeld. Zeven EU-lidstaten hebben Kosovo nog niet erkend.

„Ze zijn een beetje verdeeld, maar ze worden wel weer een eenheid. We hopen dat na Hongarije en Tsjechië ook andere Oost-Europese landen zullen volgen. We hadden laatst een bijeenkomst met een vertegenwoordiger van het Roemeense parlement. Die zei dat zijn land ons ook zou gaan erkennen.”

Spanje is vastbesloten om dat niet te doen.

„We weten dat dat land interne problemen heeft. We moeten dringend contact leggen met leden van het Spaanse parlement. We gaan hen uitnodigen om naar Kosovo te komen. Dan kunnen ze van dichtbij zien hoe het bij ons gaat.”

Kosovo's weg naar onafhankelijkheid: nrc.nl/kosovo

Onenigheid Servië om EU

2008
Door een onzer redacteurs
ROTTERDAM, 26 MEI. De Servische Socialisten hebben dit week- einde geëist dat een toekomstige Servische regering vasthoudt aan het recent gesloten samenwerkingsakkoord met de Europese Unie. Deze eis vormt een groot obstakel voor de vorming van een regeringscoalitie tussen de Socialistische Partij van Servië (SPS) en twee anti-westerse partijen, de Servische Radicale Partij (SRS) en de nationalistische DSS-NS.

Deze drie partijen praten sinds twee weken over een nieuwe regering, ondanks de verkiezingsoverwinning van de pro-westerse Democratische Partij (DS) van president Boris Tadic op 11 mei. Tadic' partij won de meeste stemmen, maar haalde geen meerderheid in het parlement.

Dragan Markovic, de leider van de kleine partij Verenigd Servië (JS), die deel uitmaakt van het socialistische blok, verklaarde zondag tegenover het persbureau Reuters: „Alleen door EU-lidmaatschap kan Servië zich economisch herstellen en investeringen aantrekken”. Markovic zei dat zijn partij in het parlement vóór het recent door Tadic gesloten 'stabilisatie- en associatieakkoord' (SAA) met Brussel zal stemmen.

De pro-Europese eisen van de socialisten liggen moeilijk bij de twee partijen waarmee het SPS-blok coalitiebesprekingen voert. De radicalen van de SRS, geleid door Tomislav Nikolic, staan bekend om hun anti-Europese houding en zoeken steun bij Rusland. Ook de DSS-NS van de huidige premier Vojislav Kostunica neemt

openlijk afstand van de EU en wil het SAA nietig verklaren.

Het SPS-blok houdt de optie van een coalitie met het Tadic-kamp nadrukkelijk open. Vorige week dreigde Markovic de besprekingen met de SRS en de DSS-NS te staken als ze hun anti-Europese koers niet zouden wijzigen. De SPS speelt in het coalitiespel een sleutelrol, omdat zowel Tadic als de anti-westerse partijen de SPS nodig hebben voor een meerderheid.

De SPS is de partij van de voormalige autocratische en nationalistische leider Slobodan Milosevic, maar kopstukken in de partij met zakenbelangen willen de banden met Brussel niet op het spel zetten. De DS van Tadic weet dit, maar is er tot dusver niet in geslaagd de SPS te winnen voor een pro-Europese regering.

Radicaal bestuur in stad Belgrado

2008
BELGRADO, 29 MEI. Een coalitie van anti-westerse partijen in Servië heeft gisteren een akkoord gesloten over de vorming het nieuwe gemeentebestuur van Belgrado. Daarmee komt de Servische hoofdstad voor het eerst sinds tien jaar in handen van nationalistische krachten. De burgemeester van Belgrado wordt naar alle waarschijnlijkheid Aleksandar Vukic, een hardliner van de Servische Radicale Partij (SRS).

De SRS, de nationalistische DSS-NS van premier Vojislav Kostunica en de Socialistische Partij van Servië (SPS) zullen deel uitma-

ken van de lokale coalitie. Het burgemeesterschap van Belgrado wordt gezien als de op twee na machtigste positie in Servië, na die van de president en de premier.

Het akkoord is een tegenval voor het pro-Europese blok van partijen onder aanvoering van de Democratische Partij (DS) van president Boris Tadic. De DS won de meeste stemmen bij zowel de gemeenteraadsverkiezingen in Belgrado als bij de nationale parlementsverkiezingen, die allebei op 11 mei plaatsvonden. Maar noch in Belgrado, noch bij de landelijke verkiezingen behaalde het DS-

blok een meerderheid. De nieuwe anti-westerse coalitie in de hoofdstad werd door SRS-leider Tomislav Nikolic en door DSS-NS-politici meteen beschreven als een precedent voor de vorming van een zelfde coalitieregering op nationaal niveau. SRS, SPS en DSS-NS praten voeren momenteel coalitiebesprekingen. Maar de SPS verklaarde dat het akkoord in Belgrado geen gevolgen heeft voor de nationale coalitiebesprekingen. De relatief pro-Europese SPS houdt de optie van een regering met het Tadic-kamp nadrukkelijk open. (AP, VIP)

1-6-2008

Stukgesseschoten panoram

In Sarajevo kan een toerist een rondrit maken langs de levende herinneringen aan de oorlog. De stad is mooi, maar ze is onlosmakelijk verbonden met de dood.

Dirk Vandenberghe

In de film *Tsjko je bit fin (It's hard to be nice)* van de Bosnische regisseur Srdan Vuletic, over een taxichauffeur in Sarajevo die ondanks tegenkanting van de lokale mafia een certlijk en menswaardig bestaan probeert op te bouwen, zit een scène waarin de taxichauffeur bijkijkt als gids. Hij rijdt met zijn nieuwe, blinkende Renault tot in de heuvels van Republika Sprska, het Servische deel van Bosnië-Herzegovina net buiten het centrum van de stad, met drie Japanse toeristen aan flarden geschoten bobsleebaan, die dateert van de Olympische winterspelen van 1984. In onhandig Engels probeert taxichauffeur Fudo uit te leggen dat het allemaal heel janner en pijnlijk is, maar dat het nu wel voorbij is. Mensen zoals hij willen gewoon weer in een normaal land leven, dus ze moeten nu weer snel verder. Om te illustreren hoe moeilijk dat is, worden ze even later overvallen.

Fudo bestaat echt. Hij heet Zijad Jusufovic, spreekt beter Engels en is iets ruwer en uitgesproken dan zijn filmversie. Jusufovic was de eerste die na de oorlog en de belegering van Sarajevo een licentie kreeg als privé-gids in de stad. Hij is een ongewone gids, leeft volgens het principe 'u vraagt, wij draaien', heeft van de oorlog zijn specialiteit gemaakt en neemt je desnoods mee naar het voormalige huis van de door het Oorlogstribunaal in Den Haag gezocht te Radovan Karadzic. Als moslim komt hij niet zo vaak in Pale, maar Jusufovic heeft er veel voor over om de herinneringen aan de oorlog levend te houden. „Dat is de enige manier om te hopen dat het nooit meer gebeurt”, denkt Zijad.

Of hij geen gewetenproblemen heeft, dat hij nu vooral de kost verdient met gidsen langs herinneringen aan die oorlog? „Ik heb nooit om die oorlog gevraagd. Ik was daarvoor perfect geklikt, verdienende goed de kost en kon overal naar toe reizen. Ik kon trouwen met een mooie vrouw uit Belgrado, dat is nu bijna onmogelijk. Sarajevo is een prachtige stad, maar heeft ook een vreselijke geschiedenis. En iemand moet dat vertellen. Mensen verdienen te gemakkelijk, doen alsof er niks is geweest, alsof het leven daarna gewoon verdergaat.” Zoals Fudo in de

Markt in Sarajevo, naast een monument voor 68 slachtoffers van een mortieraanval in 1994. Foto AP

In Sarajevo is de oorlog nog overal

film. „Helas is dat niet zo. Het is pas als je de geschiedenis kent, dat je de roekomst kan zien.”

Dus liggen er in de hotels van Sarajevo folders van Jusufovic. Zijn populairste excursie is de 'Mission Impossible Tour'. Die brengt je niet alleen langs de desolate bobsleebaan, die in al zijn armetierigheid symbool staat voor de betere tijden die de stad ooit heeft gekend. In dezelfde heuvels bezoek je een struktgeschoten restaurant, met een prachtig panoramisch zicht op Sarajevo, met zijn bibliotheek, moskeën, katholieke kathedraal en orthodoxe kerken, netjes doornutten gesneden door de rivier Miljacka. Vroeger kon je met een kabelbaan vanuit de stad naar het restaurant reizen. „Twaalf minuten zweven”, mijmert Jusufovic. Vroeger hoorde je er joelende kinderen. Nu alleen het zachte gezoem van auto's in de vallei, en af en toe het gekrijs van een vogel.

Even verderop ligt nog zo'n verrijkt gebouw, dat de bijnaam 'Lover's Hotel' kreeg, omdat de inwoners van Sarajevo er wel eens een wechlein doorbrachten met een buitenechtelijke ge-

liede. Tijdens de oorlog werd het ingericht als het hoofdkwartier van de Servische troepen, van hieruit beschoten de legers van Karadzic en Ratko Mladic de bekende bibliotheek aan de andere kant van de Miljacka. Met een spuitbus is een nummer aangebracht op de ruïne van het gebouw, zoals overal in Sarajevo. „Telefoonnummers”, zegt de gids. „Je kan het gebouw zo kopen voor een prikje.”

En zo voert Jusufovic de ene na de andere toerist van de ene naar de andere plek waar de horror van de oorlog nog zichtbaar en levendig is. Naar de 800 meter lange kruispuunnel onder de luchthaven, lange tijd de enige verbinding tussen de stad en het Bosnisch-Kroatische deel, waar 2 miljoen inwoners van de stad gebruik van maakten om voedsel en wapens te smokkelen en zo de Servische omsingeling te omzeilen. Naar het joodse kerkhof, uit 1568, het oudste van de Balkan. De gräzkerken waartussen Servische sluipschutters zich schuilhielden liggen er nog bij zoals kort na het staakt-het-vuren van 1995, verwaarloosd en vol inslagen van granaten. Er is voorlopig geen geld om het kerkhof te herstellen. In een land met 45 procent werk-

loosheid heeft de regering andere prioriteiten.

Maar het is niet allemaal kommer en kwade ook een opbeurend, menselijk verhaal. Het de bejaardentehuis, naast de kantoren van onafhankelijke krant *Ostobdenje*, is op het ste gezicht niet anders dan weer een aan flarden geschoten gebouw. Geen vierkante centimeter bespeuren zonder hoogelinslag. „Maar al in eerste uren van de oorlog werd het gebouw vernield, in het oude Joegoslavië werd respect omgegaan met oudere mensen. Ik ben nu oorlog Servit's gaan opzoeken, gevraagd waarom ze een leeg gebouw toch zo hard beschouwen. Het bleek voor hen een gemakkelijk, dankbaar doelwit. Als ze op het eind van de dag hun leiders maar hadden opgebruikt, dan waren leiders allang tevreden. Ze wisten dat er mand was. Daarom schoten sommigen liever deze muren. Het was hun vorm van stiltesti.”

Bij de sobere gedenkplaat voor Suada Drovic en Olga Susic, een moslimmeisje van 2 haar Servische vriendin van 28, liggen bloemen. Na een van de vredesdemonstraties op 6 a

'Serviërs moeten zich eens gedragen'

Oud-bemiddelaar Ahtisaari ziet rol van Verenigde Naties in Kosovo „vervagen”

Kosovo-Albanezen zullen een eventuele deling van Kosovo nooit accepteren, zegt oud-bemiddelaar Ahtisaari. „Kijk naar de geschiedenis van de Balkan, in godsnaam.”

Door onze correspondent
PETRA DE KONING

HELSINKI, 22 MEI. Op de zondagmiddag dat Kosovo zich onafhankelijk verklaarde, op 17 februari, deed de Finse oud-president Martti Ahtisaari zijn rondje *nordic walking* rond het meer bij zijn huis, zoals bijna elk weekend. Het was zijn plan dat werd uitgevoerd in Kosovo, in de onafhankelijkheidsverklaring noemde premier Hashim Thaci Ahtisaari's naam om de paar zinnen. Maar Ahtisaari, tot begin dit jaar VN-gezant voor Kosovo, wist al zo lang dat de onafhankelijkheid er zou komen – hij bleef niet thuis om die *live* op televisie te volgen.

Ahtisaari onderhandelde van 2005 tot 2007 met de Serviërs, die hun provincie kwijtraakten, en met de Albanezen, die moesten beloven dat ze de rechten van de minderheden in Kosovo – ook die van de Serviërs – zouden respecteren. Hij schreef op wat er moest gebeuren na de onafhankelijkheid: het VN-bestuur zou zijn bevoegdheden overdragen aan de Kosovaarse regering, de Europese Unie zou een politie- en justitiemissie sturen, en een toezichthouder. Ahtisaari bedacht ook wie dat moest zijn: de Nederlandse diplomaat Pieter Feith, die in 2005 Ahtisaari's vredesplan voor Atjeh had uitgevoerd.

Tot aan de benoeming van Feith ging het goed. Maar de VN zullen niet, zoals in Ahtisaari's plan staat en zoals de EU graag wil, op 15 juni uit Kosovo vertrekken. Rusland, dat zich fel verzet tegen de onafhankelijkheid van Kosovo, houdt in de VN-Veilighedsraad een beslissing daarover tegen. De EU-

Martti Ahtisaari Foto Reuters

missie wordt nu maar langzaam opgebouwd. En er zijn nog steeds zeven (van de 27) EU-lidstaten die Kosovo niet hebben erkend.

In zijn werkkamer in de Finse hoofdstad Helsinki, waar hij een eigen organisatie voor crisisbeheersing heeft, ziet Ahtisaari eruit alsof hij net terug is van zijn zondagse wandeling. Problemen met zijn plan voor Kosovo? Welnee.

In de hele wereld zijn er nog maar 42 landen die Kosovo hebben erkend. Dat is niet veel.

Ahtisaari: „Die landen vertegenwoordigen wel 60 procent van de economische wereldmacht. Het gaat niet alleen om de kwantiteit. De erkenningen komen wel als het stof is neergedaald.”

Had u verwacht dat Rusland zich zo fel zou blijven verzetten tegen de onafhankelijkheid?

„Nee, in het begin niet. De Russen wisten wat de bedoeling was. Ze hebben de richtlijnen voor de onderhandelingen geaccepteerd; er zou voor Kosovo geen sprake zijn van terugkeer naar de situatie van vóór maart 1999 [toen de NAVO Servië aanviel om een eind te maken aan de onderdrukking van de Albanezen in Kosovo, red.]. Toen ik zag dat hun houding veranderde, heb ik tegen de Russen gezegd: dit gaat leiden tot een unilaterale

'De EU heeft zich in een wespennest gestoken'

Diplomaten in Brussel zijn bezorgd over Kosovo, waar het VN-bestuur over ruim drie weken plaats zou maken voor een politie- en justitiemissie van de EU. „De EU heeft zich in een wespennest gestoken”, zegt een van hen.

Bij de EU gaat niemand er nog van uit dat de VN binnenkort uit Kosovo vertrekken. De EU-missie kan daardoor nog geen voertuigen of kantoren van de VN overnemen. Het is ook onduidelijk welke zeggenschap de

beslissing van Kosovo en zo stimuleren jullie dat landen hun zaken buiten de VN om regelen.”

Wanneer is het stof neergedaald? Voorlopig zijn de VN niet weg en de EU kan nog niets beginnen.

„Er is altijd nog de mogelijkheid dat de Kosovaarse regering zelf zegt: 'Bedankt VN, we hebben jullie niet meer nodig'. Het is een zelfstandige staat met een eigen grondwet. Maar ik hoop dat ze dat niet doen. Er zal uitstel zijn in het vertrek van de VN, maar dat is niet erg. Als de overdracht van bevoegdheden is geweest, kan de EU gaan doen wat de bedoeling is.”

En als er geen beslissing komt over

VN straks nog hebben. Op 15 juni treedt de nieuwe Kosovaarse grondwet in werking. Daarin staat dat de EU het recht heeft om toezicht te houden op de Kosovaarse overheid.

Een meerderheid in de Tweede Kamer heeft gisteren haar steun uitgesproken voor Nederlandse deelname aan de politie- en justitiemissie. Nederland biedt veertig tot zestig mensen aan voor de in totaal ongeveer 1.900 rechters, agenten en marischaussees tellende EU-missie.

de overdracht, omdat Rusland die blijft tegenhouden?

„Ik denk niet dat Rusland die rol nog kan spelen. De rol van de VN in Kosovo zal hoe dan ook minder belangrijk worden. Mensen verlaten de missie en ik zou ook mijn spullen pakken als ik daar werkte. Mijn scenario is dat de VN in Kosovo op een elegante manier vervagen, met alleen nog een taak in de ontwikkeling van het land.”

Na de zomer is er de Algemene Vergadering van de VN. Als er dan nog steeds maar zo'n veertig landen zijn die Kosovo erkennen en Servië stelt zijn probleem aan de orde, wordt het een lastige discussie.

„Dan moeten we serieus overwegen of we Servië wel in de EU willen hebben. Als je niet naar je eigen geschiedenis kijkt, als je doet alsof jij niets te maken hebt met wat vroegere leiders van je land hebben gedaan, kun je geen democratische staat opbouwen.”

VN-diplomaat Jean-Marie Guéhenno was twee weken geleden in Belgrado en besprak een Servisch voorstel: Servisch bestuur over de Servische gebieden in Kosovo. Dat geeft de Serviërs hoop op nieuwe onderhandelingen.

„De landen van de contactgroep voor Kosovo – Frankrijk, Groot-Brittannië, Italië, Duitsland en de

Verenigde Staten – zullen dat nooit accepteren. Zulke ideeën zijn bedoeld om de Serviërs vredelievend te stemmen. Maar je moet geen argumenten proberen te begrijpen die niet te begrijpen zijn. De Serviërs wisten dat onafhankelijkheid de bedoeling was van de onderhandelingen. Ik heb het hun al in november 2005 gezegd: jullie hebben Kosovo verloren. In plaats van dat te accepteren, deden deze zogenaamd democratische leiders alsof ze van niets wisten en bedreigden ze de Serviërs die in Kosovo werken: als die hun banden met Priština niet zouden verbreken, werden ze vervangen door anderen.”

Diplomaten in Brussel gaan ervan uit dat de internationale gemeenschap over een paar jaar een verdeling van Kosovo accepteert: het Servische noorden van Kosovo, rond de stad Mitrovica, zal zich aansluiten bij Servië.

„Die diplomaten moeten hun mond houden. Ze maken het Pieter Feith heel moeilijk om zijn werk te doen. Als dit idee aan terrein wint, zullen de Serviërs in Kosovo niets meer doen om samen te werken met de regering in Priština. Deze diplomaten kunnen zich beter concentreren op de menu's in Brussel.”

Waarom is zo'n verdeling een slecht idee?

„Kijk naar de geschiedenis van de Balkan, in godsnaam. Het is nooit de bedoeling geweest van de onderhandelingen. De Kosovo-Albanezen zullen het niet accepteren. De Serviërs in Kosovo zullen eraan moeten wennen dat ze een minderheid zijn. Er wordt steeds gekeken naar de Albanezen, maar *it takes two to tango*. De Serviërs moeten hun handen uitsteken en zich goed gedragen. Als zo'n verdeling er komt, is het niet mijn mislukking, maar die van de hele internationale gemeenschap. En de Europese Unie kan het dan echt wel verpesten om nog een rol van betekenis te spelen in de wereld.”

Eurovisie songfestival Vijfentwintig finalisten treden op in de Beogradska Arena in Belgrado

‘Heel Europa kijkt vandaag naar Servië’

Het songfestival wakkert in Servië ‘Joegonostalgia’ aan. „Het was een hoogtepunt in mijn jeugd”. Homofobe activisten worden op afstand gehouden van het ‘gay feest’.

Door onze correspondent
TIJN SADÉE

BELGRADO, 24 MEI. „Djoehóe-hoehoelie!” Wie met deze strofe zijn keel opzet in de kroegen van Belgrado maakt veel vrienden. De meeste Serviërs die opgroeiden in de jaren tachtig van de vorige eeuw kennen het lied *Dzuli*, over een gelijknamig meisje, uit het hoofd. Zanger Danijel Popovic eindigde met de Joegoslavische inzending op een vierde plaats tijdens het Eurovisie Songfestival in 1983. „Het is mijn eerste herinnering aan het festival, van toen ik veertien was”, zegt Ivana Djuric uit Belgrado. „Sindsdien ben ik eurovisiefan.”

Een kwart eeuw na *Dzuli* speelt het songfestival zich af in Belgrado waar vanavond in de Beogradska Arena vijftig finalisten aantreden. Djuric, werkzaam voor het Servische overheidsagentschap Europese Integratie, geniet van „dit glorieuze moment”. Eindelijk, na jaren van oorlogsgeweld dat leidde tot het uiteenvallen van Joegoslavië, en na alle sombere berichtgeving over haar land, is er reden om weer trots te zijn. De Servische Marija Serifovic, die vorig jaar won, zorgde er voor dat Servië nu het organiserende land is.

Het succes van de afgelopen jaren van Oost-Europese inzendingen heeft grotendeels te maken met het enthousiasme in de ex-Joegoslavische landen waar het songfestival voor een flinke dosis ‘Joegonostalgia’ zorgt. Het roept herinneringen op aan een onbezorgde tijd, toen slechts één kandidaat de multiculturele federatie van maarschalk Tito vertegenwoordigde, en toen iedereen – van Zagreb tot en met Pristina – even vurig hoopte op winst van Joegoslavië. Het ene jaar trad namens de federatie een Montenegrijn aan, het andere jaar verdedigde een Bosnische de eer. Jongeren in buurlanden als Hongarije, Roemenië en Bulgarije, keken jaloers toe hoe hun socialistische broeders uit Joegoslavië het met de zeden niet zo nauw namen. Joegoslavië was, naar verhouding, frivool en brutaal. In het videoclipje bij het lied *Dzuli* danst zanger Popovic met twee in sexy kaplaarzen gestoken meisjes op het strand bij de Montenegrijnse schiereiland

Jelena Tomasevic zal vanavond Servië vertegenwoordigen. Hier is ze te zien op een repetitie op 17 mei in Belgrado. Foto AP

mocht het; in de rest van het Oostblok niet.

Miljoenen Joegoslaven volgden op televisie wie uit de voorrondes, naar voren kwam. In 1989 was het de rockband Riva, uit de Kroatische kustplaats Zadar, die met *Rock Me* het Eurovisie won.

„Het songfestival was het hoogtepunt in mijn jeugd”, zegt Djuric. Maar met het uiteenvallen van Joegoslavië verloor ook Jugovizija zijn onschuld, met als dieptepunt de ruzie tussen Servië en Montenegro die tot 2006, als laatste twee voormalige deelrepublieken, nog in een federatie zaten. Het bleek in 2006 onmogelijk om één gezamenlijke kandidaat te selecteren, waardoor Servië-Montenegro versterk liet gaan. In hetzelfde jaar

stemden de Montenegrijnen per referendum voor afscheiding.

De Jugovizija-voorronde heet in Servië nu Beovizija, die dit jaar werd gewonnen door Jelena Tomasevic. Met het lied *Orn* probeert ze het succes van Marija Serifovic te evenaren.

Voorafgaand aan de 2007-finale werd Serifovic – klein, gezet, Woody Allen-brilmontuur – in de Servische tabloids nog belachelijk gemaakt. „Waarom ze meedoet aan het festival? Dan hoeft ze niet in het leger.” Maar toen ze eenmaal won bracht ze haar landgenoten in extase. „Dit betekent veel voor de promotie van het hervormingsgezinde blok”, juichten pro-Europese politici in Belgrado.

Men had te vroeg gejuicht. Bij

de laatste verkiezingen in Servië zong Serifovic tijdens campagnebijeenkomsten van de Servische radicalen, de anti-Europa gezinde partij die nu de regie voert over de vorming van een nieuwe regering.

„Wat haar bezield weet ik echt niet”, zegt Rada Grubacic, werkzaam bij Labris, een Servische belangenorganisatie voor lesbiennes. „Het is een publiek geheim dat Serifovic lesbo is, maar ze komt voorlopig niet uit de kast. Ze had haar populariteit kunnen inzetten voor de goede zaak, maar ze durft niet. Het zegt veel over hoe homofob Servië is.”

In West-Europa is het festival inmiddels uitgegroeid tot een ‘gay-spektakel’, zegt Grubacic.

„Serviërs voelen zich daar ongemakkelijk bij.”

In 2001 werden tijdens een Gay Pride Parade in Belgrado homo’s en lesbiennes op straat in elkaar geslagen door jonge Servische radicalen. „De politie deed toen niets”, zegt Grubacic. Maar aan de vooravond van het songfestival hebben de Belgradose politie en homo-organisatie Gej Strejt Alijansa overleg gevoerd. „Homofobe actievoerders worden op veilige afstand gehouden”, zegt Grubacic. „Het imago van Servië staat op het spel. Het mag niet fout gaan, nu heel Europa naar ons kijkt. Zo heeft het festival toch nog enig nut.”

Van haar idool Danijel – Djoehóehoehoelie – Popovic heeft eu-

rovisiefan Ivana Djuric na 1983 weinig meer vernomen. Popovic werd door één ex-vrouw aangeklaagd wegens mishandeling, een andere ex-vrouw sleepte hem voor de rechter omdat hij de alimentatie niet betaalde. Of hij nog zingt is onbekend.

Djuric volgt de finale voor de buis, met vrienden en familie, zoals vroeger. „Het festival biedt een uitgelezen kans om de buitenwereld te laten zien dat Serviërs echte Europeanen zijn.”

Analyse: Zaterdag & cetera, pagina 24 en 25

Clip van liedje ‘Dzuli’:
<http://www.youtube.com/watch?v=oZZATQuPdzU>

‘Kom naar Europa’ trekt door Kosovo

Door onze correspondent

BRUSSEL, 17 MEI Vanaf vandaag trekt een Europese ‘roadshow’ door Kosovo. Er zijn mystery guests, quizen, een talentenjacht en hapjes, drankjes en muziek uit Italië, Zweden, Roemenië, Nederland en België. De show – die zes weken duurt, zo’n 200.000 euro kost en door heel Kosovo reist – heet ‘Kom naar Europa’.

Het idee was bedacht toen het nog de bedoeling was dat de Europese Unie over vier weken de taken van het VN-bestuur zou overnemen. Er is al een speciale vertegenwoordiger van de EU in Kosovo, de Nederlandse diplomaat Pieter Feith, en er is een politie- en justitiemissie van de 27 EU-landen die de Kosovaaanse autoriteiten zal gaan begeleiden.

Kosovo wordt al acht jaar lang bestuurd, begeleid en van hulp voorzien door internationale organisaties. Van de VN-bestuurders moeten de Kosovaren weinig meer hebben, en ook de meeste andere buitenlandse hulpverleners zijn weinig populair. Wat moet je dan, als Europese Unie?

„We willen graag uitleggen wat we komen doen”, zegt een woordvoerder van EU-buitenlandcoördinator Javier Solana. „En vooral ook wat we niet doen. Er zijn hoge

verwachtingen, maar wij komen niet de elektriciteit repareren.”

De campagne moest leerzaam, maar vooral ook leuk zijn. Bij elke halte van de roadshow is er een toneelvoorstelling over de EU, een quiz over de EU en de geheime gast zal een minister zijn, een diplomaat of misschien wel Pieter Feith zelf die komt vertellen over mensenrechten en de bescherming van minderheden.

Het zal niet gaan over de precieze datum waarop de EU-missie in Kosovo begint. In Brussel is er niemand die nog gelooft dat de EU over vier weken echt de taken van de VN overneemt. Rusland, dat zich verzet tegen de onafhankelijkheid die Kosovo begin dit jaar uitriep, houdt in de VN-Veilighedsraad die overdracht van bevoegdheden tegen. Diplomaten gaan ervan uit dat het VN-bestuur voorlopig zal blijven.

De show reist langs steden en dorpen van Kosovo-Albanezen, zo’n 90 procent van de bevolking, maar komt ook bij zigeuners, Serviërs en Bosniërs die in Kosovo wonen. De laatste halte zou Noord-Mitrovica moeten zijn, waar Servische inwoners zich fel verzetten tegen de onafhankelijkheid en vinden dat Kosovo bij Servië hoort. Maar zeker is dat niet.

Geweld in Tetovo baart EU zorgen

TETOVO, 14 MEI. Ongeveer 10.000 mensen hebben gisteren in de Macedonische stad Tetovo gedemonstreerd uit boosheid over een mislukte aanslag op een etnisch Albanese politicus, die maandag plaatsvond. De leider van de etnisch Albanese oppositiepartij Democratische Unie voor Integratie (DUI), Ali Ahmeti, werd in zijn auto in Tetovo met automatische wapens onder vuur genomen. Ahmeti bleef ongedeerd, maar een omstander raakte gewond bij de schietpartij.

Ahmeti voerde in Tetovo campagne voor de Macedonische parlementsverkiezingen, die op 1 juni plaatsvinden. Zondag en maandag waren ook minstens acht kantoren van de DUI het doelwit van geweld. In zeven gevallen werd geschoten en een keer werd een handgranaat gebruikt. De DUI gaf een andere etnisch Albanese partij, de regerende Democratische Partij van Albanen (DPA), de schuld van de aanslag op Ahmeti. Volgens de DUI zou ook de Macedonische veiligheidsdienst erbij betrokken zijn geweest, met het oogmerk de DUI-aanhang te bewegen niet te gaan stemmen. De DPA ontkende de beschuldigingen.

De Europese Unie, de Verenigde Staten en de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) reageerden bezorgd op het verkiezingsgeweld in Macedonië. Een woordvoerder van de Europese Commissie riep op tot een „onmiddellijk” gerechtelijk onderzoek naar de incidenten en onderstreepte dat de organisatie van „vrije en eerlijke verkiezingen” tot de „essentiële criteria” voor EU-lidmaatschap behoren. Macedonië kreeg in december 2005 de status van kandidaat-lidstaat van de EU.

Ahmeti is de voormalige commandant van het etnisch Albanese Nationale Bevrijdingsleger, dat in 2001 een gewapend conflict uitvocht met de Macedonische regering. Na het Ohrid-vredesakkoord van 2001 maakte zijn partij van 2002 tot 2006 deel uit van een centrum-linkse regering in Skopje. Ongeveer een kwart van de 2,1 miljoen Macedoniërs is van etnisch Albanese afkomst. (AP, AFP)

Patstelling in Servië

Het zou niet voor het eerst in de geschiedenis van een parlementaire democratie zijn dat de partij die de verkiezingen wint, de formatie verliest. Dat zou weleens het lot kunnen worden van de winnaar van de Servische verkiezingen van afgelopen zondag, het pro-Europese blok van president Tadic. Zijn DS en de andere partijen die tot deze alliantie behoren, behaalden met 102 van de 250 zetels een verrassend goed resultaat, verrassend in elk geval in vergelijking met wat opiniepeilingen voorzagen.

Europees Commissaris Rehn, belast met de uitbreiding van de Europese Unie, zag Servië in een reactie in potentie als „de motor van de westelijke Balkan”. En de Nederlandse minister van Buitenlandse Zaken, Verhagen (CDA), meende dat de stabilisatie- en associatieovereenkomst die de EU met Servië kort voor de verkiezingen had gesloten, als eerste stap naar een lidmaatschap van dit land, strategisch goed heeft gewerkt: het zou pro-Europa-kiezers naar het DS-blok van Tadic hebben gelokt.

In de eerste euforie na de grote zege van dit blok zijn deze reacties wellicht begrijpelijk, maar de realiteit is anders. De ultranationalistische SRS blijft de grootste partij in het parlement (77, tegen 60 voor DS zonder alliantie) en kan samen met de nationalistische DSS/NS van premier Kostunica de socialistische SPS proberen over te halen om een meerderheidscoalitie te vormen. De SPS, een andere verrassende winnaar bij deze verkiezingen, kan ook naar het blok van Tadic overhellen (evenals de liberale LDP) en heeft dus zo gezien de sleutel bij de coalitiebesprekingen in handen. De partij dus van oud-president Milosevic van Servië en

Zege voor DS-blok, maar ook coalitie tegen Europa mogelijk

Joegoslavië, de man die in 2001 in Belgrado op verdenking van oorlogsmisdaden werd gearresteerd en uitgeleverd aan het Joegoslavië-tribunaal, en die in 2006 in de cel overleed.

Het is geen aanlokkelijk vooruitzicht dat deze SPS in feite bepaalt of Servië de komende jaren een pro-Europese koers zal voeren of zich juist veel meer op de oude bondgenoot Rusland zal oriënteren. Dat land heeft in Servische ogen in elk geval het voordeel dat het zich verontwaardigd heeft getoond over de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo.

Optimistisch getoonzette reacties vanuit de Europese Unie en vanuit de lidstaten zijn dus nogal voorbarig. De Unie maakte zich op voor toetreding op termijn van een Balkanblok: Albanië, Bosnië en Herzegovina, Kroatië, Macedonië, Montenegro en Servië. De Servische kiezers hebben gisteren het DS-blok zetelwinst gegeven. Maar ook een in potentie anti-Europese coalitie een meerderheid bezorgd. Partijen bovendien die weinig voelen voor onvoorwaardelijke samenwerking met het Joegoslavië-tribunaal, een eis die met name Nederland en België hebben gesteld aan volgende stappen die tot het Servische lidmaatschap van de EU hadden moeten leiden. Waaronder de uitlevering van de Bosnisch-Servische generaal Mladic mag worden verstaan. De realiteit is dat noch die uitlevering noch het lidmaatschap zondag dichterbij zijn gekomen.

Pro-westerse coalitie Servië wint parlementsverkiezingen

13-5-2008

De partij van president Tadic heeft de Servische verkiezingen gewonnen. Regeringsdeelname is echter nog niet verzekerd.

Door onze redactie Amsterdam

De pro-westerse coalitie van president Tadic is de winnaar van de Servische parlementsverkiezingen van zondag. Volgens de voorlopige uitslag krijgt Tadic 102 van de 252 parlementszetels. Zijn partij, Coalitie voor een Europees Servië, streeft naar een EU-lidmaatschap voor het Balkanland en is ook bereid tot een betere samenwerking met het Joegoslaviëtribunaal. De Nederlandse minister van Buiten-

landse Zaken, Maxime Verhagen, heeft verheugd gereageerd op de uitslag van de verkiezingen.

Toch is Tadic' partij niet verzekerd van een plek in de nog te vormen coalitieregering. De Servische Radicale Partij van de ultranationalist Nikolic - met ongeveer 77 zetels - zat gisteren al om de tafel met het nationalistische blok van vertrekkend premier Kostunica. Deze twee partijen richten zich meer op Rusland dan op de EU. Samen hebben zij echter geen meerderheid in het parlement.

Zowel Tadic als de nationalistie hebben waarschijnlijk de steun nodig van de Socialistische Partij van wijlen Slobodan Milosevic, die verrassend 21 zetels wist binnen te slepen.

Sleutelrol voor Milosevic-kamp

2008

De pro-westerse Boris Tadic won de Servische verkiezingen, maar hij zal steun moeten zoeken bij de partij van wijlen Slobodan Milosevic.

Door onze correspondenten PETRA DE KONING EN TIJN SADIĆ

BELGRADO/BRUSSEL, 13 MEI. Daags na de overtuigende verkiezingswinst van de 'coalitie voor een Europees Servië' komen in de Servische hoofdstad Belgrado niet de winnaars, maar de verliezers bijeen om te praten over een nieuwe regering. De pro-Europeanen van president Boris Tadic behaalden de zege, maar de anti-westerse Tomislav Nikolic en Vojislav Kostunica zijn al dicht bij een 'pact', meldt de Servische krant *Press* vandaag.

Om te kunnen regeren zijn ze afhankelijk van samenwerking met de socialistische partij van wijlen Slobodan Milosevic, de SPS, die een verrassende zetelwinst boekte. Lukt het hun niet een regering te vormen, dan is het de beurt aan Tadic die eveneens niet zonder de SPS tot een meerderheidscoalitie komt.

Het is illustratief voor de absurditeit van het politieke klimaat in Servië: ondanks de monsterzege van de democraten zijn het de erfgemmen van Milosevic die bepalen welke richting Servië opgaat.

Wie hoopt dat Servië na de parlementsverkiezingen van afgelopen zondag een andere koers zal

varen, komt voorlopig bedrogen uit. In de Servische politiek bepalen niet per se de kiezers wie de winst verzilvert. Dat wordt bekondeld in kavana's, Servische restaurants waar het licht rond lunchtijd wordt gedimd, waar wordt gesmoesd en deals worden beklonken met glaasjes slivovitsj.

Zondagavond werd in Belgrado vuurwerk afgestoken door aanhangers van de Democratische Partij (DS) van president Boris Tadic die, in alliantie met kleinere, pro-westerse partijen, op 102 zetels was uitgekomen.

Politiek analisten hadden de pro-Europese Tadic van tevoren weinig kans gegeven. De onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo, begin dit jaar, leidde in Servië tot een anti-westerse houding en Tadic' rivaal Tomislav Nikolic, leider van de Servische radicale partij (SRS) zou daarvan profiteren.

Nikolic zoekt steun van Moskou en neemt afstand van de EU die, vindt Nikolic, „de illegale onafhankelijkheid van onze Servische provincie heeft mogelijk gemaakt.” Ook de Servische premier Vojislav Kostunica, van de Democratische Partij van Servië (DSS), wil niets meer met Europa te maken hebben. De onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo op 17 februari leidde op 8 maart tot de val van de regering van Kostunica en de partij van Tadic en tot de vervroegde verkiezingen van afgelopen weekend.

Vervolg Servië: pagina 5

Commentaar: pagina 7

EU-landen: gratis visa voor Serviërs

2008

BRUSSEL, 7 MEI. Zestien landen van de Europese Unie plus Noorwegen hebben besloten aan alle Serviërs die succesvol een visum hebben aangevraagd, gratis visa te verstrekken. Dat hebben ze gisteren in Brussel bekendgemaakt. De aankondiging komt kort voordat de Serviërs naar de stembus gaan om een nieuw parlement te kiezen. De verkiezingen, zondag, worden als jkkpunt gezien voor de toekomstige relatie van Servië met de Europese Unie. Nederland, dat terughoudend is over toenadering van de EU en Servië zolang de van oorlogsmisdaden ex-generaal Mladic niet is uitgeleverd, hoort niet bij de zeventien landen. (Reuters)

Nederland schaft inreisvisa voor Serviërs niet af

2008

Door een onzer redacteuren DEN HAAG, 7 MEI. Nederland doet als een van de weinige landen van de Europese Unie niet mee aan het afschaffen van inreisvisa voor inwoners uit Servië. Zeventien andere landen van de EU, waaronder Frankrijk en Duitsland, kondigden deze stap gisteren aan in een gezamenlijke verklaring. De Europese Unie sloot vorige week een samenwerkingsakkoord dat het pad moet effenen voor een toekomstig EU-lidmaatschap van Servië. Nederland was hier samen met België aanvankelijk tegen gekant omdat volgens deze landen Belgrado eerst de van oorlogsmisdaden verdachte generaal Mladic moet uitleveren aan het Joegoslavië-tribunaal. Nu is afgesproken dat het akkoord pas in werking zal treden als Servië hiertoe is overgegaan.

HRW: onderzoek naar orgaanhandel Kosovo

2008

PRISTINA. De mensenrechtenorganisatie Human Rights Watch (HRW) heeft opgeroepen tot een onderzoek naar beschuldigingen dat Albanese rebellen in Kosovo in 1999, in de nadagen van de Kosovo-oorlog, Serviërs hebben vermoord om hun organen te verkopen. De beschuldigingen verschenen voor het eerst in een boek van de voormalige hoofdaanklager van het Joegoslavië-tribunaal, Carla del Ponte. Volgens HRW wordt de claim van Del Ponte, die zich baseert op „geloofwaardige journalisten”, onderbouwd door materiaal verzameld door VN-onderzoekers in Kosovo. Een Albanese parlementariër deed de beschuldigingen af als „een roman van Agatha Christie”. (BBC)

Onderzoek naar orgaanhandel rebellen in Kosovo

2008

PRISTINA, 6 MEI. De mensenrechtenorganisatie Human Rights Watch (HRW) heeft gisteren opgeroepen tot een onderzoek naar beschuldigingen dat Albanese rebellen in Kosovo in 1999, in de nadagen van de Kosovo-oorlog, Serviërs hebben vermoord om hun organen te verkopen. De beschuldigingen verschenen voor het eerst in een boek van de voormalige hoofdaanklager van het Joegoslavië-tribunaal, Carla del Ponte. Volgens HRW wordt de claim van Del Ponte, die zich baseert op „geloofwaardige journalisten”, onderbouwd door materiaal verzameld door VN-onderzoekers in Kosovo. Een Albanese parlementariër deed de beschuldigingen af als „een roman van Agatha Christie”. (BBC)

De Zastava-autofabriek in Kragujevac. Het fabrieksterrein was doelwit van NAVO-bombardementen in 1999. Foto Dirk-Jan Visser

Banale keuze tussen Fiat en Kosovo

De Zastava-autofabriek was de trots van het voormalige Joegoslavië. Fiat maakt een geplande investering in de fabriek afhankelijk van de uitslag van de Servische verkiezingen van morgen.

Door onze correspondent

TJIN SADDÉ
KRAГУJEVAČ, 10 MEI. 'Benvenuti a casa' - 'Welkom thuis'- staat op spandoeken in de Servische stad Kragujevac. Ze zijn bedoeld voor het management van de Italiaanse autofabrikant Fiat dat de stad bezoekt. Begin jaren negentig, bij het uitbreken van de Joegoslaviëse oorlogen, trok Fiat zich terug uit de samenwerking met de 'Yugo Zastava'-autofabriek, de trots van Kragujevac en decennia lang hét symbool van de socialistische Balkanfederatie.

De 156 jaar geleden opgerichte fabriek werd onder Tito omgedoopt in Crvena Zastava (Rode Vlag). Voor veel Joegoslaven begon op hun achttiende het gemotoriseerde leven met een 'Fiat', het koosnaampje voor de in Fiat-licentie geproduceerde Zastava 750. Door de economische sancties, waar Servië tijdens de oorlogen door werd getroffen, kwam de productie in Kragujevac decal stil te liggen. Het fabrieksterrein, waar ook kleine wapens werden geproduceerd, was doelwit tijdens

het NAVO-bombardement in 1999 waarmee de greep van het regime van Slobodan Milošević op Kosovo werd gebroken. Zastava-gebouwen werden door bommen vernield. Onder het Zastava-personeel, dat een menselijk schild vormde, vielen 124 gewonden. Maar na jaren van stagnatie en verpaupering is er hoop in de 'armoedevallei', zoals de regio rond Kragujevac wordt genoemd. Aan de vooravond van de Servische parlements- en gemeenteraadsverkiezingen (morgen) onderbreken Fiat en Zastava een intentieverklaring tot nauwe samenwerking.

„Dit is de kans om ons van het verleden te bevrijden”, zegt Snezana Andjelković, Zastava-woordvoester. „De productie van 220.000 auto's per jaar viel na 1999 terug tot 10.000. Tienduizenden mensen verloren hun baan. Fiat wil de productie opschroeven naar zeker 300.000 auto's.”

Andjelković wijst op het fabrieksterrein naar hopen puin die er nog liggen. „Daar stond de computerafdeling die door NAVO-bommen werd verwoest.” In de assemblagehal hangen aan de band nieuwe auto's van het type Zastava 10, het eerste resultaat van de hernieuwde samenwerking met de Italianen. „De Zastava 10 is een volledige kopie van de Fiat Punto”, zegt Andjelković. Ze hoopt dat de intentieverklaring resulteert in een bindende overeenkomst met Fiat, gepland in juni. „Fiat wordt dan voor 70 procent eigenaar, de

Servische staat houdt het restaurant van 700 miljoen euro in de fabriek.”

De Fiat-deal speelt een grote rol in de verkiezingsstrijd die wordt gedomineerd door de Servische radicale partij SRS van Tomislav Nikolić en het democratische blok van president Boris Tadić. De radicaal voeren campagne tegen toelating tot de Europese Unie die in hun ogen 'illegaal' onafhankelijkheid van Kosovo steunt. Dat Tadić eind april met de EU een Stabilisatie- en Associatieakkoord

(SAA) onderkende met Brussel, beschouwen ze als 'landverraad'. Een SAA, zeggen de radicalen, betekent dat Servië zich indirect meerleert bij het verlies van „onze provincie Kosovo”.

De democraten, die een pro-EU-koers volgen, vieren de komst van Fiat als hun overwinning en gebruiken het in de campagne om aan te tonen dat Servië niet zonder het Westen kan. Tadić heeft zich persoonlijk ingezet om de Italianen te overtuigen van het nut van de investeringen.

Op zijn kantoor in Kragujevac plantert Draagan Plantić, lokaal afgevaardigde namens Tadić' democratische partij DS, kamertekeningen bij de feestreunigde. „Voordat Fiat volledig over de brug komt wil het bedrijf eerst weten wie in Servië de bias wordt. Als Nikolić de macht naar zich toe trekt doet Europa zaken met een man die samenwerking met het Joegoslavië-tribunaal wil beëindigen. Dan is een SAA, die door parlements in Europese lidstaten nog moet worden geratificeerd, van de baan en blijven de Italianen weg.” Voor Fiat is de SAA van belang omdat het akkoord onder meer exportefficiëntie en uitvoer vanuit Servië naar de EU-markt aantrekkelijk wordt.

„Ik vrees dat dat hele Fiat-gedoe een goedkope campagne van de democraten is,” zegt student Vuk Milanović die tegenover de orthodoxe kerk met vrienden folders van de radicale SRS uitdeelt. „Ja-

renlang deed het democratische gemeentebestuur hier niets aan Zastava. En nu, vlak voor de verkiezingen, kan het ineens? Ik geloof er niet in.”

Vechten voor Fiat of voor Kosovo - hij geeft toe dat de verkiezingen zijn teruggebracht tot „dit banale niveau”. Milanović: „Natuurlijk zijn wij ook voor de opbloei van Zastava. Maar afspraken maken met Europa dat in het geval van Kosovo de internationale rechtspraak aan zijn laars lappt, dat heeft geen zin.” Hij ging onlangs op cursus Russisch. „Ik wil de taal leren van Servits enige trouwe bondgenoot. Rusland is een sterke wereldmacht die ons steunt in de strijd om Kosovo.”

Zastava-woordvoester Snezana Andjelković gaat ook op cursus, maar dan Italiaans. Aan buitenlandse gasten stelt ze zich stevast voor als *snow white*, 'otwel sneeuwvrije, de vertaling van haar voorname. „Hoe het in het Italiaans moet weer ik nog niet.”

Het liest-zou Andjelković, SRS-jongens als Vuk' moederlijk willen toespreken. „Ze begrijpen kennelijk niet dat ze de toekomst derug toekeren. Het pijnlijkste van alles is dat hun leider, Nikolić, hier in Kragujevac is geboren. Als Nikolić premier wordt, en als gevolg daarvan Fiat zich terugtrekt, dan is het een zoon van Kragujevac die Kragujevac weer op slot doet.”

Nederland en België krijgen Europa mee in opstelling jegens Servië

De EU-landen schaarde zich vanmorgen achter het Nederlands-Belgische voorstel over Servië: wel een akkoord tekenen, maar het pas uitvoeren als Belgrado meedeet met het tribunal.

Door onze correspondent PETER DE KONING

LUXEMBURG, 29 APRIL. Maandag gingen de vergaderingen van de Europese ministers van Buitenlandse Zaken vooral over Nederland en België. Die hielden een EU-akkoord met Servië tegen, omdat Belgrado eerst de van oor-

logsmissies verdachte Ratko Mladic moest uitleveren aan het Joegoslavië-tribunaal. De EU-landen in Den Haag' heet nu 'volledige samenwerking met het tribunal', en dat hoeft van Nederland en België niet eens meer per se vóórhand een akkoord met Servië werd getekend. Maar de economische voorstellen van het akkoord mag Servië pas krijgen als het volledige samenwerking met het tribunal er wel is. Door deze verandering in opstelling van de 'dwaarsijgers' Nederland en België ging de vergadering van de EU-ministers vandaag in Luxemburg openes over de positie van de andere landen. Die zeggen al heel lang dat de pro-Euro-

peze partijen in Servië geholpen moet worden om de verliezen van 11 mei te winnen. Dat is mede de bedoeling van het akkoord. Maar bijvoorbeeld Duitsland was daar de laatste tijd niet meer zo zeker van. Berlijn zou liever wachten op heroordeel over Servië van de hoofdanklager van het tribunaal, Serge Brammertz. Bovendien rezen er 'twijfels of het nog wel zo'n goed idee was te proberen de verliezen te behouden. Duitsland wees er ten slotte ook op dat de EU al veel had gedaan. Sinds 1995 is er door de Unie zo'n 12 miljard euro in Servië geïnvesteerd, te voorbeelden op toelating van de vluchtelingen. Bovendien zouden 'serviers de mogelijkheid

krigen zonder visum naar Europa te reizen. In Brussel - en in Servië zelf - was tot het allerlaatste moment ook onduidelijk wie van de Serviers het akkoord zou tekenen. Premier Vojislav Kostunica voelde daar niets voor, sinds de EU-erkenning van de onafhankelijkheid van Kosovo. "Er is niemand om te tekenen, dus het gebeurt voorlopig niet", zei een diplomaat eerder deze week. Uiteindelijk zou president Boris Tadic vandaag naar Luxemburg komen om de Servische handtekening te zetten. Wat stelt het akkoord eigenlijk nog voor nu gebukt wat Nederland en België willen (wel tekenen, maar pas bekrachtigen als er vol-

ledige samenwerking (met het tribunaal) is? Diplomaten in Brussel zeiden de afgelopen dagen dat het daar weder een "symbolisch gebaar" was dan een echt akkoord. Servië zou er immers voorlopig niets mee kunnen. Nederland en België brachten daar tegenin dat een gebaar toch vanaf het begin de bedoeling was. Want het ging toch om de pro-Europenen in Servië te helpen. En niemand had toch gezegd dat samenwerking met het tribunal niet belangrijk was? De Nederlandse minister van Buitenlandse Zaken, Maxime Verhagen, had zijn collega's in Europa "creatieve" bevestigd. Zij zullen nu niet meer kunnen zeggen

dat het de schuld van Nederland is als de Servische nationalisten op de verliezen winnen - een verwijf dat Verhagen er vermeldend en ook ontrechtte vond. Hij vond dat de EU zich niet met de verliezen moet bemoeien en vreesde een tegengesteld effect. Maar Verhagen gaf toe, en hij kreeg zijn collega's mee. Echter, de kans op dat averechts effect kon door zijn 'creatieve' wel eens groter zijn geworden. De nationalisten zullen in de verliezenstrijd de 'symbolische waarde' van het akkoord benadrukken: de Serviers krijgen van de EU een snoepje waar ze niet aan mogen liken. En dat is dan toch weer door Nederland gekomen.

Kritiek op Slovenie
In het radioprogramma Met het oog op morgen uitte minister Maxime Verhagen (Buitenlandse Zaken, CDA) gisteren kritiek op de huidige EU-voorzitter Slovenie. "Het lijkt wel alsof, in de ogen van Slovenie, de EU zich bij Servië wil aansluiten in plaats van andersom." Verhagen verlangde volledige samenwerking voorwaarde voor een akkoord met Servië. "Het Sloveense voorzitterschap is niet erg actief op dit terrein."

Sporen VN-resoluties voor Bosnië waren holle woorden

5-5-2008 VM

Vluchtelingen uit Srebrenica. Foto AP

Terug naar 6 mei 1993. De Veiligheidsraad roept zes Bosnische enclaves uit tot 'veilige gebieden'. Tegenstanders noemen het 'een betekenisloos concept'. Twee jaar later krijgen ze gelijk.

Begin 1993, ruim twee jaar voor de val van Srebrenica, komen uit de enclave berichten over een 'inferno'. Zo'n 60 procent van Bosnië, dat zich net als Slovenië en Kroatië van Joegoslavië afgescheiden heeft, is door Bosnische Serviërs bezet. Enkele enclaves, omsingeld door Bosnische Serviërs, houden stand. De omstandigheden zijn er mensonterend, en de angst voor een nietsontziende inval groot.

Op 6 mei 1993 grijpt de internationale gemeenschap in. De Veiligheidsraad keurt unaniem resolutie 824 goed. Daarin worden zes moslimenclaves - Srebrenica, Sarajevo, Bihaq, Tuzla, Gorazde en Zepa - uitgeroepen tot 'safe areas', die 'vrij zouden moeten zijn van gewapende aanvallen en elke andere vijandelijke handeling'.

En paar weken later vult een nieuwe resolutie - nummer 836 - aan dat de VN-vredesmacht Unprofor 'alle noodzakelijke maatregelen, tot zelfs luchtaanvallen'

mag gebruiken om 'aanvallen op de safe areas af te schrikken'. 7.500 Unprofor-soldaten worden gestationeerd in de enclaves.

Hoewel de teksten daadkrachtig klinken, blijken het in de jaren daarna holle woorden. Niet alleen in Srebrenica, dat op 11 juli 1995 zonder noemenswaardig verweer van de Nederlandse VN-soldaten in handen van Bosnische Serviërs valt en het toneel van een massamoord wordt. Ook in Gorazde, Bihaq en Sarajevo schenden Bosnische Serviërs de bepalingen van de resoluties, zonder een stevige reactie van de VN.

Talrijke oorzaken zijn aan te wijzen, zoals de te lichte bewapening van Unprofor, de slechte communicatie, en de obsessie van de VN met geweldloosheid, waardoor verzoeken om luchtaanvallen worden afgewezen.

Maar ook de resoluties zelf zijn verre van adequaat. In zijn boek *Complicity with Evil - the United Nations in the age of modern genocide* somt Adam LeBor de tekortkomingen op. Een veilig gebied (safe area) biedt minder garanties dan een beschermd gebied (protected area). In resolutie 824 staat dat de enclaves vrij 'zouden moeten zijn' (should) van aanvallen, en niet dat ze daar vrij van 'zullen zijn' (shall). In resolutie 836 zijn de woorden beschermen (protect) en verdedigen (defend) geschraapt, en blijft al-

leen afschrikken (deter) over. Unprofor mocht alleen geweld gebruiken uit zelfverdediging, niet om de enclaves te verdedigen.

Die zwakheden staan er niet toevallig - in een wereld waar over komma's en punten gesteggeld wordt. En ze staan er zeer tegen de zin van enkele niet-permanente leden van de Veiligheidsraad, die naar een krachtigere resolutie streven. Zoals Diego Arria, in 1993 VN-ambassadeur van Venezuela, die de safe areas 'een betekenisloos concept' noemt. Samen met Pakistan onthoudt hij zich bij de stemming over resolutie 836.

Meer kan hij niet doen, want de macht in de Veiligheidsraad is in handen van de P5 - de vijf perma-

De safe areas waren 'een betekenisloos concept'

Leen Vervaeke

5 - 10 - 15 JAAR - 20 - 25 - 30 - 40 - 50 - 60 - 70 - 75 - 80 - 90 - 100

Opvolging Unmik ongewis

5-5-2008

Achtergrond

EU-missie in Kosovo komt niet van de grond.

Praktische problemen en imagoschade voor Eulex.

Van onze verslaggeefster Leen Vervaeke

AMSTERDAM Heeft de Europese Unie zichzelf overschat in het dossier Kosovo? Het ziet er naar uit van wel. De ambitieuze plannen van de Europese Unie om de VN-missie Unmik na de Kosovaarse onafhankelijkheid te vervangen door een EU-missie, zijn twee maanden na de onafhankelijkheid allesbehalve verwezenlijkt. Hoe, wanneer en zelfs of de vervanging nog gaat plaatsvinden, is onduidelijk.

De plannen klonken voortvarend: na het uitroepen van de Kosovaarse onafhankelijkheid zou een overgangperiode van 120 dagen beginnen. In die 120 dagen zouden de taken van Unmik, die Kosovo acht jaar heeft bestuurd, geleidelijk overgenomen worden door de Kosovaren zelf, de EU-missie Eulex en de internationale missie International Civilian Office (ICO).

De 2200 medewerkers van Eulex zouden de politie- en juridische taken overnemen; de 300 man tel-

lende ICO zou zich inzetten voor de Servische minderheid en de special powers (macht om besluiten van de Kosovaarse regering ongedaan te maken) van Unmik erven.

Op 17 februari, de dag van de onafhankelijkheid, kwamen in Pristina de eerste Eulex- en ICO-medewerkers aan. Om de belastingbetaler tegemoet te komen, zouden ze de gebouwen en voertuigen van Unmik overnemen, zei een Eulex woordvoerder. Het aftellen van de 120 dagen was begonnen.

Maar 78 dagen later is Unmik nog niet begonnen met aftellen, en is het onduidelijk of en wanneer Eulex en ICO kunnen beginnen.

Het grootste probleem voor de EU-missie is het gebrek aan juridische basis. Vooraf verklaarde de EU optimistisch twee juridische basissen te hebben: Kosovo kon de missie uitnodigen, of VN-resolutie 1244, die in 1999 de basis vormde voor Unmik, kon worden gebruikt. Die resolutie voorziet een 'internationale civiele aanwezigheid' in Kosovo, wat met enige interpretatievrijheid ook een EU-missie kon zijn, zo redeneerde de EU.

Beide basissen zijn problematisch, zegt Eric De Brabandere, docent internationaal recht aan de Universiteit van Leiden. 'Een land kan een internationale missie uitnodigen, maar in het geval van

Kosovo, dat door verschillende landen niet is erkend, is het onduidelijk of dat dan door Kosovo of door Servië zou moeten gebeuren.'

Ook de tweede basis wringt. De VN-missie Unmik kan enkel stopgezet en vervangen worden als de Veiligheidsraad daarmee akkoord gaat. Maar Rusland, een tegenstander van de Kosovaarse onafhankelijkheid, is niet geneigd een missie toe te laten die de Kosovaarse onafhankelijkheid genegen is.

Volgens Eulex en ICO zelf is de

'De internationale gemeenschap moet dubbel werk vermijden'

onduidelijkheid geen probleem voor hun functioneren. 'We pakken het pragmatisch aan. We vertellen Unmik wat wij doen, zodat zij kunnen bepalen wat zij doen. Unmik heeft gezegd dat de internationale gemeenschap dubbel werk moet vermijden, en daar zijn we het mee eens', zegt de woordvoerder van Plecter Feith, het hoofd van de ICO-missie.

Maar volgens betrokkenen is daar veel op af te dingen. Een politiek adviseur, die voor Eulex in juni naar Kosovo zou verhuizen, kreeg

te horen dat het waarschijnlijk later wordt. 'Er zijn meer vragen dan maat tegen Reuters. Voor de belastingbetaler zijn twee overlappende missies evenmin ideaal.

Een oplossing is nog niet in zicht. Af en toe zijn er glimpjes te zien van de diplomatie achter de schermen. Zo kwam er een voorstel om Unmik te 'reconfigureren': en de vrijgekomen bevoegdheden aan de EU-missie overdragen. Rusland zou voorgesteld hebben om Eulex onder Unmik te scharen, zodat de VN (dus ook Rusland) controle over de EU-missie heeft.

'Naast alle praktische gevolgen zijn er ook gevolgen voor het imlementair en Kosovo-kennet. "Waarschijnlijk zal achter de schermen een akkoord gevonden worden, dat dan stilzweigend wordt uitgevoerd. Maar er zal veel met meel in de mond gesproken moeten worden. Dat is niet goed voor de helderheid in Kosovo, en ook Eulex was een formele breuk met Unmik mooi geweest. Nu zullen veel mensen zeggen: het blijft allemaal hetzelfde.'

Meer over KOSOVO op vk.nl/kosovo

Servische president Tadic met dood bedreigd

2008

BELGRADO, 6 MEI. Boris Tadic, de pro-Europese president van Servië, wordt met de dood bedreigd. Dat heeft het Servische dagblad Blic gisteren bekendgemaakt. De dreigementen komen enkele dagen voor landelijke verkiezingen die naar verwachting bepalend zullen zijn voor de koers van het land. Het Servische openbaar ministerie stelt een onderzoek in.

President Tadic wilde zelf niet reageren. Hij bevestigde alleen dat de zaak in handen is van „de bevoegde autoriteiten“ en waarschuwde voor een „lynch-klimaat“ in zijn land. „En daarbij gaat het niet om mijzelf maar om iedereen in dit land. Iedereen heeft recht op bescherming“, aldus de president.

Servië kiest aanstaande zondag, 11 mei, een nieuw parlement. Volgens de peilingen ligt het nationalistische blok onder leiding van de Servische Radicale Partij iets voor op de pro-Europeanen onder aanvoering van president Tadic.

Tadic heeft zich de woede van de nationalisten op de hals gehaald door een stabilisatie- en associatieakkoord (SAA) te tekenen met de EU. Dat verdrag geldt als een eerste stap op weg naar een Servisch EU-lidmaatschap.

Volgens de Servische nationalistten had het akkoord niet getekend mogen worden omdat Belgrado daarmee formeel zou erkennen dat Kosovo niet langer deel uitmaakt van Servië. De Albanese van Kosovo hebben het land afgelopen februari onafhankelijk verklaard. Die onafhankelijkheid is inmiddels door meer dan tien Europese landen erkend.

De ondertekening van het SAA leidde tot een regeringscrisis en vervroegde verkiezingen. Premier Vojislav Kostunica heeft zich fel tegen Europese toezending gekeerd. Hij zei onder meer: Het SAA was besteld door Washington, gehoorzaam uitgevoerd door Brussel en vervolgens door iemand in Belgrado goedgekeurd.

In de dreigbrief die bij dagblad Blic werd afgeleverd staat dat Tadic „ter verantwoording zal worden geroepen wegens landverraad“. Hij wordt een „bewezen verrader“ genoemd die zal worden afgemaakt met een nekschot. De bewoording roept herinneringen op aan 2003 toen premier Djindjic werd vermoord door een gelegenheidscoalitie van paramilitairen en criminelen. (AP, VIP)

Verhagen mag van Kamer in overleg met Servië

Door een onzer redacteurs
DEN HAAG, 25 APRIL. Minister Maxime Verhagen (Buitenlandse Zaken, CDA) is bereid onder strikte voorwaarden zijn hardnekkige verzet tegen nauwere samenwerking tussen de Europese Unie en Servië op te geven. Hij krijgt hiervoor de steun van de regeringsspartijen die eerder, net als de rest van de Tweede Kamer, vonden dat de minister onder geen beding moest toegeven aan de druk uit de Europese Unie om een soepeler houding aan te nemen.

De ministers van Buitenlandse Zaken van de EU willen dinsdag tijdens een vergadering in Luxemburg een zogeheten samenwerkings- en associatieovereenkomst met Servië tekenen. De Unie wil een uitnodigend signaal aan Servië geven om de pro-Europese krachten in het land te steunen. Op 11 mei worden in Servië parlementsverkiezingen gehouden.

Nederland stond tot nu toe, met België, op het standpunt dat van ondertekening geen sprake kon zijn zolang Servië de van oorlogsmisdaden verdachte ex-generaal Mladic niet heeft uitgeleverd aan het Joegoslaviëtribunaal. Mladic wordt onder andere verantwoordelijk gehouden voor de massamoord op zo'n 8.000 burgers in 1995 in het Bosnische Srebrenica, de enclave die beschermd werd door Nederlandse militairen.

Verhagen zegt al enige tijd maar een creatieve oplossing te willen zoeken. Die kan volgens hem inhouden dat er wel getekend wordt, maar dat tegelijk wordt afgesproken dat Servië geen inhoudelijk voordeel uit dat akkoord mag behalen zolang Mladic niet is uitgeleverd. Het gaat bijvoorbeeld om interim-handelsakkoorden.

Verhagen vroeg de Kamer gisteren hem niet „met gebonden handen" naar zijn Europese collega's te sturen. De regeringsfracties gaven hem die ruimte. Een VVD-motie om het akkoord niet te tekenen zolang Mladic nog niet is uitgeleverd, werd verworpen doordat de regeringsfracties tegen stonden.

Moskee hoort bij missie

Door een onzer redacteurs
DEN HAAG, 25 APRIL. Het Nederlandse leger mag in Uruzgan moskeën blijven bouwen en herstellen. De Tweede Kamer vernietigde gisteren met grote meerderheid moties van de PVV en de SCP waarin de regering werd gevraagd hiernee te stoppen. Behalve de indieners van de moties stemde alleen het Kamerlid Verdonk voor.

Volgens Kamerlid Van der Staay (SGP) kunnen moskeën door satsprekers misbruikt worden voor anti-westerse propaganda. De PVV'er Brinkman zei dat in moskeën vaak wordt opgevoerd voor geweld tegen militairen van de internationale ISAF-missie.

Het kabinet ziet het bouwen en herstellen van moskeën daarentegen als een van de middelen om het vertrouwen van de Afghaanse bevolking te winnen. Minister Koenders (Ontwikkelings Samenwerking, PvdA) wees erop dat de Taliban de internationale missie vaak voorstelt als een actie tegen de islam. „Herstel van moskeën is een overtuigend antwoord op deze propaganda. Wij weeten daar niet tegen de islam, maar tegen de Taliban", aldus Koenders. De Tweede Kamer ging wel akkoord met moties waarin de regering wordt opgeroepen er bij de Afghaanse autoriteiten op aan te dringen dat het uitdragen van radicalaan gedachtengoed in moskeën en het verspreiden van haatzaaiende teksten wordt tegengegaan. Minister Verhagen (Buitenlandse Zaken, CDA) will hierover spreken met de Afghaanse autoriteiten.

Servië plant verkiezingen Kosovo

2008

BELGRADO, 15 APRIL. Servië heeft gisteren officieel aangekondigd dat het volgende maand lokale verkiezingen zal organiseren in Kosovo, hoewel de Kosovaren zich in februari onafhankelijk verklaarden. In de staatskrant meldde de Servische regering dat er op 11 mei in zestien gemeenten in Kosovo, waaronder de hoofdstad Pristina, gemeenteraadsverkiezingen zullen worden gehouden. Met deze stap stuurt Belgrado aan op een conflict met de Verenigde Naties, die stellen dat ze als enige het recht hebben om verkiezingen uit te schrijven in Kosovo. Tot 15 juni staat Kosovo onder het bestuur van de VN-missie UNMIK, waarna een EU-missie de taken van de VN zal overnemen.

Met het organiseren van verkiezingen in Kosovo wil Belgrado duidelijk maken dat het zich niet neerlegt bij Kosovo's onafhankelijkheid, zei de Servische premier Kostunica op de Servische televisie. „Door verkiezingen in Kosovo te organiseren zullen we Kosovo simpelweg legitimiteit verschaffen als een deel van Servië, of UNMIK dit nu wil of niet", aldus Kostunica. Op 17 februari riep Kosovo, een voormalige provincie

van Servië, de onafhankelijkheid uit. Servië houdt op 11 mei tevens vervroegde parlementsverkiezingen. De regering kwam vorige maand ten val na meningsverschillen over de Kosovo-kwestie en over Belgrado's banden met de EU. Kostunica maande president Tadic en vice-premier Djelic gisteren een samenwerkingsakkoord met de EU niet te ondertekenen vóór de parlementsverkiezingen. Kostunica wil dat Brussel eerst de Servische „soevereiniteit en territoriale integriteit" erkent - een verwijzing naar Kosovo. (AP, VIP)

VS botsen met Servië over Kosovo

2008

De Amerikaanse ambassadeur bij de Verenigde Naties, Zalmay Khalilzad, noemde de Servische plannen „onacceptabel" en „een provocatie". De Britse VN-ambassadeur John Sawers riep Belgrado op om af te zien van zijn beslissing om lokale verkiezingen te houden in Kosovo „op etnische basis". Gisteren vond een gesloten zitting plaats van de VN-Veiligheidsraad waarbij de Kosovaarse premier Hashim Thaci en de Servische president Boris Tadic aanwezig waren. Thaci zei geen probleem te hebben met deelname van etnische Serviërs met een Servisch paspoort aan de parlementsverkiezingen in Servië. „Maar lokale verkiezingen zijn niet legitiem."

parlementsverkiezingen plaats. De Amerikaanse ambassadeur bij de Verenigde Naties, Zalmay Khalilzad, noemde de Servische plannen „onacceptabel" en „een provocatie". De Britse VN-ambassadeur John Sawers riep Belgrado op om af te zien van zijn beslissing om lokale verkiezingen te houden in Kosovo „op etnische basis". Gisteren vond een gesloten zitting plaats van de VN-Veiligheidsraad waarbij de Kosovaarse premier Hashim Thaci en de Servische president Boris Tadic aanwezig waren. Thaci zei geen probleem te hebben met deelname van etnische Serviërs met een Servisch paspoort aan de parlementsverkiezingen in Servië. „Maar lokale verkiezingen zijn niet legitiem."

EU bereikt akkoord over banden Servië

2008

LUXEMBURG, 29 APRIL. De lidstaten van de Europese Unie hebben vandaag overeenstemming bereikt over de ondertekening van een belangrijk samenwerkingsakkoord met Servië. Ministers van Buitenlandse Zaken tekenden naar verwachting vanmiddag een zogeheten 'stabilisatie- en associatieakkoord' met Servië in Luxemburg, in aanwezigheid van de Servische president Boris Tadic. Het akkoord geldt als tussenstap naar toekomstig EU-lidmaatschap. De overeenkomst is lange tijd tegengehouden door Nederland en België, die eisten dat Belgrado eerst de van oorlogsmisdaden verdachte ex-generaal Ratko Mladic zou uitleveren aan het VN-Joegoslaviëtribunaal in Den Haag. Het compromis houdt in dat Servië geen gebruik kan maken van concrete voordelen van het akkoord, zoals lagere handelstarieven, voordat het land volledige medewerking verleent aan het VN-tribunaal. Ook zal het akkoord pas door de EU-landen worden geratificeerd als Belgrado de uitlevering van oorlogsmisdadigers aan het VN-hof serieus neemt.

Het compromis volgt in grote lijnen het voorstel dat Nederland en België gisteren deden aan het EU-voorzitterschap. Een meerderheid van EU-landen wilde het akkoord zonder voorwaarden aan Servië ondertekenen. Een woordvoerder van minister Maxime Verhagen zei vanochtend dat Nederland „tevreden" is over het gebaar dat de EU maakt naar de Servische bevolking, terwijl tegelijkertijd de oorspronkelijke voorwaarde van samenwerking met het tribunaal gehandhaafd blijft. In Servië worden op 11 mei verkiezingen gehouden.

VN-hof 'geen prioriteit' Servië

2008

oud-generaal Ratko Mladic, die wordt verdacht van oorlogsmisdaden in Srebrenica. „Ik denk dat onze Servische gesprekspartners vrij openlijk toegeven dat gegeven de politieke situatie, de zoektocht naar de voortvluchtigen niet de hoogste prioriteit heeft", aldus Brammertz, die hamerde op de noodzaak van „volledige en totale samenwerking" van Belgrado met het tribunaal. Nederland weigert vooralsnog in te stemmen met een samenwerkingsakkoord tussen de Europese Unie en Servië voordat Belgrado Mladic uitlevert aan het Joegoslaviëtribunaal. Den Haag staat onder grote druk van de meerderheid van EU-landen om zijn verzet tegen het akkoord op te geven, maar

Door een onzer redacteurs
ROTTERDAM, 24 APRIL. De nieuwe hoofdaanklager van het Joegoslaviëtribunaal van de VN, Serge Brammertz, heeft gezegd dat het arresteren en uitleveren van verdachten van oorlogsmisdaden „geen prioriteit" heeft voor de Servische regering. Brammertz' uitspraak komt op een politiek bespreekbaar moment voor de Nederlandse regering, die momenteel vanwege de Servische omgang met het VN-tribunaal een EU-akkoord met Belgrado blokkeert. In een interview met de Franse krant Le Monde liet de Belg Brammertz zich gisteren voor het eerst uit over het overleg dat hij vorige week voerde in Belgrado. Hij besprak daar onder andere de voort-

HR Watch wil onderzoek handel organen Serviërs

Gepubliceerd:
zaterdag 12 april
2008 16:36
Update: zaterdag
12 april 2008
17:01

De autoriteiten in Kosovo moeten de beschuldiging onderzoeken dat etnisch-Albanese guerrillastrijders tientallen Serviërs doodden en hun organen verkochten. Dat schrijft Human Rights Watch (HRW) in een brief aan de Kosovaarse regering, die het persbureau AP vrijdag in handen kreeg.

Blijf op de hoogte van:

- orgaanhandel
- kosovo

[Login](#) of [registreer](#) voor alerts

Een onderzoek is op zijn plaats omdat de voormalige hoofdaanklager van het Joegoslaviëtribunaal, Carla del Ponte, voldoende bewijs geleverd voor de beschuldiging, stelt HRW. In een boek schrijft Del Ponte dat etnisch-Albanese guerrillastrijders jonge, gezonde Serviërs tijdens de oorlog in 1999 meenamen naar Kosovo, hen doodden en hun organen verkochten aan internationale smokkelaars.

Trefwoorden: [orgaanhandel](#), [kosovo](#)

OVER DE KRANT

[Missie](#)
[Uit de pers](#)
[Vacatures](#)
[Colofon](#)
[Contact](#)
[Waar te verkrijgen?](#)

Over de Website

[Algem. Voorwaarden](#)
[Privacy](#)
[Helpdesk](#)
[Opzeggen](#)
[RSS feeds](#)
[Colofon website](#)

ADVERTEREN

[Adverteren in de krant](#)
[Adverteren op de site](#)

Digitale Krant

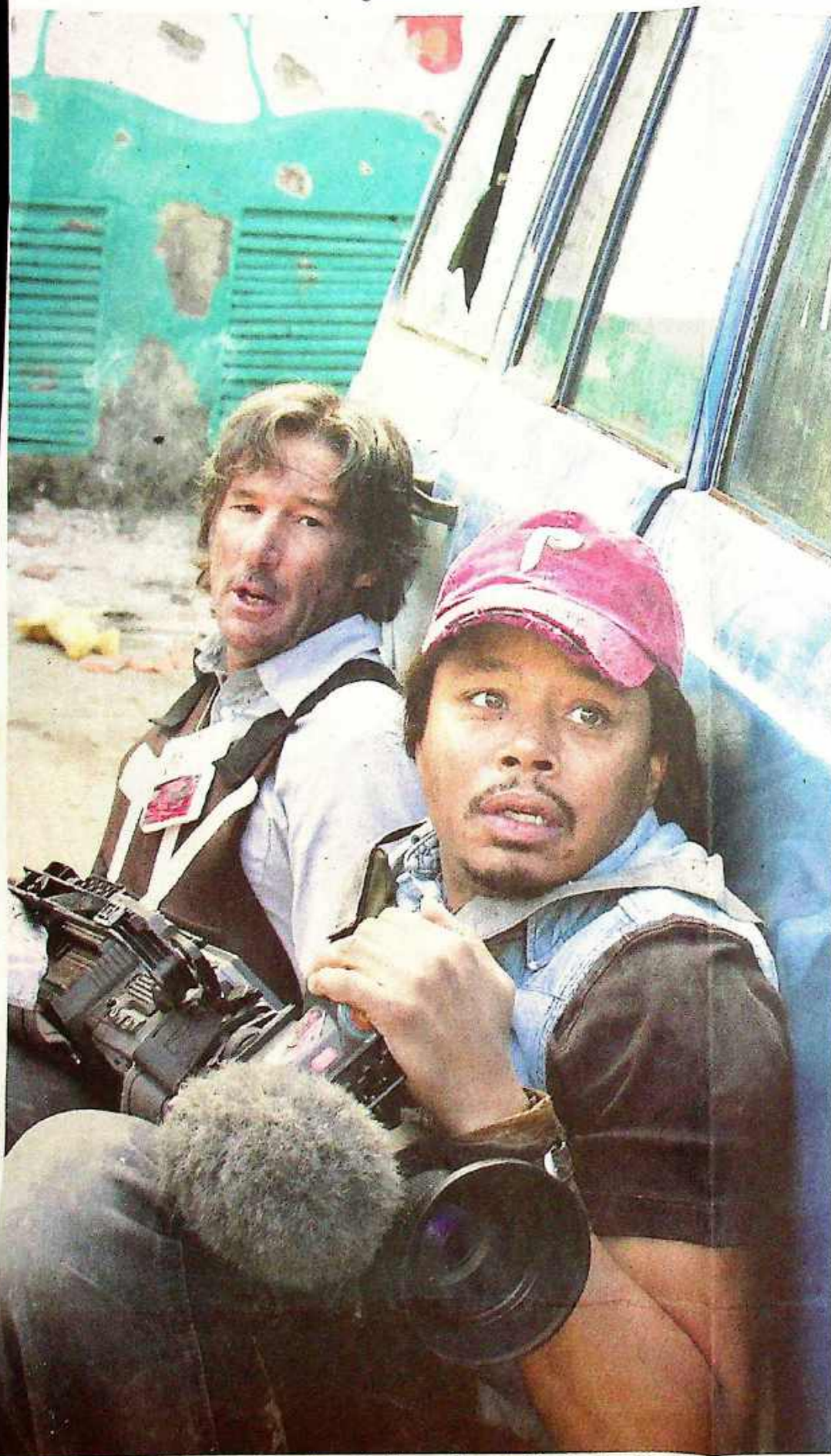
[Online bekijken](#)
[Als PDF downloaden](#)
[Veelgestelde vragen](#)

Film Oorlogsjournalist Doornbos ziet Bosnisch 'avontuurtje' terug als speelfilm

Dichterbij Karadzic dan NAVO ooit

3-4-2006

De film *The Hunting Party* is gebaseerd op de zoektocht van vijf journalisten naar de Bosniër Karadzic. Harald Doornbos was erbij in de zomer van 2000.

Door onze redacteur
COEN VAN ZWOL

AMSTERDAM, 3 APRIL. Zelf schreef oorlogscorrespondent Harald Doornbos niets over zijn avontuur: te complex voor de 650 woorden die zijn persbureau afneemt. De 45.000 dollar die hij nu krijgt voor 'karakterrechten' zijn wel mooi meegenomen, en de twee zinnen in een film met Richard Gere al helemaal. Zin één: „Hey man, back in the trenches with the commoners?” Zin twee: „Until they catch the fox.” Die laatste zin moest twaalf keer over.

Vandaag gaat *The Hunting Party* in première, losjes gebaseerd op een uit de hand gelopen reünie van Doornbos en vier bevriende journalisten in de zomer van 2000. Ze spraken af in Sarajevo en zaten de volgende ochtend, opgeschikt door drank, testosteron en groepsdwang, al in Doornbos' oude BMW om twee dagen jacht te maken op dr. Radovan Karadzic. De Amerikaanse regering had net vijf miljoen dollar op het hoofd van deze voormalige leider van de Bosnisch Serviërs gezet, verantwoordelijk voor het beleg van Sarajevo en de genocide in Srebrenica. Het vijftal dacht hem in het dorpje Celibici te vinden.

The Hunting Party voorziet de onderneming van een serieuze ondertoon. Richard Gere speelt Simon Hunt, een aan lager wal geraakte sterversondergever, type 'cynisch met gouden hart'.

Doornbos heeft niets van de tragiek van Simon Hunt. De journalist droeg op de Balkan de bijnaam 'Crazy Harry' om de vrolijk-roekeloze wijze waarop hij zich in elk gevaar stortte. Hij kocht eens een gepantserde Mercedes die van Freddy Heineken was geweest. Die was binnen een week gestolen, waarna een Albanese gangster Doornbos de auto wilde teruggeven, als hij een heroïneklab naar Macedonië smokkelde. Of de bar 'Tricky Dick' die Doornbos in Kosovo opende vlak voor het NAVO-bombardement van 1999. Of de 28 autowrakken die hij achterliet en de duizenden Duitse Marken die hij uitstrooide over de van voetpedalen voorziene roulettetafels van de Balkan.

Het is een aspect dat *The Hunting Party* voorzichtig aanstipt: het 'vuile kleine geheimpje' dat oorlog voor correspondenten vaak heel erg leuk is. Emoties zijn intenser, gevaar kweekt snelle en intieme vriendschappen. „Die absurde, Monthly Python-achtige kant van Bosnië”, zegt Doornbos

nostalgisch. „Het is een taboe dat je in een oorlog lol kan beleven.” In Nederland, waar hij de film promoot, komt hij er niet mee weg. „Je gaat direct in psychoanalyse.”

Een hoofdpersoon die lol trapt te midden van etnische zuiveringen komt nogal onsympathiek over, dus heeft Richard Gere in *The Hunting Party* een dieptreurig verleden en een wraakmotief. Doornbos is niet ontevreden over de film van regisseur Richard Shephard. „Ik vind het knap, zo'n lichtvoetige, snelle film over ellende en oorlogsmisdaden, al liep hij niet zo goed in de VS. Het hangt ergens tussen de genres in.”

Al even onbestemd was de onderneming van Doornbos en zijn vrienden destijds in 2000. Een van hen, de Amerikaanse journalist Scott Anderson, schreef in 2001 voor *Esquire* het verslag dat als basis voor de film diende: 'What I did on my summer vacation'. De half-serieuze speurtocht naar Karadzic krijgt een bizarre wending als de Oekraïense VN-commandant Boris hen aanziet voor een doodskader van de CIA. Hij brengt ze in contact met de Servische officier Dragan die ruzie heeft met Karadzic over sigarettensmokkel. De journalisten spelen het spel mee en keren verbaasd terug naar Sarajevo om advies te vragen.

Daar moeten ze bij een Amerikaanse luitenant-kolonel komen die zegt bij de 'Light Side' van de CIA te horen. De Serviër kan ze naar Karadzic leiden, bevestigt hij. Totdat een team van de 'Dark Side' arriveert, moeten ze hem aan het lijntje houden. De Serviër slaat echter op de vlucht en VN-commandant Boris weigert het CIA-team te helpen omdat hij de journalisten als de echte zware jongens beschouwt. De operatie mislukt en de kolonel van de CIA ontbiedt de journalisten een tweede keer, nu om te dreigen met celstraf omdat ze zich voordeden als CIA-agenten. Hij leest Doornbos streng de les omdat hij te hard reed in een tien-kilometerzone en voorspelt correct dat hun avontuur spoedig verfilmd wordt.

Scott Anderson speculeert dat de CIA Karadzic wilde beschermen, niet oppakken. En dat is ook de teneur van *The Hunting Party*. Doornbos gelooft het niet zo. „Het is bizar dat vijf journalisten gewapend met vijf pennen, en een oude BMW in 48 uur dichterbij Karadzic kwamen dan de NAVO, VN en CIA samen. Maar ik heb al te veel complottheorieën gehoord en hou het op incompetentie.”

Doornbos kreeg een handje van Richard Gere, maar het was als een audiëntie bij de koningin. „Vijf bloednerveuze journalisten met een kikker in de keel, ik geloof dat we over India keuvelden.”

NRC Handelsblad
Donderdag 10 april 2008

Parlement Kosovo achter grondwet van 'unieke staat'

PRISTINA, 10 APRIL. Het Kosovo'se parlement heeft gisteren zonder stemming de grondwet aangenomen. Die omschrijft Kosovo als „onafhankelijke, soevereine, democratische, unieke en ondeelbare staat” en als een seculiere republiek, die vastbesloten is „een toekomst op te bouwen als vrij, democratisch vredelievend land dat een vaderland zal zijn voor al zijn burgers”. President Fatmir Sejdiu riep de Kosovo-Serviërs op het document te accepteren en „een brug” te worden tussen Kosovo en „onze buur, Servië”. De grondwet wordt van kracht op 15 juni, als het VN-bestuur zijn taken overdraagt aan de EU-missie. (AP)

Recensie van 'The Hunting Party' op nrc.nl/film

Kettingreactie Kosovo?

Terwijl de internationale gemeenschap op de NAVO-top, die van 2 tot en met 4 april in Boekarest werd gehouden, zich beraadde over Kosovo, openbaart zich een nieuw dilemma: veroorzaakt de afscheiding van Kosovo een kettingreactie? Hoe reageren de Bosnische Serviërs in Republika Srpska en Albanen in Macedonië? Nemen de mensen in Nagorno Karabach en Zuid-Ossetië, Georgië, nu ook het heft in eigen handen?

Kosovo staat sinds 1999 onder bestuur van de Verenigde Naties (VN) met de UNMIK-missie en een door de NAVO aangestuurde vredesmacht KFOR. Resolutie 1244 van de Veiligheidsraad van de VN moest de toekomstige status van Kosovo in goede banen leiden. De besprekingen liepen echter vast toen er binnen de VN verdeeldheid bleek te zijn. Kosovo vond het allemaal te lang duren. Op 17 februari 2008 ondertekenden president Fatmir Sejdiu en premier Hashim Thaçi de langverwachte verklaring: Kosovo, de autonome provincie van Servië, verklaarde zich onafhankelijk, ook al gaat dit in tegen het internationaal recht. De Servische autoriteiten en Serviërs in Kosovo zijn allerminst blij met deze ontwikkeling, noemen Kosovo een 'onechte' staat en benadrukken dat zij zich tegen de afscheiding van Kosovo zullen verzetten.

Verdeeldheid

De reacties van de internationale gemeenschap zijn verdeeld: Rusland heeft zich uitgesproken tegen de afscheiding;

de Verenigde Staten en veel Europese landen hebben de onafhankelijkheid erkend. Welk signaal zal deze erkenning van de onafhankelijkheid van Kosovo geven aan de regio? Veroorzaakt het een precedent voor andere regio's?

Onrust in regio

In de directe omgeving veroorzaakt de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo vooral onrust. Van een precedentwerking is vooralsnog geen sprake. In de Republika Srpska, het gedeelte van Bosnië-Herzegovina waar veel Serviërs wonen, heeft de verklaring van Kosovo geleid tot stilstand van de hervormingen. De geplande grondwetwijziging wordt uitgesteld, omdat de Bosnische Serviërs pleiten voor behoud van hun eigenheid. Ze grijpen de situatie in Kosovo aan om dit standpunt kracht bij te zetten. In Macedonië is de kloof tussen Macedoniërs en de Albanese minderheid gegroeid. Onlangs stapten enkele Albanen uit de regeringscoalitie, omdat de overheid de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo niet erkent.

Kaukasus

Verderop aan de randen van Europa speelt de kwestie tussen Georgië en Zuid-Ossetië. Sinds een burgeroorlog begin jaren negentig is Zuid-Ossetië de facto onafhankelijk en wil zich aansluiten bij Noord-Ossetië, een deelrepubliek van Rusland. Russische diplomaten zeggen Zuid-Ossetië te zullen erkennen als Kosovo door veel westerse landen wordt erkend. Daar speelt ook het proces van toetreden tot het NAVO bondgenoot-

schap mee. Rusland wil voorkomen dat Georgië NAVO-lid wordt. Door de kwestie Zuid-Ossetië kan Rusland Georgië flink dwarszitten.

Bij de bevolking in Zuid-Ossetië zelf heerst verbazing; waarom Kosovo wel en Zuid-Ossetië niet. Immers, erkenning van Kosovo is niet op basis van internationaal recht; het is een politiek spel. De Zuid-Ossetische de facto regering heeft daarom een verzoek gedaan aan de VN, EU en Rusland om haar onafhankelijkheid als nog te erkennen.

Nagorno Karabach

Sommige inwoners van de omstreken enclave Nagorno Karabach, een gebied dat omringd is door Azerbeidzjan, maar waar Armeense troepen nog altijd gestationeerd zijn, willen ook onafhankelijkheid. Het is er vrij rustig. De bevolking heeft kennelijk geen al te hoge verwachtingen van de mogelijke erkenning van Kosovo. Men heeft het drukker met de nasleep van de presidentsverkiezingen in Armenië. Die hebben namelijk geleid tot een gewapend treffen in Nagorno Karabach tussen Armeense en Azerbeidzjaanse troepen. Op 5 maart is een aantal mensen omgekomen; onduidelijk is hoeveel precies. In Azerbeidzjan neemt de roep toe onder delen van de bevolking om de oorlog opnieuw te starten en Nagorno Karabach en de bezette gebieden eromheen 'terug te pakken'. Kortom: het is er onrustiger dan normaal. Of dit veroorzaakt is door de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo of door de onrust na de presidentsverkiezingen, is moeilijk te zeggen.

EU Standpunt minister Verhagen over voorwaarden aan Belgrado verschuift onder druk van Europese collega's

'Creatief nadenken' over relatie van EU met Servië

Nederland en België houden de deur naar de EU voor Servië dicht. Onder druk van de andere EU-leden lijkt Nederland zijn standpunt te wijzigen.

Door onze correspondent **PETRA DE KONING**
BRDO, 31 MAART. De Luxemburgse minister van Buitenlandse Zaken, Jean Asselborn, zei zaterdagmiddag dat hij niet voor zijn beurt wilde praten. Het was natuurlijk aan Nederland zelf, maar toch: „Onze Nederlandse vrienden begrijpen nu dat er echt een stap moet worden gezet in de relatie van de Europese Unie met Servië.” Asselborn stond bij de uitgang van het gebouw, in het Sloveense Brdo, waar de Europese ministers

van Buitenlandse Zaken twee dagen hadden vergaderd. Het was gegaan over Rusland, het Midden-Oosten, China en Tibet, over Fitna en ook weer over een mogelijk EU-akkoord met Servië waardoor Servië de status van aankomend EU-lidstaat zou krijgen. Nederland, gesteund door België, eist al maanden dat Servië eerst oud-generaal Ratko Mladic uitlevert aan het Joegoslavië-tribunaal. Alle andere EU-lidstaten vinden dat het nu belangrijker is om de pro-westerse partijen te helpen om de parlementsverkiezingen van 11 mei te winnen – een EU-akkoord zou hen daarbij moeten helpen. De Spaanse minister Miguel Angel Moratinos zei onlangs dat Nederland dringend moest begrijpen dat een andere houding nodig was. „Maar er komt”, zei Moratinos, „zeker een oplossing.” Was die afgelopen weekend be-

dacht? Niet alleen Asselborn, ook Brusselse diplomaten zeiden in Brdo dat zich – voorzichtig nog – een verandering voordeed in de opstelling van Nederland. Een diplomaat zei dat Nederland had toegezegd om „creatief na te denken” over mogelijkheden om de pro-Europese krachten in Servië te helpen tijdens de verkiezingen. Volgens een andere diplomaat denkt Nederland er nu over na of de eis over Mladic niet wat later in het Servische toetredingsproces tot de EU gesteld zou kunnen worden. Dat is wat de meeste andere EU-landen willen. Dan zou de EU het akkoord waar het nu om gaat, een 'stabilisatie- en associatieakkoord', toch vóór de verkiezingen aan Servië kunnen aanbieden.

De Nederlandse minister van Buitenlandse Zaken zei zelf in Brdo dat hij de belofte van „creatief nadenken” had gedaan omdat ook Nederland graag wil dat Servië betrokken blijft bij Europa. Nederland, zei hij, had ook creatief nagedacht toen de collega's in januari Servië een stabilisatie- en associatieakkoord wilden aanbieden – toen was dat om de pro-westerse kandidaat Boris Tadic te helpen de presidentsverkiezingen te winnen. Omdat Nederland en België de eis van uitlevering van Mladic stelden, kon dat akkoord niet worden aangeboden. Er was toen vooral op initiatief van Nederland een 'politiek akkoord' bedacht over samenwerking tussen de EU en Servië. Servië wil dat niet tekenen omdat het te weinig voorstelt.

Verhagen zei op de persconferentie van zaterdag dat het belooft de „creatieve nadenken” niet betekende dat er onderhandeld zou kunnen worden over de voorwaarden voor een stabilisatie- en associatieakkoord: Servië zou 'volledig' moeten 'samenwerken' met het Joegoslavië-tribunaal. Want zo luidt officieel de eis. Berekening die volledige samenwerking voor Verhagen nog steeds, zoals eerder, dat Mladic, „in het vliegtuig” zou moeten zitten naar Den Haag? Verhagen: „Ik heb gezegd: er moet volledig worden samengewerkt en een voorbeeld daarvan is de uitlevering van Mladic.”

Was er dan een 'volledige samenwerking' denkbaar zonder dat Mladic in Den Haag was? Verhagen: „Als Mladic dood is bijvoorbeeld, of als hij niet meer in Servië zou zijn.” De arrestatie van Mladic zou „het beste bewijs” zijn van samenwerking van Servië met het tribunaal, zei Verhagen aan het eind van de persconferentie tegen een journalist van persbureau Reuters. Maar als Mladic niet meer in Servië woonde en als Servië toch „zijn uiterste best” deed om hem

te pakken, was het anders. De Nederlandse europarlementariër Joost Lagendijk (GroenLinks), die voor zijn fractie het woord voert over de Balkan, zegt dat hij er heel zeker van is dat Verhagen zich niet eerder zo voorzichtig uitliet over Servië, Mladic en een mogelijk EU-akkoord. „Hij zei dat volledige samenwerking betekent: Mladic in Den Haag. Niet Mladic in Den Haag als voorbeeld”. Hij was in dat standpunt scherper dan Carla Del Ponte (de vroegere openbaar aanklager van het tribunaal, red.) ooit is geweest. Maar ik ben blij dat Nederland nu bereid is om creatief mee te denken. Ik vind een akkoord met Servië vóór de verkiezingen veel belangrijker dan voor 100 procent vasthouden aan de eisen.” De komende weken zal veel afhangen van het oordeel van de openbaar aanklager van het Joego-

slavië-tribunaal, Serge Brammertz. Als hij zegt dat Servië goed samenwerkt, zal het voor Nederland diplomatiek gezien nauwelijks nog mogelijk zijn om de eis van Mladic' arrestatie te stellen. Als Servië niet goed samenwerkt volgens Brammertz, kan Nederland zo streng blijven als het tot nu toe was. De Finse eurocommissaris Olli Rehn voor Uitbreiding zei in Brdo dat Brammertz in Den Haag een „erg goed gesprek” heeft gehad met de Servische minister die namens de regering contact onderhoudt met het tribunaal, Rasim Ljajic, en de Servische hoofdanklager Vladimir Vukevic. Rehn: „Ik vertrouw erop dat het tribunaal zich goed nagaar hoe het ervoor staat. Als Servië het Europese pad verlaat, komt er een regering die zeker niet samenwerkt met het tribunaal.”

Servië stelt VN een de facto verdeling van Kosovo voor
BRDGO, 25 MAART. Servië heeft de VN een de facto verdeling van Kosovo voorgesteld. De Servische media melden gisteren dat bij de VN een document van de Servische regering is afgeleverd waarin de juridische en waarin wordt voorgesteld in al- vens worden, alleen Servische poli- ticiamen, rechts en domein- vische personen zou werken on- der VN-gezag en zou alleen lokale Servische overheidsfunctionaris- sen verantwoordelijk schuldig zijn. Volgens de Servische minister voor Kosovo, Slobodan Sanadic, gaat het om „een functionele ver- deling” van Kosovo. Hij voegde daaraan toe dat de Kosovo-Serviërs „wilen leven overeenkomstig de Servische grondwet en wetten”. Het document lijkt geen rek- ning te houden met het feit dat het huidige VN-gezag in Kosovo in mei ophoudt te bestaan; daarna wordt het bestuur overgenomen door de EU-missie – die Servië niet erkent. Het Servische voorstel werd onmiddellijk verworpen door de regering van Kosovo. De Servische premier, Vojislav Kostunica, heeft de afgelopen da- gen harde kritiek geuit op de NAVO, die volgens hem in 1999 te- gen het toenmalige Joegoslavië- oorlog heeft gevoerd om „een NAVO-staat” te kunnen schep- pen in Kosovo. „Het is inmiddels du- delijk dat de schade die Servië door de NAVO-bombardementen werd toegebracht geen ander doel had dan van Kosovo de eerste NAVO- staat ter wereld te maken.” Kostunica beschuldigde de NAVO-vredesmacht in Kosovo, KFOR, onlangs tijdens onlusten in Mitrovica, in het door Servië be- woonde noorden van Kosovo, „sluipmoorders en verboden mu- nitie” te hebben gebruikt. Bij de onlusten, die uitbraken toen Ser- vaten aanvielen na de ontruiming van een bezet gerechtshof, kwamen een Oekraïense VN-soldaat om het leven en vielen rond 150 gewonden, (Reuters, AFP)

'We marchanderen niet met eisen aan Servië'

Minister Verhagen over de toenemende Europese druk op Nederland om Servië tegemoet te komen

De druk op Nederland neemt toe om concessies te doen aan Servië om de pro-westerse krachten in dat land te steunen. Den Haag eist eerst de uitlevering van ex-generaal Mladic.

Door onze correspondent **PETRA DE KONING**
BLD, 28 MAART. Als er één land was dat Servië dicht bij de Europese Unie zou kunnen brengen, dan was het Balkanland Slovenië – dicht Slovenië zelf. Slovenië is sinds begin dit jaar voorzitter van de Europese Unie, tot eind juni, en het was vast van plan om namens de EU met Servië een akkoord te sluiten waardoor Servië de status van aankomend EU-lid zou krijgen. Dat zou een cadeautje zijn geweest van de EU aan Servië dat woedend is over de onafhankelijkheid van Kosovo. Het zou de pro-westerse politici in Belgrado helpen en het zou bijdragen aan de stabiliteit op de Balkan. De EU-ministers van Buitenlandse Zaken zijn vandaag en morgen bijeen in Slovenië. De relatie

met Servië is er niet beter op geworden. Servië is boos omdat de meeste EU-landen Kosovo erkennen. En bij de plannen die Slovenië zal presenteren voor de Balkan is geen akkoord met Servië. Nederland, gesteund door België, houdt dat tegen. Zij vinden dat Servië eerst oud-generaal Mladic, verdacht van oorlogsmisdaden in Srebrenica, moet uitleveren aan het Joegoslavië-tribunaal. „Volledige samenwerking” met het tribunaal is een voorwaarde voor een akkoord dat toetreding belooft. Maar volgens alle andere EU-landen is het belangrijker dat de pro-westerse partijen in mei de parlementsverkiezingen winnen. Een dag vóór zijn vertrek naar Slovenië zegt minister van Buitenlandse Zaken Maxime Verhagen (CDA) – telefonisch vanuit Den Haag – dat het niet zijn bedoeling is geweest om het feestje van voorzitter Slovenië te bederven. „Nederland verdedigt bij uitstek de Europese waarden door vast te houden aan de eis van samenwerking met het tribunaal. Daar gaan we niet mee marchanderen.”

Minister Maxime Verhagen Foto Roel Rozenburg

Uw collega's komen met forse ver- wijten. De pro-westerse partijen in Servië zijn volgens hen geholpen aan te bieden, zeggen uw collega's. „Dat zeggen ze, maar ik heb daar mijn twijfels over. Als de EU nu de eis van samenwerking met het tribunaal laat vallen, zullen de nationalist in Servië zeggen dat Kosovo is verkanseld voor een akkoord met de EU. En ze zullen zeggen: als we niets doen, krijgen we bij de EU onze zin ook wel. En wat de stabiliteit op de Balkan betreft: een land dat niet de meest basale waarden respecteert van goed nabuurschap en verzoening, ook die met het eigen verleden, zal een factor van instabiliteit blijven.” Uw Griekse collega Dora Bakoyannis zegt: „Wij hebben zelf een dicta-

'Gymnich'-overleg begon in 1974 bij Bonn De ministers van Buitenlandse Zaken van de 27 EU-landen ontmoeten elkaar vandaag en morgen in Brdo in Slovenië. Dit informele beraad heet het Gymnich-overleg, genoemd naar het kasteel nabij Bonn waar het in 1974 voor het eerst plaats had. Op de agenda staan de situatie in het Midden-Oosten en een eventuele boycot van de ope-

ningsceremonie van de Olympische Spelen in Peking wegens de toestand in Tibet. Daarnaast wordt gesproken over de betrekkingen met Rusland ter voorbereiding op de EU-Ruslandtop in juni. Morgen gaat het over de landen op de westelijke Balkan, potentiële lidstaten van de EU. Zij komen daarover meepraten. zag voor zorgen dat Mladic uitgeleverd wordt. Tadic is president gebleven en we hebben gezien dat premier Kostunica de zaak blijft frustreren. Ook de nieuwe aanklager van het tribunaal [de Belg Serge Brammertz, red.] heeft gezegd dat de arrestaties van Mladic en Radovan Karadzic topprioriteit zijn. Wij vormen ons een oordeel, niet alleen op basis van wat Brammertz zegt, maar ook op wat de Europese Commissie weet en op onze eigen waarneming. Dan zeg ik dat er niet voldoende samenwerking is met het tribunaal.”

Denkt u dat de Servische regering weet waar Mladic is? „Ik heb voldoende informatie om te kunnen stellen dat Mladic zich in Servië bevindt, en ik heb voldoende informatie om te kunnen zeggen dat men niet al het mogelijke doet om hem te arresteren.” De Franse staatssecretaris voor Europese Zaken, Jean-Pierre Jouyet, heeft gezegd dat het EU-akkoord met Servië er zeker zal komen tijdens het Franse voorzitterschap, in de tweede helft van dit jaar. „Dan zijn de Fransen er kennelijk van overtuigd dat Mladic uitgeleverd gaat worden.”

Ontheiliging kerk was werk Albanese

In Fitna toont wilders na 7:32 minuten hoe een kruis van een kerk getrokken wordt. Dit beeld is geen beeld van islamitische agressie. Dit is de aanval door Albanesezonen op de kerk van de Heilige Apostel Andreas in Podujevo, Servië op 18 maart 2004. Deze aanval is niet religieus geïnspireerd maar is racistisch geweld. De aanval was een onderdeel van de doorgaande etnische zuivering van Kosovo van niet-Albanesezonen, met name Gorani, Roma en Serviërs. De Albanesezonen in Kosovo zijn niet per definitie islamitisch. Een deel is rooms-katholiek en ongetuigd bestaan er ook andere geloven en levensovertuigingen. De godsdienstige overtuiging van de Albanesezonen die de kerk aanvielen is nooit vastgesteld, hoewel Serviërs het gevoel lijken te hebben dat christelijke Albanesezonen minder agressief staan tegenover de niet-Albanesezonen in Kosovo. B. KAPTEIN Capelle aan den IJssel

Servië stelt opdeling Kosovo voor

BRDGO De Servische regering heeft bij de VN een voorstel ingediend om Kosovo volgens etnische lijnen op te delen. In delen van Kosovo waar Serviërs in de meerderheid zijn, mogen volgens het voorstel alleen Serviërs de controle over politie, justitie en grenscontrole uitoefenen. In de rest van Kosovo erkent Servië het VN-bezetting. De Servische minister voor Kosovo zegt dat Belgrado een functionele schieding wil. Verder deze maand braken in het door Serviërs gedomineerde noorden van Mitrovica geweld uit, die de Servische greep op Noord-Kosovo vergrooten. AP

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: dinsdag 25 maart 2008 2:57
Onderwerp: Karakostas to the US Embassy in

My letter to the US Embassy in Athens

by Theodoros Karakostas
 Founder, Byzantine Cultural Project

The following letter of protest is intended to express complete opposition to the administration's announcement that military assistance will be provided to the regime that presently occupies the Serbian province of Kosovo. This is a policy that is morally and politically repugnant, as the Al Qaeda connected KLA government is responsible for the violation of the human rights and religious freedom of Serbs living in Kosovo.

I write as a Greek Orthodox believer and American citizen that abhors the unrelenting bullying of Serbia. While I fully understand that the staff is quite busy, I would be most appreciative if someone at the Embassy could explain to me why Serb suffering in Kosovo for the past nine years has been entirely unopposed by our government, NATO, United Nations, and European Union while any time any Serbs are complicit in some sort of stupid behavior as in the attack on the Embassies there seems to be unanimous condemnation of all Serbs collectively?

I would like to know why there have been no arrests since the Orthodox Monks Father Chariton Lukic and Stefan Purim were decapitated by the Muslims in 1999, and why the KLA leadership has not been held responsible for the March 2004 pogroms in Kosovo that resulted in four days of terror against innocent Serb civilians? I would like to know why the destruction of beautiful Serbian Churches and Monasteries that survived the Ottoman centuries of occupation, the Nazis, and decades of Communism have not survived under the occupation of NATO, the United Nations, and the European Union?

I would like to express my grief at the horrendous suffering that Serbs are enduring in Kosovo. As an Orthodox Christian, my suffering brothers of Kosovo are in my thoughts and prayers during this lenten season that is being observed by Eastern Orthodox Churches. I am particularly distressed over the destruction of all the Churches, with the Sacred Chalice, Icons, Crucifixes, and Gospels.

As a Greek Orthodox, the events in Kosovo bring to mind the status of the Greek Churches of occupied Cyprus which have been systematically destroyed under the Turkish occupation. I would like to ask why it is that Orthodox Christians are exempt from the protection of international law, and why the vile desecration of Orthodox houses of worship from Kosovo to Cyprus are tolerated? The United States has gone out of its way to placate Muslim sensibilities, why are the religious sensibilities of Orthodox Christians treated with such indifference?

Kosovo is Serbia! This is a historic fact, as is the reality that Serbia was a staunch American ally in two World Wars! The Croats, Bosnian Muslims, and Muslims of Kosovo were collaborators of the Nazis that aided and abetted the Holocaust. It is oxy moronic for the administration to support military aid to the KLA regime while claiming to be waging a "War on terror". The KLA has been hosting Al Qaeda, a fact that has been documented by terrorism expert Yossef Bodansky, and by numerous journalists and Balkan experts.

Theodoros Karakostas

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: zaterdag 22 maart 2008 4:14
Onderwerp: Serbians Will Never Accept Kosovo
<http://mnweekly.ru/politics/20080306/55314865.html>

Borislav Milosevic: "Serbians Will Never Accept Kosovo Independence"

Borislav Milosevic, Ambassador of the United Republic of Yugoslavia to Russia from 1998 - 2001, elder brother of former President of Yugoslavia Slobodan Milosevic, told our correspondent in an exclusive interview about the political situation in Serbia and the future of Kosovo, and about Russian-Serbian relations.

Borislav is 71-years old and still trim and smart. He speaks fluent Russian, English, and French. He bears a slight resemblance with his late brother, Slobodan, and shares the same anxieties about the future of their beloved native land.

What is your opinion about the announcement of Kosovo's independence and its recognition by several countries?

MILOSEVIC: It is very painful for every Serbian. There is a feeling of humiliation and injustice, a trampling of international rights, the helplessness of the United Nations. It means that if you have force and resources, you can defend your rights in international relations. If you don't have such power, you don't have any rights. I think that the U.S. and the European Union made a gross and criminal mistake with far-reaching, serious consequences for international relations.

At the present moment (February 17) do you foresee any possibilities for the settlement of Kosovo's status problem?

MILOSEVIC: Yes, there are some. We should continue negotiations and the search for compromise. But some countries will continue to block this course. There were no real negotiations between Belgrade and Pristina. Actually, Albanian separatists during negotiations in Vienna and Brussels tested the Serbian side - to see what kinds of concessions they could win. The Serbian side made concessions. The Kosovo Albanians didn't make any offerings or concessions because the U.S. and some European countries promised them independence. Thus, Kosovo's separatists simply waited for the end of this show, and their bosses handed them this independence.

What do you think about Kosovo's future?

MILOSEVIC: There are no responsible and serious political parties in Serbia today that stand for recognition of Kosovo's independence. Russia and China in the Security Council of the United Nations stand for the territorial integrity of Serbia. The positions of Russia and China are very important for the system of international law. The situation around Kosovo may be a double precedent for global affairs. First, in March 1999 NATO unleashed aggression against Yugoslavia, and western politicians said this war was an exception of the rule. But now U.S. Secretary of State Condoleezza Rice says that it was a precedent: "Why can't we attack Iran? We bombed Yugoslavia without a mandate of the Security Council of the United

Nations already!" Second, this is a precedent for all current points of separatism all over the world.

How do you estimate the chances of Belgrade to confirm and defend the territorial integrity of Serbia?

MILOSEVIC: We will never recognize Kosovo's independence; such a declaration... is illegal. Russia and China think the same way and they are opposed to any idea of Kosovo becoming a member of the United Nations. Without a membership in the UN, Kosovo remains just a territory, not a country.

What is your opinion concerning the use of military force by Belgrade to decide this present problem? Is it possible?

MILOSEVIC: I don't think so. The Serbian authorities declared it would use only peaceful methods, not military force, in the conflict with the Albanian separatists. My opinion is that there is no need to reject legal methods for the defense of our own people. Kosovo's Albanians, however, never give such promises to Serbians. On the contrary, they threaten the Serbians by warning them that if Kosovo doesn't receive independence, they won't be able to control the fury of the people, and conflict would be inevitable.

Frankly speaking, there are no Armed Forces in Serbia. More than 250,000 Serbians were driven out from Kosovo by Albanian separatists. Presently, Serbians are living in Kosovo like in a ghetto. After the NATO occupation, more than 150 ancient Orthodox churches were destroyed by Albanians in Kosovo. There are no repair works. Serbians are living there in constant fear. Even Serbian children cannot go to school without adults. After NATO's occupation, hundreds of Serbians were killed in Kosovo. More than 3,000 Serbians are "missing" in Kosovo (that means "killed"). There are no investigations. Presently, Albanians are capturing Serbia's federal, social, and private property. The occupation's forces in Kosovo, the so-called peacekeeping forces, ignored Resolution 1244 of the Security Council of the UN. They misrepresent the current situation in Kosovo in its reports to the UN General Secretary. Today, Kosovo is a crucial point in the drug trade, which traffics heroin from Afghanistan and Pakistan to Europe.

Why is the U.S. seeking independence for distant Kosovo?

MILOSEVIC: First, it is a matter of principle. The U.S. wants to demonstrate all over the world its hegemony in global affairs. That means only the U.S. can decide who may receive independence, and to whom it is not allowed. Second, it is another step in NATO's expansion in the East. It's not enough to control the territory by air and sea blockade. Full control of the territory requires having troops on the ground. American politicians are dreaming about the creation of the so-called 'security belt' from the Baltic Sea to the Balkans and Black Sea. Only Belarus prevents the fulfillment of this plan.

The target of NATO's enlargement to the East is not Serbia, but Russia, with its huge natural resources. This is obvious to many Russians. The U.S. have such cases in its geopolitical game in the Balkans. That means that Kosovo will join NATO.

There were some discussions in Russian mass media about Tomislav Nikolic's offer of Serbia's accession to the 'Union of Russia and Belarus' and the construction of a Russian military base in Serbia. What do you think of such an idea?

MILOSEVIC: This idea about Serbia joining the Union of Russia and Belarus is not new. President Slobodan Milosevic offered this plan in 1999. State Duma Chairman at the time, Gennady Seleznyov, visited Belgrade in April 1999 during NATO's air raids and discussed this plan. As to military bases, there are many fictions. Tomislav Nikolic said if the U.S. puts antiballistic missiles in Poland and the Czech Republic, Russia may deploy its own radar in Serbia.

Do you think that the Serbian population of Kosovska Mitrovica will join Belgrade? Is it possible that Serbian inhabitants in that area state their desire to divide Kosovo into two parts because they don't want to live with Albanians?

MILOSEVIC: I don't have a right to divide Kosovo. The whole region belongs to Serbia! The Serbian government cannot divide Kosovo, its own territory.

A big Serbian community lives in Bosnia and Herzegovina. Is it possible that the Republika Srpska will obtain independence? Is it possible to create a chain reaction in the Balkans?

Certainly, the Republika Srpska has a right to separate from Bosnia and Herzegovina. Why a part of Serbia may declare its independence, and a current part of Bosnia and Herzegovina, the Republika Srpska, cannot have such right? Furthermore, if the people want, the Republika Srpska can join Serbia. The parade of separatism and divisions can continue in the Balkans.

If Serbia will not recognize a separation of Kosovo and stop diplomatic relations with countries which support Kosovo, what do you see for Serbia's future?

Do you think that Serbia should submit to Kosovo's recognition by Western countries?

MILOSEVIC: I think that the Serbian people will never submit to the separation of Kosovo from their native land. As to the future of Serbia, I think that the joining to the European Union and NATO is not Serbia's only option. I think we may cooperate with Europe and America and have the strategic partnership with Russia and have close ties with China, India, and other countries.

Will Serbia continue to lean toward Europe?

MILOSEVIC: Surely, it will. Serbia is in Europe, we are Europeans. But Serbia has to join the European Union as a whole country with its borders recognized by the international community. This joining should be without robbery and black mail from Kosovo and The Hague.

You and Tomislav Nikolic met with a then-candidate for the presidential post, Dmitry Medvedev. What does he think?

MILOSEVIC: Russians cannot be more Serbian than Serbians themselves. Medvedev repeats the principal position of Russia that Kosovo's independence is unacceptable for Moscow. Nikolic and I were very impressed by Medvedev.

Now Belgrade is an ally of Moscow. Is it a friendship without problems?

MILOSEVIC: Persons and peoples are friends, but countries don't have emotions. States and organizations have only interests. In the present time relations between Serbia and Russia are excellent. And I am sure that our productive and mutually profitable cooperation will strengthen and develop. We respect Russia and Vladimir Putin.

Did Slobodan Milosevic make any mistakes concerning Kosovo?

MILOSEVIC: There are no politicians without mistakes in the world. Slobodan all his life defended people from terrorists, and territorial integrity of Serbia from separatists. There was no genocide against the Albanians. That is false. Slobodan was looking for a political settlement. He met with Ibrahim Rugova and other moderate Albanian leaders. But the West didn't let him reach a compromise; the West supported the Albanians... NATO unleashed a war against Yugoslavia in 1999. It was not a humanitarian operation, but an aggressive military operation to conquer and expand in the East.

Do you believe the results of the official investigation of your brother's death? Was it murder or assassination in The Hague?

MILOSEVIC: I don't think that somebody put poison in his tea or smothered him with a pillow. But it was murder nevertheless because prison denied him permission to go to Moscow for medical treatment at a special hospital. A conclusion was made by an international doctors' council that he required urgent medical treatment in a special hospital. The government of Russia agreed to receive Slobodan in Moscow's Bakulev Center for Cardiovascular Surgery. So yes, what happened was the murder of an innocent and guiltless person. Slobodan represented himself in court very well, so they decided to escape from him.

By Yuri Plutenko

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: <sagitar@hetnet.nl>; <jenny1@scarlet.nl>; <hans.hupkes@planet.nl>; <meindert.stelling@planet.nl>; <JJBeentjes@gmail.com>; <mkardol@mac.com>; <silvia@siki.demon.nl>; <hans.hupkes@planet.nl>; <michel.collon@skynet.be>; <buro@targets.org>; <verme050@planet.nl>; <peter.darka@skynet.be>
CC: <zora.v.assen@home.nl>; <richardenbeba@wxs.nl>; <p_vitko@hotmail.com>; <dresan@wanadoo.nl>; <henk.snezana@tiscali.nl>; <j.loth@hccnet.nl>
Verzonden: vrijdag 21 maart 2008 4:42
Onderwerp: Algemeen - Buitenland - Servië «rs weigeren De Hoop Scheffer te ontmoeten | bndestem

Ministerraad: Nederlanders naar Kosovo voor EULEX-missie

Uitgegeven op donderdag 20 maart 2008 om 16:44:00

http://ermelo.nieuws.nl/691197/Ministerraad_Nederlanders_naar_Kosovo_voor_EULEX-missie

Persbericht | 20-03-2008 De ministerraad heeft op voorstel van de ministers Verhagen van Buitenlandse Zaken, Van Middelkoop van Defensie, Hirsch Ballin van Justitie en Ter Horst van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties besloten tot een Nederlandse bijdrage aan EULEX, de missie van de Europese Unie (EU) om de **stabiliteit in Kosovo te bevorderen**. EULEX heeft tot doel het bestuur, de politie, justitie en douane van Kosovo te ondersteunen. **Nederland wordt bedankt!!!**

Kamerbrief over de Nederlandse deelname aan de EVDB-missie in Kosovo
 Nieuwsbank (abonnement) - Netherlands

G. ter Horst Op 16 februari besloot de Raad van de Europese Unie tot de ontplooiing van de EVDB-missie in Kosovo, EULEX Kosovo. ...

<http://www.nieuwsbank.nl/inp/2008/03/20/R496.htm>

Kamerbrief over de Nederlandse deelname aan de EVDB-missie in Kosovo..

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Kamerbrief over de Nederlandse deelname aan de EVDB-missie in Kosovo, EULEX Kosovo

20-03-2008 | Kamerstuk | Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken

Conform de afspraken in de notitie "Inzet Nederlandse politie en Koninklijke marechaussee bij internationale civiele politie-operaties" (brief aan de Tweede Kamer 27 476, nr 1, d.d. 27 oktober 2000), informeren wij u hierbij over de Nederlandse deelname aan de EVDB-missie in Kosovo, EULEX Kosovo.

De minister van Buitenlandse Zaken,
 Drs. M.J.M. Verhagen

De minister van Defensie,
 E. van Middelkoop

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, Mw. dr. G. ter ...

Zwembond pakt Serviër aan vanwege Kosovo-shirt

Trouw - Amsterdam, Noord Holland, Netherlands

De winnaar van de 50 meter vlinderslag had tijdens de prijsuitreiking een t-shirt aan met daarop in Cyrillisch schrift de tekst 'Kosovo is Servië'.

...
 <http://www.trouw.nl/laatstenieuws/laatstenieuws/article946003.ece/Zwembond_pakt_Servier_aan_vanwege_Kosovo-shirt>

Serviërs weigeren De Hoop Scheffer te ontmoeten

<http://www.bndestem.nl/algemeen/buitenland/2823146/Serviërs-weigeren-De-Hoop-Scheffer-te-ontmoeten.ece>

Hoe durven die Serviërs....????????? Arme Jaap (klootzak)!

zaterdag 15 maart 2008 | 03:28 | Laatst bijgewerkt op: zaterdag 15 maart 2008 | 07:22

Tekstgrootte

De leiders van de Servische minderheid in het nieuwe Europese land Kosovo hebben vrijdag in de stad Mitrovica een ontmoeting geweigerd met NAVO-topman Jaap de Hoop Scheffer. (ANP Photo)

MITROVICA (ANP) - De leiders van de Servische minderheid in het nieuwe Europese land Kosovo hebben vrijdag in de stad Mitrovica een ontmoeting geweigerd met NAVO-topman Jaap de Hoop Scheffer. Dat heeft het Servische persbureau Tanjug vrijdagavond gemeld.

De secretaris-generaal van de NAVO zei te betreuren dat de ontmoeting niet doorging. „Ze maken een grote fout want de NAVO is hier niet alleen voor de bescherming van slechts een van de gemeenschappen, maar voor alle burgers van Kosovo”, zei De Hoop Scheffer tegen journalisten.

- [Doorsturen](#)
- [Afdrukken](#)

08:00 15 Maart 2008

NAVO-topman geweigerd door Serviërs

■ De leiders van de Serviërs in Kosovo hebben een ontmoeting met NAVO-topman Jaap de Hoop Scheffer geweigerd. Dat is gebeurd uit onvrede over de afscheiding van Kosovo van Servië. De NAVO-topman is teleurgesteld over de weigering.

„Ze maken een grote fout want de NAVO is hier niet alleen voor de bescherming van slechts één van de gemeenschappen, maar voor alle burgers van Kosovo”, zei de secretaris-generaal.

De Hoop Scheffer veroordeelde ook de bezetting van het door de VN opgerichte kantongerecht. Het gebouw werd gisteren bestormd door honderden Serviërs uit Kosovo. Zij hesen er de Servische vlag.

Jaap bedoelt: Servische kantongerecht!

Waarom zijn de Serven altijd de boosdoeners. Zijn wij allemaal vergiftigd door de media en weten we echt niets? Er zijn nu (UCK) moordenaars aan de macht in Kosovo en de Kroaten (Ustase) zijn natuurlijk de lieverdjes de Bosnische

moslims schatjes. Tijden de WO II (2e wereldoorlog) waren de Kroaten voor de Duitsers en nog steeds (Danke Deutschland!!!).

Onze regering heult met echte oorlogsmisdadigers dus moeten wij eigenlijk dat zootje heel snel weg schoppen uit Den Haag. Gewoon weer ouderwets op de barricade, ik wil wel voorop om die Balkenelende te arresteren zij vernietigen ons land.

Nederlanders in civiele EU-politiemissie Kosovo

http://www.volkskrant.nl/binnenland/article517946.ece/Nederlanders_in_civiele_EU-politiemissie_Kosovo

ANP

gepubliceerd op 20 maart 2008 16:02, bijgewerkt op 16:02

DEN HAAG - Nederland wil veertig tot zestig mensen naar Kosovo sturen als bijdrage aan de politiemissie Eulex. Het gaat om marechaussees, politiemensen en justitiële en civiele experts.

Dat heeft het kabinet donderdag besloten na een voorstel van de ministers Maxime Verhagen (Buitenlandse Zaken), Eimert van Middelkoop (Defensie), Ernst Hirsch Ballin (Justitie) en Guusje ter Horst (Binnenlandse Zaken). Tot nu toe zijn er 23 Nederlandse kandidaten geselecteerd. Nederland en Frankrijk onderzoeken daarnaast of het mogelijk is een gezamenlijke Frans-Nederlandse politie-eenheid naar Kosovo te zenden.

De Eulex-missie moet stabiliteit bevorderen in Kosovo, dat zich vorige maand van Servië losmaakte. Daarbij is een goed functionerende politie, justitie en douane van groot belang. Nederland erkende Kosovo op 4 maart als onafhankelijke staat.

De bijdrage kost Nederland naar schatting 8,6 miljoen euro. De Europese Unie betaalt het grootste deel van de kosten van de missie. Eulex zal bestaan uit 2000 mensen en loopt tot 16 februari 2010.

Protectoraat Kosovo

<http://weblogs.nrc.nl/weblog/commentaar/2008/03/19/protectoraat-kosovo/>

The lesson of history – we never learn

**'Until we learn to leave these
Muslim peoples alone, our
Catastrophe in the Middle East
Will only become graver.'**

*The men who went to war five years ago ignored the lessons of earlier conflicts,
creating a legacy that will haunt the West*

By Robert Fisk

NZ Herald, 20 March 2008

Five years on, and still we have not learnt. With each anniversary, the steps crumble beneath our feet, the stones ever more cracked, the sand ever finer. Five years of catastrophe in Iraq and I think of Churchill, who in the end called Palestine a "hell-disaster".

But we have used these parallels before and they have drifted away in the Tigris breeze. Iraq is swamped in blood. Yet what is the state of our remorse? Why, we will have a public inquiry – but not yet! If only inadequacy was our only sin.

Today, we are engaged in a fruitless debate. What went wrong? How did the people – the *senatus populusque Romanus* of our modern world – not rise up in rebellion when told the lies about weapons of mass destruction, about Saddam's links with Osama bin Laden and 11 September? How did we let it happen? And how come we didn't plan for the aftermath of war?

Oh, the British tried to get the Americans to listen, Downing Street now tells us. We really, honestly did try, before we absolutely and completely knew it was right to embark on this illegal war. There is now a vast literature on the Iraq debacle and there are precedents for post-war planning – of which more later – but this is not the point. Our predicament in Iraq is on an infinitely more terrible scale.

As the Americans came storming up Iraq in 2003, their cruise missiles hissing through the sandstorm towards a hundred Iraqi towns and cities, I would sit in my filthy room in the Baghdad Palestine Hotel, unable to sleep for the thunder of explosions, and root through the books I'd brought to fill the dark, dangerous hours. Tolstoy's *War and Peace* reminded me how conflict can be described with sensitivity and grace and horror – I recommend the Battle of Borodino – along with a file of newspaper clippings. In this little folder, there was a long rant by Pat Buchanan, written five months earlier; and still, today I feel its power and its prescience and its absolute historical honesty: "With our MacArthur Regency in Baghdad, Pax Americana will reach apogee. But then the tide recedes, for the one endeavour at which Islamic people excel is expelling imperial powers by terror or guerrilla war.

"They drove the Brits out of Palestine and Aden, the French out of Algeria, the Russians out of Afghanistan, the Americans out of Somalia and Beirut, the Israelis out of Lebanon. We have started up the road to empire and over the next hill we will meet those who went before. The only lesson we learn from history is that we do not learn from history."

How easily the little men took us into the inferno, with no knowledge or, at least, interest in history. None of them read of the 1920 Iraqi insurgency against British occupation, nor of Churchill's brusque and brutal settlement of Iraq the following year.

On our historical radars, not even Crassus appeared, the wealthiest Roman general of all, who demanded an emperorship after conquering Macedonia – "Mission Accomplished" – and vengefully set forth to destroy Mesopotamia. At a spot in the desert near the Euphrates river, the Parthians – ancestors of present day Iraqi insurgents – annihilated the legions, chopped off Crassus's head and sent it back to Rome filled with gold. Today, they would have videotaped his beheading.

To their monumental hubris, these little men who took us to war five years ago now prove that they have learnt nothing. Anthony Blair – as we should always have called this small town lawyer – should be facing trial for his mendacity. Instead, he now presumes to bring peace to an Arab-Israeli conflict which he has done so much to exacerbate. And now we have the man who changed his mind on the legality of war – and did so on a single sheet of A4 paper – daring to suggest that we should test immigrants for British citizenship. Question 1, I contend, should be: Which blood-soaked British attorney general helped to send 176 British soldiers to their deaths for a lie? Question 2: How did he get away with it?

But in a sense, the facile, dumbo nature of Lord Goldsmith's proposal is a clue to the whole transitory, cardboard structure of our decision-making. The great issues that face us – be they Iraq or Afghanistan, the US economy or global warming, planned invasions or "terrorism" – are discussed not according to serious political timetables but around television schedules and press conferences.

Will the first air raids on Iraq hit prime-time television in the States? Mercifully, yes. Will the first US troops in Baghdad appear on the breakfast shows? Of course. Will Saddam's capture be announced by Bush and Blair simultaneously?.

But this is all part of the problem. True, Churchill and Roosevelt argued about the timing of the announcement that war in Europe had ended. And it was the Russians who pipped them to the post. But we told the truth. When the British were retreating to Dunkirk, Churchill announced that the Germans had "penetrated deeply and spread alarm and confusion in their tracks".

Why didn't Bush or Blair tell us this when the Iraqi insurgents began to assault the Western occupation forces? Well, they were too busy telling us that things were getting better, that the rebels were mere "dead-enders".

On 17 June 1940, Churchill told the people of Britain: "The news from France is very bad and I grieve for the gallant French people who have fallen into this terrible misfortune." Why didn't Blair or Bush tell us that the news from Iraq was very bad and that they grieved – even just a few tears for a minute or so – for the Iraqis?

For these were the men who had the temerity, the sheer, unadulterated gall, to dress themselves up as Churchill, heroes who would stage a rerun of the Second World War, the BBC dutifully calling the invaders "the Allies" – they did, by the way – and painting Saddam's regime as the Third Reich.

Of course, when I was at school, our leaders – Attlee, Churchill, Eden, Macmillan, or Truman, Eisenhower and Kennedy in the United States – had real experience of real war. Not a single Western leader today has any first-hand experience of conflict. When the Anglo-American invasion of Iraq began, the most prominent European opponent of the war was Jacques Chirac, who fought in the Algerian conflict. But he has now gone. So has Colin Powell, a Vietnam veteran but himself duped by Rumsfeld and the CIA.

Yet one of the terrible ironies of our times is that the most bloodthirsty of American statesmen – Bush and Cheney, Rumsfeld and Wolfowitz – have either never heard a shot fired in anger or have ensured they did not have to fight for their country when they had the chance to do so. No wonder Hollywood titles like "Shock and Awe" appeal to the White House. Movies are their only experience of human conflict; the same goes for Blair and Brown.

Churchill had to account for the loss of Singapore before a packed House. Brown won't even account for Iraq until the war is over.

It is a grotesque truism that today – after all the posturing of our political midgets five years ago – we might at last be permitted a valid seance with the ghosts of the Second World War. Statistics are the medium, and the room would have to be dark. But it is a fact that the total of US dead in Iraq (3,978) is well over the number of American casualties suffered in the initial D-Day landings at Normandy (3,384 killed and missing) on 6 June, 1944, or more than three times the total British casualties at Amhem the same year (1,200).

They count for just over a third of the total fatalities (11,014) of the entire British Expeditionary Force from the German invasion of Belgium to the final evacuation at Dunkirk in June 1940. The number of British dead in Iraq – 176 – is almost equal to the total of UK forces lost at the Battle of the Bulge in 1944-45 (just over 200). The number of US wounded in Iraq – 29,395 – is more than nine times the number of Americans injured on 6 June (3,184) and more than a quarter of the tally for US wounded in the entire 1950-53 Korean war (103,284).

Iraqi casualties allow an even closer comparison to the Second World War. Even if we accept the lowest of fatality statistics for civilian dead – they range from 350,000 up to a million – these long ago dwarfed the number of British civilian dead in the flying-bomb blitz on London in 1944-45

(6,000) and now far outnumber the total figure for civilians killed in bombing raids across the United Kingdom – 60,595 dead, 86,182 seriously wounded – from 1940 to 1945.

Indeed, the Iraqi civilian death toll since our invasion is now greater than the total number of British military fatalities in the Second World War, which came to an astounding 265,000 dead (some histories give this figure as 300,000) and 277,000 wounded. Minimum estimates for Iraqi dead mean that the civilians of Mesopotamia have suffered six or seven Dresdens or – more terrible still – two Hiroshimas.

Yet in a sense, all this is a distraction from the awful truth in Buchanan's warning. We have dispatched our armies into the land of Islam. We have done so with the sole encouragement of Israel, whose own false intelligence over Iraq has been discreetly forgotten by our masters, while weeping crocodile tears for the hundreds of thousands of Iraqis who have died.

America's massive military prestige has been irreparably diminished. And if there are, as I now calculate, 22 times as many Western troops in the Muslim world as there were at the time of the 11th and 12th century Crusades, we must ask what we are doing. Are we there for oil? For democracy? For Israel? For fear of weapons of mass destruction? Or for fear of Islam?

We blithely connect Afghanistan to Iraq. If only Washington had not become distracted by Iraq, so the narrative now goes, the Taliban could not have re-established themselves. But al-Qa'ida and the nebulous Osama bin Laden were not distracted. Which is why they expanded their operations into Iraq and then used this experience to assault the West in Afghanistan with the hitherto – in Afghanistan – unheard of suicide bomber.

And I will hazard a terrible guess: that we have lost Afghanistan as surely as we have lost Iraq and as surely as we are going to "lose" Pakistan. It is our presence, our power, our arrogance, our refusal to learn from history and our terror – yes, our terror – of Islam that is leading us into the abyss. And until we learn to leave these Muslim peoples alone, our catastrophe in the Middle East will only become graver. There is no connection between Islam and "terror". But there is a connection between our occupation of Muslim lands and "terror". It's not too complicated an equation. And we don't need a public inquiry to get it right.

Warning against Easter-time crucifixion rituals

Crucifixion health warning

20 March 2008

Philippines health officials warned people taking part in Easter crucifixions and self-flagellation rituals to get a tetanus shot first and sterilise the nails to avoid infections. Every Good Friday dozens of men re-enact the crucifixion and hundreds of others whip themselves.

The Catholic church frowns upon the crucifixions and self flagellations which have become a major tourist attraction in a number of towns around the predominately Roman Catholic nation.

The department of health issued a health warning advising people taking part in the rituals to have tetanus shots and to check the condition of the whip they will use before lashing their backs.

It warned that dirty whips could lead to tetanus and other infections.

Health Secretary Francisco Duque said that as was hard to discourage "flagellants from whipping their own flesh, the best penitents can do is ensure that their whips are well-maintained."

According to the Manila Times, in San Fernando City, Pampanga, some 23 people, including two women, plan to reenact the crucifixion on Friday.

"We are not trying to go against the Lenten tradition here because whipping has somewhat already become some form of 'atonement for sins' for some of us," Duque said.

"But this advice is important to make sure that no one will land in the hospital due to tetanus or other infections that penitents might get in the process," he said.

The health department has also warned that the **six-inch (15-centimetre) nails** used in crucifixions should be sterilised.

<http://www.theaustralian.news.com.au/story/0,25197,23407074-12377,00.html>

US to sell weapons to Kosovo for peace

The Australian, 20 March 2008

From correspondents in Washington | *March 20, 2008*

PRESIDENT George W. Bush has authorised supplying Kosovo with weapons, signaling the establishment of government-to-government relations after recognising its independence, the White House said.

In a memo to the State Department made public by the White House, Mr Bush said: "I hereby find that the furnishing of defense articles and defense services to Kosovo **will strengthen the security of the United States and promote world peace**".

A senior official said the authorisation followed US recognition of Kosovo's independence and was part of the normal process of establishing relations with a new government.

In a comment apparently meant to allay concerns from Serbia and its ally Russia, the official stressed the military restrictions imposed on Kosovo under a plan by former UN special envoy for Kosovo Martti Ahtisaari.

Under the Ahtisaari plan, which is the basis for Kosovo's supervised independence, Kosovo is allowed a lightly armed 2500-person security force under NATO oversight and training.

Kosovo, an Albanian-dominated Serbian province under UN administration since 1999, unilaterally declared its independence on February 17. The United States recognised it on March 18, despite strong opposition from Serbia and Russia.

The US official, who asked not to be identified, said **the US weapons deliveries were preparing the ground for the future**, adding that the United States had struck similar relations with other countries in the region.

Furthermore, the official said, provisions of defense equipment and services would be considered on a case-by-case basis.

The official said that providing military equipment to Kosovo would improve security relations and engagement with Kosovo, promote security and stability throughout the Balkans, improve Kosovo's capacity to take part in peacekeeping activities, to detect, deter and defeat terrorists, and to deal with humanitarian emergencies.

VS bewapenen Kosovo

<http://www.pzc.nl/algemeen/buitenland/2852194/VS-bewapenen-Kosovo.ece>

donderdag 20 maart 2008 | 13:08 | Laatst bijgewerkt op: donderdag 20 maart 2008 | 13:13

WASHINGTON (ANP) - De Amerikaanse president Bush heeft ermee ingestemd dat zijn land het net onafhankelijk geworden Kosovo bewapent. Dit heeft het Witte Huis donderdag laten weten.

Een hoge ambtenaar zei dat dit soort toezeggingen gebruikelijk zijn kort nadat de Verenigde Staten een land hebben erkend. Washington erkende 18 februari Kosovo, de dag nadat de etnisch Albanese meerderheid de onafhankelijkheid van Kosovo hadden uitgeroepen.

De VS houden zich overigens wel aan de beperkingen die in een plan van de Verenigde Naties voor Kosovo zijn opgelegd. Dat spreekt van maximaal 2500 lichtbwapende veiligheidsagenten die door de NAVO worden opgeleid.

Osama bin Laden wil EU straffen

20 maart 2008, 13:28 | BNR.nl

20 maart 2008, 13:28 | BNR.nl

Osama bin Laden dreigt de Europese Unie te straffen, omdat de Deense cartoons over de profeet Mohammed opnieuw zijn gepubliceerd. Bin Laden beschouwt de herpublicatie als onderdeel van een kruistocht tegen de islam.

Osama bin Laden dreigt de Europese Unie te straffen, omdat de Deense cartoons over de profeet Mohammed opnieuw zijn gepubliceerd. Bin Laden beschouwt de herpublicatie als onderdeel van een kruistocht tegen de islam.

Kruistocht

Volgens de voorman van het terreurnetwerk Al-Qaeda is ook de paus betrokken bij deze kruistocht tegen de islam. Osama bin Laden zei dit in een audioboodschap die gisteren op internet verscheen. De verklaring komt precies vijf jaar na het uitbreken van de oorlog in Irak. Deze

21-3-08

oorlog was bedoeld om Bin Laden's terreurnetwerk al-Qaeda uit te schakelen.

Gisteren verklaarde de Amerikaanse president Bush in een lange speech trots te zijn op de 'strategische overwinningen op de vijanden in Irak'.

Vanuit de Deense regering is er nog geen reactie gekomen op het bericht van Bin Laden.

BNR-correspondent in Denemarken Dirk Evers legt uit waarom

Nieuwe boodschap

De nieuwe boodschap van Bin Laden draagt de naam Het Antwoord Zal Zijn Wat Je Ziet, Niet Wat Je Hoort, meldt de Amerikaanse terrorismemonitoringsdienst SITE. Deze boodschap is de eerste van de al-Qaeda-leider sinds eind vorig jaar. Toen riep de voortvluchtige Bin Laden de Europese landen op hun militaire samenwerking met de Amerikanen in Afghanistan te beëindigen.

Paus

In zijn audioboodschap zei de al-Qaeda-leider dat de recente herpublicatie van de Deense sportprenten over de islam deel uitmaken van een kruistocht waarbij ook de paus betrokken zou zijn.

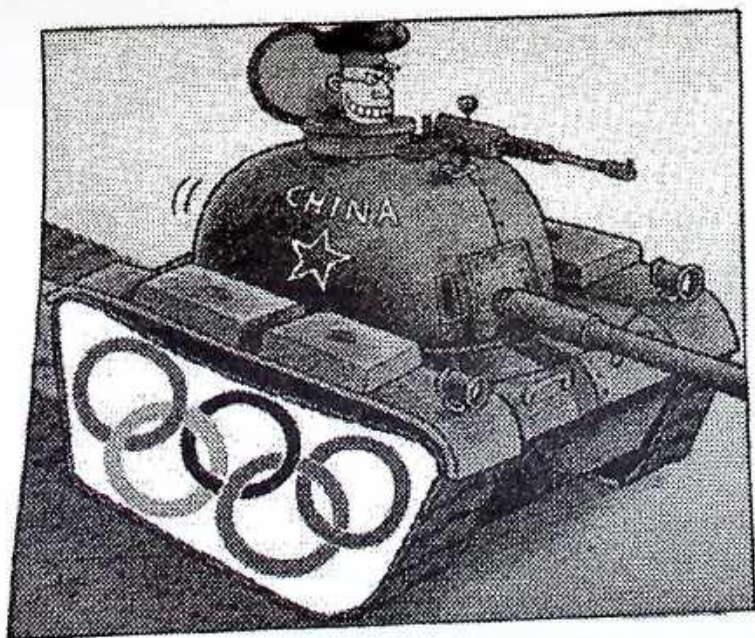
Italiaanse veiligheidsfunctionarissen zien het dreigement als een serieuze zaak. De veiligheidsfunctionarissen komen vrijdag bijeen om de boodschap van Bin Laden te onderzoeken.

☞Hammelburg: Ik denk dat de tape authentiek is

Del Ponte wilde alsnog aanklacht NAVO

http://www.telegraaf.nl/buitenland/3520755/_De

Armed America: Portraits of Gun Owners in Their Homes

13 March 2008

Kyle Cassidy traveled 15,000 miles over two years photographing Americans in their homes and asking one question: **"Why do you own a gun?"** A good question, particularly since most of these guns are not easily reconcilable with the notion of self-defence and their true place should be somewhere in the Armed Forces. All the photo were later compiled in the book with its German edition being published this year. The pics below are taken from the latter. As said by Alan Cooperman from The Washington Post: "Each picture in Armed America could be a pro-gun advertisement - or an anti-gun poster. That's what makes the book so riveting."

En zielig zullen ze blijven

21-3-2008

Historica Selma Leydesdorff spreekt met de vrouwen van Srebrenica

Er is te weinig geluisterd naar de vrouwen van Srebrenica, aldus 'oral history'-deskundige Selma Leydesdorff in een dikke studie. Maar hoe goed luisterde zijzelf?

Selma Leydesdorff: De leegte achter ons gelaten. Een geschiedenis van de vrouwen van Srebrenica. Prometheus, 414 blz. €19,95

PETRA DE KONING

En boek van *oral history*-deskundige Selma Leydesdorff over de vrouwen van Srebrenica gaat, zou je denken, over de verhalen van die vrouwen. In de zomer van 1995 raakten ze hun mannen en zonen kwijt – zo'n zekenduizend Bosnische moslims uit Srebrenica werden gedood door Bosnische Serviers. Leydesdorff interviewde bijna vijftig vrouwen, ze deed zes jaar onderzoek en nu is er *De leegte achter ons gelaten*. Een geschiedenis van de vrouwen van Srebrenica.

De verhalen van de vrouwen staan er wel in, maar het boek gaat vooral over Nederland en Srebrenica. Volgens Selma Leydesdorff is Nederland geobsedeerd door de Duitbat-militairen die Srebrenica hadden moeten beschermen. Nederland wil per se dat die onschuldig zijn. Voor de slachtoffers en de nabestaanden was dat ontegen bijna geen aandacht, vindt Leydesdorff. Er werd weinig over hen geschreven, er werd 'niet naar hen geluisterd.'

Vele bladzijden lang, tussen de verhalen van de vrouwen door, brengt Leydesdorff die boodschap. Ze noemt wel 'incidentele' journalistieke verhalen en ze heeft het over een boek met ooggetuigenverslagen uit 1999 – *Srebrenica, het verhaal van de overlevenden* (red. Haridza Hen) – maar dat had 'weinig impact in een wereld die niet wil luisteren.' Haar belangrijkste bewijs: het NIOD, dat de massamoord jarenlang onderzocht voor de Nederlandse regering, heeft bijna geen nabestaanden gehoord.

Niemand kan bepalen wanneer er genoeg is geluisterd naar mensen die verdriet hebben. Er is ook niets mis met het idee van Leydesdorff om dertien jaar na de massamoord deze vrouwen hun verhalen te laten vertellen, die soms mooi en bijzonder zijn. Maar als er de afgelopen jaren één bloedbad is geweest waarvan de slachtoffers veel aandacht hebben gekregen, vooral in Nederland, dan is het Srebrenica.

Was er dan, in de ogen van Leydesdorff, iets mis met al die publicaties? Of valt het resultaat ervan haar tegen? Ze beschrijft de armoede waarin de vrouwen vaak nog leven, ze noemt de vertelling, de trauma's. Ze vindt dat de Nederlandse regering zich de ellende van de vrouwen meer had moeten aantrekken. Maar die houdt informatie achter en is bang om schuld te bekennen, want dat zou nabestaanden recht geven op compensatie.

Leydesdorff is niet de eerste die dat zegt, en misschien heeft ze gelijk. Maar het is niet alleen Nederland dat het niet goed heeft gedaan in de ogen van Leydesdorff. Ook in Bosnië worden de vrouwen niet echt belangrijk gevonden. De rechters van het Joegoslavië-tribunaal waren op zoek naar juridisch bewijs en dat is iets heel anders, vindt Leydesdorff, dan de verhalen: over hun leven vroeger, over de Bosnische

Bosnische vrouwen in 2005 in Potocari bij de begraving van een familielid, vermoord door Bosnische Serviers na vertrek uit Srebrenica. Foto Danir Sagol/Reuters

Serviers bij wie ze in de klas zaten en die opeens dieven en moordenaars waren geworden. En *dus* hebben de rechters niet naar de vrouwen geluisterd.

Dat gebeurde juist heel vaak wel. De Portugese rechter in de zaak tegen de Bosnisch-Servische generaal Radislav Krstic, de belangrijkste veroordeelde tot nu toe voor het bloedbad in Srebrenica, was vol begrip voor slachtoffers en nabestaanden. Hij liet hen uitvoerig vertellen en gaf hun vaak een 'boodschap' mee voor hun verdere leven. Hij wilde niet alleen rechtspreken, zei hij over zijn werk in het tribunaal, hij wilde ook verzoenen.

Maar voor Leydesdorff doet niemand het goed genoeg. Het gaat haar om niets minder dan 'de waarheid'. De weduwen van Srebrenica willen dat hun waarheid wordt gehoord, ze willen de waarheid weten over het bloedbad in een gebied dat door de VN was uitgeroepen tot beschermd gebied, ze willen weten waar de lichamen zijn van hun mannen en zoons. En eindelijk kwam er iemand die echt naar hen luisterde: Selma Leydesdorff. Die wilde niet alleen over het bloedbad horen, maar over hun hele leven. Steeds maar weer schrijft Leydesdorff op hoe bij de vrouwen daarmee waren. 'Als het goed ging, hervonden de vertellers een stukje van zichzelf en dat is een van de verklaringen waarom sommige geïnterviewden zich na afloop zo licht en blij voelden.'

Miezeriger

Dat kwam volgens Leydesdorff ook omdat ze vertelde over haar eigen joodse achtergrond. Zij had 'meegevoel'. Ze moest soms huiltien om de verhalen. En alsof die verhalen zelf nog niet erg genoeg zijn, schrijft Leydesdorff er steeds bij hoe erg ze zijn, waardoor je nauwelijks nog het idee hebt dat dat zo is. De vrouwen zijn verdrietig, ze truren, hun bestaan is 'leeg', ze zijn 'alleen, zo alleen'. En alles zit tegen. 'Grab Potok is ontruimd, in die alles doortringende regen die vooral in Bosnië lijkt te

vallen en alles nog miezriger maakt.'

Uit de levensverhalen blijkt soms hoeveel ellende er al was voordat de oorlog begon. Een van de vrouwen vertelt dat ze van haar vader niet naar school mocht, ook al was haar familie rijk. 'Ik moest op het veld passen, ploegen en het land bebouwen. Zo was het toen. Zo had het leven in het dorp en ik deed alles. Ik had een oudere broer, hij was het jongste kind. Tussen ons in sterven vijf kinderen.'

Er zijn ook vrouwen die vertellen over hun slechte huwelijk. Hazreta, die ik in 2004 interviewde, heeft erg onder haar man geleden. Hij mishandelde haar. Net als de dood van haar tweelingbroer is het verlies van haar man een van de vele rampen die ze heeft meegemaakt, maar de ellende begon met haar huwelijk.'

Het verhaal dat Leydesdorff over de vrouwen wil vertellen heeft maar één kant: de vrouwen zijn zelfig, en zielig zullen ze blijven. Als ze een man verliezen die hen mishandelde, dan treuren ze om de vader van hun kinderen – of zo'n man was net wat aardiger aan het worden, door de extreme omstandigheden van de oorlog. Als er vrouwen zijn die nu niet arm zijn, die niet in een vluchtelingenkamp wonen en die wel iets te doen hebben, dan is het comfortaar van Leydesdorff: 'Het wil niet zeggen dat hun leven 'leuk' is. Het zijn gezinnen zonder mannen, of gezinnen waarvan de man door de bossen is ontsnapt. Of er is bijvoorbeeld een zoon die toen 13 was en nu 23 of ouder. Spanningen zijn er genoeg.' En of ouder. Spanningen zijn er genoeg.' En of ouder. Spanningen zijn er genoeg.' En of ouder. Spanningen zijn er genoeg.

Het is niet duidelijk of Leydesdorff voor dit boek ook Bosnische Serviers heeft gesproken. Ze blijkt soms wel te weten hoe die dachten tijdens de oorlog. De Bosnische moslims, schrijft ze, gingen er niet vanuit dat hun vroegere buren en oude bekenden moordenaars zouden worden.

'Men had samen op school gezeten. Maar juist daarom deden sommige Serven extra hun best om wreed te zijn.' Hoe weet Leydesdorff dat? Hebben de vrouwen dat haar verteld? En hoe weten die dat dan?

Waardevol

De verhalen van de vrouwen zijn 'niet neutraal', aldus Leydesdorff. Maar dat maakt ze niet minder waardevol voor de geschiedschrijving. 'Het individuele leed heeft een eigen geschiedenis en de herinnering daaraan kent andere momenten dan het algemene historische beeld. Omdat het om individuele verhalen gaat, zijn ze niet minder belangrijk. Het is schrijvend dat het lot van al die vrouwen die met kinderen, soms met beesten en meestal met weinig bagage en geen eten, heen en weer trokken en uiteindelijk in de stad belandden, in de historiografie niet vermeld wordt.'

Wat moet dan precies worden vermeld en wat niet? Leydesdorff citeert de vrouwen alsof ze zelf nauwelijks iets construeert: de verhalen zijn vaak verward, gebeurtenissen lopen door elkaar heen. De vrouwen fantaseren ook, zegt Leydesdorff tegen het eind van het boek. 'Natuurlijk, er zijn Serven geweest die de ongeboren vrucht uit de buik van vrouwen haalden en vernietigden. Er is verkracht, gemoord en geslagen. Dat wil ik geloven, maar sommige verhalen zijn lichamelijk onmogelijk. Ze vinden hun oorsprong in schrift, ze berusten op wat in de geest steeds grauwerlijker is geworden, en ik ben niet bereid sommige verhalen weer te geven.'

Soms zijn de verhalen van de vrouwen waardevol, en soms zijn ze gelogen. Dat leugens misschien óók berokken hebben, doet er voor Leydesdorff niet toe. *De leegte achter ons gelaten* is de waarheid van Selma Leydesdorff over Srebrenica, gebaseerd op de verhalen van vrouwen – maar vooral ook op haar eigen ideeën over Nederland, over lafheid, wreedheid en de zieligheid van mensen.

Justitiële experts naar Kosovo

Door een onzer redacteuren
DEN HAAG, 21 MAART. Nederland zal de komende tijd tussen de veertig en zestig politiemensen, marechaussees en justitiële experts naar Kosovo sturen. Zij gaan deel uitmaken van de EU-missie, Eulex, die uit in totaal zo'n 2.000 mensen zal bestaan. Eulex is bedoeld om bestuur, politie, justitie en douane van Kosovo, dat zich vorige maand onafhankelijk verklaarde, te ondersteunen. De EU-hulpverleners staan los van de NAVO-troepenmacht KFOR die in totaal 16.000 mensen telt. Aan deze missie doen zes Nederlanders mee.

Kritiek op beleid Servië in Kosovo

2008
BELGRADO, 20 MAART. Voor het eerst sinds de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo op 17 februari is in Servië fundamentele kritiek geuit op het Kosovo-beleid van de Servische regering.

De oppositionele Liberaal-Democratische Partij (LDP) beschuldigde gisteren de regering van premier Vojislav Koštunica van het aanzetten tot geweld in Kosovo om aldus politiek kapitaal te vergaren voor de parlementsverkiezingen van 11 mei in Servië. „Als het probleem-Kosovo al aan het begin van de verkiezingscampagne zo ernstig wordt misbruikt kan men zich afvragen waartoe de mislukte regering nog allemaal in staat is voor de dag van de verkiezingen”, zegt de LDP in een verklaring. „We veroordelen scherp het beleid waarmee de regering haar eigen nederlaag en het verlies van Kosovo wil toedekken door de [Kosovo-]Serviërs aan te zetten tot geweld.”

De LDP is een kleine, pro-Europese partij die wordt geleid door Cedomir Jovanovic, voormalig medewerker van de in 2003 vermoorde premier Zoran Djindjic. De partij is de enige in Servië die de onafhankelijkheid van Kosovo heeft geaccepteerd. Alle andere partijen verwerten de onafhanke-

lijkheid van Kosovo. Ze verschillen onderling wel van mening over de consequenties die Kosovo's onafhankelijkheid moet hebben voor het Servische beleid jegens de Europese Unie.

De aanklacht van de LDP slaat op het ernstige geweld van Kosovo-Serviërs in Mitrovica, in het noorden van Kosovo, tegen de VN-politie en de vredesmacht KFOR, maandag. Daarbij vielen een dode

en rond 150 gewonden. Het VN-bestuur in Kosovo had Belgrado al eerder beschuldigd van het organiseren van dat geweld.

In buurland Kroatië is een kleine crisis uitgebroken na de erkenning, gisteren, van de onafhankelijkheid van Kosovo door de Kroatische regering. De Kroatische vicepremier Slobodan Uzelac, een Kroatische Serviër, diende uit protest tegen de erkenning zijn ontslag in. Premier Ivo Sanader weigerde evenwel het te accepteren. Uzelac' partij, de Onafhankelijke Democratische Servische Partij SDSS, overweegt nu uit de regering van Sanader te stappen.

Naast Kroatië erkende gisteren ook een ander buurland van Servië, Hongarije, Kosovo. Bulgarije had aangekondigd Kosovo gisteren ook te erkennen, maar doet dat pas vandaag. (Reuters, VIF, AFP)

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Hans Hupkes" <hans.hupkes@planet.nl>; "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>; "Jenny Ligtenberg" <jenny1@scarlet.nl>
Verzonden: donderdag 20 maart 2008 0:15
Onderwerp: Nach Krawallen: Polizist stirbt an Verletzungen
<http://www.heute.de/ZDFheute/inhalt/2/0,3672,7182530,00.html>
 Nach Krawallen: Polizist stirbt an Verletzungen
 Kosovo: NATO-Truppen beenden Krawalle in serbischer Enklave

Nach den schweren Auseinandersetzungen zwischen Kosovo-Serben und internationalen Einheiten in Mitrovica ist ein ukrainischer Polizist seinen Verletzungen erlegen. NATO-Truppen haben die Unruhen in der serbischen Enklave im Norden des Kosovos eingedammt.

18.03.2008

Einen Monat nach der Unabhängigkeitserklärung des Kosovos hat es im Norden des Landes am Montag erstmals schwere Auseinandersetzungen zwischen Angehörigen der serbischen Minderheit und westlichen Sicherheitskräften gegeben.

Ein Polizeisprecher erklärte am Dienstag, der Ukrainer sei in einem Militärkrankenhaus gestorben, nachdem er am Vortag schwer verwundet worden sei. Über die Art seiner Verletzungen wurde vorerst nichts mitgeteilt.

NATO-Soldaten sichern Gelände

Truppen der NATO haben die Unruhen in der serbischen Enklave Mitrovica im Norden des Kosovos eingedammt. Die Soldaten des Bündnisses sicherten am Montag das Gelände ab, das Schauplatz der Auseinandersetzungen geworden war. Auch an weiteren Orten der Stadt sorgten französische, belgische und spanische Soldaten in gepanzerten Fahrzeugen für Sicherheit. Die Brücken zum albanischen Süden blieben geschlossen.

a.. Unabhängiges Kosovo - Fragen und Antworten

Nach serbischen Medienberichten wurden bei den Unruhen etwa 70 Zivilisten und Dutzende UNO-Polizisten und NATO-Soldaten verletzt. Der für Europa zuständige NATO-Oberkommandeur, John Craddock, sagte, es könne sein, dass es auf serbischer Seite Verletzte gegeben habe. Die Soldaten hatten sowohl "todliche als auch nicht-todliche Mittel eingesetzt, um die Menge unter Kontrolle zu bringen".

Serben: Angriff auf wehrlose Serben

Die gewaltsamen Auseinandersetzungen in der Stadt Mitrovica sind in serbischen Zeitungen vom Dienstag als Angriff auf wehrlose Serben dargestellt worden. "Mit Panzern auf unbewaffnete Serben", titelte die größte Zeitung "Novosti" am Dienstag in Belgrad. "Brutaler Angriff der UNMIK auf das Gericht in Mitrovica", war auf der Titelseite der angesehenen Zeitung "Politika" zu lesen. "UNMIK und KFOR griffen Serben an", schrieb auch die Zeitung "Press".

Nach der Raumdung eines besetzten Gerichtsgebäudes in Mitrovica am Montag hatten serbische Demonstranten Polizeieinheiten der UN-Kosovo-Verwaltung (UNMIK) angegriffen. Die UNO-Polizei zog sich aus der Stadt zurück. Die zu Hilfe gerufene internationale Schutztruppe KFOR brachte die Lage dann wieder unter Kontrolle. Rund 150 Menschen, darunter 63 Polizisten und acht französische Soldaten, wurden bei den Auseinandersetzungen verletzt. Serben hatten das Gericht seit Freitag besetzt gehalten.

Kosovo Niemand heeft nog vat op de woede van de Serviërs in Mitrovica

Feith: Servië voedt radicalisering Kosovo

Na het geweld van gisteren heeft de internationale gemeenschap het laatste restje gezag in Noord-Kosovo verloren. „Niemand heeft nog vat op de woede onder de Serviërs.”

Door onze correspondent

TIJN SADÉE
BOEDAPEST/ MITROVICA, 18 MAART. Een dag na de veldslag op straat heeft Aleksandar Vasic vanuit zijn raam uitzicht op zwartgeblakerde jeeps. Aan de telefoon klinkt zijn stem gebroken. „Gisterochtend zat ik met mijn zoontje van negen maanden op schoot. Ik hoorde wel veel sirenes, maar wist nog van niets. Tot ik plots mannen uit mijn buurt met wapens over straat zag gaan. Of ik bang was? Ik deed het in mijn broek!”

Vasic, werkloos ingenieur uit het noordelijke, door Serviërs bewoonde deel van de Kosovaarse stad Mitrovica, woont op honderd meter van het gerechtsgebouw waar het gisterochtend tot een veldslag kwam tussen Kosovo-Serviërs en VN-politie en soldaten van vredesmacht KFOR. In alle vroegte maakten de VN-politie en de soldaten van KFOR een einde aan de bezetting van het gebouw door een vijftigtal Serviërs die tot 1999 voor de rechtbank werkten. Toen in dat jaar Kosovo onder VN-gezag kwam werd ook hun rechtbank onder VN-bestuur gesteld en verloren ze hun baan. Hun bezetting, die vrijdag begon, was het zoveelste Servische protest tegen de onafhankelijkheid van Kosovo.

„De VN-politie en KFOR kwamen vanuit het zuidelijke, Albanees stadsdeel, met honderden agenten en soldaten, zwaar bewapend, met patrouillewagens en tanks”, zegt Vasic. „Het was een absurd en provocatief machtsvertoon.”

In een mum van tijd verzamelden honderden Serviërs zich op straat en in de uren die volgden werden VN- en KFOR-voertuigen bestookt met stenen en molotovcocktails. Later in de ochtend werden geweerschoten gehoord. Vasic: „Ik herkende meteen het geroel van kalasjnikovs. Wie de oorlog kent vergeet dat geluid nooit.” De geweldsuitbarsting heeft Vasic geschokt, maar niet verbaasd. „Iedereen hier heeft een wapen in huis, voor het geval dat.”

De balans, een dag later: één dode – een Oekraïense VN-politieman die vandaag bezweek aan zijn verwondingen, veroorzaakt door de ontploffing van een door Serviërs geworpen handgranaat –, 62 gewonde VN-agenten en KFOR-soldaten en 70 gewonde Serviërs. De Servische gewonden vielen vooral door traangas.

Terwijl de Kosovaarse premier Hashim Thaçi Belgrado beschuldigde de Serviërs tot het gebruik van geweld te hebben aangezet, beschuldigde Belgrado de VN-politie en KFOR. „We praten met Rusland over een noodzakelijke gezamenlijke reactie om het geweld tegen Serviërs tot staan te

Mitrovica, in het noorden van Kosovo, na de veldslag van gisteren. De VN-politie heeft zich teruggetrokken, KFOR is gebleven. Foto Reuters

brengen,” aldus de Servische premier Vojislav Koštunica.

De woede onder de Serviërs is extra groot omdat de dag van de ontruiming gisteren samenviel met de herdenking van de „pogrom” van 17 maart 2004, precies

vier jaar geleden, toen het overal in Kosovo tot anti-Servisch geweld kwam. Er vielen toen negentien doden; honderden huizen van Serviërs en een aantal kerken en kloosters werd in brand gestoken. „Het was niet mijn beslissing,

maar die van de VN en KFOR”, zegt in Prishtina de Nederlandse diplomaat Pieter Feith, hoofd van EU-missie Eulex die in juni in Kosovo de taken overneemt van het VN-bestuur. „Er is een manhaftige actie uitgevoerd om het ge-

zag in het noorden van Mitrovica te herstellen. Ik ondersteun dat, omdat het voor de toekomst van groot belang is.” Feith weersprekt de Servische aanklacht dat de ontruiming een provocatie is, doelbewust uitgevoerd op de dag

van de ‘pogrom’-herdenking. „Er was informatie waaruit blijkt dat verder uitstel van de ontruiming tot nog meer Servische acties zou leiden. De radicalisering in Mitrovica wordt gevoed door Belgrado. Er is tijdens de gevechten op straat gefilmd. Men weet wie de radraaiers zijn.”

Eulex krijgt voorlopig geen voet aan de grond in Mitrovica waar het gezag van de EU-missie niet wordt erkend zolang VN-resolutie 1244, waarmee Kosovo in 1999 onder VN-bestuur werd gebracht, nog van kracht is. De voorlopige Eulex-post in Mitrovica werd weken geleden al bestookt met handgranaten waarna Eulex zich terugtrok. „Wanneer we daar wel met de missie kunnen beginnen? Goeie vraag”, zegt Feith. „We zullen moeten ijveren voor een evenwichtig beleid in noordelijk Kosovo. Dat betekent: goed luisteren naar de bevolking daar.”

De Serviërs zullen Eulex blijven boycotten, zegt Oliver Ivanovic, een gematigde Servische leider in Noord-Mitrovica. „En we hebben er een probleem bij. Tot gisteren werd hier het VN-gezag nog erkend, maar dat is nu ook voorbij.” Al jaren pleit hij voor betere samenwerking met de regering in Kosovo's hoofdstad Prishtina. „Voor de hardliners hier ben ik een verrader. Maar ik zie op korte termijn geen andere oplossing. Op de langere termijn zullen we onze zaak onder de aandacht moeten blijven houden bij de internationale gemeenschap.”

Het vergt geduld, zegt Ivanovic. „En leiderschap. Maar de regering in Belgrado weigert een strategie te ontwikkelen waar de Kosovo-Serviërs houvast aan hebben.” Van de lokale leiders in Mitrovica verwacht Ivanovic eveneens weinig. „Er is op dit moment niemand die nog vat heeft op de woede. Er heerst grote verwarring. Het wemelt van de uniformen op straat. Met welk mandaat die hier zijn, en hoe lang nog – de gewone man hier wil het niet meer weten.”

De vrees voor herhaling van geweldadige protesten is groot, zegt Ivanovic. Vandaag is een nieuwe demonstratie gepland.

„De Kosovo-Albanen schonden VN-resolutie 1244 met hun onafhankelijkheidsverklaring, met steun van de internationale gemeenschap”, zegt Aleksandar Vasic. „Angstvallig vermeden Amerikaanse en Europese diplomaten de laatste tijd het woord ‘VN-resolutie’. Maar nu roepen ze in koor dat wij, de Kosovo-Serviërs, gisteren ‘1244’ hebben geschonden. Wie is hier nou echt in de war?” Aan de telefoon verheft hij zijn stem, om boven het geluid van helikopters uit te komen. „Vanuit de lucht houdt KFOR ons nauwlettend in de gaten.”

De afgelopen jaren overwoog Vasic regelmatig om zijn geluk elders te zoeken. „Maar ik kan alleen in Servië terecht. Daar beland ik in een opvangkamp met één maaltijd per dag, verzorgd door een hulporganisatie. Ik blijf dus hier. Er moet nog een zoon worden opgevoed.”

Geweld van Serviërs in noorden Kosovo

17-3-2008

betogers wierpen stenen en vuurwerk en staken auto's van de VN-politie en KFOR in brand. Er werd ook op de KFOR-soldaten geschoten. De militairen schoten terug met traangasgranaten. Acht soldaten en drie VN-politiemannen werden gewond; volgens andere bronnen vielen onder de VN-agenten 22 gewonden.

De VN-politie kreeg na de rellen opdracht het woongebied van de Serviërs in het noorden van Kosovo te verlaten. De KFOR-soldaten blijven in Mitrovica.

De Serviërs herdenken vandaag de ongeregeldheden van 17 maart 2004, toen het in heel Kosovo tot geweld van Kosovo-Albanezen tegen Serviërs kwam; daarbij vielen negentien doden en werden honderden woningen van Serviërs en een aantal kerken en kloosters in brand gestoken. (Reuters, AP)

Sagittarius

Van: "Hans Hupkes"
Aan: <nrc@nrc.nl>
Verzonden: zondag 16 maart 2008 12:35
Onderwerp: ingezonden brief
 Geachte redactie,

Martti Ahtisaari zegt in zijn vraaggesprek met redacteur Juurd Eijsvogel dat 800.000 mensen uit hun huizen moesten vluchten en de Navo tussenbeide moest komen. Dit verband is feitelijk onjuist.

Momenteel zijn meer mensen uit Kosovo van huis en haard verdreven dan bij het begin van de Navo-bombardementen op de toenmalige Federale Republiek Joegoslavië (Servië, Montenegro) in 1999. Meer dan tweehonderdduizend mensen, behorend tot de niet-Albanese minderheden, leven nog altijd onder erbarmelijke omstandigheden, doorgaans slechts gesteund door het Servische Rode Kruis in de noordelijke enclave van Kosovo of elders in Servië. Het gaat dan niet alleen om Serviërs, maar ook om Roma, Slavische moslims en niet-nationalistische Albanen die het UCK vrezen (door de nationalisten als collaborateurs gezien). De misdrijven tegen deze bevolkingsgroepen zijn de afgelopen negen jaar grotendeels onbestraft gebleven.

Toen de bommen in 1999 begonnen te vallen, was het gedaan met de terughoudendheid in de (contra)guerilla in Kosovo. Binnen de kortste keren stond het Joegoslavische leger aan de grens met Albanië en had het UCK zijn hele gewelddadig veroverde grondgebied verloren. Dit leverde schokkende televisiebeelden op van honderdduizenden op hol geslagen Kosovaren, waaronder een per ongeluk door de Navo met clusterbommen bestookt konvooi (waarvan uiteraard de Serviërs de schuld kregen).

De Navo opereerde als luchtmacht voor het guerillaleger UCK op de grond en legde zijn politieke dictaten aan Joegoslavië op met clusterbommen en (onaangekondigde) kruisraketten op burgerdoelen in de hele federale republiek die toen nog slechts bestond uit de deelrepublieken Servië en Montenegro. Dit alles leverde op het slagveld in de Servische provincie Kosovo niets op, zoals deskunigen als Rob de Wijk haarfijn uitleggen.

Van alle kanten zijn tijdens de Balkan-oorlogen gruwelijke misdrijven begaan. Niet in het minst door westerse politieke en militaire machten. Amnesty International heeft duidelijk gedocumenteerd welke oorlogsmisdrijven in deze luchtcampagne ook door Navo-politici en -militairen zijn begaan, maar de aanklager bij het Joegoslavië Tribunaal heeft deze niet willen vervolgen.

Zowel in Rambouillet waarin Joegoslavië het dictaat kreeg de grenzen te openen voor troepen van de Navo en deze immuniteit te geven, gedurende de luchtcampagne als daarna is nimmer oprecht onderhandeld. Ahtisaari heeft bij het dicteren van voorwaarden de hoofdrol gespeeld.

Hij is er buitengewoon trots op hoe hij Milosevic op de knieën dwong met zijn beruchte dreigement en dictaat in 1999 en hoe hij de Amerikanen en de EU heeft geholpen alsnog af te tikken wat toen niet lukte. De Serviërs moeten niet zeuren over VN-resolutie 1244 (die een einde aan de bombardementen maakte) en wisten bij het begin van de onderhandelingen over de status van Kosovo wat de uitkomst zou zijn, vertelde hij afgelopen vrijdag zelf in het Verzetsmuseum in Amsterdam. De Albanen hoefden niet te onderhandelen en konden zelfs de aangeboden autonome status a la Hongkong gerust naast zich neerleggen, overtuigd van de steun van de VS, de EU via Ahtisaari. Onafhankelijkheid voor Kosovo!

De Serviërs moeten hun verleden maar eens onder ogen zien en zijn dictaten slikken. Dat het toentertijd vermeende Plan Hoefijzer om alle Albanen uit Kosovo te verdrijven nooit heeft bestaan, ach wie zal het deren...

In Joegoslavië hebben de lidstaten van de Navo alles uit de kast getrokken om de deelrepublieken/nationaliteiten in hun roep om onafhankelijkheid van de federale hoofdstad Belgrado te steunen.

Als Nederlander schaam ik mij voor de uitreiking van de Geuzenpenning aan Ahtisaari en de bewondering die hem nota bene in het Verzetsmuseum - ten deel viel. Hanny Schaft draait zich om in haar graf.

Het door economische sancties, militair geweld en afpersing geteisterde Servië is helaas de enig overgebleven republiek uit het voormalige Joegoslavië die nog daadwerkelijk multi-etnisch is. Het Westen heeft de Zwarte Piet voor alles wat op de Balkan aan ellende is voorgevallen hard in handen van de Serviërs gedrukt. Bijna de hele wereld onderkent dat, alleen de publieke opinie in het Westen niet.

Hans Hupkes
 Marskant 71
 7551 BT Hengelo

Machteloos in elke brandhaard

Samantha Power over het leven van VN-diplomaat Sergio Vieira de Mello

Ze noemden hem Sergio, omdat hij te meegaand was ten aanzien van de Serviërs: Sergio Vieira de Mello, de VN-diplomaat die zich altijd terughoudend moest opstellen. Tot ze hem opbliezen.

Samantha Power: Chasing the Flame. Sergio Vieira de Mello and the Fight to Save the World. Penguin, 622 blz., €28.— De Nederlandse vertaling verschijnt in april bij Contact

LINDA POLMAN

VN-functionarissen die de aanslag overleefden krabbelen op uit de bergen puin en staan, bedekt met stof, verward met mobieltjes aan hun oren. Minuten geleden is het VN-kantoor in Bagdad door een zelfmoordterrorist opgeblazen. Ergens onder de token- de beconbrokken ligt Sergio Vieira de Mello, de speciale afgezant in Irak van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties. Vanaf een basis in de buurt marcheren Amerikaanse militairen naar de rampplek met orders om de omgeving af te grenzen. In cordon, blijven de 450 GI's vervolgen urenlang staan, zonder iets te doen, met hun ruggen naar het puin toegekeerd. Het is 19 augustus 2003 in de namiddag. Verantwoordelijkheden liggen in Bagdad politiek zeer gevoelig. Moeten de Amerikanen een reddingsactie voor overlevenden beginnen, of zouden ze dan Bagdads stadspesuur-in-opleiding passeren? De VN zelf komt ook niet in beweging. Kofi Annan is op vakantie in Finland en neemt de telefoon niet op. Zijn plaatsvervanger in New York ziet het ingestorte gebouw op CNN, neemt aan dat de Amerikaanse soldaten ter plekke al het mogelijke wel zullen

'We deelden boterhammen uit bij de poorten van Auschwitz,' zei de VN-gezant achteraf

len doen en belt Bagdad niet eens. Terwijl BBC World de eerste opiniepeiling lanceert ('*Baghdad UN Blast: What Future for the UN?*') begint een handvol omstanders de speciale afgezant van de VN dan maar met de hand uit te graven. Irakse tieners met koelboxen vertropen Pepsi aan de toeschouwers.

Vieira de Mello leefde nog een paar uur door onder de brokstukken. Bij de aanslag kwamen behalve hij, nog 22 VN-medewerkers om het leven. Anderhalve maand later doekte de VN de missie op. De vredeslichters hadden in Irak niets meer te zoeken.

Samantha Power (1970), die leven en werken van Vieira de Mello reconstrueerde, is docente internationale betrekkingen aan Harvard. Haar eerste boek, het internationaal gepeperde *A Problem from Hell*, was een bewerking van het proefschrift dat ze schreef als Harvard-rechtenstudent over de manier waarop de Amerikaanse politiek in de afgelopen eeuw reageerde op genocide. Voornamelijk niet, was haar conclusie. De vlam in de titel van haar tweede boek is die van het ideaal van de betere wereld waar Vieira de Mello in opdracht van zijn werkgever, de VN, achteraan joeg. In vier jaar sprak Power met ruim 400 mensen die de man of de VN-missies waarin hij vanaf 1969 diende, kenden.

Mer haar zwerijge pen, en dankzij de vele anekdotes die de getrouwden met haar deelden, heeft Power het taaiere historische archiefmateriaal waarnit ze puitte aardig weten te verlevendigen. Het boek volgt Vieira de Mello in zijn 35 jaar durende loopbaan van de ene humanitaire hotspot waarheen de VN hem als onderhande-

laar of waarnemer afvaardigde, naar de volgende. Naar Libanon in de jaren tachtig, de oorlog op de Balkan in de eerste helft van de jaren negentig, de eerste *nation-building*-experimenten van de VN in Kosovo en Oost-Timor rond de millenniumwisseling en het begin van de oorlog in Irak in 2003.

De Verenigde Naties bestaan niet, sneerde de Amerikaanse ambassadeur bij de VN, John Bolton eens. 'De bovenste tien verdiepingen van het VN-kantoor in New York, kunnen er afvallen zonder dat het een zier zou uitmaken.' Een diplomaat in dienst van de machteloze VN neemt nergens beslissingen over, maar is steeds slechts uitvoerder van agenda's van de VN-lidstaten. Daarin ligt de zwakte van Powers keuze om uitgeroemd zo in VN-diplomaat tot: 'hield van onze tijd' te bestempelen. Uit het boek rijst eerder het beeld op van een man die met de VN-organisatie moest knokken om door machthebbers een beetje serieus te worden genomen. Soms ging dat zelfs ten koste van de slachtoffers waarvoor de VN geacht wordt pal te staan.

Vernedering

Op de Balkan bijvoorbeeld is Vieira de Mello politiek adviseur van VN-gezant Thorvald Stoltenberg. Servische paramilitairen belegeren de VN-enclaves en Vieira de Mello krijgt de opdracht ze te overreden om daarmee op te houden. De Serviërs negeren de machteloze VN-diplomaat en gaan gewoon door met het uithongeren en afslachten van de 'vijand'. Als de NAVO ten slotte dreigt om Servische militaire stellingen dan maar te bombarderen, en daarmee de VN-diplomatie als 'mislukt' opzij te schuiven, krijgt Vieira de Mello van zijn VN-bazen de opdracht die vernedering voor de organisatie te voorkomen. Hij knijpt dus beide ogen toe als de Serviërs voor ieder geschutstuk dat ze voor het oog van de NAVO terugtrekken elders nieuwe plaatsen, en hij vertelt het de NAVO niet als Servische troepen toch weer oprukken naar het al zo geïsoleerde Sarajevo. Zo terughoudend toont Sergio Vieira de Mello zich in kritiek op Serviëse uitwassen, dat hij de bijnaam 'Sergio' krijgt opgeplakt.

Na een jaar loopt zijn contract af en wordt hij teruggevoerd naar Genève. Power beschrijft hoe hij op de avond van de dag dat Srebrenica valt, in juli 1995, een fles goedkope rode wijn leegpimpt en zich treurig afvraagt of het verzuim van de VN destijds om de Serviërs streng aan te pakken, debet is aan het drama dat zich nu in Srebrenica voltrekt. De VN-missie voorkwam misstanden dat de Bosniers in de enclaves verhongerden, maar niet dat ze door Serviërs werden afgeschlacht. 'We deelden boterhammen uit bij de poorten van Auschwitz,' weert Vieira de Mello in retrospectief.

Mer dit toch belangrijke inzicht kan de man in het VN-keurslijf echter niets doen. De VN stuurt hem naar Afghanistan om daar wéér die boterhammen uit te delen, gewoon omdat de VN-lidstaten eisen dat de VN dat doet. Vieira de Mello onderhandelt beleid met de wreed heersende Taliban over voorwaarden. Ze verbieden vrouwelijke VN-medewerkers zonder een mannelijk familielid naar Afghanistan te komen. Vieira de Mello krijgt de opdracht akkoord te gaan. De Taliban slat een VN-gezant in het gezicht en smijt een andere VN-medewerker een thermoskan naar zijn hoofd; Vieira de Mello moet sussen. Als de Taliban twee VN-employés opknoopten en twee doodschiet, willen de VN-lidstaten dat Sergio de Taliban belooft dat een en ander voor de hulpverlening geen gevolgen heeft. De lidstaten willen de Taliban nu eenmaal te vriend houden.

De oorlog in Irak maakt ten slotte een einde aan zijn hoop om het ooit tot secretaris-generaal van de VN te schoppen.

De Amerikaanse aanval op Irak in 2003 stortte de VN in de diepste geloofwaardigheidsrisis van haar bestaan. De VN-Veiligheidsraad steunde de aanval niet, maar de Amerikanen deden het toch. De VN stond er weer eens bij en keek ernaar. Na de invasie ging Kofi Annan dan ook gretig in op de Amerikaanse uitnodiging om een klein

Sergio Vieira de Mello in Irak, een maand voor zijn dood in 2003 Foto: Behrouz Mehr/AFP

VN-kantoor in Bagdad te openen. Volgens de VN-statuten zou de VN zich met de illegale Amerikaanse bezetting van Irak niet mogen associëren, maar Annan wreefde dat de VN door weg te blijven, in toele Irak relevantie ten onder zou gaan. Hij wees senior-diplomaat Vieira de Mello aan als zijn speciale afgezant, met de bedoeling de VN-aanwezigheid in Irak zoveel mogelijk gewicht te geven.

Kreeft

In het vliegtuig van Genève naar New York laat Vieira de Mello champagne en kreeft aantrekken: het is feest, want de VN mag meedoen in Irak! Maar in de weken daarna krijgt hij niets van de VN-agenda voor Irak gertalsceerd. De VN eist toegang tot Irakse gevangenen voor het Rode Kruis en een datum voor de terugtrekking van de Amerikaanse troepen in Irak: de VS zegt boter weg nec. Het kost Vieira de Mello zelfs de grootste moeite om voor bijeenkomsten over Irak's toekomst uitgenodigd te worden. Ook in Irak, doen de VN en Vieira de Mello er niet toe. Zuur genoeg krijgen ze wel de rekening voor hun betrokkenheid bij de Amerikaanse bezetting gepresenteerd. De bom die onder Vieira de Mello's Bagdadse kantoorraam tot ontploffing wordt gebrucht, woog 500 kilo.

Anderhalf uur na de aanslag kijken de Amerikaanse soldaten in het cordon om het VN-kantoor nog steeds alsof zij water zien branden als mensen zeggen dat er ene Vieira de Mello onder het puin ligt. Le-

mand vindt een verwaalde dameshandtas tussen de brokstukken. Die binden de paar vrijwilligers die naar Vieira de Mello aan het graven zijn, aan een gordijnkoord dat voorbij komt waaien. Ze hijsen in dat tasje stukjes beton naar boven.

Vieira de Mello was 19 jaar jong toen hij voor de VN begon en 55 toen hij in VN-dienst stierf.

Exit Samantha Power

Nieuwe generaties diplomaten en humanitaire hulpverleners zullen zich in hun handelen laten leiden door de vraag wat Sergio Vieira de Mello gedaan zou hebben. Dat is de overtuiging van Barack Obama ziet zij Sergio's vlam opnieuw flakkeren. In 2005 werd Power Obama's adviseur voor buitenlandse politiek. Insiders waren er van overtuigd dat zij een belangrijke positie in Obama's eventuele regering zou krijgen. Maar op 7 maart j.l., tijdens een rondreis door Groot-Brittannië om haar boek *Chasing the Flame* te promoten, stuurde Obama Power de laan uit. Ze had in een interview met *The Economist* rival Hillary Clinton uitgenomd voor monster. *'She is a monster, too - that is off the record. - she is stooping to anything',* zei zij, waarna ze vermits probeerde deze woorden ongedaan te maken. Ze bood haar excuses aan, maar het was al te laat.

'Servië moet zijn verleden onder ogen zien'

Ex-bemiddelaar Ahtisaari vindt het belangrijk dat Nederland samenwerking met tribunaal eist

13-3-2008

De EU verliest haar geloofwaardigheid als niet van Servië geëist wordt dat het volledig met het Joegoslaviëtribunaal samenwerkt, zegt Martti Ahtisaari, ex-bemiddelaar.

Door onze redacteur VLAARDINGEN, 13 MAART. Het is „extreem belangrijk” dat Nederland en België zich binnen de Europese Unie blijven verzetten tegen verdere toenadering tot Servië, zolang dat land de van oorlogsmisdaden verdachte generaal Ratko Mladic niet overdraagt aan het Joegoslaviëtribunaal. Dat zegt Martti Ahtisaari, de oud-president van Finland die als bemiddelaar en architect van het naar hem genoemde plan aan de basis staat van de onafhankelijkheid van Kosovo.

De Europese Unie verliest haar geloofwaardigheid als ze toestaat dat mensen als Mladic zich niet hoeven te verantwoorden voor hun daden, aldus Ahtisaari. In Vlaardingen, waar hij vandaag de Geuzenpenning ontvangt voor zijn verdiensten als internationale troubleshooter, legt hij uit waarom minister Verhagen volgens hem moet bij stuk moet houden.

„Als je de geschiedenis van Europa beschouwt, moet je vaststellen dat alleen Duitsland eerlijk en

serieus naar zijn verleden kijkt. Maar ik vind het gevaarlijk als landen tot de EU toetreden zonder oprecht en open te zijn over hun verleden en zonder te erkennen dat er fouten zijn gemaakt. Ik zeg niet dat degenen die nu aan de macht zijn die fouten zelf hebben gemaakt, maar als ze negeren wat hun voorgangers hebben gedaan, dan worden ze schuldig.

„Ook vind ik het angstwekkend als ultranationalisme een trend wordt in Europese politiek. Volledige samenwerking met het Joegoslaviëtribunaal is onderdeel van het proces dat de basis legt voor een democratische samenleving.

„Dat geldt niet alleen voor Servië. Maar Servië moet dit nu hoog-nodig onder ogen zien. We verkeren nu in net zo'n situatie als toen Milošević werd afgezet door democratische krachten. Ik hoop dat de komende parlementsverkiezingen (in mei, red.) hetzelfde resultaat opleveren.”

Ahtisaari wil niets weten van het argument dat een harde Europese opstelling tegenover Servië de ultranationalisten juist in de kaart speelt. „Daar geloof ik niets van. Je moet goed beseffen dat de EU niet wil toetreden tot Servië, Servië wil toetreden tot de EU.”

Niet alleen Servië en Rusland, ook andere landen zeggen dat de onafhankelijkheid van Kosovo zonder toestemming van de Veiligheidsraad een gevaarlijk precedent is.

Martti Ahtisaari Foto Reuters

„Maar het is helemaal geen precedent. Kosovo is een uniek geval, met zijn eigen geschiedenis. Waar zie je dat de leidende klasse van een land wreddheden ontkent tegen de meerderheid van de bevolking in een bepaald gebied en een gewapende strijd begint, wat tot verzet van de andere kant leidt, waarna de zaak zo uit de hand loopt dat 800.000 mensen uit hun huizen moeten vluchten en de NAVO tussenbeide moet komen?”

„De interventie van de NAVO heeft het lot van Kosovo bepaald. Feiten zijn feiten, daar is niets aan te veranderen. Meer dan acht jaar heeft Servië niets meer met Kosovo te maken gehad. Maar sommige

mensen willen de geschiedenis herschrijven.”

Heeft Servië wel een andere keus dan zich aan te sluiten bij de EU?

„Ze kunnen zich aansluiten bij de GOS, de Gemeenschap van Onafhankelijke Staten – ze kunnen een tweede Wit-Rusland worden.”

Dus eigenlijk hebben ze geen keus.

„Dat moeten we nog zien. Het is hun eigen toekomst die op het spel staat. De verkiezingen in mei zijn beslissend. Het is niet aan ons, buitenlandse, om het lot van Servië te bepalen, dat is aan hen zelf.

„De rellen in Belgrado, na de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo, waren natuurlijk betreurenswaardig, zoals rellen dat altijd zijn. Maar misschien hebben ze een ontvullerend effect gehad, en zien mensen nu beter waar het ultranationalisme toe kan leiden.”

Het buitenlands beleid van de regering-Bush mag in Europa op veel kritiek stuiten. Ahtisaari is vol lof over de Amerikaanse rol in de kwestie-Kosovo. „Eerste klas! De Amerikanen waren van begin af aan erg helder over de lijn die ze wilden volgen en ze luisterden naar de Europeanen. Transatlantische samenwerking op haar best.”

Maar de EU werd het onderling niet eens over de erkenning van Kosovo.

„Er was eenheid in slimme verscheidenheid, smart diversity, zoals iemand zei. Niet alle landen zijn

overgegaan tot erkenning, maar de EU kon toch doorgaan met de Europese missie voor Kosovo, niemand heeft dat geblokkeerd. En van de Europese landen die Kosovo niet erkend hebben zullen de meesten dat nog wel doen. Want het is nooit prettig om een buitenbeentje te zijn en gezien te worden als spelbreker. Andere landen onthouden dat. Het kost je invloed in andere, belangrijker kwesties.”

Misschien hebben sommige nieuwe lidstaten, zoals Roemenië en Slowakije, dat nog niet in de gaten.

„Ze zullen er gauw genoeg achter komen. Vooral in Slowakije ben ik teleurgesteld.”

Nu wordt uw plan uitgevoerd, maar zonder instemming van Servië. En de Servische minderheid lijkt zich van Kosovo af te keren.

„Laten we niet overdrijven. Langzaam begint tot ze door te dringen dat Kosovo nu een onafhankelijke staat is. Daar is niets meer aan te doen. Ze moeten nu voor zichzelf besluiten: wil ik daar deel van uit maken en mee doen aan de ontwikkeling van het land, of wil ik vertrekken? Wat kan ik het beste doen om hier een goed leven te hebben? Blijf ik mezelf marginaliseren? Als ik me in hun positie verplaats zou ik zeggen: ik ben het er niet mee eens, maar laat ik er het beste van maken.

„De onzekerheid van de situatie in de afgelopen negen jaar was

slecht. Die stond economische ontwikkeling in de weg, niemand investeert in een land als onduidelijk is wat voor status het heeft. Het is belangrijk dat de internationale gemeenschap deze kwestie goed heeft aangepakt. Ik ben tevreden dat ik er een rol in heb gespeeld.”

Ook al heeft Veiligheidsraad zijn zegen niet aan de oplossing gegeven?

„We hebben het geprobeerd, maar als het niet kan moet je niet proberen dwars door een muur heen te rijden. Degenen die zeiden dat we nog langer hadden moeten onderhandelen, wilden gewoon dat dit voorgoed een 'bevroren conflict' zou blijven. Zij wilden helemaal geen oplossing.”

Heeft deze uitkomst het gezag van de Veiligheidsraad aangetast?

„Absoluut. En dat is jammer, juist nu Washington weer meer waarde aan de Veiligheidsraad hecht. Ik betreurt dat de Russen niet hebben meegewerkt bij het zoeken naar een oplossing, terwijl zij de Veiligheidsraad juist belangrijk vinden. Ik denk niet dat ze hun positie goed doordacht hebben.

„We moeten dit achter ons laten en een manier vinden waarop de grootmachten weer kunnen samenwerken. Maar ik zit er niet op te wachten die bemiddeling op me te nemen.”

Nieuwsthema:
nrc.nl/kosovo

Baltsen in Belgrado

13-3-2008

De woede in Servië wordt nu politiek. De soevereiniteit van Kosovo heeft deze week geleid tot een serieuze crisis in Belgrado. Maandag kwam het tot een breuk tussen de vier partijen die de regeringscoalitie van premier Koštunica vormden. President Tadic van Servië heeft vandaag daarom het parlement ontbonden en verkiezingen uitgeschreven.

Europa is de oorzaak van dit politieke conflict. Volgens premier Koštunica kan er pas sprake zijn van besprekingen met de EU als de lidstaten de erkenning van Kosovo terugnemen. De partij van Tadic wil juist geen onoverkomelijke eisen aan de EU stellen. Anders gezegd: Koštunica denkt in Moskou te kunnen schuilen, Tadic blijft op Brussel hopen.

De Servische kiezers moeten nu uitkomst bieden. Maar het is de vraag of de verkiezingen van 11 mei klaarheid scheppen. Polarisatie ligt eerder op de loer. Hoewel Koštunica op voorhand niet negatief stond tegenover eventuele integratie in de EU, heeft hij alle handreikingen uit Brussel consequent geweigerd. Nu lijkt hij verder weg te drijven in radicaal nationalistische richting. Het is zelfs niet uitgesloten dat Koštunica zich na mei voor een meerderheidscoalitie wendt tot de ultranationalistische partij van Šešelj, die in Scheveningen gevangenzit, in de cellen van het Joegoslaviëtribunaal.

Of de Europeanen in de Servische politiek zullen profiteren van de huidige crisis, is twijfelachtig. Die onzekerheid plaatst de EU voor problemen. Hoever moet Europa gaan om de Serviërs het gevoel te geven dat ze welkom zijn? „We moeten geduld hebben met Servië”, aldus eurocommissaris Rehn die met uitbreiding is belast. VN-bemiddelaar Ahtisaari, die afgelopen jaren vergeefs heeft geprobeerd om Servië en Kosovo con amore te scheiden, vindt daarentegen dat de EU geen duimbreed moet toegeven, zolang generaal

Als Servië aan Europese eisen voldoet, moet EU ook belonen

Mladic op vrije voeten is. Servië zoekt immers toenadering tot Europa en niet omgekeerd. Belgrado kan volgens Ahtisaari ook lid worden van het Gemenebest van Onafhankelijke Staten (GOS), dat in Moskou resideert.

Nederland volgt tot nu toe de lijn van Ahtisaari. Minister Verhagen (Buitenlandse Zaken, CDA) blokkeerde anderhalve maand geleden, vlak voor de tweede ronde van de presidentsverkiezingen in Servië, de ondertekening van het Stabilisatie- en Associatieakkoord, wegens de handel en wandel van Mladic. Dat pakte toen goed uit. De Europees georiënteerde Tadic werd herkozen, ten koste van de ultranationalist die namens de gedetineerde Šešelj was gekandidideerd.

De vraag is nu of deze begrijpelijke maar strenge eisen nog te handhaven zijn. Het is naïef te denken dat de EU het stemgedrag in Servië over twee maanden simpel kan beïnvloeden. Maar het blijft de moeite waard de zogeheten 'soft power' van Europa, waartegen de attractiviteit van het vermeende broedervolk in Rusland bleek afsteekt, ten volle te benutten om Belgrado niet het gevoel te geven dat een keuze voor Kosovo per definitie ook een keuze tegen Servië is. Het is terecht dat er aan Servië eisen worden gesteld. Maar de EU moet ook een beloning in de aanbieding hebben.

'Architect' Kosovo prijst Nederlandse aanpak van Servië

2008

Door een onze redacteurs VLAARDINGEN, 13 MAART. De voormalige VN-bemiddelaar voor Kosovo, de Finse oud-president Martti Ahtisaari, noemt het „extreem belangrijk” dat Nederland en België zich in de Europese Unie blijven verzetten tegen verdere toenadering tot Servië, zolang dat land niet volledig meewerkt met het Joegoslaviëtribunaal.

„Ik vind het gevaarlijk als landen tot de Europese Unie toetreden zonder oprecht en open te zijn over hun verleden, en zonder te erkennen dat er fouten zijn gemaakt”, zegt Ahtisaari in een interview met deze krant. De Europese Unie verliest volgens hem haar geloofwaardigheid als de van oorlogsmisdaden verdachte generaal Ratko Mladic zich niet hoeft te verantwoorden voor zijn rol in de oorlog in het voormalige Joegoslavië, in de jaren negentig.

Ahtisaari ontvangt vandaag, in aanwezigheid van koningin Beatrix, in de Grote Kerk van Vlaardingen de Geuzenpenning 2008. De prijs, een initiatief van de Stichting Geuzenverzet 1940-1945, wordt jaarlijks uitgereikt aan iemand, of een organisatie, die zich bijzonder heeft ingezet voor de democratie of tegen dictatuur, discrimi-

minatie en racisme. Vorig jaar kreeg Human Rights Watch de penning. Ook de Chinese dissident Harry Wu, de Tsechische president Havel, de Duitse president Von Weizsäcker, koningin Wilhelmina (postuum) en Amnesty International ontvingen hem. Ahtisaari bemiddelde bij veel internationale conflicten, vaak namens de VN.

In het interview prijst hij de rol van de VS in de kwestie-Kosovo. „Het Amerikaanse beleid was eerste klas. De Amerikanen waren van het begin af aan erg helder over de lijn die ze wilden volgen en ze luisterden naar de Europeanen.”

Hij betreurt dat Rusland in de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties niet wilde instemmen met zijn plan voor onafhankelijkheid voor Kosovo. „Degenen die zeiden dat we nog langer hadden moeten onderhandelen, wilden gewoon dat dit voorgoed een 'bevroren conflict' zou blijven. Zij wilden helemaal geen oplossing.”

Dat de Veiligheidsraad geen overeenstemming over de kwestie kon bereiken, heeft het gezag van de raad „absoluut” aangetast, aldus de Fin.

Interview: pagina 5
Commentaar: pagina 7

Barroso: Kroatië kan in 2010 bij EU

2008

BRUSSEL/ZAGREB, 13 MAART. Kroatië ligt op koers om in 2010 toe te treden tot de Europese Unie. Dat heeft voorzitter José Manuel Barroso van de Europese Commissie vanmorgen gezegd na een onderhoud met de Kroatische premier Ivo Sanader in Brussel. Volgens Barroso kan Kroatië de onderhandelingen over toetreding eind volgend jaar succesvol afronden. Gisteren stemde het Kroatische parlement in met bijlegging van het slepende visserijconflict met de EU-buurlanden Slovenië en Italië. Vanwege dat conflict had Brussel de onderhandelingen met Zagreb over EU-toetreding opgeschort. (AFP, AP).

Kosovo-Serviërs bezetten rechtbank

2008

PRISTINA, 15 MAART. Honderden Kosovo-Serviërs hebben gisteren het door de VN ingerichte kantongerecht in het noorden van de stad Mitrovica bestormd en bezet. De politie sloeg op de vlucht. De Serviërs haalden de VN-vlag neer van het gerechtshuis en hesen de Servische vlag. De Kosovo-Serviërs willen niets weten van de op 17 februari eenzijdig uitgeroepen onafhankelijkheid van Kosovo. (Reuters)

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Hans Hupkes" <hans.hupkes@planet.nl>; "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>; "Jenny Ligtenberg" <jenny1@scarlet.nl>
Verzonden: woensdag 12 maart 2008 1:43
Onderwerp: Fw: [JUGOINFO] "Kosova": Mafia-Staat von UN Gnaden

— Original Message —

From: [Coord. Naz. per la Jugoslavia](#)
To: jugoinfo@yahogroups.com ; crj-mailinglist@yahogroups.com
Sent: Tuesday, October 28, 2008 8:52 PM
Subject: [JUGOINFO] "Kosova": Mafia-Staat von UN Gnaden

"Kosova": Mafia-Staat von UN Gnaden

(chronologisch geordnet)

- 1) **Europarat warnt vor Unabhängigkeit (2008-01-22)**
- 2) **Streit um künftigen Status des Kosovo droht zu eskalieren (2008-01-31)**
- 3) **Wankendes Gefüge (GFP)**
Mit der gestrigen Anerkennung des illegalen Sezessionsregimes in Pristina setzt Berlin seine Serie flagranter Völkerrechtsbrüche gegenüber Serbien fort... (21.02.2008)
- 4) **Mafia-Staat von UN Gnaden (21.2.2008)**
- 5) **Jung läßt sich in Pristina feiern (22.02.2008)**
- 6) **»Medienbild hatte mit der Realität nichts zu tun« (26.02.2008)**
»Ethnische Säuberungen« im Kosovo hat es vor der NATO-Aggression von 1999 nicht gegeben. Ein Gespräch mit Dietmar Hartwig (jW)
- 7) **Die Abspaltung des Kosovo ist nichtig – genau wie das Münchner Abkommen (23.02.2008)**
Rede von Klaus Hartmann bei Protestkundgebung in Frankfurt a.M.

== 1 ==

sueddeutsche.de

22.01.2008

Kosovo: Europarat warnt vor Unabhängigkeit

Die Zukunft des Kosovo sorgt im Europarat für heftige Diskussionen: Zahlreiche Abgeordnete warnen vor einer "Balkanisierung" anderer Gebiete.

Die geplante Unabhängigkeit des Kosovos spaltet auch die parlamentarische Versammlung des Europarates. Während sich Befürworter einer der abtrünnigen serbischen Provinz in Straßburg zurückhaltend äußerten, warnten zahlreiche Abgeordnete aus den 47 Europaratsländern vor einem "Präzedenzfall" und einer "Balkanisierung" anderer Gebiete.

"Viele Regionen wollen eine Unabhängigkeit, doch man kann nicht einen Staat unterstützen, der von vornherein pleite ist. Die Kosovo-Provinz braucht Stabilität", sagte der britische Liberale Michael Hancock als Gegner einer schnellen Unabhängigkeit. Sie dürfe auch nicht die Augen davor verschließen, dass politisch Verantwortliche im Kosovo ins organisierte Verbrechen verwickelt sein sollen, beispielsweise in Schmuggel, Prostitution und Geldwäsche.

Angesichts einer fehlenden Verhandlungslösung zwischen Serben und Albanern "betrachte ich die Unabhängigkeit des Kosovos als einzig mögliche Lösung", sagte der liberale Berichterstatter des politischen Ausschusses, Lord Russell-

ATTIVITÀ RECENTI

Nuovi iscritti 4

Visita il tuo gruppo

Mio Yahoo!

Passa a Mio Yahoo!
Tutti i tuoi feed
in una sola pagina

Yahoo! Gruppi

Crea un gruppo
In sole tre mosse
E condividilo!

Y! Toolbar

Scaricala gratis
Accedi ai Gruppi
in una sola mossa

Johnston.

Moskaus "Nein"

Die Welt dürfe nicht in "ethnische Volksgruppen" aufgeteilt werden, mahnte die französische Sozialistin Josette Durrieu. Sie erinnerte an das Beispiel Belgiens, wo ein Teil der Flamen eine Trennung von den Wallonen fordert.

Mehrere russische Abgeordnete bekräftigen erwartungsgemäß das Nein Moskaus zu einem unabhängigen Kosovo. Die Krise sei dadurch vergiftet worden, dass die "Separatisten" in der serbischen Provinz Unterstützung von "einigen EU-Staaten" erhalten hätten, sagte der Leiter der russischen Delegation, Michael Kosaschew von der Regierungspartei "Einiges Russland".

Die Verhandlungen über die Zukunft des Kosovos seien dadurch von vornherein zum Scheitern verurteilt gewesen. "Die EU wäre besser beraten, wenn sie Serbien mitsamt der Kosovo-Provinz aufnähme", sagte Kosaschew. Das Kosovo-Problem sollte dem UN-Sicherheitsrat überlassen bleiben.

Der deutsche Grünen-Abgeordnete Rainer Steenblock betonte hingegen, alle Versuche, mit internationalen Vermittlern eine Einigung zu erzielen, seien gescheitert. Nun müsse es eine Lösung geben. "Einfach so weitermachen wäre unverantwortlich."

In einer Entschließung, über die die Abgeordneten aus den 47 Europaratsländern abstimmen sollen, werden die Mitglieder des UN-Sicherheitsrats aufgefordert, ihre "Differenzen zu überwinden" und eine Lösung durchzusetzen. Sollte dies nicht geschehen, könnte die Provinz einseitig ihre Unabhängigkeit erklären. Es müsse aber verhindert werden, dass sich der "Kosovo in ein Pulverfass verwandelt" und ein neuer Konflikt den Balkan bedrohe, heißt es in dem Text weiter.

Auch US-Außenministerin Condoleezza Rice hat die europäischen Verbündeten davor gewarnt, klare Entscheidungen über das Kosovo auf die lange Bank zu schieben.

Es sei sicherlich angebracht, den Ausgang der Präsidentenwahl in Serbien Anfang Februar abzuwarten, sagte Rice vor einem Treffen mit ihren Kollegen aus Frankreich, Großbritannien und Deutschland in Berlin. "Aber irgendwann muss man klare Entscheidungen treffen, und ihre Verschiebung macht klare Entscheidungen nicht leichter."

Es wird erwartet, dass das überwiegend von Albanern bewohnte Kosovo unmittelbar nach der Wahl in Serbien seine Unabhängigkeit erklären wird. Darin wird die Führung der südserbischen Provinz von den USA und einer großen Mehrheit der EU-Länder unterstützt.

== 2 ==

<http://german.cri.cn/221/2008/01/31/1@88441.htm>

Streit um künftigen Status des Kosovo droht zu eskalieren

2008-01-31 17:10:45

Der Streit um den künftigen Status des Kosovo droht derzeit zu eskalieren. Kosovos Ministerpräsident Hashim Thaci hatte am vergangenen Donnerstag in Brüssel erklärt, das Kosovo sei bereit, innerhalb der kommenden Tage seine Unabhängigkeit zu erklären. Die EU erwägt unterdessen die Entsendung einer Polizeitruppe ins Kosovo. Dazu legte der Sprecher des russischen Außenministeriums Michail Kaminin am Dienstag eine Erklärung vor. Darin heißt es, eine einseitige Unabhängigkeitserklärung des Kosovo verstoße gegen die UN-Charta. Ein derartiger Schritt werde unabsehbare Folgen haben.

Durch eine ohne die Zustimmung der UN erklärte Unabhängigkeit des Kosovo werde ein zerstörerischer Präzedenzfall für das System der internationalen Beziehungen geschaffen.

Russland unterstützt in der Frage über künftigen Status des Kosovo Serbien, es lehnt eine Unabhängigkeit des Kosovo entschieden ab. Bei einem Treffen mit dem serbischen Präsidenten Boris Tadic und dem serbischen Ministerpräsidenten Vojislav Kostunica erklärte der russische Präsident Wladimir Putin vor kurzem, eine Unabhängigkeitserklärung des Kosovo verstoße zum einen gegen das Völkerrecht, zum anderen gefährde es die Stabilität auf dem Balkan und damit auch die Stabilität der Welt. Der russische Außenminister Sergej Lawrow betonte ebenfalls, Russland lehne eine Unabhängigkeit des Kosovo ab. Es verstoße gegen das Völkerrecht, dass einige Staaten die Unabhängigkeit des Kosovo unterstützen und anerkennen wollten. Bei der Suche nach einer Lösung der Kosovo-Frage solle man keinen Termin festlegen, dadurch würde die Lage komplizierter. Der Balkan-Beauftragte des russischen Außenministeriums Alexander Bozancscharow sagte, sein Ministerium habe bereits Pläne ausgearbeitet, um eine Unabhängigkeit des Kosovo zu verhindern. Russland werde mit Belgrad in engem Kontakt bleiben, um sämtliche Schritte abzustimmen. Russland werde sowohl die aktuelle Lage als auch alle weiteren Entwicklungen aufmerksam verfolgen.

Politische Beobachter betonten, Russland unterstütze Serbien schon aufgrund der traditionell guten und engen Beziehungen zwischen beiden Staaten. Daher sei Russland auch ein entschiedener Gegner der Unabhängigkeitsbestrebungen des Kosovo. Die Differenzen, die in dieser Frage zwischen Russland und den westlichen Staaten bestehen, seien auch ein Ausdruck der widerstreitenden strategischen Interessen der beiden Seiten. Nach dem Ende des Kalten Krieges und dem Zerfall der Sowjetunion seien viele osteuropäische Länder der NATO beigetreten. Serbien habe allerdings an seinen traditionell freundschaftlichen und engen Beziehungen zu Russland festgehalten. Serbien hat sich damit als Hürde für die geplante Osterweiterung der NATO erwiesen. Ließe Russland nun die Unabhängigkeit des Kosovo zu, könnte sich die UN aus Serbien zurückziehen. Das Mandat im Kosovo würde dann laut den Statuten der EU übergeben. Damit könnte Russland durch sein Veto im Sicherheitsrat keinen Einfluss mehr auf Entscheidungen bezüglich des Kosovo ausüben. Russland hätte damit auch Serbien sehr enttäuscht. Außerdem könnte Russland seine Interessen in der Balkan-Region dann nur unter erschwerten Bedingungen weiter verfolgen. Darüber hinaus fürchtet Russland, dass durch die Unabhängigkeit des Kosovo ein gefährlicher Präzedenzfall geschaffen würde. Die in Folge des Zusammenbruchs der Sowjetunion aufgetretenen territorialen Fragen würden sich verschärfen.

Politische Beobachter bewerten die Differenzen zwischen Russland und den westlichen Staaten hinsichtlich der Kosovo-Frage derzeit als sehr ernst. Die westlichen Länder wollen an ihrem Plan zur Lösung der Kosovo-Frage festhalten. Die Beobachter befürchten, dass es sogar zu militärischen Auseinandersetzungen zwischen Russland und den westlichen Staaten kommen könnte, falls sich das Kosovo wirklich unabhängig erklären würde.

=== 3 ===

<http://www.german-foreign-policy.com/de/fulltext/57165>

Wankendes Gefüge

21.02.2008

BERLIN/PRISTINA (Eigener Bericht) - Mit der gestrigen Anerkennung des illegalen Sezessionsregimes in Pristina setzt Berlin seine Serie flagranter Völkerrechtsbrüche gegenüber Serbien fort. Man bereite die "Aufnahme diplomatischer Beziehungen" zur "Republik Kosovo" vor, teilt ein Sprecher der Bundesregierung mit. Damit

verstößt Deutschland erneut gegen die UNO-Charta und setzt das Prinzip der Unverletzlichkeit der Grenzen in Europa endgültig außer Kraft. Separatisten in mehreren EU-Staaten, aber auch im Kaukasus und in Kanada kündigen an, den kosovarischen Präzedenzfall zur Durchsetzung ihres Abspaltungsverlangens zu nutzen. Gegen Demonstranten, die die rechtswidrige Abtrennung des Kosovo von den übrigen serbischen Landesteilen nicht akzeptieren wollen, schreiten inzwischen NATO-Truppen ein - im Auftrag des deutschen Protektoratsverwalters im Kosovo, Joachim Rücker. Rücker handelt offiziell im Namen der UNO, deren Charta die Sezession eigentlich verbietet, deren Generalsekretär jedoch trotz der tiefen Spaltung des Sicherheitsrates die Aggression gegen Belgrad toleriert. Das beispiellose Vorgehen Berlins sowie weiterer westlicher Staaten bringt das nach dem Zweiten Weltkrieg zwecks globalen Machtgleichs geschaffene UNO-Gefüge ins Wanken.

Wie ein Sprecher der Bundesregierung mitteilt, hat Berlin am gestrigen Mittwoch die Anerkennung der selbsternannten "Republik Kosovo" sowie die Aufnahme diplomatischer Beziehungen eingeleitet. Demnach erfolgt die Anerkennung durch ein Schreiben des Bundespräsidenten, das per Kurier nach Pristina gebracht und dort dem "Präsidenten" des Sezessionsregimes übergeben wird. Dies wird voraussichtlich am heutigen Donnerstag oder am morgigen Freitag geschehen. Eine Kopie ist dem "Präsidenten" als Vorab-Fax bereits über die deutsche Vertretung in Pristina zugeleitet worden. Die Vertretung firmiert derzeit noch gemäß internationalem Recht als "Deutsches Verbindungsbüro Kosovo", wird aber in den nächsten Tagen zu einer "Botschaft" aufgewertet.

Diktatorisch

Mit jedem dieser Schritte setzt Berlin seine Serie flagranter Völkerrechtsverstöße gegenüber Serbien bzw. dessen Vorgänger Jugoslawien fort. Bereits mit dem Krieg gegen Belgrad im Frühjahr 1999 hatte die Bundesregierung internationale Normen gebrochen. Der Beschluss vom vergangenen Samstag, an einer jeder juristischen Grundlage entbehrenden Polizei- und Justizintervention der EU im Kosovo teilzunehmen, war ein erneuter illegaler Willkürakt.[1] Bereits jetzt steht nach Anerkennung und Aufnahme diplomatischer Beziehungen der nächste Gesetzesbruch fest. Noch im Februar soll die EU ihren "Sonderbeauftragten" für das Kosovo, Pieter Felth, als neuen Protektoratsverwalter installieren. Weil nicht nur die UNO, sondern auch alle anderen halbwegs legitimationsfähigen internationalen Zusammenschlüsse (OSZE, Europarat) tief gespalten sind, wird ein Willkürbündnis nach dem Modell der anti-irakischen Koalition ("Koalition der Willigen") den EU-Protektor einsetzen. Trotz des Fehlens jeglicher demokratischen Legitimation wird er diktatorische Vollmachten erhalten: Nach aktuellem Planungsstand kann er Beschlüsse der "Regierung" in Pristina ebenso ohne nähere Begründung aufheben wie Entscheidungen des kosovarischen Parlaments.

Gesetzwidrig

Bereits der jetzt amtierende deutsche Protektoratsverwalter Joachim Rücker, der seine Legitimation über die UNO bezieht, zeichnet sich durch großzügigen Umgang mit internationalem Recht aus. Dies betrifft nicht nur seine anhaltende Unterstützung für kosovarische Separatisten (darunter Milizionäre, die zahlreicher Kriegsverbrechen bezichtigt werden [2]) - damit half er die illegale Sezession vorzubereiten -, sondern auch den gesetzwidrigen Verkauf serbischen Staatseigentums an ausländische Investoren [3]. Tatsächlich hätte Rücker schon deswegen längst zur Rechenschaft gezogen werden müssen. Am gestrigen Mittwoch hat der Deutsche die Verwaltungsgrenze zur serbischen Südprowinz Kosovo durch NATO-Truppen schließen lassen. Die Handlung richtete sich gegen Demonstranten, die die illegale Hochrüstung der Verwaltungsgrenze zur Staatsgrenze nicht hinzunehmen bereit sind. An diesem Donnerstag wird Rücker weitere Absprachen mit dem deutschen Verteidigungsminister Franz-Josef Jung treffen, der als erstes Mitglied der Bundesregierung nach der Sezessionserklärung in Pristina eingetroffen ist.

Präzedenzfall

Die Anerkennung der Sezession durch Deutschland und weitere westliche Staaten inspiriert Separatisten in zahlreichen Ländern weltweit. Ein katalanischer Sezessionist etwa erklärt sie zu einem "höchst wichtigen Präzedenzfall": "Sie zeigt, dass man es akzeptieren muss, wenn Menschen nach staatlicher Unabhängigkeit verlangen." [4] Ähnlich äußern sich baskische Separatisten. Gleiches Recht in Anspruch nehmen wollen auch Abspaltungsbewegungen in Georgien (Abchasien, Süd-Ossetien), Aserbaidschan (Nagornyj-Karabach), Russland (Tschetschenien) und Moldawien (Transnistrien), aber auch in Frankreich (Korsika) und in Großbritannien (Schottland). Selbst beim Parti Quebecois in Kanada heißt es: "Die Unabhängigkeit des Kosovo zeigt uns, dass der Wille eines Volkes, unabhängig zu werden, von Staaten auf der ganzen Welt anerkannt werden kann - auch gegen die Opposition des Landes, das man verlässt". [5] Nicht zuletzt in den an Serbien grenzenden Ländern kündigen sich neue Sezessionsunruhen an. "Hochrangige Vertreter der Albaner in Makedonien haben darauf hingewiesen, dass die Teilung des Kosovos auch für sie Anlass sein werde, zu überprüfen, ob ihre Volksgruppe im makedonischen Staat verbleiben möchte", schreibt die Berliner Stiftung Wissenschaft und Politik (SWP). [6]

Neokolonial

Die SWP, die bislang eher nicht mit pointierter Kritik an der Bundesregierung hervorgetreten ist, stellt dem Kosovo selbst eine düstere Zukunft in Aussicht. "Schon bisher haben Beamte und andere Abgesandte aus EU-Staaten zusammen mit Vertretern der USA den Kern der UNMIK gebildet", schreibt die Stiftung in einer kürzlich veröffentlichten Analyse: "Trotzdem befindet sich die Provinz ökonomisch, politisch und sozial in einem desolaten Zustand". [7] Aussicht auf wirkliche Besserung besteht demnach auch nach Installierung eines EU-Verwalters mit quasi-diktatorischen Vollmachten nicht. "Darüber hinaus stellt sich schon seit langem die grundsätzliche Frage, ob sich überhaupt vermeiden lässt, dass die internationale Verwaltung neokolonialen Verhaltensmustern anheimfällt", urteilt die SWP. Sie hält zukünftige kosovarische Unruhen gegenüber den Protektormächten für wahrscheinlich: "Die Frustration der Kosovo-Albaner über die nach ihrer Überzeugung von den 'internationalen Kolonisatoren' vorenthaltene Selbstbestimmung" könne angesichts der Entwicklung vor Ort "nur zunehmen".

Völkerbund

Den größten Schaden bei der Errichtung der neokolonialen westlichen Herrschaft über Südosteuropa trägt jedoch das nach dem Zweiten Weltkrieg zwecks globalen Machtgleiches geschaffene UNO-Gefüge davon. Der Generalsekretär der Vereinten Nationen, Ban Ki-Moon, hat sich in der Auseinandersetzung offen auf die Seite des Westens geschlagen und weigert sich, den Bruch der UNO-Charta durch die Sezession des Kosovo zu untersagen. Vielmehr toleriert er die Entmachtung der UNMIK und die nicht legitimierte Übertragung der Kontrollgewalt in Pristina an die EU. Die UNO erweist sich damit als Beute der westlichen Staaten, die trotz schwerwiegender Verstöße gegen ihre eigenen Grundlagen Partei für Berlin und Washington ergreift. Sie wäre nicht die erste Organisation, die gegründet wurde, um eine ungezügelter Eskalation der weltweiten Mächtekonkurrenz zu verhindern, und anschließend in ebendieser Mächtekonkurrenz unterging.

Weitere Informationen zur deutschen Kosovo-Politik finden Sie hier: **Neuer Vasall, Imperiale Vollendung, Teil der Verwaltung, Die Wiederauferstehung Jugoslawiens, Die Herren des Rechts, Paketlösung, Abmontiert, Sieger im Kalten Krieg, Selbstbestimmung, Die zweite Welle, Dayton II, Mit kreativen Tricks, Angelpunkt, Countdown, Kooperationsraum, Aufs engste verflochten, Politische Freundschaften und Heldenfigur.**

[1] s. dazu **"Danke, Deutschland!"**

[2] s. dazu **Politische Freundschaften** und **Heldenfigur**

[3] s. dazu **Neuer Vasall** und **Abmontiert**

[4] Vascos y catalanes aprueban decisión de Kosovo frente a oposición de Madrid; AFP

18.02.2008

[5] Kosovo and Quebec have nothing in common, says Dion; Canwest News Service 18.02.2008

[6], [7] Bedrohliche Weiterung der Kosovo-Krise; SWP-Aktuell 4, Januar 2008

=== 4 ===

stem.de - 21.2.2008 - 15:35

URL: <http://www.stern.de/politik/ausland/611717.html>

Kosovo

Mafia-Staat von UN Gnaden

Von Christoph Reuter

Der Ex-Regierungschef sitzt in Den Haag auf der Anklagebank, auf dem Korruptionsindex liegt der Kosovo mit Kambodscha und Kamerun an der Spitze und die Mafia wäscht dort ihr schmutziges Geld - alles unter den Augen der UNO, die den Ministaat nach ihren Vorstellungen aufbauen wollte.

Die Party war sehr groß am Sonntag. Menschen weinten auf den Straßen der Kosovo-Hauptstadt Pristina, trotzten der Kälte mit ihren Transparenten "A new state is born", und brauchten zum Rausch gar nicht die Gratisdrinks der Cafes: "Mein Leben lang habe ich auf diesen Tag gewartet", wiederholten Junge wie Alte unisono in die Mikrophone der Reporter, "endlich sind wir unabhängig von den Serben!"

Der jüngste Staat der Welt ist geboren, Amerika und weite Teile Europas haben seine Anerkennung angekündigt, die EU lockt mit Mitgliedschaft in weiter und Milliardenhilfen in naher Ferne - doch der Kater nach dem Fest könnte lange anhalten. Was nicht daran liegt, dass Moskau gegen die Unabhängigkeit protestiert und Serbien beschwört, den Kosovo niemals aufgeben zu wollen. Sondern am Ausgang des neun Jahre währenden Experiments, die UN einen Staat nach ihren Vorstellungen und Möglichkeiten aufbauen zu lassen.

Die UN formte ein Land nach ihren Vorstellungen

Nachdem die Nato dem serbischen Feldzug und der Vertreibung der Albaner im Kosovo 1999 mittels Bombardements ein Ende gemacht hatte, übernahm die "United Nations Mission in Kosovo", UNMIK, zusammen mit der Truppgemeinschaft KFOR die Kontrolle. Und ging daran, ein Land nach ihren Grundsätzen zu formen, demokratisch und rechtsstaatlich sollte es werden. Personell wurde diese Mission nicht in homöopathischen Dosen ausgestattet wie etwa in Afghanistan, sondern mit immensem Aufwand für die etwa 2,1 Millionen Einwohner. Polizei, Gerichtsbarkeit, Militär, Wirtschaftsaufbau, Telekommunikation,

Zoll, alles lag in den Händen der mehreren tausend "Internationalen" unter Führung des "SRSG", des "Special Representative of the UN Secretary General in Kosovo"; eine Art Vizekönig mit beinahe monarchischer Machtfülle und weitgehender Immunität für seine Mitarbeiter.

Aus dem Kosovo wurde Unmikstan. Und wird nun an "Eulex" übergeben, die nächste aufsichtsführende Behörde: 1800 Polizisten, Juristen, Zoll- und andere Beamte der EU, die demnächst einrücken. Doch was für einen Staat hat die Weltgemeinschaft nach knapp neun Jahren auf die Welt geholfen?

Den Strom absichtlich ausgeschaltet

Bei den Unabhängigkeitsfeiern in Pristina lachten die Gäste einer Bar erleichtert, als sie merkten, dass der Besitzer Licht und Musik zum Toast auf die Nation absichtlich ausgeschaltet hatte. Denn mehrstündige Stromausfälle gehören weiterhin zum Alltag. Fast die Hälfte der Kosovaren ist arbeitslos. Der Energiekonzern KEK ist in den vergangenen Jahren von lokalen Machthabern wie internationalen Beratern gleichermaßen geplündert worden, ohne in der Zwischenzeit eine geregelte Versorgung sicherzustellen. Einziger nennenswerter Exportartikel des Kosovo ist Metallschrott. Bei der internationalen Anti-Korruptions-Organisation "Transparency International" lag Kosovo auch schon vor der Unabhängigkeit im Bericht vom Dezember 2007 zusammen mit Staaten wie Kamerun und Kambodscha in der Spitzengruppe der Korrupten. Ein beträchtlicher Teil des gesamten Heroin-Schmuggels von Afghanistan via Türkei nach Europa laufe durch den Kosovo, wiederholen Ermittler von BND und europäischen Polizei-Einheiten regelmäßig. Was ist schiefgegangen?

Die plakativste Antwort lächelt seit Monaten pausbäckig vor rotem Hintergrund von metergroßen Anzeigentafeln überall im Stadtzentrum von Pristina: "Ramush - We need you, now!" verkünden die Plakate. Ramush Haradinaj war, Ex-Kommandeur in der "Kosovo-Befreiungsarmee" UCK, 2004 - 2005 Premierminister des Kosovo und ist derzeit angeklagt vorm Internationalen Kriegsverbrechertribunal in Den Haag. Für seine Gefolgsleute: "die Faust Gottes". Für die UNMIK-Mission: "ein Freund und Partner".

Zusammen mit zwei Mitangeklagten, Idriz Balaj, Anführer der "Schwarzen Adler" und Lahi Brahimaj, "der Zigeuner", soll Ramush Haradinaj zwischen März und September 1998 systematisch Serben, auch auch Roma und Albaner, die sich seinem Herrschaftsanspruch nicht unterwarfen, aus dem Gebiet seines Clans im Nordwesten des Kosovo vertrieben und ermordet haben. Menschen wurden mit Stacheldraht gefesselt und an Autos hergeschleift, bei lebendigem Leib verstümmelt. Dutzende Leichen fanden sich später an der bevorzugten Hinrichtungsstätte der drei. Insgesamt 37 Verbrechen gegen die Menschlichkeit wirft die Haager Anklage Ramush Haradinaj vor.

Fraglich, ob Ramush verurteilt wird

Doch ob er, wie geplant, in den kommenden Wochen verurteilt werden kann, wird immer fraglicher. Vier Zeugen sind im Verlauf des Verfahrens bereits auf die eine oder andere Art zu Tode gekommen, etliche bedroht worden. Ein Drittel der insgesamt 90 Zeugen durfte mit verdeckter Identität aussagen - der höchste Anteil aller bisherigen Prozesse vor dem Jugoslawientribunal.

Dass UN-Chefanklägerin Carla del Ponte wieder und wieder die UNMIK darauf drängt, sich von Haradinaj zu distanzieren, um Zeugen nicht das Gefühl zu geben, der Mann verfüge weiterhin über internationale Unterstützung - vergebens. Als Ramush Haradinaj sich im März 2007 auf den Weg nach Den Haag machte, empfing ihn "SRSG" Joachim Rucker nochmal zum demonstrativen Abschiedstreffen. "Herr Haradinaj ist nicht verurteilt", erklärte später der feinsinnige UNMIK-Chef, der früher einmal Bürgermeister von Sindelfingen war: "Und er ist Parteivorsitzender einer Regierungspartei. Das, finde ich, gehört zum normalen Geschäft."

Ein normales Geschäft, das seit Jahren darin besteht, einem mutmaßlichen Kriegsverbrecher tatkräftig bei seiner Polit-Karriere zu helfen. Schon als Ramush mit einer Gruppe Bewaffneter im Juli 2000 das Anwesen eines konkurrierenden Drogenhändlerclans überfiel und dabei Verletzungen erlitt, wurde er vom US-Militär in deren deutsche Basis Ramstein ausgeflogen. Der UNMIK-Nachrichtendienst erhielt die Anweisung, "keine restriktiven Maßnahmen gegen Ramush Haradinaj zu ergreifen" und urteilte später in einem geheimen Memorandum: "Weil die internationale Gemeinschaft vor ihren (Haradinajs Clan) Aktivitäten die Augen verschließt, werden sie von der Bevölkerung als unantastbar betrachtet."

Zum Regierungschef durchgedrückt

Als Haradinajs neu gegründete Partei AAK, "Zukunftsallianz Kosovos", bei den Wahlen 2004 acht Prozent der Stimmen erhielt, drückte Rückers Vorgänger, der damalige UNMIK-Chef Sören Jessen-Petersen, ihn als Premierminister durch - und bedauerte seinen Rücktritt nach der Anklageerhebung im März 2005. Aber sorgte wenig später dafür, dass Haradinaj bis zum Beginn des eigentlichen Prozesses frei kam und in Pristina sein politisches und geschäftliches Machtsystem weiter ausbauen konnte. Von dem Ermittler berichten, dass es praktisch die Kontrolle über Drogen- und andere Schmuggelgeschäfte im West-Kosovo umfasse.

Es ist ein faustischer Pakt, überaus praktisch für beide Seiten. Denn für die alle ein, zwei Jahre wechselnden UNMIK-Chefs zählte vor allem, ihre Amtszeit erfolgreich hinter sich zu bringen. Keiner wollte so enden wie jener traurige Finne, in dessen Mandatsperiode die Märzunruhen 2004 fielen, als ein albanischer

Mob zwei Dutzend serbischer Kirchen und Klöster im Kosovo niederbrannte. Langfristige Probleme ignorieren und Erfolgsmeldungen zur Zentrale nach New York schicken, war für die eigene Karriere stets das klügste. Dazu passt ein erpressbarer Politiker wie Ramush Haradinaj perfekt, der alle Wünsche der UN erfüllte und die Lage ruhig hielt - wie, war weitgehend egal. Nur Joachim Rückers Vize, der amerikanische Ex-General Steven Schook, ging kürzlich etwas zu weit.

"Ich bin schuldig, meinen Job zu lieben"

Am 17. Dezember 2007 wurde er geschasst. Schon im September waren Ermittlungen gegen ihn aufgenommen worden. Auf einer denkwürdigen Pressekonferenz - "Ich bin schuldig, meinen Job zu lieben" - erzählte Schook zwar freimütig von den Gründen seiner Demissionierung (zuviel Lobbyarbeit für US-Firmen, zu viele junge Frauen, die ihm Ramushs Männer bei heiteren Gelagen zugeführt hatten), vergaß aber irgendwie den Hauptgrund: Bei einem abendlichen Treffen mit dem Jugend- und Kulturminister Astrit Haraqia aus Ramushs Koalition hatte Schook Namen und Aufenthaltsort des im Rahmen des Ramush-Zeugenschutzprogrammes nach Norwegen evakuierten Belastungszeugen Rama Bayu weitergereicht.

Nachdem Bayu selbst im vermeintlich sicheren Oslo bedroht worden war, hatte er sich angstvoll an seine Betreuer vom Zeugenschutzprogramm gewandt. Die verständigten ihrerseits das UN-Hauptquartier in New York, das unverzüglich ein Ermittlerteam nach Pristina schickte, dort pikanterweise auch die Festplatte von UNMIK-Chef Rücker beschlagnahmte und Schooks Wirken ein rasches Ende bereiteten. Sehr zum Bedauern der örtlichen Mafiosi, die sich mit Schook darin einig sein konnten, dass Zeugenschutzprogramme doch geradezu unverhältnismäßig kostspielig seien.

Nun grüßt Ramush von Dutzenden Plakaten die Feiernden in Pristina - aber keiner will sie bezahlt haben, weder seine Partei, noch sein "Verteidigungsfond", gegen den wegen Geldwäsche kurzzeitig ermittelt und der Direktor der örtlichen Kassa-Bank verhaftet wurde, bis das Verfahren im Sande verlief.

Ramush Haradinaj ist der prominenteste, aber nicht der einzige Fall. Die internationalen Polizeichefs wie der hocherfahrene Stu Kellock aus Toronto haben die Erfahrung gemacht, dass die Gesetze im Kosovo nicht für alle gelten. Immer wieder blockten die UNMIK-Oberen, sobald ehemalige UCK-Kommandeure und Clanführer ins Fadenkreuz der Ermittlungen gerieten. "Die Ermittlungen wurden von oben gestoppt, von KFOR und UNMIK", erinnert sich auch Christer Karphammer, Schwede und erster internationaler Richter in Pristina: "Einige der früheren UCK-Führer genossen regelrechte Immunität."

Lushtaqi entging zweimal einer Festnahme

So entging auch der frühere UCK-Obere Sami Lushtaqi mindestens zweimal einer Festnahme. Er war verdächtig, einer der Hintermänner eines Bombenanschlags auf einen Bus serbischer Friedhofsbesucher im Februar 2001 zu sein. Während und kurz nach dem Krieg soll er in privaten Folterlagern der UCK albanische wie serbische Zivilisten getötet haben. Der US-Diplomat und damalige UNMIK-Vize Jock Covey verhinderte laut einem Bericht der Sunday Times persönlich Lushtaquis Verhaftung. Die, so Covey, würde das Kosovo destabilisieren.

Lushtaqi machte ungestört weiter Karriere und ließ sich in seinem Heimatort Skenderaj im Dezember 2007 zum Bürgermeister wählen. Ende Januar 2008 kam er als einer der ersten neu gewählten Bürgermeister in die Gunst eines Besuchs von UN-Missionschef Joachim Rucker persönlich. Rucker war des Lobes voll für Lushtaqi, der sich richtlinien-treu an die UNMIK-Vorgaben halte und nun sogar albanisch-serbische Gemeinde-Komitees einrichten wolle: "Skenderaj kann der Welt zeigen, dass der Kosovo nicht nur eine demokratische, sondern auch eine multi-ethnische Zukunft hat."

Tatsächlich hat Skenderaj vor allem eine Gegenwart der Furcht. Niemand traut sich, gegen Sami Lushtaqi und seine Männer das Wort zu erheben, nicht einmal in Pristina. Als Lushtaqi vor Monaten durch eine KFOR-Straßensperre preschte und ein Verfahren gegen ihn eröffnet wurde, "wagte keiner der einheimischen Richter, die Akte auch nur anzufassen", erinnert sich einer ihrer internationalen Kollegen: "Wir haben Familie, sagten sie, wir wollen nicht sterben."

Dunkle Geschäfte laufen längst dezent

Dabei ist es nicht so, dass im Kosovo Männer mit Sonnenbrillen und tiefergelegten BMWs die Straßen kontrollieren und illegale Prostituierte zu hunderten von hier nach Mitteleuropa geschleust werden. Die Geschäfte laufen längst dezent. Kosovo-albanische Clans kontrollieren das Rotlichtgewerbe in vielen Städten Europas. Und wo ließe sich das dort schwarz verdiente Geld besser waschen als im Kosovo? Etwa mit vorgetäuschter Geschäftstätigkeit an den Tankstellen, von denen knapp 1000 über den kleinen Landstrich verteilt stehen, oft kundenleer, ebenso oft um ein mehrstöckiges Motel ergänzt, das meist weder Fenster noch Kundschaft hat. Desweiteren existieren 30 Privatuniversitäten im Kosovo, die für viel Geld bunte Zertifikate bieten und große Studentenzahlen melden - selbst, wenn sie nur einmal die Woche Unterricht anbieten.

Keiner ihrer Abschlüsse ist in der EU anerkannt, aber darum geht es ja auch gar nicht. Sondern darum, die Herkunft schwarz verdientes Gelder zu verschleiern. Die Lizenzen zum Betrieb einer Privatuniversität vergab der letzte Erziehungsminister ohne jede

Prüfung aber gegen eine Aufwandsentschädigung von 50.000 Euro. Innerhalb der UNMIK ist dies nicht unbekannt, und eigentlich sollte auch gegen den Ex-Minister deswegen bereits Anklage erhoben worden sein. Ein hochrangiger albanischer Jurist hebt nur die Hände und rollt stumm mit den Augen. Der Ex-Minister habe einflussreiche Freunde. Als die UNMIK vor Wochen daran ging, alle Privatunis zu zertifizieren, Lehrtätigkeit und Qualifikationen ihres Personals zu untersuchen, antworteten zehn der 30 nicht einmal aufs Anschreiben.

Kriminalität? Welche Kriminalität

"SRSG" Joachim Rucker versteht die ganze Kritik nicht: "Wenn jemand Beweise hat, dass es hier organisierte Kriminalität gibt, dann bitten wir herzlich dann, dass dies mit Polizei und Staatsanwaltschaft geteilt wird." Ein Hinweis, bei dem Hasan Petreni nur einmal kurz auflacht, fröhlich klingt er dabei nicht. Der stämmige Ex-Offizier und Jurist ist seit 2006 Chef der ersten Anti-Korruptionsbehörde im Kosovo. Nun sei es mitnichten so, dass Korruption kultureller Bestandteil des Kosovo sei, "die Menschen sind wütend! Wir bekommen viele und detaillierte Hinweise!" Etwa über zwei Ärzte im Staatlichen Krankenhaus, die gespendete Geräte für 200.000 Euro privat verhökerten. Oder den Beamten, der für eine Unterschrift 50 Euro haben wollte. "Aber wissen Sie, wer als erster aus dem Gefängnis wieder draußen war? Die Ärzte. Sie haben einfach die Gefängnis-Wärter bestochen." Je größer der Fall, je mächtiger der Bestochene, desto weniger geschehe: "Wir arbeiten an 120 Fällen, haben viele bereits an die Staatsanwaltschaft weitergegeben. Die müssten nun weiterermitteln, denn wir sind nicht die Polizei, nicht das Gericht. Aber was geschieht? Fast nichts. Und die Menschen trauen sich nicht, irgendetwas gegen die Paten zu unternehmen, sagen, es habe doch sowieso keinen Zweck, wenn die auch noch von der UN beschützt werden!"

Nach den Wahlen vergangenen Dezember hat die neue Regierung unter Ex-UCK-Chef Hashim Thaci versprochen, die Stellenzahl in Petrenis Minibehörde zu verdoppeln und hat auch sonst der Korruption den Kampf angesagt. Hasan Petreni bleibt skeptisch. Thaci, einst unter dem Spitznamen "die Schlange" bekannt, gilt bei Polizei und Nachrichtendiensten nicht minder verwickelt in die Clans der Drogenhändler und Schmuggler. Sein Clan sei am ehesten als Konkurrent der Haradinajs anzusehen. Wie schrieb doch der exzellente Kenner und Journalist Norbert Mappes-Niediek, der der "Balkan-Mafia" ein ganzes Buch gewidmet hat: "Wenn Kriminalität überhaupt bekämpft wird, dann von der jeweils gegnerischen Bande, die sich gerade die Kontrolle über die Staatsorgane gesichert hat."

Artikel vom 21. Februar 2008

=== 5 ===

»Failed state«

Jung läßt sich in Pristina feiern

Von Werner Pirker

Unbeeindruckt von der Protestbewegung in Serbien und den empörten Reaktionen serbischer Politiker nicht nur des patriotischen, sondern auch des prowestlichen Lagers auf die einseitig erfolgte Unabhängigkeitserklärung der südserbischen Provinz Kosovo hat Berlin das illegitime Gebilde nicht nur umgehend anerkannt, sondern gleich auch noch Verteidigungsminister Jung nach Pristina entsandt. Dort versicherte er jubelnden Albanern, daß sich Deutschland stets an ihrer Seite befinden werde.

Ein komplexer Nationalitätenkonflikt ist entgegen aller internationaler Gepflogenheiten durch ein Machtwort des Westens entschieden worden. Beginnend mit der OSZE-Mission 1998, unter deren Schutz die von serbischen Polizeikräften bereits niedergeschlagene terroristische UCK-Rebellion neu aufleben konnte, über das Ultimatum von Rambouillet, dem ihm folgenden NATO-Bombenkrieg 1999 und der Umwidmung des die territoriale Integrität Serbiens bestätigenden UN-Mandats zu einem Instrument der schleichenden Sezession bis zur Ausrufung eines zweiten albanischen Staates am vergangenen Wochenende: Das Drehbuch der Sezession ist in Washington und Brüssel geschrieben worden. Die albanischen »Unabhängigkeitskämpfer« waren nur Statisten.

Staaten, deren Souveränitätsrechte vom Machtkartell in Frage gestellt oder gewaltsam außer Kraft gesetzt werden, gelten nach Ansicht der Ideologen des neuen imperialistischen Krieges als »failed states«, als gescheiterte Staaten. Was aber auf dem serbischen Amselfeld in die Welt gesetzt wurde, war schon gescheitert bevor der US-Botschafter in Pristina die Unabhängigkeit des Kosovo verkünden ließ. Die Verfassung dieses Staates ist nicht von kosovo-albanischen Rechtsexperten ausgearbeitet worden, sondern von einem Institut für Minderheitspolitik in Flensburg. In ihr geht nicht einmal deklamatorisch die Macht vom Volke aus, sondern von einer internationalen Verwaltungsbehörde, die von der EU aufgestellt wird und die sich auch noch das Recht auf die einzig gültige Interpretation der Verfassung vorbehält.

Um so mehr wird die organisierte Kriminalität ihre nationalen Souveränitätsrechte zu verteidigen wissen. Die zur Korruptionsbekämpfung abkommandierten internationalen Aufsichtsorgane sind selbst zu einer Quelle der Wirtschaftskriminalität geworden. Es ist anzunehmen, daß nicht die EU-Bürokraten die Mafia, deren Bosse frühere, zahlreicher Kriegsverbrechen verdächtige UCK-Feldkommandanten sind, kontrollieren werden, sondern die Mafiosis die Bürokraten.

Die »überwachte Unabhängigkeit« wird sich kaum überwachen lassen. Umgekehrt werden sich die Kosovo-Albaner früher oder später mehr überwacht als unabhängig fühlen. Um Serbien zu züchtigen, hat die EU den Fluch des Amselfeldes auf sich gezogen. Und um einen »ethnischen Sieg« über die Serben zu feiern, haben die Kosovo-Albaner ihr Selbstbestimmungsrecht dem Westen überlassen.

junge Welt, 22.02.2008

=== 6 ===

»Medienbild hatte mit der Realität nichts zu tun«

»Ethnische Säuberungen« im Kosovo hat es vor der NATO-Aggression von 1999 nicht gegeben. Ein Gespräch mit Dietmar Hartwig

Interview: Cathrin Schütz

Der ehemalige Bundeswehroffizier Dietmar Hartwig war Leiter des Kosovo-Regionalbüros der europäischen Beobachtermission ECMM. Bis kurz vor Beginn des NATO-Angriffs auf Jugoslawien im März

1999 waren er und die europäischen Beobachter vor Ort. Staaten wie die USA und Deutschland rechtfertigen die Anerkennung der völkerrechtswidrigen Abspaltung des Kosovo mit dem Argument, Serbien habe wegen der ethnischen Säuberungen an den Kosovo-Albanern Ende der 1990er Jahre sein moralisches Recht auf das Kosovo verspielt. Was haben Sie als Augenzeuge im Kosovo erlebt?

Massive, gar staatlich gelenkte Verbrechen gegen die Bevölkerung wie ethnische Säuberungen waren mir in der Zeit zwischen Ende 1998 und dem Ausbruch des NATO-Kriegs weder aus den Berichten der Beobachter noch aus den Gesprächen mit führenden kosovo-albanischen Politikern bekannt. Dennoch sprachen die Medien ständig von einer grundlosen Brutalität der serbischen Sicherheitskräfte gegen die Bevölkerung. Gleichzeitig verschwiegen sie die Angriffe der selbsternannten kosovo-albanischen »Befreiungsarmee« UCK auf staatliche Einrichtungen und auf serbische Personen. Die Medieninformationen, die mir während meiner Zeit im Kosovo und danach vorlagen, zeigen ein Bild, das mit der Realität nichts zu tun hatte. Serbische Sicherheitskräfte haben in aller Regel auf UCK-Angriffe nur reagiert, sie sind nicht grundlos tätig geworden. Gerade in der Zeit der ständig zunehmenden Angriffe der UCK auf jugoslawische Polizei- und Militäreinrichtungen hat sich die serbische Exekutive in bemerkenswerter Weise zurückgehalten.

Im Herbst 1998 wurde die Option eines NATO-Angriffs zur Rettung der kosovo-albanischen Bevölkerung vor dem Wüten der Serben ins Spiel gebracht. Was spielte sich im Kosovo 1998/99 ab?

Seit November 1998 gab es den typischen Kampf einer Untergrundarmee gegen einen Staat. Polizisten, hin und wieder auch Funktionäre wie Bürgermeister und auch einfache Bürger, wurden durch die UCK verletzt oder ermordet, Fahrzeugstreifen der Polizei beschossen, deren Wege vermint, Polizeistationen und später dann auch Militäreinrichtungen angegriffen. Die Terroristen attackierten dabei aus dem Hinterhalt, verschwanden und mischten sich unauffällig unter die ansässige Bevölkerung. Die Sicherheitskräfte durchsuchten die Dörfer und Häuser, um die Täter zu ermitteln. Oft wurden sie dabei durch Heckenschützen beschossen. Das ließ die Reaktionen eskalieren - die unbeteiligte Bevölkerung geriet zwischen die Feuer der UCK und der Sicherheitskräfte. Die Dörfler flohen bald schon präventiv nach einem Überfall auf die Serben aus ihren Ortschaften.

Die UCK wollte also die Zivilbevölkerung in ihren Kampf gegen die Serben hineinziehen?

Mit einer möglichst großen Zahl angeblich durch Serben

Ermordeter wollte man wohl Journalisten die »Grausamkeit der serbischen Sicherheitskräfte« vorführen. Opfer der UCK waren nicht nur Serben, sondern auch eigene Landsleute, die für die serbische Verwaltung oder serbische Geschäftsleute arbeiteten oder einfach die UCK nicht aktiv unterstützen wollten.

Wissen Sie, der Kampf gegen einen unsichtbaren, aber nicht untätigen Feind gehört zu den schwierigsten polizeilichen und militärischen Operationen. Seit etwa Mitte Januar 1999 wurden durch die UCK im Schnitt täglich zwei Polizisten ermordet, weitere schwer verletzt. Damit wurden die Reaktionen der Exekutive zunehmend provoziert und forciert. Auch bestand der begründete Eindruck, daß die UCK das Ziel eines unabhängigen Kosovo ohne serbische Bevölkerung verfolgte.

Seit Februar 1999 hätte es den allermeisten Politikern klar sein müssen, daß ein Krieg gegen die Serben die »Büchse der Pandora« öffnen würde. Es war absehbar, daß der Krieg zu Chaos führen und aufgetauter Haß auf beiden Seiten in kriminellen Übergriffen abreagiert werden würde. Ich bin überzeugt, daß erst der NATO-Krieg die Möglichkeiten für die Verbrechen schuf, die in dieser Zeit verübt wurden.

William Walker, seinerzeit Leiter der OSZE-Beobachter im Kosovo, behauptete, man würde heute nicht von der Unabhängigkeit des Kosovo reden, hätte es keinen Milosevic und keine Massaker an Zivilisten gegeben.

Während seiner Zeit im Kosovo hat Walker den Ausdruck »Massaker« ein einziges Mal benutzt - knapp zwei Stunden, nachdem im Dorf Racak Tote gefunden wurden. Ohne jeden Hinweis behauptete er in einer eiligst einberufenen Pressekonferenz, die Serben hätten dieses »Massaker« verübt. Walker ist politischer Beamter und Befehlsempfänger der US-Regierung. Die USA haben damals den Kosovo-Albanern nicht nur Hoffnungen und Zusagen gemacht, sondern wohl auch den Aufbau der UCK ideell und materiell unterstützt. Racak diente der NATO schließlich als Kriegsauslöser. Wenn Walker jetzt Milosevic als Kriegsgrund und Grund für die Unabhängigkeit des Kosovo nennt, dann ist das sein eigenes politisches und persönliches Armutszeugnis.

junge Welt, 26.02.2008

=== 7 ===

Frankfurt am Main, 23.02.2008

Protestkundgebung an der Paulskirche

Die Abspaltung des Kosovo ist wichtig – genau wie das Münchner Abkommen

Von Klaus Hartmann

Bürgerinnen und Bürger,
liebe Freundinnen und Freunde,
liebe Genossinnen und Genossen!

Frei denken heißt insbesondere der Volksverdummung und
Gehirnwäsche zu widerstehen und entgegenzutreten.

Dies ist selten so aktuell wie angesichts der antiserbischen
Volksverhetzung, die seit über einem Jahrzehnt wieder verstärkt
durch Politiker und Medien betrieben wird. Wir erleben einen
antislawischen Rassismus, die Dämonisierung des serbischen
Volkes und seiner gewählten Führer.

In den letzten Tagen erleben wir eine große Aufregung –
über eine brennende US-Botschaft in Belgrad. Dabei handelte es
sich doch sicher um ein Versehen, ein bedauerliches Versehen, es
war mindestens so ein Versehen wie die Bomben auf die
chinesische Botschaft in Belgrad, die die NATO 1999 geworfen hat.

Wer erinnert sich – an den 24. März 1999? An die Worte „Wir
führen keinen Krieg“ von Bundeskanzler Schröder in den
Abendnachrichten des deutschen Fernsehens?

In dieser Woche erscheint die „Zeit“ mit der Titelzeile „Unser
erster Krieg“ (Zeitrechnung ab 1945) – und schreibt über den
NATO-Angriff auf Jugoslawien. Zehn Jahre danach scheint
unbestritten zu sein, dass es doch ein Krieg war.

Wir erinnern uns: Wir hatten bereits damals zu Kriegsbeginn
davor gewarnt – dass die NATO-Aggression nur der Auftakt ist für
weitere Kriege, völkerrechtswidrige Angriffskriege.

Heute sind Bundeswehrsoldaten weltweit in einem Dutzend
Länder im Einsatz – aktiv führen sie Krieg in Afghanistan und
stehen Schmiere für den schmutzigen US-Krieg gegen den Irak.

Über die brennende Botschaft in Belgrad empörte sich
besonders der US-Botschafter bei den Vereinten Nationen, Zalmay
Khalilzad.

Wer erinnert sich, dass dieser Khalilzad zwei Jahre lang, von
2005 bis 2007, dem US-Mordregime im Irak vorstand? Und von
2003 bis 2005 den Angriffskrieg gegen Afghanistan organisierte?

Wer erinnert sich nicht an das legendäre Wort des Ex-
Agenten, Ex-Innenministers und dann Außenministers Kinkel, man
müsse „Serbien in die Knie zwingen“?

Gerade die Ereignisse der letzten Tage rufen diese Worte in

Erinnerung, und sie provozieren die Frage: Wo steht Serbien heute? Ist es in die Knie gezwungen, oder will es aufrecht gehen? Es stellt sich die Frage: Im Abkommen von Kumanovo war die Präsenz serbischer Sicherheitskräfte in Kosovo und Metohija vorgesehen: Ich frage: wo sind sie?

Die UN-Resolution 1244, in der die Zugehörigkeit der Provinz zu Serbien bestätigt wurde, von der UNMIK und ihren Gouverneuren systematisch ausgehöhlt, umgefälscht, um letztlich den Ganovenakt vom letzten Sonntag vorzubereiten.

Wir weisen entschieden das Wort „Unabhängigkeit“ im Zusammenhang mit diesem Ganovenakt zurück. Dies war eine gewaltsame Abtrennung, gegen alle Normen des Völkerrechts.

Wer erinnert sich – auch diese Aktion hat ein historisches Vorbild: Das Vorbild ist das Münchner Abkommen von 1938, als Hitler mit dem Segen der Westmächte die Tschechoslowakei zerschlug. Nach seinem Erfolg sprach Hitler höhnisch über die „Rest-Tschechei“, und genau den Begriff haben die Zerstörer Jugoslawiens über ein halbes Jahrhundert später wiederbelebt, als sie „Rest-Jugoslawien“ kreierte.

Erst 1974 hat die deutsche Bundesregierung verbindlich anerkannt, dass das Münchner Abkommen nichtig ist. Genauso nichtig, weil genauso völkerrechtswidrig, wie die Abtrennung des Kosovo von Serbien!

Die deutsche und die EU-Politik mit dem Raub des Kosovo stehen in der Tradition Hitlers: Nur zur Zeit der Besatzung durch die deutschen und italienischen Faschisten war die Provinz gewaltsam von Serbien getrennt.

Auch 1938 hatten viele Staaten die Abtrennung der deutschen Siedlungsgebiete von der Tschechoslowakei als „rechtmäßig“ anerkannt. Sie brauchten lange, um den Irrtum zu korrigieren, Westdeutschland viele Jahrzehnte.

Wir werden deshalb unablässig unsere Stimme erheben: Die Abspaltung der Provinz Kosovo und Metohija ist nichtig, ungültig von Anfang an!

Seit die UN die Aufsicht über Kosovo ausübt, wurden Hunderttausende Serben, Sinti und Roma und Angehörige anderer Ethnien vertrieben. Wir erinnern an die Mord-Pogrome 2004, die Brandschatzung und Zerstörung von mehr als einhundert orthodoxen Klöstern und Kirchen. Nach dem Willen der EU und der USA soll es als Belohnung dieser Gewalt einen „eigenen Staat“ geben.

Manchmal habe ich den Eindruck, dass die Diskussion der Serben über Europa manchmal irrationale Züge trägt. Dass Serbien ebenso wie Deutschland mitten in Europa liegt, wer will das

bestreiten? Spätestens ein Blick auf die Landkarte beseitigt jeden Zweifel. Aber Europa und die EU sollten wir nicht verwechseln. Die EU betätigt sich in jüngster Zeit immer stärker als der „politische Arm“ der NATO.

Noch vor dem Ganovenstück in Pristina vom vergangenen Sonntag, als ein Operettenstaat aus der Taufe gehoben wurde, war die EU aktiv. Einen Tag vorher hat sie bereits in Brüssel ein Bürokratenheer von 1800 Mann in Marsch gesetzt, das ein Funktionieren des Gebildes zu garantieren. Nach exakt abgestimmtem Drehbuch haben sie das Ganovenstück in Pristina vorbereitet, die Infrastruktur dafür bereitgestellt.

„Unabhängig“ ist das so geschaffene Gebilde schon deshalb nicht, weil es vollkommen abhängig von der EU und den USA ist. Es wird auch nicht „demokratisch regiert“, da alle Macht ausdrücklich nicht beim Volk, sondern bei den Protektorsbürokraten liegen soll. Das Einzige, was in dem Protektorat souverän ist, das ist die Mafia, die Drogenbarone, Mädchenhändler und Geldwäscher, die hier ihre Europa-Zentrale errichtet haben, und die mit ihren Paten der EU- und US-Bürokratie inniglich verbunden sind.

Serbien – in die Knie gezwungen, oder lernt es, wieder aufrecht zu gehen? Nach diesem koordinierten Akt von USA, EU und ihren Terroristenfreunden um Hashim Taci stellen wir fest: alles Entgegenkommen, alles Wohlverhalten und alle Unterwerfungsakte haben nichts gebracht. Sie haben die Zerstörung des Völkerrechts nicht aufgehalten, auf dem Balkan nicht, und international auch nicht.

Kriege gegen Irak, Afghanistan, Sudan, Kriegsdrohungen gegen den Iran – immer ist die EU, ist Deutschland mit dabei. Sie beteiligten sich an der Abriegelung des Libanon nach dem israelischen Überfall 2007, sie haben teil an der Aushungerung der Bevölkerung von Gaza, und zur Belohnung verspricht Bundeskanzlerin Merkel der israelischen Regierung zwei U-Boote, die israelische Atomraketen tragen können.

Für die fortgesetzte Zerstörung des Völkerrechts gibt es noch ein besonderes Symbol: Das Sondertribunal in Den Haag gegen Jugoslawien, unter Verstoß gegen die UNO-Charta geschaffen, nicht von den UN, sondern von Großkonzernen und NATO-Ländern bezahlt, ist es keine Einrichtung des Rechts, sondern Symbol der Zerstörung des Rechts.

Und was fordern die EU und die NATO von Serbien: Anerkennung, Zusammenarbeit mit diesem falschen Gericht, gegen die eigenen Interessen. Das Sondertribunal ist eine Behörde der NATO, zur Legitimierung der NATO-Aggression, zur Beglaubigung der Geschichtsschreibung der Aggressoren, zur permanenten politischen Erpressung, zur Zerstörung Jugoslawiens.

Auch hier stellt sich wieder die Frage: In die Knie gezwungen oder aufrechter Gang? Historische Daten haben of symbolische Aussagekraft. Wir erinnern uns, als in Deutschland ein Historiker Helmut Kohl Kanzler war. Was dachte sich der Historiker bei dem Datum 6. April? Dachte er an Hitlers „Aktion Strafgericht“ 1941 mit der Bombardierung Belgrads?

Warum hat der Historiker Kohl ausgerechnet das Datum 06. April 1992 ausgesucht, um die einseitige Sezession Bosnien-Herzegovinas anzuerkennen?

Ich weiß nicht, wie viele Historiker in Belgrad an der Regierungsarbeit beteiligt sind, zumindest wurde auch hier ein historisches Datum auf makabre Weise gewürdigt: Ausgerechnet am höchsten serbischen Feiertag, dem Vidovdan 2001, wurde der ehemalige Präsident Slobodan Milošević an die Kriegsgegner in Den Haag ausgeliefert.

Aufrechter Gang statt in die Knie gehen – das ist eine bittere Lehre, nicht zuletzt angesichts des jüngsten Völkerrechtsbruchs um das Kosovo, und es ist höchste Zeit.

Den unverschämten Forderungen der internationalen Völkerrechtsverächter muss endlich energisch entgegen getreten werden. Statt „Zusammenarbeit“ fordern wir:

- **Auflösung des Haager Schandtribunals!**
- **Rückhaltlose Aufklärung des Justizmordes an Slobodan Milošević und Strafverfolgung der Verantwortlichen!**
- **Hände weg von Radovan Karadžić und Ratko Mladic!**
- **Freilassung von Momcilo Krajišnik, Vojislav Šešelj und allen anderen politischen Gefangenen aus dem Gefängnis in Scheveningen, in dem schon die deutschen Faschisten ihre Gegner eingesperrt haben!**
- **Wir fordern stattdessen Strafverfolgung für die Aggressoren und Zerstörer Jugoslawiens: Clinton und Blair, Schröder und Albright, Wesley Clark und Xavier Solana, und ihre treue schöne Helferin del Ponte!**
- **Die Abtrennung von Kosovo und Metohija ist nichtig, ungültig von Anfang an! Kosovo ist und bleibt Serbien!**
- **Solidarität mit Serbien! ivela Srbija!**

[Messaggi sullo stesso tema \(1\)](#)

[Rispondi \(post su web\)](#) | [Crea nuovo argomento](#)

[Messaggi](#)

Filmovi o Titu, Jugoslaviji, partizanima,...

<http://komunisti.50webs.com/filmovi-o-titu.html>

FOR FAIR USE ONLY

--> La lista JUGOINFO e' curata da componenti del
*** Coordinamento Nazionale per la Jugoslavia - ONLUS ***
*** <http://www.cnj.it/> ***

I documenti distribuiti non rispecchiano necessariamente
le posizioni ufficiali o condivise da tutto il CNJ, ma
vengono fatti circolare per il loro contenuto informativo al
solo scopo di segnalazione e commento.

--> Bilten JUGOINFO uredjuju clanovi
*** Italijanske Koordinacije za Jugoslaviju ***
*** <http://www.cnj.it/> ***

Prilozi koje vam saljemo ne odrazavaju uvek nas zvanicni stav,
niti nase jedinstveno misljenje, vec svojim sadrzajem
predstavljaju korisnu informaciju i potstrek na razmisljanje.

---> Archivio/Arhiv:
> <http://groups.yahoo.com/group/crj-mailinglist/messages>
> <http://www.domeus.it/circles/jugoinfo>

---> Per iscriversi [o per cancellarsi] / Upisivanje [brisanje]:
crj-mailinglist-[un]subscribe@yahoo.com

---> EMAIL: jugocoord(a)tiscali.it

---> C.N.J.: DOCUMENTO COSTITUTIVO / OSNIVACKI DOKUMENT:

> http://www.cnj.it/documentazione/documento_costitutivo.htm

 YAHOO! GROUPS

[Cambia le impostazioni tramite web](#) (necessaria l'ID Yahoo!)

[Cambia le impostazioni via email](#): [Scegli l'invio globale](#) | [Scegli il formato tradizionale](#)

[Visita il tuo gruppo](#) | [Condizioni generali di utilizzo del servizio Yahoo! Gruppi](#) | [Annulla iscrizione](#)

Jeremiah Project

12-3-2008

JEREMIAH PROJECT | BIBLE PROPHECY | CULTURE WAR | NEW WORLD ORDER | TRASHING AMERICA | DECEPTION
 The Truth | The Problem | The Solution

Bilderbergers Planned Kosovo War in 1996

During and following the 1996 Bilderberg Conference, we asserted that Bilderberger Bill Clinton would be re-elected as U.S. president; that he would promptly break his promise to bring American troops home from Bosnia, but that he would re-position them in Hungary and the surrounding countries instead and pass command of the Bosnian operation to a German general and 3,000 German combat troops from Heidelberg [this later occurred, in October, 1996]; and that the Bilderbergers had thereafter arranged to inflame the Serbs by pursuing the war criminals in their midst for trial before a new International Court [the Serbs, a proud but experienced people, side-stepped this provocation by persuading the lower- and middle-level suspects to voluntarily surrender].

If that failed to incite a Balkan war, then we pointed out that they were prepared to utilize Kosovo to bring one about:

"When war comes, as expected, **Kosovo**, at the southern tip of the Serbian Republic, may be the flashpoint that ignites a wider war involving Greece, Albania, Bulgaria, Russia, and Turkey - in addition to the hapless U.S. and NATO troops caught in the middle. Kosovo, "the Jerusalem of the Balkans", is a self-proclaimed nominally independent "republic", presided over by "President" Ibrahim Rugova. It is, in fact, a province of Serbia, though its population is largely of Albanian descent. The United States, though on record as recommending more "autonomy" for Kosovo, treats the province to all intents and purposes as a de facto independent state, a fact which infuriates the Serbians. Twice - once in 1992 and again in 1993 - Presidents of the United States have threatened Serbian President Slobodan Milosevic with military retribution "in the event of a conflict in Kosovo caused by Serbian action." To add insult to injury, the U.S. now plans to establish an "official presence" in "the capital of Kosovo." Aggrieved by this, and rightly sensing the intent of the United States to encircle and contain them, the Serbians are likely to appeal to an increasingly-nationalistic **Russia**, their traditional protectors, for help and military assistance. As reported by Germany's **DIE ZEIT**, "Serbia is every place where there are Serbian trenches or Serbian graves", according to Serbian opposition leader Val Draskovic. That means that **Serbia** will fight to retain Kosovo, in spite of the fact that its population is 90% Albanian. The Albanian Kosovans, determined to be independent, will fight back. That will likely draw into the conflict the 3.4 million inhabitants of **Albania** proper, together with the Albanians of **Montenegro** and **Macedonia**. Albania also has openly-expressed designs on Macedonia's western provinces, largely populated by Albanians: at least one armed insurrection directed by Albania has been foiled by the Macedonian authorities, and the Albanians continue to openly support and encourage Macedonian Albanian separatist groups. **Bulgaria**, which considers Macedonians to be "western Bulgarians", may then go to war for the fourth time this century to seize the opportunity to finally settle its territorial claim there. **Greece**, already incensed by Macedonia's use of the Greek "Vergina Sun" symbol on

Wake Up!

There is a storm coming!

War on Christianity

Those who are working for the dissolution of our society have spiritual agenda.

Philosophical Roots of C

How did we get to where we're

The Clinton Agenda

What's the true agenda behind the rhetoric?

Clinton's Vision for the Century

Where does the bridge 21st Century lead?

Money, Money, Money

Your money, my money ... They want it!

The False Green Gospel

Environmentalism

National ID Cards

Big Brother Wants to Watch You

Banks to Profile Customers

Beware of any financial transactions you do.

Taxes

Who is enslaving your child debt?

Manufactured Prosperity

About the Jeremiah Project

Complete Index of articles on the Jeremiah Project

its flag and suspicious of the Macedonian Republic's supposed intention to form a "Greater Macedonia" by inciting insurrection and separation in the Greek province of Macedonia, may well then take advantage of events to settle the issue once and for all. **Turkey**, acting in defense of its Muslim brethren in Bosnia, and infuriated by the actions of its traditional rival Greece against the Macedonian Republic, could then scarcely be refrained from joining the fray.

The "Albanian issue", centered in Kosovo and overshadowed by the larger Serb-Bosnian tensions, is a powder keg waiting to explode. And when it does, the whole region will explode with it. - from our 1996 BILDERBERGER REPORT [almost three years later, these things are now happening!]

The Serbs, scenting the trap thus laid for them, have confined themselves to short, repressive police actions against the Kosovan Albanian population, none of which have been sufficient in duration, extent or intensity to provide the pretext necessary for the Bilderberger elite to rally Western European and American public support for a full-fledged military engagement of the Serbs. So their methodical preparation, financing and arming of the newly-revealed Kosovan Liberation Army has so far provided the Bilderbergers with no dividends at all...and the clock is running on their schedule. They need this war, and they need it soon.

© Copyright 1998 by New World Order Intelligence Update. This article may be posted to Internet conferences and Web sites.

Who are the movers and shakers of this New World Order and what is their agenda?

- The Illuminati
- The Trilateral Commission
- The Council on Foreign Relations
- The United Nations
- The Women's International Media Group, Inc.
- The Club of Rome
- Department of Homeland Security
- FEMA
- More New World Order Information

Who's Who of the Elite
Robert Gaylon, Sr....
Best Price \$18.99
or Buy New \$19.77

Buy amazon.com from

Privacy Information
Click Here for Bestselling

This site was designed and is maintained by [Vic Bilson](#) © 1996-2006 All Rights Reserved

2008: God's Final Witness
Unprecedented destruction will come in 2008, leading to America's fall.
www.the-end.com

The Oil "War Machine"
The Beginning of the Last Days of the Age of Oil. Free New Report.
www.EnergyAndCapital.com/Oil_Su

Student Prepaid Holland
International students call cheaper Now with IDT Mobile!
www.StudentPrepaid.nl

Hotel Bilderberg
Boek bij Weekendjeweg nu uw nachten in Hotel de Bilderberg online!
www.weekendjeweg.nl/De_Bilk

Toekomst Kosovo 'ag al in 1999 vast'

12-3-2008

Interview Martti Ahtisaari

'Servië heeft zich zeer slecht gedragen. Waarom moeten we dat land paaien?'

Van onze verslaggevers
Paul Brill en Leen Vervaeke

DEN HAAG Driftig bladert Martti Ahtisaari door een dikke map met verslagen van de onderhandelingen die hij heeft gevoerd over Kosovo. We opperen dat we hem zo wel geloven. Maar nee, hij wil de tekst precies reproduceren.

Zoals het verslag van een van de eerste vergaderingen van de Contactgroep voor Kosovo, zes landen die de onderhandelingen tussen Servië en Kosovo begeleiden. De zes - inclusief Rusland - spraken

daar af dat 'een terugkeer naar bestuur door Belgrado geen levensvatbare oplossing is' en dat de oplossing 'door de bevolking van Kosovo geaccepteerd moet worden'.

Welnu, zegt Ahtisaari, 90 procent van de bevolking is Albanees. Dus het was direct voor iedereen duidelijk dat een herstel van de Servische soevereiniteit geen haalbare kaart was.

Over zijn brillenglazen kijkt Ahtisaari zijn interviewers uitdagend aan. Kom maar op met kritische vragen - hij staat pal voor het plan dat hij als speciaal VN-gezant heeft opgesteld voor Kosovo en dat inmiddels zijn onvermijdelijke maar door Servië fel betwiste consequentie heeft beleefd: het uitroepen van de onafhankelijkheid.

Ruim twee jaar heeft Ahtisaari (70), die in 2005 door VN-baas Kofi Annan werd aangesteld als speciaal gezant, zich beziggehouden met de kwestie-Kosovo. Hij was een logische keus: bemiddelen in slepende geschillen is welhaast de tweede natuur van de vroegere president van Finland geworden. In de jaren tachtig begeleidde hij namens de Verenigde Naties de overgang van Namibië naar de onafhankelijkheid. De Britse regering vertrouwde hem acht jaar geleden het toezicht toe op de ontwa-

pening van de IRA. Vijf jaar later wist hij een akkoord tot stand te brengen tussen de regering van Indonesië en de bevrijdingsbeweging van Atjeh. Voor al deze inspanningen krijgt hij morgen in Vlaardingen de Geuzenpenning uitgereikt door minister Plasterk.

Intussen ligt er voor Ahtisaari, die sinds enkele jaren zijn eigen organisatie voor crisisbeheersing (CMI) leidt, mogelijk een nieuwe missie in het verschiet, zo vertelt hij in een vraaggesprek na afloop van een discussiebijeenkomst over de betrekkingen tussen de Europese Unie en Rusland, georganiseerd door instituut Clingendael. Juist die ochtend werd hij er telefonisch over benaderd. Door wie, waar, hoe en wat? De doorgewinterde diplomaat glimlacht slechts.

Op welk moment tijdens de onderhandelingen beseftte u dat er geen compromis mogelijk was tussen Servië en Kosovo?

'Tijdens mijn eerste reis in november 2005. Eigenlijk is alles al beslist in 1999. Toen was de toestand voor de Albanezen in Kosovo zo penibel geworden dat de NAVO tussenbeide moest komen.

Vervolgens is het gebied acht jaar lang bestuur buiten Servië om. Terugkeer naar de vroegere situatie was uitgesloten. Dus toen ik op mijn eerste reis premier Kostunica ontmoette, zei ik ronduit tegen hem: Servië heeft Kosovo definitief verloren. Hij zei: dat heeft nog niemand me zo verteld.'

Dat lijkt wel het Servische verwijt te bevestigen dat er nooit sprake was van open onderhandelingen. 'Het waren ook geen onderhandelingen in de traditionele betekenis. De situatie was dat een van de partijen zich zo slecht had gedragen dat er van buitenaf geïnterveneerd moest worden. De onderhandelingen gingen alleen over de vraag hoe de blijvende aanwezigheid van Serviërs in Kosovo geregeld kon worden.

'Servië heeft daarbij totaal niet geholpen. De Servische leiders hebben steeds gedaan alsof Kosovo

Martti Ahtisaari
Foto AFP

VN-troepen houden de wacht in Mitrovica, Kosovo, terwijl een Albanese vrouw het afval doorzoekt, februari 2008. Foto Daniel Rosenthal

CV

- 1937 - Geboren in Viipuri, Finland, thans Vyborg in Rusland.
- 1973 - Benoeming tot Fins ambassadeur in Tanzania, waarna de VN hem verzoeken te bemiddelen in Namibië.
- 1993 - Presidentskandidatuur namens de Sociaal-Democratische Partij. Gekozen in tweede ronde. President tot 2000.

vo weer in de moederschoot zou kunnen terugkeren, terwijl ze heel goed wisten dat dit een gepasseerd station was.'

Moet Servië niet meer worden gepaaid door Europa, zodat het de nieuwe realiteit makkelijker kan accepteren?
'De voormalige minister van Buit-

tenlandse Zaken Draskovic zei eens tegen me: waarom straf je ons democraten voor wat Milosevic heeft gedaan? Mijn antwoord was: we kunnen jullie moeilijk belonen voor wat Milosevic heeft gedaan.

'Waarom moeten we Servië paaien? Het land heeft zich zeer slecht gedragen, ook tijdens de onderhandelingen. En let wel: het is Servië dat lid hoopt te worden van de EU, niet andersom.'

Maar er kan wel enig begrip zijn voor de gekrenkte trots van een natie die in korte tijd zozeer heeft moeten inbinden.
'Dat het zo is gelopen is niet de schuld van de EU of van Kosovo.'

Maar het kan wel van invloed zijn op de verhoudingen in de Balkan en dus ook in de EU.
'Dat is waar. Maar de oplossing is niet dat we Servië gaan zitten mas-

seren. De oplossing is dat Servië zich rekenschap geeft van zijn verleden. Dat het zich realiseert wat het verkeerd heeft gedaan. Milosevic was beslist niet de enige die fout was. In Europa heeft alleen Duitsland eerlijk naar zijn verleden gekeken. Servië moet er nog aan beginnen. Het moet eens goed nadenken over wat het wil. Of het bij Europa wil horen of zich op Moskou wil oriënteren.'

Wat zegt u tegen degenen die vrezden dat Kosovo een kettingreactie op gang zal brengen van opstandige gebieden die zich afscheiden?
'Je moet nooit een oplossing uit de weg gaan, alleen omdat anderen die oplossing kunnen misbruiken. Je moet de kwestie-Kosovo op haar eigen merites beoordelen. Waar heb je eenzelfde geschiedenis? En dan bedoel ik niet vanaf de 13de eeuw. Ik zie geen andere gebieden

die acht jaar lang door de VN bestuurd.'

Dus u bent tegen onafhankelijkheid voor de Republika Srpska?
'Ja, daar hebben ze geen recht op. Ze hebben ingestemd met het akkoord van Dayton en ze hebben plicht dat na te komen.'

De Russen zouden er wel eens anders over kunnen denken.
'Laat het stof eerst maar eens nedalen. Ik denk dat de Serviërs ook de Russen uiteindelijk een rationele lijn zullen volgen. Maar ben wel ontgoocheld over de Russische opstelling. Zij hebben feitelijk de weg via de VN geblokkeerd en daarmee moedigen ze unilaterale stappen aan. Dát is het gevallijke precedent.'

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>; "Hans Hupkes" <hans.hupkes@planet.nl>; "Jenny Ligtenberg" <jenny1@scarlet.nl>
Verzonden: woensdag 12 maart 2008 3:19
Onderwerp: Fw: Cry Freedom]

De heer, Vóór de presidentiële verkiezingen in Servië laatste Februari, verklaarde de Europese Unie, u als voorzitter voor Europese uitbreiding, en M. Javier Solana als Secretaris-generaal voor Europese buitenlandse zaken, dat als M. Boris Tadic die verkiezingen won, de manier aan Europa sneller en minstens zou versneld worden. Wat gebeurde sinds was vrij tegengesteld. De Europese Unie was onder de eerste om de unilateraal verklaarde onafhankelijkheid van de Servische provincie van Kosovo te erkennen. Het laten dat het onwettige probleem apart, de Europese Unie niets deed versnellen wat vóór Servische verkiezingen moest worden gedaan. In de Westelijke media kunnen wij lezen, bijvoorbeeld, dat een "Hogere ambtenaar van de V.S. verklaarde dat de manier aan Europa voor Servië" wordt geopend. Wacht u op een groen licht dat komt uit Staten wat moest worden verwezenlijkt te verwezenlijken? Wacht u op Servië om u te bedelen voor wat om werd bijeengeroepen worden gedaan? Door Servië niet aan de EU goed te keuren, laatste zal niet verplicht worden om toe te geven dat het illegaal 15% van het Servische grondgebied nam, en dit zou de enige reden kunnen zijn de Europese Unie niets doet. U vergeet dat meer dan 75% van de Servische bevolking ondanks alle wensen te worden wat zij reeds door hun geografische positie, de Europeanen zijn. Door op de onverantwoordelijkste manier te handelen, zal de EU de instabiliteit in het gebied creëren, en zal direct verantwoordelijk voor alle gevolgen zijn. Als de onafhankelijkheid van Kosovo de "enige mogelijke manier" was om het probleem op te lossen, zal de snelle toegang van Servië aan de EU de enige mogelijke manier zijn om de volkerenmoord en het etnische reinigen tegen Serviërs en hun historisch en cultureel erfgoed te verhinderen. Oprecht

— Original Message —

From: Darkita
To: undisclosed-recipients:
Sent: Monday, March 10, 2008 1:44 PM
Subject: [Fwd: Cry Freedom]

It is beyond me how anyone could have believed that these liars were going to fulfill any of their promises?!?!? Are we Serbs really that naive? How many more times does the EU have to stab us in the back before we accept that there is not going to be any integration into the EU for Serbia?

Branka Josilo Perry

Begin forwarded message:

From: "Dragan RAKIC"
Date: 8 March 2008 15:19:38 GMT+01:00
To: <cab-rehn-web-feedback@ec.europa.eu>
Subject: Serbia in Europe

Mr. Dragan RAKIC
 Strasbourg
 France

Sir,

Before the presidential elections in Serbia last February, the European Union, you as a president for European enlargement, and Mr. Javier Solana as a Secretary General for European foreign affairs, declared that if Mr. Boris Tadic won those elections, the way to Europe would be faster and at least accelerated. What happened ever since was quite contrary. European Union was among the first ones to recognize the unilaterally declared independence of the Serbian province of Kosovo.

17-3-08

Letting that unlawful problem apart, the European Union did nothing to accelerate what was to be done before Serbian elections.

In the Western media we can read, for example, that an "US Senior official declared that the way to Europe for Serbia is opened".

Are you waiting for a green light coming from States to accomplish what was to be accomplished? Are you waiting for Serbia to beg you for what was convened to be done ?

By not accepting Serbia to EU, the last one will not be obliged to admit that it took illegally the 15% of the Serbian territory, and this might be the

only reason the European Union do nothing. You forget that more than 75% of the Serbian population in spite of all wishes to become what they are already

by their geographical position, the Europeans. By acting in the most irresponsible way, EU will create the instability in the region, and will be directly responsible

for all the consequences. If the independence of Kosovo was "the only possible way" to solve the problem, the quick admittance of Serbia to EU will be the only

possible way to prevent the genocide and the ethnic cleansing against Serbs and their historical and cultural heritage.

Sincerely

Dragan RAKIC

Please write in, in your thousands this sorry excuse of a human being doesn't deserve to get away with it!
Branka Josilo Perry

http://commentisfree.guardian.co.uk/agim_ceku/2008/03/help_kosovo_stay_free.html

Help Kosovo stay free

Not all Serbs wish us harm, but those who do are threatening our new republic

Agim Ceku

Articles

- [Latest](#)
- [Show all](#)

Profile

All Agim Ceku articles

[About Webfeeds](#)

March 10, 2008 9:30 AM | [Printable version](#)

Kosovo has only been an independent republic for three weeks, but already we face perhaps our greatest challenge. Last week, in Pristina and in Prekaz, we remembered the legendary Jeshari family and their sacrifice for Kosovo in 1998. We remember all our martyrs. The symbol of the TMK, our humanitarian and emergency force, reminds us of our struggle and our rebuilding.

Now, ten years after Serbian forces rolled into Prekaz and levelled Jeshari's home, the forces of intolerance are again trying to bring division and violence to our country.

We all knew that Belgrade would try to provoke us after we achieved independence. No one is surprised that Serbia is acting against the wishes of the European Union. No one is surprised that politicians are challenging UN institutions. No one is surprised that extremists are obstructing free movement and justice. But it would be a surprise if the international community accepted any of this. Two weeks ago, radicals from Serbia forced their way across the border of independent Kosovo and damaged property; last week extremists blocked a court, part of the structure of our modern democratic country; this week they have tried to stop the normal movement of public transport.

Each of these actions is a direct attack on the United Nations and on the UN independence package accepted by the people of Kosovo. If the international community is passive, hoping that appeasement of Serbia will preserve peace, then Kosovo will be partitioned, the Ahtisaari package (pdf) will be dead, and the UN will have failed.

Kosovo accepted 17,000 international soldiers and an international police force to avoid this. We did not accept them to guard the Ibar river. We accepted the Ahtisaari package because it was the best way to allow our minorities to live in Kosovo. We did not accept it to see those people and part of our country being taken away.

It is time to make clear that there is now an international border between Serbia and Kosovo, a state recognised by the USA and by most of Europe. That border must not be open to criminals and extremists. It is time to make clear that the UN and the EU, on behalf of Kosovo, exercise authority across all of our country. If Serbia wants to turn to the east - to look to the past, to go backwards - that is Serbia's choice. But Serbia must not be allowed to drag with them the free people of any part of the Republic of Kosovo. All of the citizens of Kosovo have suffered, and made sacrifices, and achieved freedom, to avoid this.

It is crucial that we recognise the threat. Today's tension is not between Albanians and Serbs: it is *between* a few violent extremists on one side and on the other side the great majority, from all communities, who want peace and stability and a normal life for themselves and their children.

Only a tiny proportion of Kosovo's Serbs are protesting. They are extremists influenced by forces outside Kosovo. I am sure the great majority of Kosovo's Serbs are prepared to make a life here. They are part of us. They are worried, they are cautious and they are uncertain. But they are not against Kosovo. The Serb members of the Kosovo Police Service who are refusing to follow UN and KPS instructions are not reacting to independence; they are reacting to threats against themselves and their families from extremists.

It is the duty of those who are responsible for security, in the international community and locally, to separate the extremists from the majority. The extremists who have infiltrated from Serbia must be returned to Serbia, and the peaceful majority must be allowed to make their own choices and their own lives here among us, free from external interference.

Most important, my message to fellow citizens is this: now is the time for restraint. We must not be provoked into reactions that will damage everything we have fought for. We won our independence with pride and calm and dignity. The world has seen this. The world has compared the scenes in Pristina after independence with those in Belgrade. The people of Kosovo showed self-respect and respect for our international friends, and this was recognised across the globe.

We are the people of the future: we are already winning, and our arguments are tolerance, intelligence and respect. The process of building our country must go on and no extremists should be allowed to stop us from achieving our goal - a stable region that is part of Europe.

This entry was tagged with the following keywords: [serbia](#) [kosovo](#)

Comments

Please note: In order to post a comment you need to be registered and signed in for Guardian Unlimited blogs.

[You can register here.](#)

All Comments (17) [Most Recommended Comments \(0\)](#)

edwardrice

Comment No. [1183833](#)

[March 7 19:59](#)

GBR

' Agim Ceku is no longer considered a War Criminal'

<http://www.globalresearch.ca/index.php?context=&aid!65>

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

Recommend?

Knightly

Comment No. [1183873](#)

[March 7 20:22](#)

CHE

Actually the declaration of independence was illegal and the criminal entity is the so called Kosovan State.

No one has the obligation to cooperate with an illegal regime. Just as the French had no obligation to cooperate with the Vichy regime in ww2 ,the Serbs have on obligation to co-operate with the illegal Kosovan entity.

The EU and US is breaking international law, but that of course is nothing new to the US and the usual suspects trailing along behind.

This is just the start, how keen will Germany be to maintain forces there once the body bags start going back to Berlin? It will end up as the UK and US fighting Europe's Vietnam and we all know how that finished.

The peaceful non cooperation of the Serbs is actually dignified and deserves credit.

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

Recommend?

edwardrice

Comment No. [1184074](#)

March 7 22:10

GBR

Knighly,"The EU and US is breaking international law"

what is shocking is the media just goes with it.

I think there is a good 'media' critic here:

http://www.ukwatch.net/article/britain%E2%80%99s_media_fashions_its_%E2%80%9Cwarrior_prince%E2%80%9D

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

Recommend?

easyandy

Comment No. [1184505](#)

March 8 8:21

THA

" We are the people of the future: we are already winning, and our arguments are tolerance, intelligence and respect."

Then why do you need help. Traditionally, foreign assistance is given to the oppressed minority - in this case the Serbs - not the oppressing majority - Albanians.

You've stolen their country, and you want our sympathy?

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

Recommend?

nefastus

Comment No. [1185545](#)

March 8 21:35

There is no "international law", just a few hasitly cobbled together treaties badly policed by self interest by the powerful. Anything else is delusional.

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

Recommend?

chrish

Comment No. [1187498](#)

March 10 9:29

GBR

'Each of these actions is a direct attack on the United Nations'

I don't know why you are trying to drag the UN into this. They still haven't recognised Kosovan independence and consider Kosovo to be part of Serbian territory.

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

[Recommend?](#)

Waltz

Comment No. [1187501](#)

[March 10 9:30](#)

GBR

Sorry but my sympathies are wholeheartedly with the Serbs. Part of their country has been ripped away and given to Albanians. I hope the Serbs get it back one day.

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

[Recommend?](#)

nishville

Comment No. [1187503](#)

[March 10 9:32](#)

NLD

Mr. Ceku, Peter Feith is the governor of Kosovo who can change any law his employers don't like and sack any politician who might complain about that. Your flag is designed by EU. Security is guaranteed by NATO. Energy and water come from Serbia. The million dollar question: what or who are you independent from?

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

[Recommend?](#)

AnthropoidApe

Comment No. [1187507](#)

[March 10 9:32](#)

NZL

Is it the new policy to recycle articles at once so boring and so vile that nobody wanted to post the first time? This one's been dead for days and it stank even when it was fresh.

If Mr Ceku feels he hasn't had enough attention, let him report to a Serbian court to face his war crimes charges.

Otherwise, get him out of here.

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

[Recommend?](#)

MoveAnyMountain

Comment No. [1187509](#)

[March 10 9:33](#)

CHN

I would have thought that the utter disinterest CiF showed to this article when it was put up last week was a good indicator of how many people even think about this issue.

Since then I have learnt that our Lords and Masters want 2 billion dollars to make Kosovo "economically viable" (yes it has worked so well in Glasgow hasn't it?)

This entire process is a disgrace. We have been lied to. We have been bullied. We have been sucked into a series of intractable problems with few good guys and lots of vile people. We have now acquired a new Empire in Europe under the aegis of the EU. And anyone who dares criticise Bush for not having an "exit strategy" in Iraq had better not look too closely at Kosovo or Bosnia.

No thank you. I don't think any comment on my part is necessary. They will hear my views at the next election.

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

Recommend?

MichaelBournemouth

Comment No. [1187510](#)

[March 10 9:34](#)

GBR

Edwardrice

That's quite interesting. Not that I support Kosovo independence (I have no view on this) but why is this different from the Palestinians ?

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

Recommend?

BL078

Comment No. [1187528](#)

[March 10 9:46](#)

GBR

"Last week, in Pristina and in Prekaz, we remembered the legendary Jeshari family and their sacrifice for Kosovo in 1998."

Jeshari was a terrorist and you trying to portray him as a martyr tells enough about you (but then again we all know your background don't we).

"Now, ten years after Serbian forces rolled into Prekaz and levelled Jeshari's home"

Serbian forces attacked a terrorist compound in Prekaz not some sort of a happy family home.

"We all knew that Belgrade would try to provoke us after we achieved independence."

Let's get this straight. You did not get independence. You are provoking Belgrade by trying to violently illegally steal a part of Serbia.

"No one is surprised that politicians are challenging UN institutions."

It is not Serbia that is challenging UN institutions. Ahtisarii plan you are trying to implement was refused by the UN. UN has confirmed that Kosovo is Serbia (UNSCR 1244...). The only politicians going against the UN are you and your dear allies.

"Two weeks ago, radicals from Serbia forced their way across the border of independent Kosovo and damaged property"

Again Kosovo is not an independent country. Anybody with a little common sense can see that. What do you take us for?

"part of the structure of our modern democratic country"

Modern? Democratic? That was a good laugh I admit. Maybe you should try yourself in stand up comedy.

"Each of these actions is a direct attack on the United Nations and on the UN independence package accepted by the people of Kosovo"

NO! Your illegal declaration of independence is a direct attack on the UN. There is no such a thing as UN independence package for Kosovo. What are you talking about?

"the Ahtisaari package (pdf) will be dead"

The Ahtisaari package IS dead. It was not accepted by the UN. I can't believe we are even talking about that.

"It is time to make clear that there is now an international border between Serbia and Kosovo..."

It is time for you to understand that theft is theft and no matter what you say or do it remains theft. That off course means that stolen property (Kosovo) will eventually be returned to its rightful owner (Serbia).

"...the free people of any part of the Republic of Kosovo."

Free? Seriously man, do some stand up comedy please. It really looks like it could be an excellent show.

"Today's tension is not between Albanians and Serbs: it is between a few violent extremists on one side and on the other side the great majority, from all communities, who want peace and stability and a normal life for themselves and their children."

On this we agree. So could you please do everyone a favour and retreat together with your extremist friends and live the rest of the population to get on with their lives. If you would do that voluntarily I am sure even a deal offering you amnesty could be reached.

"The extremists who have infiltrated from Serbia must be returned to Serbia,"

You got this one slightly wrong. The extremists who have infiltrated from Albania must be returned to Albania,

"We won our independence with pride and calm and dignity."

HA-HA-HA-HA

"The people of Kosovo showed self-respect and respect for our international friends, and this was recognised across the globe."

HA-HA-HA-HA

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

Recommend?

WheatFromChaff

Comment No. [1187531](#)

March 10 9:48

GBR

"Last week, in Pristina and in Prekaz, we remembered the legendary Jeshari family and their sacrifice for Kosovo in 1998"

Interesting link ... to a page headed "Without Kosovo and Cameria and all other lands taken by force there is no Albania".

No "Greater Albania to see here, sir ... move alongplease".

"Each of these actions is a direct attack on the United Nations and on the UN independence package accepted by the people of Kosovo."

Eh? What "UN independence package" is that then? So far as the UN is concerned, Kosovo remains part of Serbia - and must remain so until both sides agree otherwise. It is your unilateral declaration of independence which is unlawful.

"That border must not be open to criminals and extremists.

Lol. This from former "chief of general staff" of the KLA. What next, I wonder? An article from Martin McGuinness on the principles of non-violence?

Look ... this guff might go down well in your neck of the woods, but you'll find few takers over here.

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

Recommend?

WheatFromChaff

Comment No. [1187538](#)

March 10 9:52

GBR

MichaelBournemouth

"That's quite interesting. Not that I support Kosovo independence (I have no view on this) but why is this different from the Palestinians?"

Do the Israelis (or anybody else) consider the Gaza Strip and West Bank to be part of Israel?

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

[Recommend?](#)

QuestionThat

Comment No. [1187549](#)

[March 10 9:58](#)

GBR

You know what I think is deeply ironic about discussions about this topic.

The left-wingers who are the biggest cheerleaders in the commentariat for Kosovan independence are often the same people who describe British people wanting parliamentary sovereignty for Britain and/or an English parliament as "little Englanders", xenophobes or worse.

<http://questionthat.me.uk>

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

[Recommend?](#)

ThomasMann

Comment No. [1187562](#)

[March 10 10:04](#)

AUT

To the great statesman I am sure had a major share in accomplishing it, I congratulate once again on the great civilisational achievement which is the Democratic Republic of Kosovo.

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

[Recommend?](#)

thetrashheap

Comment No. [1187568](#)

[March 10 10:06](#)

USA

QuestionThat

The most ironic thing about this whole episode is that the Irish Government recognised Kosovo independence.

[Offensive? Unsuitable? [Report this comment.](#)]

[Recommend?](#)

Please note: In order to post a comment you need to be registered and signed in for Guardian Unlimited blogs.

[You can](#)

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Andy Wilcoxson" <andywilcoxson@comcast.net>; "Emil Vlajki" <vemil@wanadoo.fr>; "Gordana Milanovic-Kovacevic" <gordana.m-k@gurrage.de>; "H Wolters" <henk.snezana@tiscall.nl>; "Herman de Tollenaere" <hde_tollenaere@zonnet.nl>; "Jurgen Elsasser" <info@juergen-elsaesser.de>; "Robin de Rooter" <paperboy@home.nl>; "Uwe" <u.gerkens@gmx.de>; "Dusko i Ljubica Resan" <dresan@wanadoo.nl>; "Bora M" <borislav@polikvart.ru>; "Branka Obradovic" <b.obradovic@aon.at>; "Branka Novakovic" <richardenbeba@wxs.nl>; "Silvia Fransen" <silvia@siki.demon.nl>; "Marrie Kardol" <mkardol@mac.com>; "Meindert Stelling" <meindert.stelling@planet.nl>; "Doif Loth" <j.loth@hccnet.nl>; "Jan Beentjes" <JJBeentjes@gmail.com>; "Targets org" <buro@targets.org>; "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>; "Jenny Ligtenberg" <jenny1@scarlet.nl>
Verzonden: dinsdag 11 maart 2008 1:44
Onderwerp: The Catholic Herald - Britain's leading Catholic newspaper

> <http://www.catholicherald.co.uk/features/f0000228.html>

>
 > The West will live to regret its betrayal of the Serbs
 > An independent Kosovo offers a European foothold for jihadists, argues
 > Hermann Kelly
 > 7 March 2008

>
 > Kosovar Albanian children climb on to a statue as people celebrate the
 > independence of Kosovo

> Gordon Brown's support for Kosovo's unilateral declaration of independence
 > should surprise and disappoint people in equal measure. Surprise because,
 > as Prime Minister, he failed to discuss the matter in any depth in the
 > Parliament before he made this announcement. And disappoint because this
 > ill-thought-out move breaks international law, creates a dangerous
 > precedent and gives succour and hope to every crackpot secessionist group
 > in the world.

>
 > This latest Government move has sent out the message that if secessionists
 > fight hard enough or are successful in their work of ethnic cleansing,
 > they will be rewarded at the EU diplomats, table. Mr Brown is basically
 > saying that the most violent bullyboy wins and the last military victor
 > takes all; but what he should be telling the Albanians and the Serbs is
 > that Kosovo's status should be resolved by negotiation and under
 > international law.

>
 > The Government doesn't seem to realise what it is walking into in Kosovo.
 > The Balkans area is covered by a volcanic range of simmering hostilities
 > which have erupted and can erupt again at any time. Conflict in this area
 > is not new, for hostilities between Christian Serbs and Albanians (the
 > vast majority of whom are Muslims) have been ongoing in Kosovo for many
 > centuries.

>
 > The peoples of this region have intermittently lived at peace and enmity
 > for the best part of 500 years. No side in this affair has clean hands but
 > that is no reason for the British Government to reward the latest and most
 > successful perpetrator of ethnic cleansing in Europe, the Kosovo
 > Liberation Army (KLA).

>
 > The Serbs have been in Kosovo since the seventh century. It is the
 > geographical cradle of their civilisation, attested to by the plethora of

- Christian monasteries and churches which dot its landscape. And what about
- > the Serbs who lived here? They have fought for centuries to defend
 - > European and Christian civilisation. It was at the Battle of Kosovo in
 - > 1389 that they fought (70,000 of them to the death) to keep the Islamic
 - > Ottoman Empire from rolling over the rest of Europe. The Serbian people
 - > have been a bulwark against Islamic expansion into Europe for many
 - > centuries. It was the Serbian people who opposed the aggression of Germany
 - > in the First World War and the rise of Nazism in World War II.
 - >
 - > They made British victories possible but what thanks do they now get for
 - > their efforts? Betrayal by the Western elites who care little for their
 - > struggle, and revenge from Germany which now takes its opportunity to put
 - > the boot into the Serbs.
 - >
 - > While some may point that 90 per cent of Kosovo are currently Albanian,
 - > after the Great War the majority of the Kosovan population were Serbian
 - > but they have been pushed out by violence or the threat of violence as
 - > well as being simply outbred by Albanian Muslims, who have the highest
 - > birthrate in Europe.
 - >
 - > During the 1990s Albanian and Islamic militias crossed over the border
 - > from Albania into Kosovo, murdering and pushing out the Serbs while at the
 - > same time destroying their churches and monasteries. The 200,000 Serbs who
 - > have been pushed out of Kosovo in the past two decades must have their
 - > right to return vindicated in law and, in fact, before EU foreign
 - > ministers speak any more on the subject.
 - >
 - > There needs to be a recognition that Serbia has also changed. The
 - > Communist war criminal Slobodan Milosevic is long gone and replaced by
 - > people who support democracy.
 - >
 - > The United States is supporting Kosovan independence in the belief that
 - > the Kosovan people, who are mostly Muslim, support America, but it is very
 - > naive to think that a majority Muslim population will love America for
 - > very long. Eaten bread is soon forgotten; the Kosovans have taken what
 - > they can get from America and NATO and will no doubt look to Saudi Arabia
 - > and other Islamic states which already have a strong economic and
 - > religious interest in the new statelet.
 - >
 - > The US government should remember that both the Mujahideen of Afghanistan
 - > and Saddam's henchmen in Iraq were happy to take dollars and arms when
 - > their interests dictated they do so. Then, their power intact, they
 - > quickly turned on the United States. Indeed, the Afghans are currently
 - > shooting at American helicopters with US rocket launchers. Once the
 - > Albanian Muslims of Kosovo are secure in their state, just watch things
 - > swiftly change.
 - >
 - > Kosovans are not a nation, so why should they have a nation state? Nor is
 - > it a multi-ethnic state where the rights of all are respected. It is
 - > small, economically unviable, unstable political entity which arouses
 - > great enmity from its neighbours and can act as a base for organised crime
 - > in the future. Already Albania is a hub of drug trade, processing heroin
 - > from Afghanistan, and a centre for human trafficking for the purpose of
 - > prostitution; and if you want a cheap stolen Mercedes, Albania is also the
 - > place for you because it is a lawless centre of organised crime.
 - >

Regering van Servië gevallen 2008

EU wil alles doen om Servië niet kwijt te raken

Ministers praten over hulp aan pro-Europese krachten

De EU is bang Servië - dat heel boos is over de erkenning van Kosovo door de meeste EU-landen - kwijt te raken. Ze wil de pro-westerse president Boris Tadic helpen.

Door onze correspondent **PETRA DE KONING**
BRUSSEL, 10 MAART. Boris Tadic, de pro-westerse president van Servië, zei dit weekeinde eindelijk wat Europese lidstaten van hem wilden horen. Hij zei dat hij onmiddellijk een akkoord met de Europese Unie zou tekenen dat Servië de status van aanstaand EU-lid geeft. In een tijd waarin veel Serviërs, inclusief premier Vojislav Koštunica, niets moeten hebben van Europa - omdat de meeste EU-lidstaten Kosovo erkennen - is dat dapper, zeggen diplomaten in Brussel.

Op hun maandelijkse vergadering in Brussel bespreken de Europese ministers vandaag wat Tadic en de pro-Europeanen in Servië daarvoor als beloning zouden kunnen krijgen. Want zij hebben Europese steun hard nodig, vinden de meeste EU-lidstaten - zeker nu er in Servië in mei parlementsverkiezingen worden gehouden.

„Wij zijn nog steeds zeer bereid om Servië een stabilisatie- en associatieakkoord aan te bieden”, zegt een diplomaat uit een grote lidstaat. Vanaf dat moment zou Servië aankomend EU-lid zijn. De Franse staatssecretaris voor Europese Zaken, Jean-Pierre Jouyet, zei

ruim een week geleden dat zo'n akkoord er voor de „Servische vrienden” zeker komt tijdens het EU-voorzitterschap van Frankrijk, in de tweede helft van dit jaar.

In januari kwam het akkoord er niet, omdat Nederland en België eisten dat Servië eerst oud-generaal Ratko Mladic, verdacht van oorlogsmisdaden in Bosnië, zou uitleveren. „Volledige samenwerking met het Joegoslavië tribunaal” is een officiële voorwaarde van de EU voor zo'n akkoord. Maar de meeste EU-lidstaten vonden het in januari belangrijker om de pro-Europese Boris Tadic te helpen tijdens zijn campagne voor de presidentsverkiezingen van begin februari - die hij won.

Druk op Den Haag zal komende maanden fors toenemen

Over Mladic gaat het nu niet in Brussel. Volgens Brusselse diplomaten is alleen Duitsland minder toeschietelijk geworden voor Servië, uit irritatie over de aanval op westerse ambassades in Belgrado na de uitroeping van de onafhankelijkheid van Kosovo.

De meeste andere EU-lidstaten vinden, net als eurocommissaris voor uitbreiding Olli Rehn, dat Europa er alles aan moet doen om Servië niet kwijt te raken. Als de nationalistische aan de macht komen in Brussel, zeggen ze, komt Mladic zeker nooit naar Den Haag. In januari ging het alleen nog maar over de verkiezing van een presi-

dent. In mei gaat het over het parlement en de volgende regering. De druk op Nederland om de eis over Mladic af te zwakken, zal de komende maanden fors gaan toenemen.

Want ook vóór de uitspraken van Tadic over een akkoord met de EU was Europa de afgelopen weken al erg aardig tegen het boze Servië. De aanval op de ambassade in Belgrado was natuurlijk kwalijk, zei een Griekse diplomaat in Belgrado tegen het Servische radio- en televisiestation B92. Maar de reactie daarop moest niet worden overdreven. Eurocommissaris Rehn vond dat de EU „geduld” moest hebben. NAVO-chef Jaap de Hoop Scheffer zei vorige week dat Servië bij de „Euro-Atlantische familie” hoort. Servië is „een belangrijke speler”.

Bij de NAVO zijn er ernstige zorgen over Kosovo, en ook de Europese ministers zullen het vandaag in Brussel lang over Kosovo hebben. Het door Serviërs bewoonde noorden van Kosovo, de stad Mitrovica en omstreken, is zich bestuurlijk al aan het afscheiden van de rest van het land, met uitdrukkelijke steun van Belgrado.

De VN zijn formeel nog verantwoordelijk voor het bestuur van Kosovo, maar een missie van de Europese Unie is die taak aan het overnemen. Bij de NAVO wordt ervan uitgegaan dat het VN-bestuur te weinig gezag heeft in Kosovo om een de facto afscheiding van Mitrovica te voorkomen, en de EU moet nog beginnen. Er zijn wel 16.000 NAVO-militairen in Kosovo, maar het is niet hun mandaat om afscheiding tegen te houden als die niet gewelddadig verloopt.

Regering van Servië gevallen 2008

EU wil alles doen om Servië niet kwijt te raken

Ministers praten over hulp aan pro-Europese krachten

De EU is bang Servië - dat heel boos is over de erkenning van Kosovo door de meeste EU-landen - kwijt te raken. Ze wil de pro-westerse president Boris Tadic helpen.

Door onze correspondent **PETRA DE KONING**

BRUSSEL, 10 MAART. Boris Tadic, de pro-westerse president van Servië, zei dit weekeinde eindelijk wat Europese lidstaten van hem wilden horen. Hij zei dat hij onmiddellijk een akkoord met de Europese Unie zou tekenen dat Servië de status van aanstaand EU-lid geeft. In een tijd waarin veel Serviërs, inclusief premier Vojislav Koštunica, niets moeten hebben van Europa - omdat de meeste EU-lidstaten Kosovo erkennen - is dat dapper, zeggen diplomaten in Brussel.

Op hun maandelijkse vergadering in Brussel bespreken de Europese ministers vandaag wat Tadic en de pro-Europeanen in Servië daarvoor als beloning zouden kunnen krijgen. Want zij hebben Europese steun hard nodig, vinden de meeste EU-lidstaten - zeker nu er in Servië in mei parlementsverkiezingen worden gehouden.

„Wij zijn nog steeds zeer bereid om Servië een stabilisatie- en associatieakkoord aan te bieden”, zegt een diplomaat uit een grote lidstaat. Vanaf dat moment zou Servië aankomend EU-lid zijn. De Franse staatssecretaris voor Europese Zaken, Jean-Pierre Jouyet, zei

ruim een week geleden dat zo'n akkoord er voor de „Servische vrienden” zeker komt tijdens het EU-voorzitterschap van Frankrijk, in de tweede helft van dit jaar.

In januari kwam het akkoord er niet, omdat Nederland en België eisten dat Servië eerst oud-generaal Ratko Mladic, verdacht van oorlogsmisdaden in Bosnië, zou uitleveren. „Volledige samenwerking met het Joegoslavië tribunaal” is een officiële voorwaarde van de EU voor zo'n akkoord. Maar de meeste EU-lidstaten vonden het in januari belangrijker om de pro-Europese Boris Tadic te helpen tijdens zijn campagne voor de presidentsverkiezingen van begin februari - die hij won.

Druk op Den Haag zal komende maanden fors toenemen

Over Mladic gaat het nu niet in Brussel. Volgens Brusselse diplomaten is alleen Duitsland minder toeschietelijk geworden voor Servië, uit irritatie over de aanval op westerse ambassades in Belgrado na de uitroeping van de onafhankelijkheid van Kosovo.

De meeste andere EU-lidstaten vinden, net als eurocommissaris voor uitbreiding Olli Rehn, dat Europa er alles aan moet doen om Servië niet kwijt te raken. Als de nationalistische aan de macht komen in Brussel, zeggen ze, komt Mladic zeker nooit naar Den Haag. In januari ging het alleen nog maar over de verkiezing van een presi-

dent. In mei gaat het over het parlement en de volgende regering. De druk op Nederland om de eis over Mladic af te zwakken, zal de komende maanden fors gaan toenemen.

Want ook vóór de uitspraken van Tadic over een akkoord met de EU was Europa de afgelopen weken al erg aardig tegen het boze Servië. De aanval op de ambassade in Belgrado was natuurlijk kwalijk, zei een Griekse diplomaat in Belgrado tegen het Servische radio- en televisiestation B92. Maar de reactie daarop moest niet worden overdreven. Eurocommissaris Rehn vond dat de EU „geduld” moest hebben. NAVO-chef Jaap de Hoop Scheffer zei vorige week dat Servië bij de „Euro-Atlantische familie” hoort. Servië is „een belangrijke speler”.

Bij de NAVO zijn er ernstige zorgen over Kosovo, en ook de Europese ministers zullen het vandaag in Brussel lang over Kosovo hebben. Het door Serviërs bewoonde noorden van Kosovo, de stad Mitrovica en omstreken, is zich bestuurlijk al aan het afscheiden van de rest van het land, met uitdrukkelijke steun van Belgrado.

De VN zijn formeel nog verantwoordelijk voor het bestuur van Kosovo, maar een missie van de Europese Unie is die taak aan het overnemen. Bij de NAVO wordt ervan uitgegaan dat het VN-bestuur te weinig gezag heeft in Kosovo om een de facto afscheiding van Mitrovica te voorkomen, en de EU moet nog beginnen. Er zijn wel 16.000 NAVO-militairen in Kosovo, maar het is niet hun mandaat om afscheiding tegen te houden als die niet gewelddadig verloopt.

Verhagen: VN-bestuur Kosovo doet zijn werk niet goed 2008

Door onze correspondent **BRUSSEL, 11 MAART.** Het VN-bestuur in Kosovo UNMIK doet zijn werk niet goed. Daardoor krijgt Servië de kans om in het noorden van Kosovo, waar vooral Serviërs wonen, het bestuur de facto over te nemen.

Dat zei minister van Buitenlandse Zaken Maxime Verhagen (Buitenlandse Zaken, CDA) gisteren na afloop van de maandelijkse vergadering van Europese ministers van Buitenlandse Zaken in Brussel. „Het is de bedoeling dat UNMIK toezicht houdt op civiel bestuur en op de politie”, aldus Verhagen. „Maar er is nauwelijks activiteit. Servië int belastingen en douanegelden en je ziet in toenemende mate dat Servië meer greep krijgt op dit deel van Kosovo.”

De ministers van de Europese Unie vragen de Verenigde Naties om de taken in het noorden voor-

lopig uit te voeren zoals is afgesproken. De EU stuurt een eigen missie die op 14 juni het bestuur in Kosovo overneemt. Bij de NAVO (die 16.000 militairen in Kosovo heeft) en bij de Europese lidstaten is grote bezorgdheid ontstaan over de situatie in het noorden van Kosovo. Servië vergroot daar niet alleen zijn invloed, het verzet zich ook tegen Europese bemoeienis in Kosovo. Servië moet op het moment niets hebben van de EU, omdat veel Europese landen Kosovo als onafhankelijk land hebben erkend. Vijftien EU-leden hebben Kosovo erkend, in vijf landen lopen de procedures nog, twee landen (Portugal en Malta) aarzelen en vijf EU-leden willen niet tot erkenning overgaan.

Verhagen zei gisteren dat de andere lidstaten zijn visie op het functioneren van UNMIK delen. De Sloveense minister van Buiten-

landse Zaken Dimitrij Rupel, die namens de EU optreedt omdat Slovenië voorzitter is van de EU, liet zich evenwel veel vriendelijker uit over UNMIK dan Verhagen. Hij zei dat het VN-bestuur zijn werk „heel goed” doet en dat de EU UNMIK heeft gevraagd om voorlopig zijn werk in het noorden van Kosovo te blijven doen.

Rupel wilde niet zeggen of het de bedoeling is dat de VN langer actief blijven in het noorden van Kosovo dan is afgesproken, omdat Servië de VN wel accepteert als gesprekspartner als het over Kosovo gaat, en de EU niet. Bijkomend probleem is dat Rusland, dat tegen de onafhankelijkheid van Kosovo is, zich verzet tegen de overdracht van bevoegdheden van de VN aan de EU - als de VN op een of andere manier in Kosovo actief zou blijven, zou dat probleem vermeden kunnen worden.

Servische regering wijst resolutie om Kosovo af 2008

BELGRADO, 7 MAART. De Servische regering heeft in meerderheid een resolutie afgewezen om toenadering tot de Europese Unie te blokkeren als de EU Kosovo niet langer als deel van Servië beschouwt. De DSS, de partij van premier Vojislav Koštunica, steunt de resolutie wel. Volgens minister voor Kosovo Slobodan Samardžić is de regering daarmee „in een diepe crisis” beland en is het duidelijk dat „er niet langer een gemeenschappelijk beleid bestaat voor Europese integratie en Kosovo”. President Boris Tadic zei gisteren dat hij een stabiliteitspact met de EU, waarover al enige tijd wordt gesproken, onmiddellijk zou ondertekenen. In het parlement komt de anti-EU resolutie waarschijnlijk volgende week in stemming. (AP, VIP)

Ruzie in Servië over Kosovo escaleert 2008

BELGRADO, 6 MAART. De ruzie in de Servische leiding over het beleid jegens Kosovo en de EU is gisteren zo geëscaleerd dat een partijleider de situatie „catastrofaal” noemde en kranten schreven over „vrijwel een oorlog” binnen de regering meldten. Pagina 5

Regering van Servië gevallen 2008

EU wil alles doen om Servië niet kwijt te raken

Ministers praten over hulp aan pro-Europese krachten

De EU is bang Servië – dat heel boos is over de erkenning van Kosovo door de meeste EU-landen – kwijt te raken. Ze wil de pro-westerse president Boris Tadic helpen.

Door onze correspondent PETRA DE KONING
BRUSSEL, 10 MAART. Boris Tadic, de pro-westerse president van Servië, zei dit weekende eindelijk wat Europese lidstaten van hem wilden horen. Hij zei dat hij onmiddellijk een akkoord met de Europese Unie zou tekenen dat Servië de status van aanstaand EU-lid geeft. In een tijd waarin veel Serviërs, inclusief premier Vojislav Koštunica, niets moeten hebben van Europa – omdat de meeste EU-lidstaten Kosovo erkennen – is dat dapper, zeggen diplomaten in Brussel.

Op hun maandelijkse vergadering in Brussel bespreken de Europese ministers vandaag wat Tadic en de pro-Europeanen in Servië daarvoor als beloning zouden kunnen krijgen. Want zij hebben Europese steun hard nodig, vinden de meeste EU-lidstaten – zeker nu er in Servië in mei parlementsverkiezingen worden gehouden.

„Wij zijn nog steeds zeer bereid om Servië een stabilisatie- en associatieakkoord aan te bieden”, zegt een diplomaat uit een grote lidstaat. Vanaf dat moment zou Servië aankomend EU-lid zijn. De Franse staatssecretaris voor Europese Zaken, Jean-Pierre Jouyet, zei

ruim een week geleden dat zo'n akkoord er voor de „Servische vrienden” zeker komt tijdens het EU-voorzitterschap van Frankrijk, in de tweede helft van dit jaar.

In januari kwam het akkoord er niet, omdat Nederland en België eisten dat Servië eerst oud-generaal Ratko Mladic, verdacht van oorlogsmisdaden in Bosnië, zou uitleveren. „Volledige samenwerking met het Joegoslavië tribunaal” is een officiële voorwaarde van de EU voor zo'n akkoord. Maar de meeste EU-lidstaten vonden het in januari belangrijker om de pro-Europese Boris Tadic te helpen tijdens zijn campagne voor de presidentsverkiezingen van begin februari – die hij won.

Druk op Den Haag zal komende maanden fors toenemen

Over Mladic gaat het nu niet in Brussel. Volgens Brusselse diplomaten is alleen Duitsland minder toeschietelijk geworden voor Servië, uit irritatie over de aanval op westerse ambassades in Belgrado na de uitroeping van de onafhankelijkheid van Kosovo.

De meeste andere EU-lidstaten vinden, net als eurocommissaris voor uitbreiding Olli Rehn, dat Europa er alles aan moet doen om Servië niet kwijt te raken. Als de nationalistische aan de macht komen in Brussel, zeggen ze, komt Mladic zeker nooit naar Den Haag. In januari ging het alleen nog maar over de verkiezing van een presi-

dent. In mei gaat het over het parlement en de volgende regering. De druk op Nederland om de eis over Mladic af te zwakken, zal de komende maanden fors gaan toenemen.

Want ook vóór de uitspraken van Tadic over een akkoord met de EU was Europa de afgelopen weken al erg aardig tegen het boze Servië. De aanval op de ambassade in Belgrado was natuurlijk kwalijk, zei een Griekse diplomaat in Belgrado tegen het Servische radio- en televisiestation B92. Maar de reactie daarop moest niet worden overdreven. Eurocommissaris Rehn vond dat de EU „geduld” moest hebben. NAVO-chef Jaap de Hoop Scheffer zei vorige week dat Servië bij de „Euro-Atlantische familie” hoort. Servië is „een belangrijke speler”.

Bij de NAVO zijn er ernstige zorgen over Kosovo, en ook de Europese ministers zullen het vandaag in Brussel lang over Kosovo hebben. Het door Serviërs bewoonde noorden van Kosovo, de stad Mitrovica en omstreken, is zich bestuurlijk al aan het afscheiden van de rest van het land, met uitdrukkelijke steun van Belgrado.

De VN zijn formeel nog verantwoordelijk voor het bestuur van Kosovo, maar een missie van de Europese Unie is die taak aan het overnemen. Bij de NAVO wordt ervan uitgegaan dat het VN-bestuur te weinig gezag heeft in Kosovo om een de facto afscheiding van Mitrovica te voorkomen, en de EU moet nog beginnen. Er zijn wel 16.000 NAVO-militairen in Kosovo, maar het is niet hun mandaat om afscheiding tegen te houden als die niet gewelddadig verloopt.

Regering van Servië gevallen 2008

EU wil alles doen om Servië niet kwijt te raken

Ministers praten over hulp aan pro-Europese krachten

De EU is bang Servië – dat heel boos is over de erkenning van Kosovo door de meeste EU-landen – kwijt te raken. Ze wil de pro-westerse president Boris Tadic helpen.

Door onze correspondent PETRA DE KONING

BRUSSEL, 10 MAART. Boris Tadic, de pro-westerse president van Servië, zei dit weekende eindelijk wat Europese lidstaten van hem wilden horen. Hij zei dat hij onmiddellijk een akkoord met de Europese Unie zou tekenen dat Servië de status van aanstaand EU-lid geeft. In een tijd waarin veel Serviërs, inclusief premier Vojislav Koštunica, niets moeten hebben van Europa – omdat de meeste EU-lidstaten Kosovo erkennen – is dat dapper, zeggen diplomaten in Brussel.

Op hun maandelijkse vergadering in Brussel bespreken de Europese ministers vandaag wat Tadic en de pro-Europeanen in Servië daarvoor als beloning zouden kunnen krijgen. Want zij hebben Europese steun hard nodig, vinden de meeste EU-lidstaten – zeker nu er in Servië in mei parlementsverkiezingen worden gehouden.

„Wij zijn nog steeds zeer bereid om Servië een stabilisatie- en associatieakkoord aan te bieden”, zegt een diplomaat uit een grote lidstaat. Vanaf dat moment zou Servië aankomend EU-lid zijn. De Franse staatssecretaris voor Europese Zaken, Jean-Pierre Jouyet, zei

ruim een week geleden dat zo'n akkoord er voor de „Servische vrienden” zeker komt tijdens het EU-voorzitterschap van Frankrijk, in de tweede helft van dit jaar.

In januari kwam het akkoord er niet, omdat Nederland en België eisten dat Servië eerst oud-generaal Ratko Mladic, verdacht van oorlogsmisdaden in Bosnië, zou uitleveren. „Volledige samenwerking met het Joegoslavië tribunaal” is een officiële voorwaarde van de EU voor zo'n akkoord. Maar de meeste EU-lidstaten vonden het in januari belangrijker om de pro-Europese Boris Tadic te helpen tijdens zijn campagne voor de presidentsverkiezingen van begin februari – die hij won.

Druk op Den Haag zal komende maanden fors toenemen

Over Mladic gaat het nu niet in Brussel. Volgens Brusselse diplomaten is alleen Duitsland minder toeschietelijk geworden voor Servië, uit irritatie over de aanval op westerse ambassades in Belgrado na de uitroeping van de onafhankelijkheid van Kosovo.

De meeste andere EU-lidstaten vinden, net als eurocommissaris voor uitbreiding Olli Rehn, dat Europa er alles aan moet doen om Servië niet kwijt te raken. Als de nationalistische aan de macht komen in Brussel, zeggen ze, komt Mladic zeker nooit naar Den Haag. In januari ging het alleen nog maar over de verkiezing van een presi-

dent. In mei gaat het over het parlement en de volgende regering. De druk op Nederland om de eis over Mladic af te zwakken, zal de komende maanden fors gaan toenemen.

Want ook vóór de uitspraken van Tadic over een akkoord met de EU was Europa de afgelopen weken al erg aardig tegen het boze Servië. De aanval op de ambassade in Belgrado was natuurlijk kwalijk, zei een Griekse diplomaat in Belgrado tegen het Servische radio- en televisiestation B92. Maar de reactie daarop moest niet worden overdreven. Eurocommissaris Rehn vond dat de EU „geduld” moest hebben. NAVO-chef Jaap de Hoop Scheffer zei vorige week dat Servië bij de „Euro-Atlantische familie” hoort. Servië is „een belangrijke speler”.

Bij de NAVO zijn er ernstige zorgen over Kosovo, en ook de Europese ministers zullen het vandaag in Brussel lang over Kosovo hebben. Het door Serviërs bewoonde noorden van Kosovo, de stad Mitrovica en omstreken, is zich bestuurlijk al aan het afscheiden van de rest van het land, met uitdrukkelijke steun van Belgrado.

De VN zijn formeel nog verantwoordelijk voor het bestuur van Kosovo, maar een missie van de Europese Unie is die taak aan het overnemen. Bij de NAVO wordt ervan uitgegaan dat het VN-bestuur te weinig gezag heeft in Kosovo om een de facto afscheiding van Mitrovica te voorkomen, en de EU moet nog beginnen. Er zijn wel 16.000 NAVO-militairen in Kosovo, maar het is niet hun mandaat om afscheiding tegen te houden als die niet gewelddadig verloopt.

Verhagen: VN-bestuur Kosovo doet zijn werk niet goed 2008

Door onze correspondent
BRUSSEL, 11 MAART. Het VN-bestuur in Kosovo UNMIK doet zijn werk niet goed. Daardoor krijgt Servië de kans om in het noorden van Kosovo, waar vooral Serviërs wonen, het bestuur de facto over te nemen.

Dat zei minister van Buitenlandse Zaken Maxime Verhagen (Buitenlandse Zaken, CDA) gisteren na afloop van de maandelijkse vergadering van Europese ministers van Buitenlandse Zaken in Brussel. „Het is de bedoeling dat UNMIK toezicht houdt op civiel bestuur en op de politie”, aldus Verhagen. „Maar er is nauwelijks activiteit. Servië int belastingen en douanegelden en je ziet in toenemende mate dat Servië meer greep krijgt op dit deel van Kosovo.”

De ministers van de Europese Unie vragen de Verenigde Naties om de taken in het noorden voor-

lopig uit te voeren zoals is afgesproken. De EU stuurt een eigen missie die op 14 juni het bestuur in Kosovo overneemt. Bij de NAVO (die 16.000 militairen in Kosovo heeft) en bij de Europese lidstaten is grote bezorgdheid ontstaan over de situatie in het noorden van Kosovo. Servië vergroot daar niet alleen zijn invloed, het verzet zich ook tegen Europese bemoeienis in Kosovo. Servië moet op het moment niets hebben van de EU, omdat veel Europese landen Kosovo als onafhankelijk land hebben erkend. Vijftien EU-leden hebben Kosovo erkend, in vijf landen lopen de procedures nog, twee landen (Portugal en Malta) aarzelen en vijf EU-leden willen niet tot erkenning overgaan.

Verhagen zei gisteren dat de andere lidstaten zijn visie op het functioneren van UNMIK delen. De Sloveense minister van Buiten-

landse Zaken Dimitrij Rupel, die namens de EU optreedt omdat Slovenië voorzitter is van de EU, liet zich evenwel veel vriendelijker uit over UNMIK dan Verhagen. Hij zei dat het VN-bestuur zijn werk „heel goed” doet en dat de EU UNMIK heeft gevraagd om voorlopig zijn werk in het noorden van Kosovo te blijven doen.

Rupel wilde niet zeggen of het de bedoeling is dat de VN langer actief blijven in het noorden van Kosovo dan is afgesproken, omdat Servië de VN wel accepteert als gesprekspartner als het over Kosovo gaat, en de EU niet. Bijkomend probleem is dat Rusland, dat tegen de onafhankelijkheid van Kosovo is, zich verzet tegen de overdracht van bevoegdheden van de VN aan de EU – als de VN op een of andere manier in Kosovo actief zou blijven, zou dat probleem vermeden kunnen worden.

Servische regering wijst resolutie om Kosovo af 2008

BELGRADO, 7 MAART. De Servische regering heeft in meerderheid een resolutie afgewezen om toenadering tot de Europese Unie te blokkeren als de EU Kosovo niet langer als deel van Servië beschouwt. De DSS, de partij van premier Vojislav Koštunica, steunt de resolutie wel. Volgens minister voor Kosovo Slobodan Samardžić is de regering daarmee „in een diepe crisis” beland en is het duidelijk dat „er niet langer een gemeenschappelijk beleid bestaat voor Europese integratie en Kosovo”. President Boris Tadic zei gisteren dat hij een stabiliteitspact met de EU, waarover al enige tijd wordt gesproken, onmiddellijk zou ondertekenen. In het parlement komt de anti-EU resolutie waarschijnlijk volgende week in stemming. (AP, VIP)

Ruzie in Servië over Kosovo escaleert 2008

BELGRADO, 6 MAART. De ruzie in de Servische leiding over het beleid jegens Kosovo en de EU is gisteren zo geëscaleerd dat een partijleider de situatie „catastrofaal” noemde en kranten schreven over „vrijwel een oorlog” binnen de regering meldten. Pagina 5

Servische stad met moskee en Europese vlag

Reportage

In de Servische provincie Vojvodina zijn de Serviers in de minderheid. Maar de provincie wil Kosovo niet achterna.

Van onze correspondent Jan Hunin

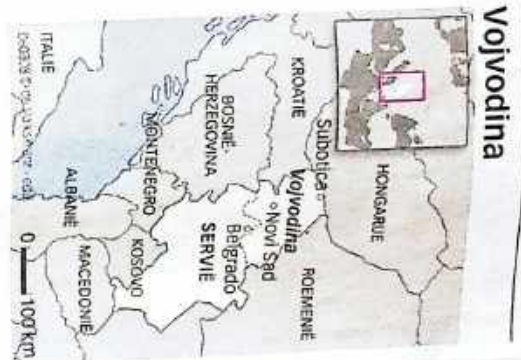
SUBOTICA Dit is ze dan, 'Fetis' Kurdali, het hoofd van de kleine moslimgemeenschap in Subotica, wijst op een gebouw dat in de struikgewas staat. De koepel en de minaret laten geen twijfel bestaan over zijn uiteindelijke gedachte.

"Het is de eerste keer in tweehonderd jaar dat er in Servië een moskee wordt gebouwd", zegt Kurdali trots. "En dan nog precies halwege tussen Duitsland en Turkije." Subotica is een multiculturele stad, probeert de 63-jarige moslim het fenomeen te verklaren. "We leven hier heel goed samen met andere minderheden."

Maar dat samenleven loopt niet altijd van een leien dakje. Toen de Albanese Kosovaren twee weken geleden de onafhankelijkheid uitroepen, kwamen ook in Subotica boze Servische jongeren op de been. Voor de in aanbouw zijnde moskee kwamen hier tot een opspoot-

Kurdali wil zich niet bang laten maken. "Allah zal niet laten gebeuren." Toch is hij er niet helemaal gerust op. Tijdens dezelfde demonstratie sneuvelde in het centrum van Subotica de ruiter van McDonald's. Ook bij de Alhambra en een Montengrinese bakker werden vernielingen aangericht.

Veel Serviers vrezen dat het aan de Hongaarse grens gelegen Subotica dezelfde weg opgaat als Kosovo. Ze maken er amper een kwart van de bevolking uit. Meer dan eenderde van de honderdduizend inwoners is van Hongaarse afkomst, maar ook de Kroaten en andere Slavische minderheden zijn

Vojvodina

do niet. De opruiende taal die de voorbije week in de hoofdstad werd gesproken, is er uit den boze. Wanneer in de gemeenteraad wordt gedeclateerd over de uit de hand gelopen demonstratie, durven zelfs de vertegenwoordigers van de Servische Radicale Partij het niet op te nemen voor de leet-schoppende jongeren.

Niet al zijn partijgenoten draagt Goran Despotov op zijn revers een badge van Vojislav Seselj, zijn van oorlogsmisdaden beschuldigde partijleider. "Stop de terreur van het Haagse tribunaal", luidt het onderschrift. Maar dat is Despotov niet aan te horen. "Ik heb alleen problemen met Hongaarse vrouwen, grapt het 27-jarige gemeenteraadslid. Hij staat op het punt te trouwen met een Hongaars meisje. Zijn oudere partijgenote Roza Paulkovic valt hem bij. "Wij houden van alle buitenlandse", zelfs van Julie Duijnders."

Van de Hongaren hebben de Serviers dan ook niets te vrezen. Hoewel burgemeester Geza Kucsera, een etnische Hongaar, zegt geen problemen te hebben met een onafhankelijk Kosovo, is hij er niet op uit het Albanese voorbeeld te volgen. "Maar we vinden natuurlijk wel dat Servië zo snel mogelijk lid moet worden van de Europese Unie." Op een van de kasten in zijn bureau zet een Europees vlaggetje zijn stelling kracht bij.

Volgens sommige bronnen hebben de inwoners van Subotica hun gematigde opstelling te danken aan het landschap. Vojvodina zou met zijn eindeloze vlakten een kalmerende invloed uitoefenen op merendeel bewoners. Maar waarschijnlijk speelt de geschiedenis een grotere rol. In tegenstelling tot het door de Turken gedomineerde zuiden van het land stond het noorden van Servië eeuwenlang onder Oostenrijk-Hongaarse invloed. Anders dan de rest van het land hoort Vojvodina meer bij Midden-Europa dan bij de Balkan.

Helemaal conllicterij is Subotica daardoor natuurlijk niet. In de middelbare scholen van de stad zitten Hongaren en Serviers in aparte klassen. De contacten tussen de twee belangrijkste bevolkingsgroepen zijn zeer schaars. "Ik hou van iedereen", zegt een Hongaarse leerling van de Politiech-sche School, "maar toch het meest van mijn eigen volk."

In de gang treuren een paar Servische scholieren om het verlies van Kosovo. De bouw van een moskee vinden ze een gewaaglijke provocatie. "Zolang wij uit Kosovo worden verjaagd, hoeven wij hier geen moslims te hebben."

tribunaal moest overdragen. "Wij vinden ook dat Servië met het tribunaal moet samenwerken, maar dat kost tijd. En Servië heeft al veel gedaan: drie presidenten overgedragen, één premier is vermoord terwijl hij bezig was mensen naar Den Haag te sturen..."

Nu zegt de Servische premier dat zijn land de banden met de EU moet bevroren. Moeten we op onze knieën smeken dat ze lid worden? "Als Servië wegzakt in isolement en nationalisme, zal dat problemen veroorzaken op de Balkan. Niet alleen wordt het dan moeilijker de kwestie-Kosovo op te lossen, ook in Bosnië kan het spanningen opleveren."

En wat zou dat betekenen voor de burgers van Zweden en Nederland? "Hopelijk niet veel. Maar er wonen 20 miljoen Europeanen in dat gebied, en het zou een grote tegenslag zijn voor hun kansen op vrede en economische ontwikkeling."

Het Westen staat weer steeds vaker tegenover Rusland. Dreigt er een nieuwe Koude Oorlog?

"Dat denk ik niet. Er is ook samenwerking, zoals bij het opvoeren van de diplomatieke druk op Iran. We moeten de banden met Rusland blijven aanhalen, het is een belangrijke speler inzake de veiligheid van Europa. De autoritaire lijn van het Kremlin is verontrustend, maar levert ze niet veel op."

"Iedere keer dat ze een land intimideren, is het effect averechts. Hun invloed in de regio is sinds het aantreden van Poetin alleen maar afgenomen: Oekraïne is van Rusland afgedreven, Georgië ook. De Russen hebben van deze aanpak meer te vrezen dan wij."

Uw naam wordt genoemd voor verschillende hoge posten bij de Europese Unie als straks het Hervormingsverdrag van kracht is. Voelt u er voor een rol in Brussel te spelen? "Dat doe ik al - in mijn huidige functie. Op het moment heb ik daar mijn handen vol aan."

'Servië mag niet wegzakken'

Uitzicht op EU cruciaal, zegt Carl Bildt, veteraan Zweedse én Europese politiek

Carl Bildt Foto Bloomberg News

van nieuwe landen? "Tot 1989 hadden we in Europa een orde gebaseerd op de tegenstelling tussen twee blokken. Dat gaf een generatie lang stabiliteit - maar de prijs die werd betaald was de onderdrukking van half Europa. Die orde is ingestort met de val van de Muur. Toen zijn we begonnen een nieuwe orde van vrede en stabiliteit op te bouwen, gebaseerd op politieke en economische integratie. Pas als dat proces voltooid is, en dat kan nog wel vijftien tot twintig jaar duren, kunnen we in heel Europa stabiliteit hebben."

"We onderhandelen ook met Turkije over toetreding, wat voor de Unie duidelijk een enorm strategisch belang heeft. Op lange termijn heeft ook Oekraïne Europees perspectief. Nu al zijn we het grootste handelsblok ter wereld, met een bevolking van een half miljard. Door verdere uitbreiding zal het gewicht van de EU in de wereld alleen nog maar groeien."

Waarom is dat belangrijk? "Om de grote kwesties in de wereld te kunnen aanpakken, van het broeikas-effect tot besmettelijke ziektes, terrorisme en het Midden-Oosten. Als Europa met één stem spreekt, en er daarnaast een goede samenwerking is met Amerika, dan heb je tenminste de kans om iets aan die problemen te doen."

Maar zal de EU, die vaak zo verdeeld is, het ooit eens kunnen worden over een gemeenschappelijke buitenlandse politiek?

"We zijn er nog lang niet, maar vergeleken met vijftien jaar geleden is er veel vooruitgang geboekt. Nu we de interne organisatie van de EU hebben geregeld in het Hervormingsverdrag, kunnen we ons gaan richten op gemeenschappelijk beleid. Buiten Europa merk ik dat er ook een grote behoefte bestaat aan één Europees stem."

Maar is het realistisch te verwachten dat landen als Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk hun buitenlandse politiek zullen inruilen voor

Om stabiliteit in heel Europa te bereiken moet de EU verder uitgebreid worden, zegt de Carl Bildt. 'Het gewicht van Europa in de wereld zal toenemen.'

Door onze redacteur JUURD EIJSSVOOGEL DEN HAAG, 8 MAART. Je ziet het niet vaak, iemand die eerst premier is en zich jaren later nog eens met overgave stort op een ministerschap. Maar Carl Bildt, veteraan in de Zweedse én de Europese politiek, is een geval apart. Met zijn grote ervaring geldt de minister van Buitenlandse Zaken van Zweden (S) als een politieke zwaargewicht met uitgesproken ideeën. Voor diverse topfuncties bij de Europese Unie wordt de oud-premier (1991-1994) getipt.

"We hebben iets bijzonders gedaan", zegt Bildt, een dag nadat zijn land en Nederland tegelijk Kosovo erkenden als onafhankelijk staat. Bildt was woensdag in Den Haag, onder meer om zijn collega Maxime Verhagen te spreken.

"Met Kosovo hebben we een hele nieuwe staat in Europa gecreëerd - zonder resolutie van de Veiligheidsraad, zonder vredesakkoord, zonder enige verankering. Dat is een probleem, maar het geeft ons als EU ook een bijzondere verantwoordelijkheid. Het is de vraag of Kosovo een levensvatbare staat is. Maar Europa heeft op zich genomen er een levensvatbare staat van te maken."

En dat zal op den duur alleen maar kunnen, zegt Bildt in een gesprek in de Zweedse ambassade in Den Haag, als Kosovo lid wordt van de Europese Unie, net zoals Servië en de andere landen van de westelijke Balkan zich volgens hem ook bij de EU moeten kunnen aansluiten.

Maar hoe legt hij dat uit aan Europeanen die vinden dat de Unie wel érg snel is uitgebreid, en dat het nu maar eens een tijdje afgelopen moet zijn met het opnemen

Val van regering Servië lijkt nabij

BELGRADO, 8 MAART. De val van de regering van de Servische premier Vojislav Koštunica lijkt onvermijdelijk. Gisteren zei Koštunica dat hij de pro-Europese ministers in zijn regering niet meer kan vertrouwen.

"De regering bevindt zich in een diepe crisis", aldus de premier. "Ik kan er niet langer van op aan dat de huidige coalitiepartners eerlijk vechten voor het behoud van Kosovo binnen de Servische grenzen."

Donderdag stemden de ministers van de Democratische Partij (de partij van president Boris Tadic) en van G17 Plus - die een meerderheid hebben in het kabinet - tegen een in het parlement ingediende resolutie, die voorziet in de bevestiging van de banden met de EU, tenzij die afstand neemt van de onafhankelijkheid van Kosovo. De partij van Koštunica is met de oppositie vóór deze resolutie. De DS en G17 Plus zijn net als Koštunica tegen de onafhankelijkheid van Kosovo, maar ze vinden dat de Europese integratie en de kwestie-Kosovo niets met elkaar te maken hebben en dat die Europese integratie moet worden voortgezet, ook al steunt de EU de onafhankelijkheid van Kosovo.

Een woordvoerder van de DS, Nadja Kolundzija, zei in een reactie op Koštunica's uitslating dat de beschuldigingen elke grond ontberen en dat alleen nieuwe verkiezingen de crisis kunnen oplossen. Tot nu toe hebben alle partijen zich tegen vervroegde verkiezingen uitgesproken omdat ze zo goed als zeker worden gewonnen door de oppositionele ultranationalistische Servische Radicale Partij (SRS). Zelfs de SRS wil geen verkiezingen omdat ze in de huidige situatie geen regeringsverantwoordelijkheid wil. (AP)

Kosovo Politieke verhoudingen in leiding Servië 'rampzalig'; Bosnische Serviërs en Zuid-Osseten willen nu ook onafhankelijkheid

'Oorlog' in top 'Wat de Kosovaren kunnen kunnen wij ook'

Servië om relatie met EU

BELGRADO, 6 MAART. De ruzie binnen de Servische leiding over het beleid jegens Kosovo en de Europese Unie is gisteren dermate geëscaleerd dat een partijleider de situatie „catastrofaal” noemde en media schreven over „vrijwel oorlog” binnen de regering.

Aanleiding voor de escalatie was een resolutie die in het parlement werd ingediend door de oppositionele ultranationalistische Servische Radicale Partij SRS. In die resolutie werd gesteld dat Servië alleen nog met de Europese Unie wil praten als die erkent dat Kosovo deel uitmaakt van Servië. Verder werd geëist dat de EU haar missie in Kosovo ontbindt en dat alle landen die Kosovo hebben erkend, die erkenning terugdraaien. De resolutie wordt gesteund door één van de drie regeringspartijen, de DSS van premier Vojislav Koštunica, maar wordt als „gevaarlijk” verworpen door de twee andere regeringspartijen, waaronder de partij van president Boris Tadic, de Democratische partij (DS).

Tot een stemming kwam het niet, omdat de voorzitter van het parlement, Oliver Dulic (van de DS), eiste dat de regering zich eerst over de resolutie uitsprekt; pas daarna zal het parlement dat doen.

In de regering heeft Koštunica's DSS geen meerderheid: als de resolu-

tie daar in stemming wordt gebracht, wordt ze verworpen door de twee coalitiepartners van Koštunica. In het parlement kan de resolutie wel rekenen op een meerderheid, die wordt gevormd door de oppositionele radicalen en de socialisten en Koštunica's DSS.

De leider van de radicalen, Tomislav Nikolic, eiste gisteren dat Dulic als parlementsvoorzitter wordt afgezet. De DS stelde dat het eind van de regering en nieuwe verkiezingen zou betekenen – die niemand wil, omdat ze zouden leiden tot een zege van de radicalen.

President Tadic zei gisteren dat de resolutie het werk is van mensen die Servië buiten de EU willen houden. „Het idee is de EU een voorwaarde te stellen die ze onmogelijk kan accepteren en die afwijzing te gebruiken om de onderhandelingen met de EU af te breken”, zei Tadic tegenover het blad *Vreme*. „De politieke krachten achter deze resolutie gaat het niet om de territoriale integriteit van Servië, maar om het afbreken van onderhandelingen met de EU.” (VIP)

Ossetië: en wij ook

MOSKOU, 6 MAART. De separatistische Georgische regio Zuid-Ossetië heeft gisteren, verwijzend naar de eenzijdige uitroeping van de onafhankelijkheid van Kosovo, de VN, de EU en Rusland gevraagd ook de onafhankelijkheid van Zuid-Ossetië te erkennen.

Het parlement nam een resolutie aan waarin stond dat Kosovo „een precedent” is, en „een overtuigende bevestiging” van de opvatting dat de oplossing van regionale conflicten niet alleen gebaseerd is op het principe van de territoriale integriteit van een staat. Kosovo werd onafhankelijk tegen de wil van de staat waar het deel van uitmaakte, Servië, en dus kan Zuid-Ossetië onafhankelijk worden tegen de zin van Georgië, zo werd in de hoofdstad Tschinvali gezegd.

Ook werd gezegd dat de „al zeventien jaar durende onafhankelijkheid van Zuid-Ossetië zijn le-

vensvatbaarheid bevestigt” en dat het land nu alleen nog „de legitimering van zijn soevereiniteit overeenkomstig het Handvest van de VN” nodig heeft.

Zuid-Ossetië en een andere Georgische regio, Abchazië, vchten zich begin jaren negentig los van Georgië en beschouwen zich als onafhankelijk. Beide regio's worden bestuurd door pro-Russische regeringen. Moskou heeft vrijwel alle 50.000 Osseten Russische paspoorten gegeven en steunt actief het separatistische bestuur.

Zuid-Ossetië leeft voornamelijk van smokkel van en naar Georgië.

De Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, Condoleezza Rice, reageerde direct op het verzoek om erkenning. Het zal niet worden ingewilligd, zei ze. De VS (en de EU) hebben uitdrukkelijk bepaald dat Kosovo een uniek geval en geen precedent is, zo zei Rice. (Reuters)

Kosovo onafhankelijk? Dan wij ook”, zeggen veel Serviërs in Bosnië. Het blijft voorsnog bij woorden. „Dreigen met afscheiding is een reflex van zelfverdediging.”

Door onze correspondent TIJN SADÉE

BANJA LUKA, 6 MAART. Politic-agenten vormen een haag rond het Amerikaanse consulaat in Banja Luka, de hoofdstad van de Servische Republiek in Bosnië. Prikkel-draad is uitgerold op de muren rond de villa. „Camera uit en wegwezen”, bast een agent.

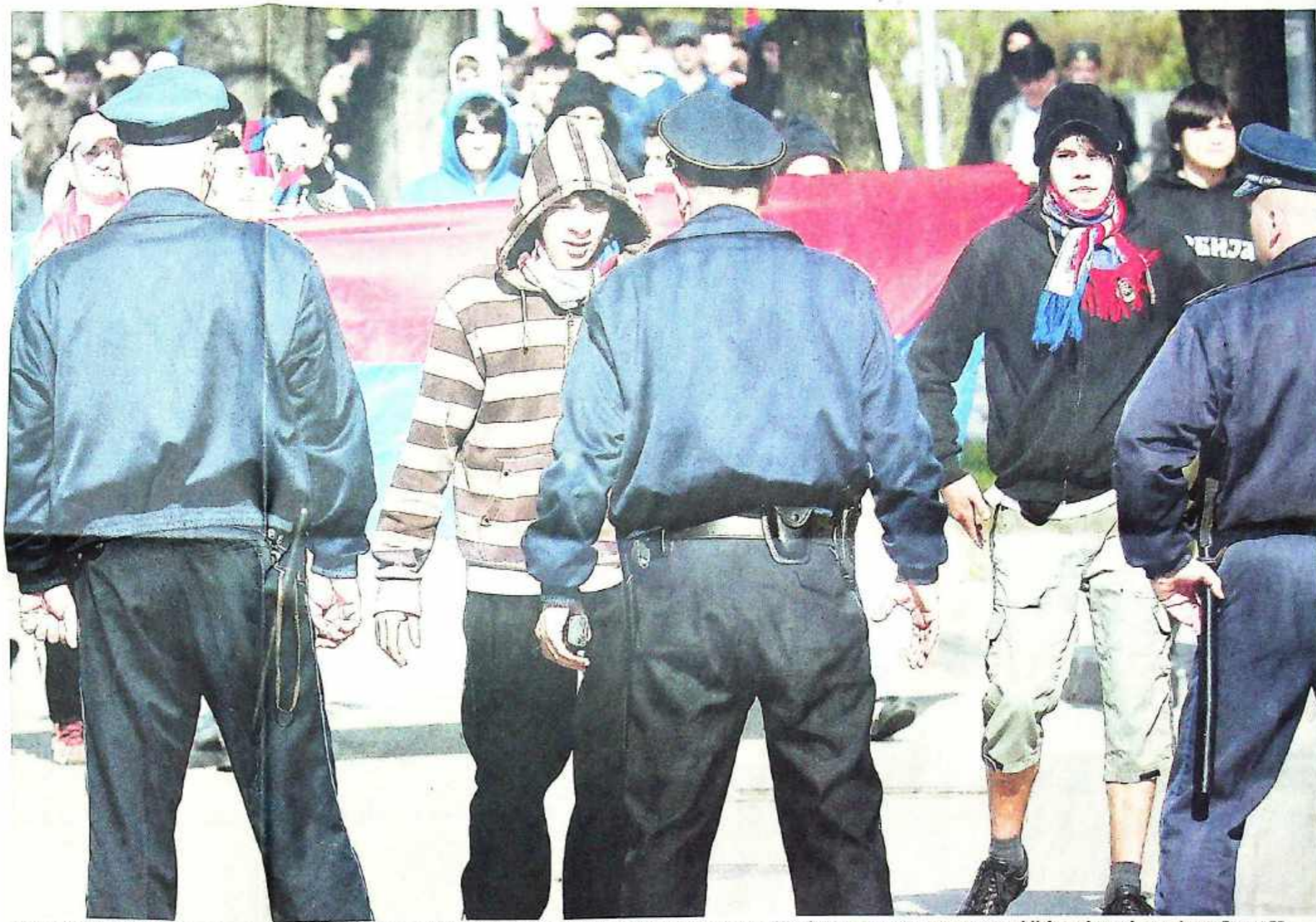
In de dagen na de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo, op 17 februari, gingen er stenen door de ruiten van het consulaat. Net als in Servië was onder de Serviërs in Bosnië de woede groot. „Kosovo is het huis van de Serviërs”, zegt geschiedenisstudente Jovana Kecman op de campus van Banja Luka's universiteit. „De Albanen in Kosovo beroven ons van onze identiteit.”

Voor het consulaat van de VS, die Kosovo's onafhankelijkheid al snel erkenden, kwam het tot gevechten tussen politie en betogers die opriepen tot 'een onafhankelijke Servische Republiek'. „Wat de Kosovaren kunnen, kunnen wij ook”, zegt economiestudent Nikola Petrovic. Een aanplakbiljet bij de ingang van zijn faculteit roept studenten op tot nieuwe acties. Petrovic: „Ik zie geen bezwaar tegen nog een nieuw land erbij. Onze republiek is niet veel kleiner dan Kosovo of Luxemburg.”

Met het Dayton-vredesakkoord in 1995, dat een einde maakte aan de oorlog in Bosnië, werd Bosnië bestuurlijk opgedeeld in een moslim-Kroatische federatie en een Servische Republiek waarvan de regering zetelt in Banja Luka. Beide entiteiten hebben vergaande politieke autonomie, maar staan onder toezicht van de internationale Bosnië-bestuurder, tegenwoordig de Slowaak Miroslav Lajčák. De internationale gemeenschap wil het zwakke centrale gezag in Sarajevo versterken ten koste van de bevoegdheden van de twee entiteiten. Sommige leiders van de moslims gaat dat niet ver genoeg: hun populairste leider, Haris Silajdzic wil de entiteiten zelfs geheel opheffen.

Door zijn tegenstrevers in Banja Luka kon dat maar op één manier worden uitgelegd: de moslims willen de volledige macht, ten koste van de Servische Republiek. Milorad Dodik, premier van de Servische Republiek, gooide olie op het vuur met dreigementen over mogelijke afscheiding.

„Dit gepingpong duurt nu al jaren”, zegt Zeljko Kopanja, hoofdredacteur van het Bosnische dag-

Na de uitroeping van de onafhankelijkheid van Kosovo op 17 februari gingen in Banja Luka Bosnische Serviërs de straat op om te protesteren bij de ambassade van de VS. Foto AFP

blad *Nezavisne Novine*. „Het is een politiek spel. Iedere keer als de Serviërs zich in de verdrukking wanen, dreigen ze met afscheiding.”

In 1995 richtte Kopanja zijn krant op waarin hij vanaf dag één schreef over oorlogsmisdaden begaan door Serviërs. Het werd Kopanja, zelf een Serviër, niet in dank afgenomen. In oktober 1999 raakte hij in Banja Luka zwaargewond bij een aanslag. „Ik startte de motor en drie seconden later ontplofte een granaat. In het ziekenhuis verklaarden ze me eerst klinisch dood, maar ze hebben me toch nog opgelapt.” Kopanja verloor beide benen. „Over de daders waakt God. Ik ken geen wraakgevoelens,” zegt Kopanja.

Hij begrijpt de woede onder Serviërs over Kosovo's onafhankelijkheid. „Het is een vernedering, zonder twijfel. Maar ik zie regelmatig dat

de ratio de overhand heeft. Ik prijs de manier waarop premier Dodik tot kalmte oproept. Bij onderhandelingen in Brussel heeft Dodiks regering zich opnieuw geschaard achter 'Dayton'.”

Toch sprak Dodik zich de laatste tijd herhaaldelijk uit over een referendum over de onafhankelijkheid. Maar dat is slechts een „strategische flirt”, zegt Kopanja. „Je moet het zien als een waarschuwing aan politici in Sarajevo: 'Kijk uit, wij laten hier niet over ons heen lopen'. Dreigen met afscheiding is een reflex van zelfverdediging.”

Dodik wordt ten onrechte afgeschilderd als een Servische nationalist, vindt Dominic Robinson van het internationale adviesbureau Hill & Knowlton. Hij is door de regering van de Servische Republiek ingehuurd om het imago op te poetsen. „Wegens de oorlogen

in de jaren negentig kunnen Serviërs in de regio weinig goed doen”, zegt Robinson. „En daar maken de moslims in Sarajevo handig gebruik van. Zij bespelen de internationale bestuurders, terwijl het juist Sarajevo is dat de Servische Republiek provoceert en daarmee het voortbestaan van Bosnië op het spel zet.”

Initiatiefnemer van de cerdere betogingen in Banja Luka is Branislav Dukic. Dukic, een vijftiger in leren jack: „Als we morgen een referendum voor onafhankelijkheid organiseren winnen we met minimaal 80 procent.” Mocht dat tot nieuw geweld in Bosnië leiden, dan zijn „de moslims in Sarajevo schuldig”. Dukic: „Zij willen in Bosnië een islamitische staat stichten en onze republiek kapot maken. De geestelijke leiders van de moslimgemeenschap in Sarajevo mengen zich steeds meer in de po-

litiek. Ze laten geen gelegenheid voorbij gaan om de Servische Republiek te kleineren.”

Op de redactie van *Nezavisne* wijst Zeljko Kopanja op de foto van zijn drie kinderen. Twee puberende jongens en een meisje van zeven. Zijn dochter is het „laatste grote cadeau” dat hij kreeg, een jaar na de aanslag. „Ik ben een optimist. Ik wens mijn kinderen toe op te groeien in een vredig Bosnië waar moslims, Kroaten en Serviërs samenleven.” Iemand als Dukic vertegenwoordigt volgens Kopanja „de onderbuik”. De meeste Bosnische Serviërs zijn volgens hem pragmatisch. „De economie trekt aan, mensen hebben hypotheek, ze bekommeren zich eerder om hun baan en gezin.” Sarajevo is nu aan zet, zegt Kopanja. „Politici daar moeten respect voor de Servische Republiek tonen. Alleen dan heeft Bosnië kans van slagen.”

Servische Republiek

English | :

Special Envoy

The Comprehensive proposal for Kosovo Status Settlement

the Status proposal

Press Releases & Statements

Press Conferences

Report of the Special Envoy of the Secretary-General: Kosovo's future status

Documents of Reference

(Available in official languages of the United Nations only) : [English](#) - [French](#) - [Spanish](#) - [Russian](#) - [Arabic](#) - [Chinese](#)

Gallery

Comprehensive proposal for the Kosovo Status Settlement :

[Sprski](#) - [Shqip](#) - [English](#) - [French](#) - [Spanish](#) - [Russian](#) - [Arabic](#) - [Chinese](#) -

Contact UNOSEK

Links

Executive Summary

Fact Sheets :

Home

- [Constitutional provisions](#)
- [Human Rights and Fundamental Freedoms And the Rights of Ethnic Communities and their Members](#)
- [Decentralization](#)
- [Religious and cultural heritage](#)
- [Economic and property issues](#)
- [The Justice system](#)
- [Security Sector](#)
- [International presence](#)
- [Transitional arrangements](#)

Origins of UNOSEK

On 10 June 1999, at the conclusion of the NATO air campaign against the Milosevic regime in the Federal Republic of Yugoslavia (FRY), the United Nations Security Council passed Resolution 1244 in response to the post-conflict situation in Kosovo. This resolution demanded that the FRY put an end to violence and repression in Kosovo and conduct a phased withdrawal of its military, police, and paramilitary forces from Kosovo.

While legally still part of Serbia, Kosovo has been administered by the United Nations (UN) since the passage of UN Security Council Resolution (UNSCR) 1244, which established an international civil presence led by a Special Representative of the Secretary-General (SRSG) as well as an international security presence. Resolution 1244 mandates the international civil presence, known as the UN Interim Administration Mission in Kosovo (UNMIK), to create substantial autonomy and, eventually, to facilitate a political process designed to determine Kosovo's future status. The SRSG is the senior international official in Kosovo and has broad legal authority to govern Kosovo.

In May 2005 the Secretary-General appointed Ambassador Kai Eide, Permanent Representative of Norway to NATO, as his Special Envoy to carry out a comprehensive review of Kosovo. In a letter addressed to the Security Council on 7 October 2005, conveying Ambassador Eide's report, the Secretary-General concluded that the time had come to move into the next phase of the political process in Kosovo. On 24 October 2005, in a Presidential Statement, the members of the Security Council endorsed the Secretary-General's intention to initiate the political process and welcomed his intention to appoint a Special Envoy to lead it. On 31 October 2005, the Secretary-General informed the Security Council of his intention to appoint Mr. Martti Ahtisaari, former President of Finland, as his Special Envoy (SE) for the future status process for Kosovo, and Mr. Albert Rohan (Austria) as Deputy to the Special Envoy (DSE). The Security Council supported their appointment in a letter dated 10 November 2005.

In addition, in November 2005, the members of the Contact Group (France, Germany, Italy, Russian Federation, United Kingdom and United States) issued ten "Guiding Principles" for a settlement of the Status of Kosovo" to support the Special Envoy in his efforts. In particular, these principles state that any settlement should ensure Kosovo's multi-ethnicity, the protection of the cultural and religious heritage in Kosovo, strengthen regional security and stability, and should ensure that Kosovo can cooperate effectively with international organizations and international financial institutions. In a following statement, the Contact Group also emphasized that any settlement needs to be acceptable to the people of Kosovo.

EXECUTIVE SUMMARY

I. General

The aim of the Comprehensive Proposal for the Kosovo Status Settlement is to define the provisions necessary for a future Kosovo that is viable, sustainable and stable. It includes detailed measures to ensure the promotion and protection of the rights of communities and their members, the effective decentralization of government, and the preservation and protection of cultural and religious heritage. In addition, the Settlement prescribes constitutional, economic and security provisions, all of which are aimed at contributing to the development of a multi-ethnic, democratic and prosperous Kosovo. An important element of the Settlement is the mandate provided for a future international civilian and military presence in Kosovo, to supervise implementation of the Settlement and assist the competent Kosovo authorities in ensuring peace and stability throughout Kosovo. The provisions of the Settlement will take precedence over all other legal provisions in Kosovo.

II. Settlement Provisions

- The Settlement consists of a main body with fifteen articles that form its key principles, and twelve Annexes which elaborate upon these principles:
- Kosovo shall be a **multi-ethnic society**, governing itself **democratically** and with full respect for the **rule of law**, the highest level of internationally recognized **human rights and fundamental freedoms**, and which promotes the peaceful and prosperous existence of all its inhabitants.
- Kosovo shall adopt a **Constitution** to enshrine such principles. While the Settlement does not prescribe a complete Constitution, it defines key elements that must form part of the Constitution.
- Kosovo shall have the right to negotiate and conclude **international agreements**, including the right to seek membership in **international organizations**.
- The **protection and promotion of the rights of members of communities** is a central element of the Settlement. The Settlement addresses key aspects to be protected, including culture, language, education, and symbols. It also provides for specific representation mechanisms for Kosovo non-Albanian community members in key public institutions to safeguard and encourage their effective and active participation in public life. To protect the rights of Kosovo non-Albanian communities in the legislative process, the Settlement also provides that certain, enumerated laws may only be enacted if a majority of the Kosovo non-Albanian members of the Kosovo Assembly agree to their adoption.
- The Settlement provides a wide-ranging **decentralization** proposal, which is extensive in scope and intended to **promote good governance, transparency and effectiveness in public service**. The proposal focuses in particular on the

specific needs and concerns of the Kosovo Serb community, which will have a high degree of control over its own affairs. The decentralization elements include, *inter alia*, new municipal competencies for Kosovo Serb majority municipalities (such as in the areas of secondary health care and higher education); extensive municipal autonomy in financial matters, including the ability to accept transparent funding from Serbia for a broad range of municipal activities and purposes; provisions on inter-municipal partnerships and cross-boundary cooperation with Serbian institutions; and the establishment of six new or significantly expanded Kosovo Serb majority municipalities (Gracanica, Novo Brdo, Klokott, Ranilug, Partes, Mitrovica-North).

- The Settlement also provides for a **justice system** in Kosovo that is **integrated, independent, professional and impartial**, ensuring access of all persons in Kosovo to justice. It also provides for mechanisms to ensure that the justice system is **inclusive**, and that its judiciary and prosecution service reflect the **multiethnic character** of Kosovo.
- The provisions on the **protection and promotion of religious and cultural heritage** will ensure the unfettered and undisturbed existence and operation of the Serbian Orthodox Church (SOC) in Kosovo. More than forty key religious and cultural sites will be surrounded by Protective Zones to prevent any disruptive commercial and industrial development or construction, and to preserve the cultural dignity of such sites. The Settlement also mandates additional physical security for selected sites. The SOC and its internal organization will be explicitly recognized by the Kosovo authorities, and will be granted inviolability of its property, freedom from taxation and customs duty privileges. The SOC in Kosovo will be also be free to maintain links with the SOC in Belgrade.
- **All refugees and internally displaced persons** from Kosovo will have the right to return and reclaim their property and personal possessions. The Settlement also calls upon Kosovo and Serbia to cooperate fully with the International Commission of the Red Cross to resolve the fate of **missing persons**.
- The Settlement includes specific provisions designed to promote and safeguard **sustainable economic development** in Kosovo. It prescribes transparent procedures to settle disputed property claims and for a continued privatization process, both with substantial international involvement. In addition, the Settlement defines mechanisms to determine Kosovo's share of Serbia's external debt, and to address the issue of property restitution.
- The Settlement also provides for a **professional, multi-ethnic, and democratic Kosovo security sector**, encouraging significant local ownership in its development while retaining a level of international oversight necessary for ultimate success in this sensitive area. The Kosovo Police Force will have a unified chain of command throughout Kosovo, with local police officers reflecting the ethnic composition of the municipality in which they serve. In Kosovo Serb majority municipalities, the Municipal Assembly will have

enhanced competencies in the selection of the local Station Commander. A new professional and multi-ethnic Kosovo Security Force (KSF) will be established within one year. It will have a maximum of 2,500 active members and 800 reserve members. The Settlement stipulates that the current Kosovo Protection Corps (KPC) will be dissolved within one year after the end of the transition period.

- Recognizing that fulfilling Kosovo's responsibilities under the Settlement will require a wide range of complex and difficult activities, the Settlement provides for a **future international presence** to supervise and support the relevant efforts of Kosovo's authorities. This presence consists of three principle components:
- An **International Civilian Representative (ICR)**, double-hatted as the EU Special Representative, will be appointed by an International Steering Group (ISG) comprising key international stakeholders. The ICR will have ultimate supervisory authority over the implementation of the Settlement. The ICR will have specific powers conferred upon him/her to allow him to take the actions necessary to oversee and ensure successful implementation of the Settlement. These include the authority to annul decisions or laws adopted by Kosovo authorities and sanction or remove public officials whose actions are determined by the ICR to be inconsistent with the letter or spirit of the Settlement. The ICR will also be the final authority in Kosovo regarding the civilian aspects of the Settlement.
- A **European Security and Defence Policy (ESDP) Mission** will monitor, mentor and advise on all areas related to the rule of law. Specifically, it will assist Kosovo in the development of efficient, fair and representative police, judicial, customs and penal institutions, and have the authority to assume other responsibilities to ensure the maintenance and promotion of the rule of law, public order and security.
- An NATO-led **International Military Presence** will provide a safe and secure environment throughout Kosovo, in conjunction with the ICR and in support of Kosovo's institutions until such time as those institutions are capable of assuming the full-range of security responsibilities.
- The **OSCE**, with an extensive field presence in Kosovo, will be requested to assist in the monitoring necessary for successful implementation of the Settlement.

III. Settlement Implementation

- Upon the entry into force of the Settlement, there will be a **120 day transition period** during which UNMIK's existing mandate will remain unchanged. To ensure immediate supervision over implementation of the Settlement by Kosovo, however, the ICR will possess the authority to monitor such implementation and make recommendations to UNMIK on actions to be taken to ensure compliance.

- During the transition period, the Kosovo Assembly, in consultation with the ICR, will be responsible for **approving a Constitution and the legislation necessary for the implementation of the Settlement**. The new Constitution and legislation will become effective immediately upon the conclusion of the transition period.
- At the end of the transition period, UNMIK's mandate will expire and **all legislative and executive authority** vested in UNMIK will be **transferred en bloc to the authorities of Kosovo**, in accordance with the Settlement.
- Within nine months of the entry into force of the Settlement, **general and local elections** are to be held.
- The mandate of the ICR will continue **until the ISG determines that Kosovo has implemented** the terms of the Settlement.

- 1003
- During the transition period, the Kosovo Assembly, in consultation with the ICR, will be responsible for **approving a Constitution and the legislation necessary for the implementation of the Settlement**. The new Constitution and legislation will become effective immediately upon the conclusion of the transition period.
 - At the end of the transition period, UNMIK's mandate will expire and **all legislative and executive authority** vested in UNMIK will be **transferred en bloc to the authorities of Kosovo**, in accordance with the Settlement.
 - Within nine months of the entry into force of the Settlement, **general and local elections** are to be held.
 - The mandate of the ICR will continue **until the ISG determines that Kosovo has implemented** the terms of the Settlement.

Constitutional Provisions

- The Settlement provides that Kosovo will have a Constitution, to be drafted and adopted by Kosovans.
- All provisions of the future Constitution must be consistent with the Settlement. In case of conflict between the Constitution and the Settlement, the Settlement will prevail.
- The Settlement does not prescribe a complete Constitution, but does define some key elements that must be included in the future Constitution
- The Constitution must provide that:
 - Kosovo is a multi-ethnic society based upon the equality of all its citizens;
 - Kosovo has no official religion and is neutral on question of religious beliefs;
 - Kosovo will have its own, distinct, flag, seal and anthem, which must reflect the multi-ethnic character of Kosovo;
 - The official languages of Kosovo will be Albanian and Serbian;
 - Kosovo will have the right to negotiate and conclude international agreements, including the right to seek membership in international organizations;
 - Kosovo will have no territorial claims against and will not seek union with another State or part of any State;
 - Kosovo will promote and facilitate the safe and dignified return of refugees and internally displaced persons from Kosovo;
 - The rights and freedoms set forth in the main international instruments and agreements on fundamental human rights and freedoms will be directly applicable in Kosovo;
 - Non-majority communities will be represented in the Assembly through a system of guaranteed/reserved seats;
 - Legislation dealing with areas of special interest to Kosovo's non-majority Communities requires a specific parliamentary procedure -- a "double majority" of Assembly members and of those members belonging to parties, coalitions, citizen's initiatives and independent candidates having declared themselves to represent the communities
 - The Government of Kosovo, including its civil service, will reflect the diversity of the people of Kosovo;
 - The President of Kosovo will represent the unity of the people of Kosovo;
 - A Constitutional Court will be established, composed of nine distinguished jurists of the highest moral character.

Human Rights and Fundamental Freedoms And the Rights of Communities and their Members

Human Rights and Fundamental Freedoms

- The Settlement provides that Kosovo must uphold, promote and protect internationally recognized human rights and fundamental freedoms.
- All persons in Kosovo are entitled to these rights and freedoms without discrimination of any kind. All persons in Kosovo are equal before the law, and are entitled, without discrimination, to equal protection of the law.

Rights of Communities and their Members

- Under the Settlement, Kosovo must guarantee the protection of the national or ethnic, cultural, linguistic and religious identity of all Communities and their members.
- Members of Communities will have specific rights, in addition to their human rights and fundamental freedoms, including the right to freely express, foster and develop their identity and Community attributes. In accordance with applicable laws and international standards, members of Communities will, for example, have the right to:
 - Receive public education in one of the official languages of Kosovo of their choice at all levels or in their own language where they constitute a sufficient majority;
 - Establish and manage private educational and training establishments;
 - Use their language and alphabet freely in private and in public;
 - Use their language and alphabet in their relations with public authorities in areas where they represent a sufficient share of the population;
 - Use and display Community symbols;
 - Personal names registered in their original form;
 - Guaranteed access to and representation in public broadcast media as well as programming in their language; create and use their own media and the use of a reserved number of frequencies for electronic media;
 - Enjoy unhindered contacts amongst themselves within Kosovo and with persons in any States.
- Members of Communities will also have clear roles in the public affairs of and decision-making processes in Kosovo, including guaranteed representation in the Assembly, the Government, and judiciary.

Refugees and Internally Displaced Persons

- The Settlement also provides for the right of all refugees and internally displaced persons from Kosovo to return and reclaim their property and personal possessions in accordance with Kosovo and international law.

Missing Persons

- The Settlement calls upon both Kosovo and the Republic of Serbia to take necessary measures to determine and provide information regarding the identities, whereabouts and fates of missing persons, in full cooperation with the International Committee of the Red Cross and other international partners.

Decentralization

The Settlement provides for a system of decentralisation intended to promote good governance, transparency and effectiveness in public services. Recognizing the concerns of the Kosovo Serb community, in particular, the Settlement provides for them a high degree of control over their own affairs.

The Establishment of New Municipalities

- The Settlement establishes six new or enhanced municipalities with a Kosovo Serb majority: Mitrovicë/Mitrovica North; Graçanicë/Gracanica; Ranillug/Ranilug; Partesh/Parteš; Klllokot/Vërboc – Klokott/Vrbovac; and Novobërdë/Novo Brdo.
- The current municipality of Mitrovicë/Mitrovica will be split into the two municipalities of Mitrovicë/Mitrovica North and Mitrovicë/Mitrovica South, with cooperation and coordination between them facilitated through a newly established Joint Board.
- Additional municipalities for non-majority communities may be established in consultation with the respective communities.
- The Settlement's provisions related to the establishment of new municipalities may be reviewed and revised as necessary by the International Civilian Representative after a census is conducted.

Municipal Competencies

- All municipalities will have responsibility for areas affecting the daily life of Kosovo citizens, including: education at the pre-primary, primary and secondary levels; public primary health care; local economic development; urban and rural planning; public housing; naming of roads, streets and other public places; and the provision of public services and utilities, among others.
- In addition, designated Kosovo Serb municipalities will have the following enhanced responsibilities:
 - The Municipalities of Mitrovicë/Mitrovica - North, Graçanicë/Gracanica, and Shtërpçë/Štrpce will have authority over hospitals and the provision of secondary health care in their municipalities:
 - The Municipality of Mitrovicë/Mitrovica – North will have certain responsibilities with regard to the Serbian language university of Mitrovicë/Mitrovica:
 - All Kosovo Serb municipalities will be responsible for the protection and promotion of cultural and religious affairs at the local level;
 - All Kosovo Serb municipalities will have an enhanced role in the appointment of local Police Station Commanders.

Municipal Finances

- All municipalities will be responsible for their own budgets and are entitled to financial resources of their own.
- A fair and transparent block grant system will be established, ensuring greater municipal autonomy in the allocation and expenditure of central funds.

Inter-Municipal and Cross-Border Cooperation

- Municipalities will have the right to form associations and partnerships with other municipalities in Kosovo to carry out functions of mutual interest.
- Municipalities will have the right to cooperate with municipalities and institutions in Serbia, including the right to receive financial and technical assistance from Serbia, within certain clear parameters set by the Settlement.

Religious and Cultural Heritage

Religious Freedom and Protection

- Under the Settlement, Kosovo will have no official religion.
- The Settlement provides for the autonomy and protection of all religious denominations, their property and their sites.
- The Serbian Orthodox Church (SOC) in Kosovo will be afforded additional security and certain other protections, rights, privileges and immunities, including guarantees against expropriation, full discretion in the management of its property, property reconstruction and access to its premises.
- The SOC will be free to receive donations and support from any institution, provided this occurs in a fully transparent manner.

Security

- The SOC, its monasteries, churches and other religious and cultural sites of special significance to the Kosovo Serb community will be provided the necessary physical security.
- Kosovo law enforcement agencies will have the main responsibility to provide such security.
- The International Military Presence will continue to provide security for the nine major Serbian religious and historic sites until a decision is made to transfer this responsibility to the Kosovo Police Service.

Protective zones

- 45 protective zones will be established around the most prominent churches and monasteries, as well as historical monuments.
- Protective zones will prohibit or restrict certain activities that can have a damaging effect on the historical, cultural and natural environment around the sites or severely disturb the monastic way of life, but will not affect property ownership rights.
- Of the 45 protective zones, there will be zones established around Visoki Dečani Monastery, Peć Patriarchate, Gračanica Monastery, Dević Monastery and Gorioč Monastery, Budisavci Monastery, Historic Center of Prizren, the village of Velika Hoča and a number of other sites.

Implementation Monitoring Council

- An Implementation Monitoring Council (IMC) with local and international participation will be established to monitor and facilitate implementation of the Settlement relating to the protection of the Serbian religious and cultural heritage in Kosovo.

Return of Archaeological and Ethnological Exhibits

- Serbian authorities are expected to return archaeological and ethnological exhibits, which were taken on loan from the museums of Kosovo in 1998-1999.

Economic and Property Issues

General

- The Settlement's economic provisions are aimed at ensuring Kosovo's economic sustainability.
- The Settlement provides for Kosovo's ability to seek membership in International Financial Institutions (IFIs), among others, and to enter into contractual arrangements and other international agreements.
- The Settlement places special emphasis on ensuring that property-related disputes, which often affect the rights of minorities, are handled in a transparent manner, in accordance with relevant international standards, and with substantial international involvement.
- The International Civilian Representative (ICR) will play a role in the appointment to key economic positions.

Property

- Publicly Owned Enterprises (POEs), currently administered by the Kosovo Trust Agency (KTA), will be transferred to Kosovo. POEs providing services only in a limited number of municipalities will be transferred to these municipalities.
- The trusteeship over Socially Owned Enterprises (SOEs) will be exercised by the KTA, which will have substantial international involvement. The final determination of claims and appeals against decisions of the KTA will continue to be handled by a Special Chamber within the Supreme Court, with a majority of international judges.
- Private property disputes will continue to be handled by the Kosovo Property Agency (KPA) in accordance with its mandate, with strong international involvement. Appeals against decisions of the KPA Property Claims Commission will be handled by panels of the Supreme Court, with a majority of international judges.
- The Kosovo Assembly shall address property restitution issues, including those related to the Serbian Orthodox Church, as a matter of priority. All non-majority Communities will be included in this process.

External Debt

- Under the Settlement, Kosovo will assume its share of the external debt of the Republic of Serbia.
- Kosovo's share will be determined through negotiations between Kosovo and the Republic of Serbia, taking into account the principles used for the allocation of the external debt in the case of the succession to the Socialist Federal Republic of Yugoslavia.

The Justice System

The Settlement provides for a justice system in Kosovo that is based upon the rule of law, and is integrated, independent, professional and impartial.

Ensuring Ethnic Diversity

- In relation to the recruitment, selection, appointment, promotion and transfer of judges and prosecutors, the Settlement requires the relevant Kosovo authorities to ensure that its judiciary and prosecution service reflect the multiethnic character of Kosovo, and, in particular the ethnic composition of their area of jurisdiction. In this regard:
 - The Kosovo Judicial Council (KJC) is to take all measures necessary with a view to increasing the number of judges and prosecutors from currently underrepresented Communities;
 - At the District and Supreme Court levels, there will be a minimum requirement for the number of judicial positions reserved for Kosovo non-Albanian judges;
 - Candidates for judicial positions that are reserved for members of Kosovo non-Albanian communities will be nominated for appointment by the KJC members themselves representing Kosovo non-Albanian Communities.

Improving Access to Justice

- A Constitutional Court will be established, composed of nine distinguished jurists of the highest moral character;
- The Settlement focuses on improved access to justice for all persons in Kosovo, and, in particular, for inhabitants of the newly established municipalities with a Kosovo Serb majority;
- A new municipality will have the option of submitting a request to the KJC for the establishment of a new basic court on its territory, or to be under the jurisdiction of one of the basic courts in another municipality;
- If a new basic court is not established for that municipality, the competent authorities will have to take all measures necessary to ensure that local communities in the new municipality have access to justice, including, for example, establishing a Department of a basic court on the territory of that municipality, or provide for holding of sessions in that municipality of the basic court which has jurisdiction over it.

Strengthening the Kosovo Judicial Council (KJC)

- The Settlement provides for a composition of the KJC that is broadly representative, functional and independent;
- Upon the conclusion of UNMIK's mandate, the KJC will exercise final authority to propose to the President of Kosovo candidates for appointment or reappointment of judges and prosecutors;
- The KJC will continue to have authority over the on-going, comprehensive Kosovo-wide review of the suitability of all applicants for permanent appointments in the judiciary and prosecution service.

Security Sector

- The Settlement will significantly enhance the powers and responsibilities of the authorities in Pristina with respect to Kosovo's security.
- A new Kosovo Security Council, reporting to the Prime Minister, will be established to develop a comprehensive security strategy.

Kosovo Police Service (KPS)

- The KPS will have a unified chain of command throughout Kosovo.
- The ethnic composition of the KPS within a given municipality will, to the extent possible, reflect the ethnic composition of the population within that municipality.
- In Kosovo Serb majority municipalities, the Municipal Assembly will have a role in the selection of the local police Station Commander.

Kosovo Security Force (KSF)

- A new professional and multi-ethnic Kosovo Security Force will be established.
- The KSF will have a maximum of 2,500 active members and 800 reserve members, without heavy weapons. Members of the KSF will be recruited from across Kosovo through a formal selection process developed jointly by Kosovo and the International Military Presence (IMP)
- The KSF will initially be primarily responsible for crisis response, explosive ordinance disposal, and civil protection.
- The KSF will be designed and prepared to fulfil other security functions, not appropriate for the police or other law enforcement organizations. The IMP, in coordination with the ICR, will decide when to authorize the KSF to engage in these new security functions.
- The current KPC, having accomplished its goals, including the facilitation of Kosovo's post-conflict recovery, will be dissolved within one year after the end of the transition period. The International Community will develop a Demobilization and Reintegration process for the KPC retirees.

Intelligence

- Kosovo will have a domestic security agency to monitor threats to Kosovo's internal security.

The International Presence

Kosovo will be responsible for managing its own affairs and for fulfilling its obligations under the Settlement. An International Civilian Representative will be appointed to supervise the implementation of the Settlement and support the relevant efforts of Kosovo's authorities. KFOR will continue to be present throughout Kosovo and work in support of Kosovo's authorities.

Toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarders
Mw. A. Bouma, Mw. J. Knuth, Mw. M.A. Levelink, Mr. E. van der Ploeg

International Civilian Presence

Jurist
Mw. Mr. R. Hoekstra

a. International Civilian Representative

- An International Civilian Representative (ICR), who will also be the EU Special Representative (EUSR), will be appointed by an International Steering Group (ISG) comprised of key international stakeholders.
HARDERWIJK
Postbus 357 3840 AJ Harderwijk
W.R. Jongejan, Mr. J.M. Wisseborn
- The ICR will be the final authority in Kosovo regarding interpretation of the civilian aspects of the Settlement.
Toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarders
Mw. A.P. van Beekhuizen, Mw. J.S. Pinas, R.J.J. Veenfliet, P.G.C. Wittebrood
- The ICR will be supported by an International Civilian Office (ICO). The ICO will be smaller and its role will be substantially different than UNMIK.
Juristen
Mw. Mr. M.H.R. Datema, Mw. Mr. E.J. Crit
- Unlike UNMIK, the ICR will not have an executive mandate to administer Kosovo. The ICR will have specific powers to allow him/her to take the actions necessary to oversee and ensure successful implementation of the Settlement. The ICR may, for example, correct or annul decisions by Kosovo public authorities that he/she determines to be inconsistent with the letter or spirit of the Settlement.
WOLLE
Blauwvingerveste Burg Roefenweg 30
Cerechtsdeurwaarder
Toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarder
Mw. B. Pap
- The mandate of the ICR will continue until the ISG determines that Kosovo has implemented the terms of the Settlement. The ISG will conduct its first review of the status of settlement implementation after two years.
Juristen
Mw. Mr. M.H.R. Datema, Mw. Mr. E.J. Crit

b. European Security and Defence Policy (ESDP) Mission

- An ESDP Mission, under the direction of the EUSR, will assist Kosovo in the development of effective, fair and representative rule of law institutions.
- The ESDP Mission will have the authority to ensure that specific sensitive crimes are properly investigated, prosecuted, and adjudicated, including, where appropriate, by independent international prosecutors and judges.
- The ESDP Mission will also have the authority to assume limited executive functions to ensure the maintenance and promotion of the rule of law, public order and security.

KB

International Military Presence

- KFOR will remain in Kosovo as the International Military Presence (IMP) to provide a safe and secure environment, in conjunction with the ICR and in support of Kosovo institutions until such time as those institutions are capable of assuming responsibility for Kosovo's security.
- At the beginning of Settlement implementation, KFOR will provide security to a number of pre-designated sites of the Serbian Orthodox Church.
- For an initial period, the IMP will also supervise, monitor and have executive authority over a new Kosovo Security Force.

HARDERWIJK

Drielandendreef 38
Postbus 357 3840 AJ Harderwijk

Gerechtsdeurwaarders

W.R. Jongejan, Mr. J.M. Wisseborn

Toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarders

Mw. A.P. van Beeckhuizen, Mw. J.S. Pinas, R.J.J. Veenvliet, P.G.C. Wittebrood

Juristen

Mw. Mr. M.H.R. Datema, Mw. Mr. E.J. Grit,
Mr. H.J.M. Hofman, Mw. Mr. F.F. Veenvliet-Tuinman

ZWOLLE

'Blauwvingerveste' Burg. Roelenweg 30
Postbus 179 8000 AD Zwolle

Gerechtsdeurvaarder

H. Oosting

Toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurvaarder

Mw. B. Pap

Juristen

Mw. Mr. W.J. Doelwijt, Mw. Mr. C. van der Knaap, Mw. Mr. J. Lantinga, Mr. A. Teune

KB

Transitional Arrangements

Once the Settlement enters into force, there will be a 120day transition period.
During this transition period:

Constitutional Process

- A new Constitution will be drafted by a Constitutional Commission comprised of 21 members, who must possess the relevant professional qualifications and expertise necessary for this purpose.
- The Constitution will be certified by the International Civilian Representative (ICR).
- The Kosovo Assembly will be responsible for formally approving the Constitution. Such approval will require a 2/3 majority of the Assembly and appropriate consultations with non-majority Assembly members.

Kosovo Legislation

- The Kosovo Assembly must formally approve certain pieces of legislation necessary to implement the terms of the Settlement. These will enter into effect immediately upon the conclusion of the transition period.
- Such legislation must include laws on General and Local Elections, on Local Self-Government and Municipal Boundaries, and on the Establishment of Protective Zones around designated Serbian religious and cultural sites.

UNMIK Presence

- During the transition, UNMIK will continue to exercise its mandate under UN Security Council Resolution 1244(1999). On matters related to the implementation of the Settlement, it will consult with the ICR, who will have the authority to monitor implementation of the Settlement and make recommendations to UNMIK on any actions to be taken to ensure compliance with the Settlement.
- The Constitutional Framework and other applicable law will remain in effect to the extent not inconsistent with the Settlement.
- At the end of the transition period UNMIK's authorities will be transferred en bloc to Kosovo authorities, unless otherwise provided for in the Settlement.

- UNMIK will ensure an orderly transition of the existing legal framework to the legal framework established under the Settlement.

Elections

- No later than 9 months from the entry into force Kosovo shall hold general and municipal elections.

GRONINGEN
Boetmaldedstraat 25
Postbus 70056 9704 AB Groningen

Gerechtsdeurwaarder
W. ter Avest

Toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarders
Mw. A. Bouma, Mw. J. Knuth, Mw. M.A. Levelink, Mr. E. van der Ploeg

Jurist
Mw. Mr. R. Hoekstra

HARDERWIJK
Drielandendreef 38
Postbus 357 3840 AJ Harderwijk

Gerechtsdeurwaarders
W.R. Jongejan, Mr. J.M. Wisseborn

Toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarders
Mw. A.P. van Beekhuizen, Mw. J.S. Pinas, R.J.J. Veenvliet, P.G.C. Wittebrood

Juristen
Mw. Mr. M.H.R. Datema, Mw. Mr. E.J. Grit,
Mr. H.J.M. Hofman, Mw. Mr. F.F. Veenvliet-Tuinman

ZWOLLE
'Blauwvingerveste' Burg. Roelenweg 30
Postbus 179 8000 AD Zwolle

Gerechtsdeurwaarder
H. Oosting

Toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarder
Mw. B. Pap

Juristen
Mw. Mr. W.J. Doelwijt, Mw. Mr. C. van der Knaap, Mw. Mr. J. Lantinga, Mr. A. Teune

Nederland erkent zelfstandig Kosovo

Door een onzer redacteuren

DEN HAAG, 5 MAART. Nederland heeft Kosovo erkend als onafhankelijke staat. Minister Verhagen (Buitenlandse Zaken, CDA) liet de Kosovaarse regering in Pristina gisteren weten dat er geen belemmeringen meer zijn om de voormalige Servische provincie te erkennen.

Het 2,1 miljoen inwoners tellende Kosovo riep op zondag 17 februari formeel de onafhankelijkheid uit. De volgende dag al ging een aantal landen, waaronder de Verenigde Staten, Groot-Brittannië en Duitsland, tot erkenning over. Nederland wilde bewust niet tot deze eerste groep behoren. Volgens Verhagen moesten eerst de onafhankelijkheidsverklaring en de ontwerpgrondwet van de nieuwe staat bestudeerd worden. Maar een achterliggende reden was ook dat de Nederlandse regering onmiddellijke erkenning als een te demonstratieve actie voor onafhankelijkheid beschouwde. Nederland beschouwt de soevereiniteit als een „onomkeerbare realiteit“ nadat Servië en Kosovo niet gezamenlijk tot een oplossing zijn gekomen.

Aan de andere kant wilde Nederland ook weer niet bij de groep van laatste erkenners horen. EU-lidstaten als Spanje, Roemenië, Cyprus, Slowakije en Griekenland hebben grote moeite met de onafhankelijkheid van Kosovo. Ze zijn onder andere bang dat minderheden in andere landen – waarvan in deze landen sprake is – ook onafhankelijkheid gaan opeisen.

Inmiddels hebben 22 landen Kosovo erkend. In een nota aan de regering van Kosovo schrijft Verhagen dat de nieuwe grondwet voldoende waarborgen biedt voor Servische en andere minderheden, en hun culturele en religieuze erfgoed. Het is nog niet bekend of Nederland een rol zal spelen in de erkenning van Kosovo.

Nederland erkent onafhankelijk Kosovo

STAAT. Nederland erkent Kosovo als onafhankelijke staat. Dat heeft minister Maxime Verhagen (Buitenlandse Zaken) gisteren bekend gemaakt.

Verhagen heeft een diplomatieke nota hierover aan de regering van Kosovo laten overhandigen door de Nederlandse ambassade in de Kosovaarse hoofdstad Pristina. Nederland wilde niet direct op 17 februari overgaan tot erken-

ning, omdat eerst duidelijk moest zijn hoe Kosovo met Servische en andere minderheden en hun culturele en religieuze erfgoed om zou gaan. Ook wilde Nederland zien hoe het land zou omgaan met de internationale gemeenschap en of de regering een kalme en verantwoordelijke opstelling zou houden.

Servië overweegt te breken met EU

BELGRADO, 5 MAART. Het Servische parlement spreekt zich, mogelijk vandaag, uit over een voorstel de banden met de Europese Unie te bevriezen, tenzij de Unie afstand neemt van de onafhankelijkheidsverklaring van de republiek Kosovo.

De resolutie van de oppositionele Servische Radicale Partij (SRS) krijgt de steun van premier Kostunica en zijn partij en kan rekenen op een meerderheid van 144 van de 250 stemmen in het parlement.

Juist vandaag kwam de Europese Commissie met voorstellen die landen op de Balkan volgens euro-commissaris Rehn (Uitbreiding) „dichter bij Europa“ moeten brengen. Er wordt fors meer geld gegeven voor studiebeurzen, regionale ontwikkeling, infrastructuur en maatschappelijke organisaties.

De resolutie, ook gesteund door de oppositionele socialisten, stelt dat als de EU geen afstand neemt van de onafhankelijkheid van Kosovo, Servië alle formele banden met de EU verbreekt, dat de EU-missie in Kosovo „illegaal“ is en dat alle lidstaten die Kosovo erkennen hun besluit moeten terugdraaien. Tot die landen behoort

sinds gisteren ook Nederland. „Wij, de vertegenwoordigers van Servië, waarschuwen de EU dat alleen een ongedeelde, en niet een gefragmenteerd Servië kan en wil onderhandelen over Europese integratie“, zo stelt de resolutie.

Premier Kostunica riep gisteren alle partijen op de resolutie te steunen. Daarmee verdiept hij de kloof in zijn coalitie: zijn twee coalitiepartners, de Democratische Partij (DS) van president Boris Tadic en de hervormingsgezinde partij G17 Plus zijn radicaal tegen de resolutie. Tadic veroordeelde die gisteren als „schadelijk, gevaarlijk en strijdig met de belangen van het Servische volk“. Volgens Tadic is de resolutie het werk van „politieke krachten die dit land niet in de EU willen hebben“.

In Kosovo heeft het VN-bestuur de controle over de spoorlijn door het door Serviërs bewoonde noorder door Serviërs bewoonde noorden weer teruggenomen van de Servische spoorwegen. Treinen die vanuit Servië Kosovo wilden binnentreden werden aan de grens tegengehouden. (Reuters, VIP)

Interview Rehn: pagina 5
Erkenning Kosovo: pagina 3

'Opsplitsing Kosovo reëel gevaar'

door Marijn Jongsmā
BRUSSEL, woensdag

Het overwegend door etnische Serviërs bewoonde noordelijke deel van Kosovo scheidt zich geleidelijk af, zonder dat de NAVO daar iets aan kan doen. Dat melden bronnen binnen de verdragsorganisatie.

De voormalige Servische provincie Kosovo, overwegend bewoond door etnische Albanezen, riep vorige maand eenzijdig de onafhankelijkheid uit. De Verenigde Staten erkennen het nieuwe Balkanlandje, evenals een groeiend aantal EU-landen.

Kosovo heeft de NAVO – al jaren met 16.000 troepen aanwezig in het gebied – daarom gevraagd de afscheiding te voorkomen, maar bronnen binnen de organisatie stellen klip en klaar dat het mandaat niet verder strekt dan het tegengaan van gewelddadigheden. De NAVO-missie KFOR kan niets doen tegen Servië, dat druk bezigt is met het opzetten van eigen bestuursstructuren in de door Serviërs bewoonde delen van Kosovo. Tenminste, niet zolang deze zorgvuldig voorbereide 'softe' afscheiding inderdaad zonder geweld plaatsvindt.

VN-taak

Formeel gezien is het tegengaan van het uiteenvallen van Kosovo eerder een taak voor de Verenigde Naties, die de voormalige provincie sinds 1999 besturen. De VN zal echter zeker niet ingrijpen, omdat Rusland Servië steunt en Kosovo niet erkent.

Bestuurlijk gezien is momenteel van een machtsvacuum sprake, aldus NAVO-bronnen, omdat de VN-missie al op weg is naar de uitgang en de vervangende EU-missie pas over enkele maanden op volle sterkte zal zijn. Bovendien is ook de bewegingsruimte van de EU beperkt, aangezien niet alle lidstaten Kosovo erkennen.

Nederland erkent Kosovo als vrij land

5-3-2008

Kosovo is een vrije onafhankelijke, nieuwe natie. Dat vindt nu ook Nederland, twee weken nadat Kosovo zich onafhankelijk van Servië verklaarde. Veel landen erkennen een vrij Kosovo al eerder.

DOOR ONZE REDACTIE
AMSTERDAM

Nederland erkent Kosovo als onafhankelijk land. Dat heeft minister van Buitenlandse Zaken Maxime Verhagen (CDA) dinsdag bekendgemaakt.

Verhagen is er gerust op dat Kosovo de Servische minderheid voldoende zal beschermen, wat de belangrijkste Nederlandse voorwaarde voor erkenning van Kosovo was. Tot nu toe heeft de Kosovaarse regering de Serviërs 'expliciet rechten toegekend op het gebied van taal, cultuur, media, religie, onderwijs en deelname aan de politiek', stelt Verhagen.

Verhagen noemt het positief dat de Kosovaarse regering nauw wil samen-

werken met de gezant van de internationale gemeenschap in Kosovo, de Nederlandse diplomaat Pieter Feith. Verhagen is bovendien te spreken over 'de verantwoordelijke en kalme opstelling van de Kosovaarse regering sinds het uitroepen van de onafhankelijkheid'.

Nederland heeft lang gewacht met de erkenning. Kosovo verklaarde zich op 17 februari al onafhankelijk van Servië. Veel andere EU-landen hebben Kosovo al eerder erkend, net als de Verenigde Staten. Andere EU-landen, zoals Spanje en Roemenië blijven echter fel tegen een onafhankelijk Kosovo. Dat geldt ook voor Rusland en - uiteraard - Servië zelf. Het Servische parlement besluit daarom vandaag waarschijnlijk de banden met de EU te verbreken.

De afgelopen weken protesteerden enkele honderden Servische Nederlanders in Den Haag en Breda tegen de onafhankelijkheid van Kosovo.

'We moeten geduld hebben'

Eurocommissaris voor Uitbreiding Olli Rehn over integratie Servië

De Europese Commissie blijft Servië tegemoet komen – al voldoet het niet aan gestelde voorwaarden. Eurocommissaris Olli Rehn pleit voor geduld met Servië.

2008

„Door de onafhankelijkheid van Kosovo is er nu een periode van reflectie in Servië, om het eens mild te zeggen. Ik begrijp de Servische zorgen, al zijn die natuurlijk nooit een rechtvaardiging voor aanvallen op ambassades. Europa wil Servië graag het Europese perspectief bieden. Maar it takes two to tango. Servië moet zijn betrokkenheid bij Europa gaan uiten.”

Servië wil nu niet. Hoeveel tijd krijgt het van de EU?

„We moeten geduld hebben met Servië. Het lijkt me nu niet nuttig om een tijdslimiet te stellen. Ik begrijp de gevoelens. Aan de andere kant zullen de Serviërs ook moeten begrijpen dat ze niet onschuldig zijn aan de situatie die heeft geleid tot de onafhankelijkheid van Kosovo, door wat er is gebeurd in naam van het Servische volk.”

Hoe aardig moet je ondertussen voor hen zijn? Europa blijft maar komen met mooie aanbiedingen. De Franse staatssecretaris voor Europese Zaken zei onlangs dat er dit jaar zeker een stabilisatie- en associatieakkoord komt met Servië.

„Ik zit lang genoeg in de politiek om te weten dat je de dingen

Meer hulp van EU aan de westelijke Balkan

De Europese Unie stelt 800 miljoen euro per jaar (tot 2011) beschikbaar om landen op de westelijke Balkan te helpen bij de hervormingen die nodig zijn voor toetreding tot de Europese Unie.

Voor Servië is voorzien in een jaarlijks bedrag van rond 200 miljoen euro, Kosovo krijgt dit jaar 125 miljoen euro en daarna ongeveer 70 miljoen euro per jaar, voor Kroatië is jaarlijks zo'n 150 miljoen euro beschikbaar.

De Europese Investeringsbank zal grotere leningen beschikbaar stellen voor de Balkanlanden, tot ongeveer 2,8 miljard euro tussen dit jaar en 2010.

Olli Rehn Foto Reuters

voortdurend moet herhalen. Dat helpt om mensen in Servië te laten beseffen waar het om gaat.”

Was de situatie nu anders geweest als er begin dit jaar een akkoord was gesloten dat Servië de status gaf van aankomend EU-lid?

„Er is een uitdrukking: huil niet om gemorste melk. Aan de voorwaarde van volledige samenwer-

king met het tribunaal had nog wel voldaan moeten worden voordat het verdrag geratificeerd had kunnen worden. Maar het deel over handel met de EU zou van kracht zijn geweest. Ik denk dat het akkoord een solide basis had kunnen zijn. Servië had op het Europese spoor kunnen zitten.”

Volgens u werkte Servië „bijna volledig” samen met het tribunaal. Wat bedoelde u?

„Vorig voorjaar werden Zdravko Tolimir (Bosnisch-Servische generaal, red.) en Vlastimir Djordjevic (Servische oud-generaal, red.) uitgeleverd. Er werd beter samengewerkt tussen de civiele en de militaire inlichtingendiensten in Servië. Het tribunaal werd betrokken bij het wekelijkse overleg over verdachten en aan het eind van de zomer werd er ook nog een beloning van een miljoen euro uitgelooft voor essentiële informatie over Mladic. Naar mijn idee deed Servië bijna alles wat het kon doen.”

Bijna alles. De voorwaarde was volledige samenwerking. Vorig jaar zei u in interviews: Servië moet alles doen wat mogelijk is en wat leidt tot de arrestatie van Mladic.

„In januari zei ik: Servië is nu dichtbij die volledige samenwerking, en in het licht van de politieke situatie was het belangrijk om Servië op de Europese rails te krijgen. Als de nationalistische krachten de overhand hadden gekregen, zou Mladic zeker niet naar Den Haag komen.”

Volgens diplomaten was u geïrriteerd over Nederland dat vasthield aan de eis van de arrestatie van Mladic.

„Ik nam het niet persoonlijk op. Misschien hadden we een andere mening, en misschien had ik een wat krachtige mening. Maar ik respecteer de democratische principes, ik deel de doelen van Nederland. Natuurlijk was het mijn zorg dat Servië het Europese perspectief geboden moest worden. Ik was zeer bezorgd over de invloed van de onafhankelijkheid van Kosovo op de fragiele democratie.”

Denkt u erover na welke indruk dit maakt op de buitenwereld? De EU blijft Servië van alles aanbieden en Servië reageert alleen maar nóg afwijzender.

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Marrie Kardol" <mkardol@mac.com>; "Slobodan Trkulja" <info@balkanopolis.com>; "Silvia Fransen" <silvia@siki.demon.nl>; "Branko Skoric" <bskoric@tiscali.nl>; "Branka Novakovic" <richardenbeba@wxs.nl>; "Dusko Resan" <dresan@orange.nl>; "Dusko i Ljubica Resan" <dresan@wanadoo.nl>; <dule2221@cantv.net>; "DUle" <dusan_p@yahoo.com>; "Zora van Assen" <j.van.assen@12move.nl>; "Herman de Tollenaere" <hde_tollenaere@zonnet.nl>; "Jenny Ligtenberg" <jenny1@scarlet.nl>; "Dolf Loth" <j.loth@hccnet.nl>; "Targets" <buro@targets.org>; "Meindert Stelling" <meindert.stelling@planet.nl>; "Jan Beentjes" <JJBeentjes@gmail.com>; "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>; "Hans Hupkes" <hans.hupkes@planet.nl>
Verzonden: dinsdag 4 maart 2008 23:05
Onderwerp: Lezing Martti Ahtisaari in Verzetsmuseum Amsterdam, aansluitend debat

Lezing Martti Ahtisaari in Verzetsmuseum Amsterdam, aansluitend debat

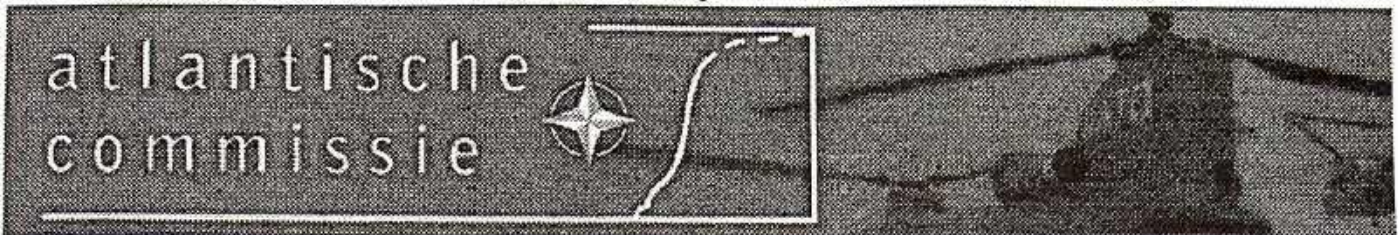
Martti Ahtisaari in Verzetsmuseum Amsterdam

- >
- > Lezing en aansluitend debat Kosovo: the future is now op vrijdag 14 maart
- >
- > **Op vrijdag 14 maart om 14.00 uur is speciaal VN-gezant voor Kosovo en laureaat van de Geuzenpenning 2008 Martti Ahtisaari te gast in het Verzetsmuseum Amsterdam.** De heer Ahtisaari spreekt onder meer over zijn bemiddelingspogingen tussen Servië en Kosovo. Aansluitend vindt een debat plaats, georganiseerd door IKV Pax Christi, Amnesty International en Verzetsmuseum Amsterdam onder de titel Kosovo: the future is now. In het debat is er aandacht voor 'rule of law', de positie van minderheden, duurzaamheid van terugkeer en de rol van Europa.
- >
- > De stroef lopende onderhandelingen onder leiding van Martti Ahtisaari leidden eind 2006 niet tot een gewenste overeenkomst tussen Servië en Kosovo. Op basis van de onderhandelingen schreef de VN-gezant het zogenaamde Ahtisaari plan, wat voorwaardelijke onafhankelijkheid van Kosovo voorstaat in een context van verregaande autonomie van Servische gebieden binnen Kosovo. Dit plan werd vanwege verzet door Rusland niet in de Veiligheidsraad aangenomen in 2007. Afgelopen 17 februari 2008 riep de Kosovaarse regering op de basis van het Ahtisaari plan zelf de onafhankelijkheid uit. De EU zal toezien op de uitvoering van het plan en ongeveer 2000 politieagenten en rechters inzetten in een "rule of law" missie. Het merendeel van de Serviërs in Kosovo is echter tegen de onafhankelijkheid van Kosovo en de steun van Westerse landen in deze.
- >
- > Deelnemers aan het debat zijn:
- >
- > • Ilir Dugolli (onderzoeker van KIPRED, Pristina)
- >
- > • Sian Jones (Amnesty International, London)
- >
- > • **Joost Lagendijk**, lid van het Europees Parlement voor Groen Links (o.v.)
- >
- > • Filip Pavlovic (voorzitter NGO Fractal, Belgrado)
- >
- > Het uitreiken van de Geuzenpenning is een initiatief van de Stichting Geuzenverzet 1940-1945. De Geuzen vormden de eerste grote verzetsgroep in Nederland tijdens de Tweede Wereldoorlog. Het Geuzenverzet wordt jaarlijks herdacht op 13 maart, de datum waarop in 1941 vijftien Geuzen en drie leiders van de Amsterdamse Februaristaking werden geëxecuteerd op de Waalsdorpervlakte. Sinds 1987 reikt de stichting jaarlijks op 13 maart in Vlaardingingen een Geuzenpenning uit als eerbetoon aan personen en/of instellingen die zich op bijzondere wijze hebben ingezet voor de democratie of tegen dictatuur, discriminatie en racisme. Het Verzetsmuseum Amsterdam organiseert al jaren in aansluiting op de Geuzenpenning bijeenkomsten rondom de laureaten van deze prestigieuze prijs. In Amsterdam waren eerder te gast onder meer de International Campaign for Tibet, Asma Jahangir, Defence for Children en Human Rights Watch. Voor meer informatie zie verder www.verzetsmuseum.org
- >
- > **Locatie: Verzetsmuseum Amsterdam, Plantage Kerklaan 61**
- >

> **Tijd: 14.00 – 16.30 uur**

- >
- > Organisatie: IKV Pax Christi, Amnesty International, Verzetsmuseum Amsterdam
- >
- > Toegang: gratis; reserveren is gewenst: telefoon 020 620 25 35 of e-mail info@verzetsmuseum.org
- >

Express yourself instantly with MSN Messenger! [MSN Messenger](#)

Home Organisatie Jonge Atlantici Atlantische Onderwijscommissie Neem contact op

Activiteitenoverzicht
Publicaties
Atlantisch nieuws
Atlantische Onderwijscommissie
Leerstoel
Vacatures
Word Lid
Links

Atlantisch Perspectief 2008 nr. 1

Atlantisch Perspectief 2008 nr. 1

In dit nummer:

- Debat: Franse terugkeer in militaire structuur NAVO?
- Klimaatverandering als veiligheidsprobleem
- Servië tussen Kosovo en EU
- Samenwerking NAVO-EU
- Rusland van Poetin naar Medvedev

Debat: Franse terugkeer in de militaire structuur van de NAVO?

De Franse president Sarkozy pleit voor terugkeer van Frankrijk in de militaire structuur van de NAVO. **Leo Michel** (National Defense University, Washington DC) wijst in 'France and NATO: Getting to 'Oui'' op de mogelijkheden voor Frankrijk en de bondgenoten om tot een akkoord te komen. **Ryan Hendrickson** (Eastern Illinois University) geeft een historische schets in 'Nicolas Sarkozy and NATO' en concludeert op grond van de Franse defensie-inspanningen dat Franse toenadering tot de NAVO toegejuicht moet worden.

Klimaatverandering als veiligheidsprobleem

Clingendael-onderzoeker **Kees Homan** constateert dat het thema klimaatverandering omgeven wordt door controversen. Hij stelt dat de veiligheidsaspecten ervan tot dusver onderbelicht zijn en wijst erop dat een verandering van het klimaat ingrijpende gevolgen kan hebben voor de internationale stabiliteit.

De Servische spagaat: Servië tussen Kosovaarse onafhankelijkheidsdrang en een verdeelde internationale gemeenschap

Oost-Europakundige **Predrag Vitkovic** wijst op de gevaren van Kosovaarse onafhankelijkheid en geeft aan dat de Servische positie te weinig gehoor heeft gevonden in het Westen.

NAVO - EU-samenwerking: geregistreerd partnerschap of huwelijk voor het altaar?

De relatie tussen de NAVO en de EU verdient aanzienlijke verbetering, stelt **Sabine Mengelberg** (Nederlandse Defensie Academie). Ze wijst op de mogelijkheden om tot nieuwe samenwerking te komen.

Rusland tussen Poetin en Medvedev: soepele overgang of het begin van een nieuwe machtsstrijd?

Het zijn weer gouden tijden voor de *Kremlinwatchers*, stelt oud-Ruslandcorrespondent **Alexander Münninghoff**. Want wie is aanstaand president Dmitri Medvedev eigenlijk? Heeft Poetin, die premier zal worden, al een voorjaarscoup op hem in voorbereiding?

Activiteiten

- Categorie
- Perspectief
 - Papers
 - Boeken
 - Jaarverslag
 - Columns

Atlantische Onderwijscon 2008

∞ achtergrondlezingen

De portretten online

∞ galerij

Zoek in hele

Zoek

Archief

- February 2007
- January 2007
- December 2006
- November 2006
- October 2006
- September 2006
- August 2007
- July 2007
- June 2007
- April 2007
- March 2007
- August 2006
- May 2006
- March 2006

De Servische spagaat

Servië tussen Kosovaarse onafhankelijkheidsdrang en een verdeelde internationale gemeenschap

Predrag Vitković

Op 10 december 2007 had de toekomstige status van de Servische provincie Kosovo' in de ogen van velen 'definitief' beslist moeten worden. De voorlopige regering van Kosovo dreigde immers direct na het einde van de 'uiterste onderhandelingspoging', die onder leiding stond van de trojka van de Contactgroep, de onafhankelijkheid te zullen uitroepen. Niettemin wacht zij nog op groen licht, hetgeen andermaal aantoonde dat de echte beslissingen inzake het statusproces buiten Priština worden genomen. Gezien de verdeeldheid binnen de internationale gemeenschap over de rechtmatigheid en legitimiteit van de mogelijke eenzijdige afscheiding van de 'afvallige provincie', zijn in het belang van de veiligheidssituatie en stabiliteit in de regio nieuwe onderhandelingen de meest voor de hand liggende optie. Alles hangt af van de vraag of de Europese Unie de druk uit Washington om tot erkenning over te gaan, zal weten te weerstaan.

Internationaalrechtelijk onderhandelingskader

In het najaar van 2005 werd door de Veiligheidsraad van de VN het startschot gegeven voor het diplomatieke proces dat de toekomstige status van Kosovo diende te bepalen. Dit besluit vond zijn rechtsbasis in Resolutie 1244 van de Veiligheidsraad, waarmee op 10 juni 1999 - en door tussenkomst van de Finse oud-president Martti Ahtisaari en de Russische gezant Viktor Tsjernomyrdin - een einde kwam aan de 78-dagen durende NAVO-bombardementen op de Bondsrepubliek Joegoslavië, die zonder volkenrechtelijk mandaat, oftewel buiten de Veiligheidsraad om plaatsvonden.² Resolutie 1244, waaraan een dag eerder de ondertekening van de 'Militair-Technische Overeenkomst' te Kumanovo³ tussen de internationale veiligheidstroepen (KFOR) en de autoriteiten van Joegoslavië en de Republiek Servië vooraf ging, bevestigt de "soevereiniteit en territoriale integriteit van Servië, in overeenkomst met de Slotakkoorden van Helsinki", en bepaalt in het verlengde daarvan dat de toekomstige status van Kosovo gezocht moet worden binnen het kader van 'substantiële autonomie en wezenlijk zelfbestuur'.⁴

Resolutie 1244 kwam tot stand op basis van de 'algemene principes voor de politieke regeling van de Kosovo-crisis' die op 6 mei 1999 door de ministers van Buitenlandse Zaken van de G8 werden vastgesteld.⁵ Zij vormden de basis voor de overeenkomst die een maand

later door de gezanten Ahtisaari en Tsjernomyrdin aan de Joegoslavische president Slobodan Milošević werd voorgelegd, en die uiteindelijk door het parlement van Servië en de regering van Joegoslavië op 3 juni werd goedgekeurd.⁶ De overeenkomst voorzag in een onmiddellijk staken van het geweld in Kosovo, alsook de terugtrekking van de Joegoslavische en Servische veiligheidstroepen, en de ontwapening van het Kosovaars-Albanese opstandelingenleger UÇK. Door akkoord te gaan met de overeenkomst verloor Milošević het feitelijke bestuur over Kosovo, maar wist al met al de zuidelijke provincie wel *de jure* voor Servië te behouden. Het is evident dat het behoud van de soevereiniteit en territoriale integriteit inzake Kosovo de enige reden is waarom Belgrado, onder zware militaire en diplomatieke druk, overstag ging.

Op basis van Hoofdstuk VII van het VN-Handvest staat de provincie, hangende een regeling voor de toekomstige status van Kosovo, sinds juni 1999 onder bestuur van de internationale civiele administratie van de VN (UNMIK) en onder militair toezicht van de door de VN gemandateerde en door de NAVO geleide internationale troepenmacht (KFOR). De laatste dient de veiligheid van alle inwoners van Kosovo te waarborgen en heeft tevens tot doel om de veilige terugkeer van vluchtelingen en ontheemden mogelijk te maken. Ook zou op termijn een nader te bepalen aantal Servische soldaten mogen terugkeren om, naast de markering van mijnevelden en het onderhouden van een liaisonfunctie met de civiele en militaire aanwezig-

heid in de provincie, belangrijke grensposten te bewaken en Servische heiligdommen te beschermen. Dit laatste punt is tot op heden echter niet gerealiseerd, ondanks herhaaldelijke verzoeken van de Servische regering om tot een volledige naleving van de gemaakte afspraken te komen.

Ahtisaari's 'voorwaardelijke onafhankelijkheid' verworpen

Ruim zes jaar na installatie van het VN-bestuur in Kosovo werd Martti Ahtisaari op 31 oktober 2005 door de toenmalige secretaris-generaal van de VN, Kofi Annan, aangewezen als zijn speciale gezant die het 'proces van de toekomstige status van Kosovo' zou gaan leiden, in de 'context van Resolutie 1244 en de terzake doende verklaringen van de voorzitter van de Veiligheidsraad'.² Hij kreeg daarmee het mandaat te bemiddelen ten einde een compromis te bereiken tussen de verwijderde posities van de Servische regering en de onderhandelingsdelegatie van de Kosovo-Albanezen. Inhoudelijk werd het statusproces mede bepaald door de 'Guiding Principles of the Contact Group for a Settlement of the Status of Kosovo'. Die bepalen onder andere dat van een opdeling noch van een terugkeer naar de staatkundige positie van Kosovo van vóór 1999 sprake kan zijn, en dat met de uitkomsten van het statusproces de regionale stabiliteit behouden dient te blijven. Unilaterale oplossingen worden door de Contactgroep eveneens verworpen, waarbij bepaald wordt dat de eindbeslissing over de toe-

komstige status door de Veiligheidsraad dient te worden goedgekeurd.

De Kosovo-Albanezen hadden in het Ahtisaari-proces slechts één doel voor ogen: onafhankelijkheid voor Kosovo bedingen. Ze werden daarin onder andere gesteund door de Verenigde Staten en de Europese permanente leden van de Veiligheidsraad. De Servische regering was daarentegen niet bereid meer dan verregaande autonomie en zelfbestuur te verlenen volgens internationale maatstaven, daarin gesteund door de overige twee permanente leden, Rusland en China. Deze standvastige posities van de partijen brachten Ahtisaari ertoe zelf met een voorstel te komen. Eind 2006 presenteerde hij dan ook de optie 'voorwaardelijke onafhankelijkheid', die reeds jaren tevoren door de lobbygroep *International Crisis Group*, waaraan Ahtisaari nauw is gelieerd, werd voorgesteld. Ahtisaari's rol van bemiddelaar veranderde daarmee in de rol van onderhandelaar, waardoor volgens critici het onderhandelingsproces tot mislukken was gedoemd. Het geeft te denken dat Ahtisaari's voorstel, dat in strijd is met het Handvest van de VN en Resolutie 1244, op voorhand op de steun van Priština, Washington en de EU-zwaargewichten (Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Duitsland en Italië) kon rekenen.

Uiteindelijk zou VN-gezant Ahtisaari eind maart 2007 aan de secretaris-generaal van de VN rapporteren dat verder onderhandelen niets zou opleveren en dat aldus 'voorwaardelijke onafhankelijkheid' voor

² Met het omzeilen van de VN en het negeren van het Servische verzet, zal de regio bij afscheiding van Kosovo opnieuw gestabiliseerd worden: Britse militairen in Kosovo bij terugkeer van Albanese vluchtelingen na de oorlog van 1999 (foto: Brits Ministerie van Defensie/Capt Gallagher)

Kosovo de beste oplossing zou zijn. Vanwege de principiële bezwaren van Rusland werd Ahtisaari's voorstel niet eens in stemming gebracht in de Veiligheidsraad, waardoor zijn missie als mislukt kan worden aangemerkt. Ondanks onenigheid over Ahtisaari's voorstel voor 'voorwaardelijke onafhankelijkheid' en tegen zijn aanbeveling tot vervolgonderhandelingen in, slaagde de Veiligheidsraad erin het onderhandelingsproces een nieuwe impuls te geven.

In juli kreeg de Contactgroep het mandaat om een driemanschap, de eerder genoemde trojka⁸, op pad te sturen richting Belgrado en Priština in een 'uiterste poging' de partijen nader tot elkaar te brengen en 'zonder uitstel' een compromis te bewerkstelligen. De trojka kreeg het mandaat om onderhandelingen tussen de partijen te faciliteren en zelf 'innovatieve ideeën' aan te dragen, die uiterlijk 10 december 2007 tot een overeenkomst over de toekomstige status van Kosovo hadden moeten leiden.

Meer dan autonomie, minder dan onafhankelijkheid

In tegenstelling tot het Ahtisaari-proces waren gedurende het 120 dagen tellende trojka-proces wel alle opties bespreekbaar, inclusief de opdeling van Kosovo. Immers: als bij een eventuele Kosovaarse afscheiding wel de grenzen van een soeverein land zouden mogen wijzigen, waarom zouden dan de administratieve grenzen van een provincie heilig moeten worden verklaard? De Europese Unie en Rusland gaven dan ook herhaaldelijk te kennen dat een oplossing gezocht moest worden die voor iedereen aanvaardbaar zou zijn. Ook minister Maxime Verhagen van Buitenlandse Zaken maakte zich in de nazomer van 2007 sterk voor een onderhandelde oplossing, met de mogelijkheid van opdeling. Vooruitlopen op de uitkomsten van de besprekingen en de Kosovo-Albanezen al op voorhand uitzicht bieden op onafhankelijkheid, zoals de Verenigde Staten meermaals hebben gedaan, droeg volgens hem weinig bij aan een diplomatieke oplossing van het conflict. Hij bekritiseerde dan ook de Amerikaanse opstelling door te zeggen dat het niet goed is te preludezen op het mogelijk mislukken van de onderhandelingen: "Als je dat doet, weet je één ding zeker: dan zullen die gesprekken ook mislukken. Ik vind dat niet verstandig", aldus Verhagen.⁹

Gaandeweg de trojka-besprekingen werd de Servische delegatie flexibeler en creatiever. Onder andere door het voorstel van 'meer dan

autonomie, minder dan onafhankelijkheid' verder te concretiseren en toe te lichten, gaf de delegatie te kennen werkelijk op zoek te zijn naar een aanvaardbaar compromis. Zo bracht de delegatie op 20 november in Brussel een plan volgens het Hongkong-model op tafel, alsook een op Kosovo toegesneden voorstel dat gebaseerd is op de staatkundige inrichting van de Finse Aland-eilanden, waar de Zweden 95 procent van de bevolking uitmaken. In beide gevallen zou de Servische provincie een ongekeerde mate van autonomie en zelfbestuur kunnen genieten, waarmee aan de voorwaarde zou zijn voldaan dat de Kosovo niet terug zou kunnen naar de situatie van vóór 1999 en dat het tegelijkertijd wezenlijke autonomie en substantieel zelfbestuur zou kennen. De etnisch-Albanezen, die in Servië een etnische minderheid zijn maar in Kosovo 81 procent van de bevolking uitmaken, kregen volgens de Servische voorstellen zelfs meer zelfbestuur dan tijdens de autonome status die door Milošević werd afgeschaft.

Naast de gegarandeerde uitoefening van de wetgevende, uitvoerende en rechterlijke macht, heeft Kosovo volgens de Servische voorstellen recht op een eigen grondwet, monetair beleid (en munt), volkslied, vlag en wapen. Op het vlak van binnenlandse zaken (politie), economie, onderwijs, sport (incl. deelname aan internationale wedstrijden), landbouw, media, gezondheidszorg, werkgelegenheid, etc. zou Belgrado geen zeggenschap hebben, en zou Kosovo zelfs de mogelijkheid krijgen te onderhandelen met internationale instanties. Het Servische voorstel houdt tevens de mogelijkheid open om samen te werken op het gebied van monetair beleid en de douane. Op het gebied van de 'internationaalrechtelijke subjectiviteit', oftewel buitenlandse zaken, zou Kosovo onderdeel blijven uitmaken van Servië, waardoor de provincie bijvoorbeeld geen lid zou kunnen zijn van de VN. Het gebied zou verder gedemilitariseerd dienen te worden, waarbij er tevens sprake zou zijn van een internationale civiele en militaire aanwezigheid.

Terugkeer van het Servische leger en politie naar de provincie is niet aan de orde in dit voorstel. Wel zou de Servische politie de bevoegdheid krijgen de grenzen te bewaken, alsook het Servische religieus en cultureel erfgoed in Kosovo. Deze toekomstige status van Kosovo zou volgens het voorstel in ieder geval tot stand moeten komen onder auspiciën van de internationale gemeenschap, en eventueel voor de duur van 20 jaar van toepassing zijn.¹⁰ De Albanese onderhandelingsdelegatie verwierp dit plan eind november echter en was slechts bereid te praten over de toekomstige betrekkingen tussen Kosovo en Servië, waardoor de trojka geen compromisvoorstel aan de Contactgroep en de VN kon voorleggen.

Gesteld kan worden dat de etnisch-Albanese eis van onafhankelijkheid, die door de Amerikanen bij voorbaat (volgens sommigen reeds in 1998) in het vooruitzicht werd gesteld, debet is geweest aan het uitblijven van een compromis. Daarom drongen Servië en Rusland tijdens de zitting van de VN-Veiligheidsraad van 19 december 2007, waarop het onderhandelingsverslag van de trojka werd besproken,

*De echte beslissingen
over het
statusproces
worden buiten
Priština genomen*

aan op een vervolg op het onderhandelingsproces, hetgeen door de Verenigde Staten werd geblokkeerd. De Amerikanen hebben sindsdien herhaaldelijk gezinspeeld op een unilaterale afscheiding van Kosovo, die direct zou worden gevolgd door erkenning van de Verenigde Staten en de grotere EU-landen.

De crisis in historisch perspectief

De Amerikaanse steun aan het Albanese separatisme in Kosovo is ten tijde van de gewelddadige fragmentatie van Joegoslavië in de jaren negentig van de vorige eeuw mede bepaald door een ongenueanceerde voorstelling van zaken, die niet zelden gepaard ging met geëngageerde geschiedschrijving.¹¹ Deze mythes hebben een duurzame oplossing van de etnisch gemotiveerde conflicten in weg gestaan, menen historici. Hieromtrent noemt de Vlaamse Balkandeskundige Raymond Detrez misschien wel de twee meest cruciale: de Serven namen in Joegoslavië een dominante positie in en waren de 'bad guys' in de verschillende conflicten.¹²

Het etnisch gemotiveerde geweld op de Balkan in het algemeen en het Servisch-Albanese conflict in Kosovo in het bijzonder is echter veel complexer en steekt genuanceerder in elkaar dan een verhaal van 'good guys' en 'bad guys'. De historische oorzaken voor de interetnische spanningen en geschillen in voormalig Joegoslavië

zijn vooral van sociaaleconomische en (geo)politieke aard, en kunnen derhalve niet teruggevoerd worden tot het constructivistische probleem van etniciteit of de 'Servische ambities'.¹³ "De politiek van Milošević werd weliswaar een deel van het probleem in Kosovo, maar was er zeker niet de oorzaak van", aldus Detrez.

Alhoewel het Albanese irredentisme, het streven naar hereniging van de Albanese gemeenschappen verspreid over verschillende gebieden, in Kosovo de voorbije decennia werd voorgesteld als een strijd voor mensenrechten en tegen de Servische onderdrukking, bestond dit reeds in de negentiende eeuw. Zo riep de Albanese Liga van Prizren (1878) op tot een hereniging van alle gebieden op de Balkan waar etnisch Albanen woonachtig waren. Tijdens de Tweede Wereldoorlog maakte Kosovo, net als delen van het huidige Macedonië, Griekenland en Montenegro, deel uit van een Groot-Albanië, onder patronaat van Mussolini's Italië. De beruchte Albanese SS-divisie *Skanderbeg* hield

vreselijk huis in Kosovo, maar de Serven die aan het geweld wisten te ontkomen, mochten door een verbod van de Joegoslavische communisten na de oorlog niet terugkeren. Daarmee was de etnische samenstelling van Kosovo, in combinatie met een ware bevolkingsexplosie onder de Albanen en een vrije toestroom uit Albanië, definitief in het nadeel van de Servische bevolking van Kosovo beslist.

Ook in Tito's Joegoslavië, waarbinnen de Kosovo-Albanen als etnische minderheid een zeer grote mate van autonomie genoten, gelijkberechtiging kenden en zelfs de politieke middelen hadden om ieder besluit binnen Servië te blokkeren, bleef de roep om zelfbeschikking bestaan. Na de grondwetswijzigingen in 1974 kreeg de autonome provincie Kosovo verregaande bevoegdheden, die deden denken aan de staatkundige positie van de zes deelrepublieken van Joegoslavië. Deze in vele opzichten desintegrerende, nationalistische grondwet van de Communistische partij¹⁴ moest de Albanese aspiraties betuigen, maar desondanks braken al een jaar na de dood van Tito in

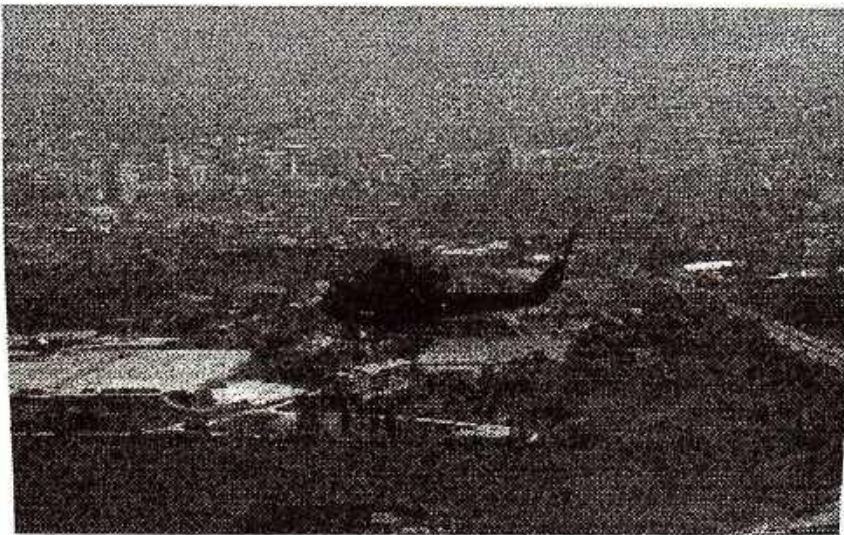
1981 bloedige rellen uit in Kosovo, waarbij onafhankelijkheidsleuzen als 'Kosovo: republiek' werden gescreend. Dit terwijl discriminatie, noch onderdrukking van de Kosovo-Albanen toen aan de orde was.

Na de opkomst van Slobodan Milošević in Servië in 1987, die de separatistische beweging met gebruikmaking van disproportioneel geweld trachtte te

bestrijden, ontstond in Kosovo vervolgens een ondergrondse politieke beweging, die in 1997 uitmondde in gewapend verzet onder aanvoering van de opstandelingen van het UÇK, dat vóór de NAVO-bombardementen in 1999 door de VS nog als terroristische organisatie werd bestempeld. Het UÇK zelf heeft ook nooit onder stoelen of banken gestoken dat een hereniging met Albanië het uiteindelijke doel van zijn gewapend verzet was. De Albanese opstand in Macedonië in 2001, die door tussenkomst van de internationale gemeenschap in een eerder stadium beteugeld kon worden, duidt ook in die richting.¹⁵ De Kosovaars-Albanese onafhankelijkheidseis is daarmee ook uit historisch oogpunt zeer discutabel te noemen.

Europese Unie: verdeeld en onder druk

Op de zitting van de VN-Veiligheidsraad op 16 januari jongstleden, waarop het periodieke UNMIK-rapport over de ontwikkelingen in

Een helikopter van de NAVO-geleide vredesmacht KFOR boven Prishtina, Kosovo (foto: NAVO)

Kosovo werd besproken, bleek eens te meer hoezeer de Raad verdeeld was over de verdere stappen die genomen moeten worden op weg naar de bepaling van de toekomstige status van Kosovo. Daar Rusland, gesteund door China, voorstander is van nieuwe onderhandelingen en de VS juist het verworpen plan-Ahtisaari zo snel mogelijk willen implementeren, ging de Veiligheidsraad, net als op 19 december, zonder een gezamenlijke verklaring uiteen. Wel bleek dat ook niet-permanente leden als Zuid-Afrika, Indonesië en Vietnam tijdens de vergadering pleitten voor de eerbiediging van het internationaal recht en de noodzaak om de territoriale integriteit van Servië te respecteren.

Ook de Europese Unie worstelt met de toekomst van Kosovo. Het plan-Ahtisaari heeft weliswaar de steun van de EU, maar verschillende landen eisen wel dat de toekomstige regeling voor Kosovo voorzien wordt van een mandaat van de Veiligheidsraad. Spanje, Slowakije, Roemenië, Griekenland en Cyprus zijn in beginsel tegen een onafhankelijk Kosovo zonder goedkeuring van Servië, omdat een eenzijdige afscheiding de separatistische bewegingen in de betrokken landen zou kunnen doen opleven. Zo heeft Cyprus al te kennen gegeven Kosovo nooit te zullen erkennen. De zending van een civiele EU-missie ter vervanging van het UNMIK-bestuur in Kosovo, zoals voorzien in het plan-Ahtisaari, liet vanwege de verdeeldheid en het ontbreken van een adequaat volkenrechtelijk mandaat aldus op zich wachten.

Mogelijk zou de Europese Unie Resolutie 1244 zodanig interpreteren, dat de EU-missie alsnog doorgang zou kunnen vinden. Daarbij zou volgens ingewijden de secretaris-generaal van de VN, Ban Ki-moon, een belangrijke rol kunnen spelen, bijvoorbeeld door een verklaring af te leggen waarin hij de EU-missie uitnodigt het VN-bestuur over te nemen. Rusland heeft te kennen gegeven het omzeilen van de Veiligheidsraad niet te zullen aanvaarden en gaf eind januari bij monde van Balkanbezoeker Alexander Botsan-Kharchenko te kennen dat het een plan heeft klaarliggen ingeval Kosovo zich afscheidt.

Aan de andere kant is het EU-perspectief van Servië een reden waarom de Europese Unie voorzichtig handelt. De EU-erkenning van Kosovo zou de betrekkingen met Servië namelijk ernstig kunnen verstoren. Het 'overgangsverdrag' tussen de EU en Servië, dat Servië ter compensatie voor het onder meer door Nederland geblokkeerde Stabilisatie- en Associatieverdrag op 29 januari kreeg aangeboden, wordt door de EU beschouwd als een middel om de dreigende afscheiding en EU-

erkenning van de Servische provincie draaglijker te maken.¹⁶ De Servische regering heeft deze 'koehandel' al enkele keren van de hand gewezen, onder andere door expliciet te stellen dat bij een keuze tussen Kosovo en de EU, Servië niet voor de EU zal kiezen. Premier Vojislav Koštunica heeft daarbij aangegeven dat Servië alleen binnen de internationaal erkende grenzen tot de EU kan toetreden. "Als een democratisch land 15 procent van zijn grondgebied moet afstaan om lid te mogen worden van de EU, dan is de keuze snel gemaakt", is een veelgehoorde uitspraak in Belgrado.

Of en wanneer de Kosovo-Albanezen in de nabije toekomst de onafhankelijkheid zullen uitroepen, is ten tijde van het schrijven van dit artikel nog een vraagteken. Het meest gangbare scenario dat door diplomaten valt op te maken, gaat ervan uit dat de afscheiding direct na de tweede ronde van de Servische presidentsverkiezingen zal plaatsvinden. De Verenigde Staten en de Europese Unie rekenen daarbij op de winst van de zittende president Boris Tadić van de Democratische partij, omdat hij naar verwachting minder dwars zal liggen inzake Kosovo dan de nationalist Tomislav Nikolić van de Radicale partij, die de eerste ronde wist te winnen en het vooral moest hebben van proteststemmers. Gegeven het feit dat de presidentsverkiezingen - zoals verwacht - zijn uitgedraaid op een verkapt referendum over de vraag 'EU-toetreding of Kosovo', is het niet verwonderlijk dat aan de vooravond van de tweede ronde Nikolić nog favoriet was.

De druk uit Washington op de EU-landen culmineerde op 25 januari 2008, toen Slovenië door een politiek schandaal werd opgeschud. Het Sloveense dagblad *Dnevnik* publiceerde delen uit een interne verslag van de politiek directeur van het Sloveense Ministerie van Buitenlandse Zaken, waaruit blijkt dat het Amerikaanse *State Department* de EU 'forceert' om de onafhankelijkheid van Kosovo zo snel mogelijk te erkennen, waarbij de huidige EU-voorzitter Slovenië de eerste stap zou dienen te maken. De zogenaamde 'Coordinated Declaration of Independence' (CDI) is daarmee een verdere uitwerking van het plan van de 'Unilateral Declaration of Independence' (UDI). Vanwege dit schandaal was politiek directeur Mitja Drobnič genoodzaakt een week later zijn ontslag aan te bieden. Het bracht de Servische minister voor Kosovo en Metohija ertoe te concluderen dat de EU "een pion is in het schaakspel van Amerika". Het Oostenrijkse persbureau APA schreef daarop dat het Sloveense voorzitterschap van de EU een 'blamage' is en "duidelijk maakt" dat Slovenië in de problematische kwestie Kosovo geen 'erebemiddelaar' is, maar de "ontvanger van de bevelen uit de VS".

Kosovo - op weg naar instabiliteit?

Ten aanzien van de toekomstige status van Kosovo is begin 2008 duidelijk dat de internationale gemeenschap worstelt met de beginselen van soevereiniteit en territoriale integriteit. De vrees bestaat dat met het omzeilen van de VN en het negeren van het principiële

*Kosovo op voorhand
uitzicht bieden op
onafhankelijkheid
draagt niet bij aan een
diplomatieke oplossing*

verzet van Servië, bij een eenzijdige afscheiding van Kosovo de regio verder gedestabiliseerd zal worden. Onduidelijk is welke gevolgen de kwestie Kosovo zal hebben voor de provincie zelf. Opdeling behoort dan tot de mogelijkheden, evenals een verdere etnische zuivering van de provincie, daar het niet vanzelfsprekend is dat de internationale troepenmacht dit keer de Servische bevolking wel zal beschermen.¹⁷ In Macedonië, Montenegro en Griekenland, waar etnische Albanezen eveneens naar afscheiding streven, zou de vlam eveneens in de pan kunnen slaan. Voor Bosnië-Herzegovina kan het betekenen dat de Bosnische Serven, die in tegenstelling tot de Kosovo-Albanezen niet een etnische minderheid zijn maar een constituerend volk, dezelfde rechten zullen opeisen. Ook voor andere regio's in Europa en overige (bevroren) conflicthaarden in de wereld zou een unilaterale onafhankelijkheid een precedentwerking kunnen hebben waarvan de gevolgen niet te overzien zijn.¹⁸

Nieuwe onderhandelingen liggen daarom voor de hand, maar de vraag is in hoeverre de Europese Unie een eenduidig beleid hierover zal weten te formuleren en de druk uit Washington zal weten te weerstaan. Schipperend tussen de Verenigde Staten en Rusland lijkt dat een onmogelijke opgave, maar voor de veiligheid en het EU-perspectief van de regio lijkt een onrechtmatige erkenning van Kosovo als zelfstandige staat een dwaalspoor, van waaruit op termijn toch weer, net als ten tijde van de NAVO-bombardementen, een beroep zal moeten worden gedaan op de VN-Veiligheidsraad. Het Albanese dreigen met geweld indien onafhankelijkheid mocht uitblijven, kan bij de beslissing inzake de toekomstige status van Kosovo geen werkelijk argument worden genoemd. Servië heeft met Milošević afgerekend en is alweer acht jaar partner van de wereldgemeenschap. Verder is de NAVO niet alleen bij machte om eventueel geweld de kop in te drukken, maar zou een billijking van geweld ook betekenen dat er inzake Kosovo met twee maten wordt gemeten. De 'omgekeerde etnische zuivering' van Kosovo sinds juni 1999, onder toezicht oog van KFOR en UNMIK, heeft naar mijn mening in ieder geval blootgelegd dat, afgezien van het vraagstuk van de rechtmatigheid, het morele argument van een onafhankelijk Kosovo inmiddels een gepasseerd station is. In Kosovo vieren corruptie, criminaliteit en etnisch gemotiveerd geweld hoogtij.¹⁹ Wat overblijft zijn slechts de 'unieke argumenten' waarmee men van Kosovo een zaak *sui generis* poogt te maken.²⁰

Drs. P. Vitković is Oost-Europakundige en vice-voorzitter van stichting Lize, overlegpartner Rijksoverheid Zuid-Europese gemeenschappen. Hij schreef dit artikel op persoonlijke titel.

1. De officiële naam van de autonome provincie luidt 'Kosovo en Metohija'. 'Metohija' betekent kloosterlandgoed. De historische benaming van de provincie is 'Oud-Servië'.
2. Voor een discussie over de rechtmatigheid van de NAVO-bombardementen en de Nederlandse positie in deze, zie: Jan Sizoo,

'Kosovo en het dreigen met geweld', *Internationale Spectator*, april 2002, pp. 206-212; Ward Ferdinandusse, 'Kosovo en het democratisch gehalte van Nederlands buitenlands beleid', *Internationale Spectator*, juli-augustus 2001, pp. 383-387.

3. Zie: www.unhcr.org/refugees/doc/399609a.html
4. S/RES/1244 (1999), 10 juni 1999.
5. Zie Annex 1 van Resolutie 1244.
6. De principes van de genoemde overeenkomst zijn terug te vinden in Annex 2, Resolutie 1244.
7. S/2005/708, brief van de secretaris-generaal aan de voorzitter van de Veiligheidsraad, 10 november 2005.
8. Frank Wisner namens de Verenigde Staten, Wolfgang Ischinger namens de Europese Unie en Alexander Botsan-Kharchenko namens Rusland.
9. 'Verhagen bekritiseert Kosovo-standpunt Amerika', *NRC Handelsblad*, 8 september 2007.
10. Voor een vergelijkende analyse van de staatkundige oplossingen van Hongkong, de Åland-eilanden en het Servische voorstel inzake Kosovo, zie: www.srbija.sr.gov.yu/external/40984/comparative%20analysis2007_20107_eng.doc.
11. Vgl. Aleksa Djilas, 'Imagining Kosovo', *Foreign Affairs*, september/oktober 1998, pp. 124-131.
12. Raymond Detrez in: Jan Marijnissen en Karel Glastra van Loon, *De laatste oorlog*, Amsterdam/Antwerpen: Uitgeverij L.J. Veen, 2000.
13. Voor een gedegen studie naar de oorzaken van de successieoorlogen in voormalig Joegoslavië, zie Susan L. Woodward, *Balkan Tragedy. Chaos and Dissolution after the Cold War*, Washington D.C.: The Brookings Institution, 1995; Gojko Vuckovic, *Ethnic Cleavages and Conflict: The Sources of National Cohesion and Disintegration. The Case of Yugoslavia*, Aldershot: Ashgate, 1997.
14. Vgl. Robert Hayden, 'Constitutional Nationalism in the Formerly Yugoslav Republics', *Slavic Review*, nr. 4, 1992, pp. 654-673.
15. Over het radicaal-islamitisch streven naar een Groot-Albanië van de politieke elite in Kosovo, zie: Edwin Bakker, 'Al-Qaida-connections op de Balkan', *Ablak*, nr. 2, 2005, pp. 2-3; Abe de Vries, 'Balkan: Groot-Albanees passie', *Elsevier*, nr. 13, 2001, p. 36.
16. Vgl. Rob de Wijk, 'Paar Servië liever dan te preken over Milosevic', *Trouw*, 14 december 2007, pp. 8-9.
17. Christa Meinderama, 'Hou de opdeling van Kosovo bespreekbaar', *Trouw*, 18 september 2007.
18. Vgl. Edwin Bakker, 'Kosovo en de doos van Pandora', *Ablak*, nr. 5, 2007, pp. 4-5.
19. Zo schreef het *Reformatisch Dagblad* op 16 november 2007 dat de door het Joegoslavië-tribunaal aangeklaagde ex-premier Ramush Haradinaj 1,3 miljoen euro bezit. Onafhankelijke organisaties beweren dat het geld onder meer afkomstig zou zijn van corruptie en georganiseerde misdaad. Zie ook: 'Politici Kosovo stoppen miljoenen in eigen zak', *De Volkskrant*, 24 oktober 2007.
20. Zie voor een onderbouwing van de these van Kosovo als 'unieke casus': de 'Unique Case Chart' op: www.kosovocompromiss.com.

3-3-2022

Rustige dienst tegen soeverein Kosovo

KERKDIENST. Enkele honderden in Nederland woonachtige Serviërs hebben gisteren in Breda geprotesteerd tegen de onafhankelijkheid van de voormalige Servische provincie Kosovo. De demonstranten woonden een rustige kerkdienst bij op het Kasteelplein, liet een woordvoester van de organisatie weten. De Serviërs riepen de Nederlandse regering op Kosovo niet te erkennen. Zij vinden dat het gebied een onlosmakelijk deel van hun land is. Ook stellen ze dat de Serviërs in Kosovo niet meer veilig zijn en als tweederangs burgers worden behandeld. Een pastoor van de Servisch-orthodoxe kerk vroeg zijn toehoorders vooral de rust en het geloof te bewaren, vertelde de woordvoester. Volgens de politie waren ruim tweehonderd mensen naar het plein getogen.

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Hans Hupkes" <hans.hupkes@planet.nl>; "Jenny Ligtenberg" <jenny1@scarlet.nl>; "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>

Verzonden: maandag 3 maart 2008 1:12

Onderwerp: Presidential nominee Sen. Barack Obama says

In a response to the inquest on issues by the Serbian Unity Congress (SUC), Presidential nominee Sen. Barack Obama says that as President he will work to assure Kosovo Serbs are protected, that he will support Bosnian Dayton Accords and the integration of Serbia into EU and Euro-Atlantic structures.

„I also noted in my statement that Serbia and its people have suffered terribly over that past two decades and that Serbs deserve a more peaceful, prosperous, and hopeful future,” says Obama.

Barack Hussein Obama is a Senator from Illinois whose father is from Kenya.

Obama said that, as President, he will encourage talks and dialogue between sides in Kosovo in order to facilitate peaceful resolution to the „remaining disputes”.

„As part of that responsibility,” Sen. Obama says that „I believe that peace and stability there can only truly be ensured by solutions that are acceptable to all sides.” ...

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Hans Hupkes" <hans.hupkes@planet.nl>; "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: maandag 3 maart 2008 22:42
Onderwerp: Fw: CRG Newsletter - The United Nations Contributed to the Establishment of a Mafia-State in

----- Original Message -----

From: Globalresearch.ca
To: despot@tiscali.nl
Sent: Monday, March 03, 2008 7:17 PM
Subject: CRG Newsletter - The United Nations Contributed to the Establishment of a Mafia-State in Kosovo

The United Nations Contributed to the Establishment of a Mafia-State in Kosovo

By Michel Chossudovsky

URL of this article: www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=8183

Global Research, March 1, 2008

International Tribunal for U.S./NATO War Crimes in Yugoslavia - 2000-06-10

The EU, the US, NATO and the UN Mission in Kosovo bear responsibility in the criminalization of Kosovo State institutions.

The following article, written in March 2000, focusses on the formation of a Kosovar Mafia State integrated by former members of the KLA.

With the February 2008 declaration of Independence, this process has reached its completion. Kosovo is not a mafia state in its own right, it is a US/EU protectorate under NATO military rule. The government of Kosovo, which has extensive links to organized crime, serves the interests of the US-NATO occupation.

Michel Chossudovsky, 1 March 2008

June 10, 2000 International Tribunal for U.S./NATO War Crimes in Yugoslavia

THE UNITED NATIONS APPOINTS AN ALLEGED WAR CRIMINAL IN KOSOVO

By Professor Michel Chossudovsky

Professor Michel Chossudovsky (Canada), an expert historian and economist who has taken part in many international forums on the Balkans, showed the criminal role of the so-called Kosovo Liberation Army and its ties to U.S. and German Intelligence services, ties to NATO and the United Nations Rep. Bernard Kouchner. Michel Chossudovsky, professor of economics, University of Ottawa, author of a forthcoming book entitled "War, Globalization and the New World Order"

The United Nations in a recent [2000] report submitted to Secretary General Kofi Annan now concedes that the Kosovo Protection Force (KPC) (inaugurated under UN auspices in September 1999) has been involved in "criminal activities--killings, ill-treatment/torture, illegal policing, abuse of authority, intimidation, breaches of political neutrality and hate speech"¹.

And in a cruel irony, "the United Nations is paying the salaries of many of the gangsters."² The Kosovo Liberation Army (KLA) --known for its connections to organized crime and the Balkans narcotics traffic was officially dissolved and transformed into the Kosovo Protection Corps (KPC) modelled on the US National Guard. Funded by US

4-3-08

military aid, the KPC is trained by Military Professional Resources Inc (MPRI), a mercenary outfit based in Alexandria, Virginia.

The KPC was slated by the United Nations to become --in the words of UNMIK Special Representative Bernard Kouchner [now France's Minister of Foreign Affairs] "a civilian, disciplined, uniformed and multi-ethnic emergency response... with a mandate to "providing humanitarian assistance... and contributing to rebuilding infrastructure and communities...."³

Shift in military labels. KLA Commander Agim Ceku was appointed Chief of Staff of Kosovo's newly created Armed Forces. In the words of Bernard Kouchner during the inauguration ceremony: I look to him [Agim Ceku] to lead the new members of the Corps in the footsteps of Cincinnatus, the model citizen-soldier of ancient Rome -- who left his plow standing in the field to answer the call to arms & and at the end of the war refused all honors in order to return to his civic duties.⁴

Barely a few weeks later, the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia (ICTY) announced it was "investigating Ceku for alleged war crimes committed against ethnic Serbs in Croatia between 1993 and 1995."⁵ The information, however, was known to military and intelligence analysts well in advance of Ceku's appointment. It had been withheld from public opinion by the ICTY during the mandate of Chief Prosecutor Louise Arbour. Jane Defence Weekly (10 May 1999) had confirmed that Ceku had "masterminded the successful HV [Croatian] offensive at Medak [in 1993] and in 1995 was one of the key planners of the successful Operation 'Storm' ". United Nations Special Representative Dr. Bernard Kouchner (who is a 1999 Nobel Peace Laureate for his role as co-founder of Doctors without Borders) must have known.

The UN and NATO had access to the files of the ICTY. The Tribunal's Chief Prosecutor knew and had the responsibility under the statutes of the ICTY of reporting the matter to the UN Secretary General. In a cruel irony, the United Nations had casually proceeded with the appointment of an individual who according to the files of a United Nations body (namely the ICTY) was an alleged war criminal. Surely some questions should have been asked.

When the information was released barely a few weeks after Ceku's appointment: "a diplomat close to Bernard Kouchner the UN special representative [declared] "If we lose him {Agim Ceku} it will be a disaster," ... "When you get to the second level of the TMK [Kosovo Protection Corps], you're down to a bunch of local thugs."...⁶ "American diplomats... have suggested any indictment of Ceku would most likely be "sealed" and thereby kept out of the public domain... "[T]he NATO-led peacekeeping force, could not contemplate a public relations disaster with the Albanians by arresting Ceku".⁷ According to the Sunday Times (London), "[t]he possibility that Ceku, a respected figure in Kosovo, could be accused of war crimes, [had] sent shivers through the international community... "⁸.

Meanwhile, the ICTY had reassured public opinion that the "[T]he court's inquiries ... relate[d] to atrocities committed in Krajina, ... between 1993 and 1995"... Ceku's record in Kosovo itself is not thought to be in question, although the office of Carla del Ponte, the new chief prosecutor, said an investigation into his activities with the KLA could not be ruled out..."⁹

War Criminals call the Shots

Visibly what was shaping up in the wake of the bombings in Kosovo was the continuity of NATO's operation in the Balkans as well as its reliance on war criminals in its "peace-keeping" undertakings. Military personnel and UN bureaucrats previously stationed in Croatia and Bosnia had been routinely reassigned to Kosovo.

Lieutenant General Mike Jackson was posted to Kosovo as KFOR Commander following his earlier stint in Bosnia Herzegovina and Croatia. In the immediate wake of the 1995 ethnic massacres in Krajina (for which Agim Ceku is under investigation by the ICTY), General Michael Jackson was put in charge as IFOR commander, for organising the return of Serbs "to lands taken by Croatian HVO forces in the 1995 Krajina offensive".¹⁰

And in this capacity Jackson had "urged that the resettlement [of Krajina Serbs] not [be] rushed to avoid tension [with the Croatians]" while also warning returning Serbs "of the extent of the [land] mine threat."¹¹ In retrospect, recalling the events of early 1996, very few Krajina Serbs were allowed to return to their homes under the protection of the United Nations. According to "Veritas" (a Belgrade based organization of Serbian refugees from Croatia), some 10,000-15,000 Serbs were able to resettle in Croatia. Jackson's experience in "ethnic warfare," however predates the Balkans. From his earlier posting in Northern Ireland as a young captain, Jackson was second in command in the "Bloody Sunday" massacre of civilians in Derry in 1972.

Under the orders of Lieutenant Colonel Derek Wilford, Captain Jackson and thirteen other soldiers of the

parachute regiment opened fire "on a peaceful protest by the Northern Ireland civil rights association opposing discrimination against Catholics. In just 30 minutes, 13 people were shot dead and a further 13 injured. Those who died were killed by a single bullet to the head or body, indicating that they had been deliberately targeted. No weapons were found on any of the deceased."¹² Jackson's role in "Bloody Sunday" "did not hinder his Military career." ¹³ From his early stint in Northern Ireland, he had been reassigned under United Nations auspices to the theatre of ethnic warfare first to Bosnia and Croatia and then to Kosovo...

In Kosovo, the conduct of senior military officers conforms to the Croatian and Bosnian patterns, the same key individuals were reassigned to "peace-keeping" roles in Kosovo. While General Jackson displayed token efforts to protect Serb and Roma civilians, those who fled Kosovo during his mandate were not encouraged to return under UN protection... In post-war Kosovo, the massacres of civilians was carried out by the KLA (and subsequently by the KPC) under the auspices of NATO and the UN. It was accepted by the "international community" as a "fait accompli".

The Installation of a Mafia State

While calling for the installation of democracy based on "transparency" and "good governance", the US and its allies have installed in Kosovo a self proclaimed civilian paramilitary government with links to organised crime. The outcome is the outright "criminalisation" of State institutions in Kosovo and the establishment of what is best described as a "Mafia State". The complicity of NATO and the Alliance governments (namely their relentless support to the KLA provisional government) points to the de facto "criminalisation" of KFOR and of the UN peace-keeping apparatus in Kosovo.

The donor agencies, the United Nations and Western governments in providing financial support to the KPC are, in this regard, also "accessories" to this criminalisation of State institutions. Through the intermediation of a paramilitary group (created and financed by Washington and Bonn), NATO and the UN bear the burden of responsibility for the massacres of civilians and the prevailing reign of terror in Kosovo.

NOTES

1. Quoted in John Sweeney and Jen Holsoe, *Kosovo Disaster Response Service Stands Accused of Murder and Torture*, the Observer, 12 March 2000.
2. Ibid.
3. Statement by Bernard Kouchner, 21 September 1999 on the occasion of the inauguration of the KPC, see <http://www.un.org/peace/kosovo/pages/kosovo5.htm>)
4. Ibid
5. AFP, 13 October 1999
6. Tom Walker, "Kosovo Defence Chief Accused of War Crimes, Sunday Times, 10 October 1999.
7. Ibid
8. Ibid
9. Ibid
10. Jane Defense Weekly, Vol 23, No. 7, 14 February 1996.
11. Ibid
12. Julie Hyland, "Head of NATO Force in Kosovo was Second-in-command at "Bloody Sunday" Massacre in Ireland", World Socialist Website, 19 June 1999.
13. Ibid.

Please support Global Research

Global Research relies on the financial support of its readers.

Your endorsement is greatly appreciated

Disclaimer: The views expressed in this article are the sole responsibility of the author and do not necessarily reflect those of the Centre for Research on Globalization.

To become a Member of Global Research

The CRG grants permission to cross-post original Global Research articles on community internet sites as long as the text & title are not modified. The source and the author's copyright must be displayed. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: crgeditor@yahoo.com

Nederland blundert weer op Balkan

Eenzijdig afscheiden bedreigt de wereldwijde rechtsorde

3-3-2008

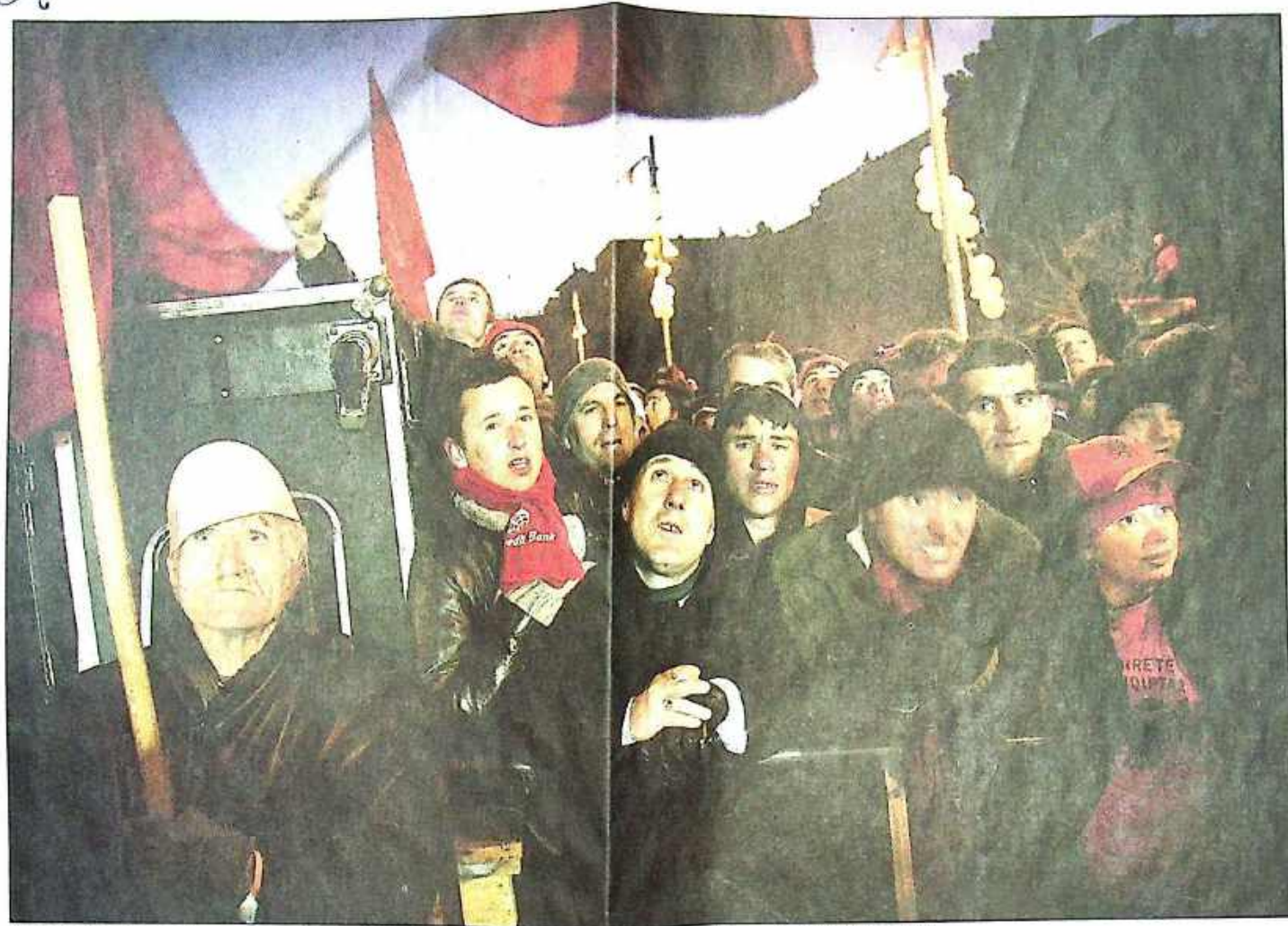
Waarom erkent de Nederlandse regering Kosovo niet gewoon, vraagt **Mient Jan Faber** zich af. Uiteindelijk wordt de provincie toch wel onafhankelijk.

Nederland heeft Kosovo nog niet erkend als onafhankelijke staat. Wij willen eerst zien hoe de nieuwe staat zijn Servische minderheid behandelt. 'Wij houden de druk op de ketel', riep onze minister van Buitenlandse Zaken, Maxime Verhagen. Een standpunt dat door geen enkel ander land is ingenomen.

De meeste EU-staten hebben Kosovo direct erkend. Een aantal ook niet omdat ze vrezen voor de gevolgen in eigen land. Nederland neemt een eenzame tussenpositie in. Kansrijk? Is de regering van Kosovo zich een ongeluk geschrokken van de 'harde' Nederlandse opstelling? Of zal men denken: wat wil dat landje eigenlijk nu de Verenigde Staten en de meeste Europese landen ons wel erkend hebben? Ik durf te wedden dat Nederland Kosovo over een paar weken toch erkent, omdat ons solo-beleid niets heeft opgeleverd.

Niemand op het ministerie van Buitenlandse Zaken heeft zich kennelijk gerealiseerd dat het op afzienbare termijn niet goed komt met de Servische minderheid in Kosovo. Negen jaar geleden heeft de NAVO de troepen van Milosevic uit Kosovo verjaagd. Vervolgens hebben de Verenigde Naties een internationaal protectoraat ingesteld dat de baas ging spelen in Kosovo. Uit pure overlevingsangst trok de Servische minderheid zich terug in een handvol enclaves, waar ze beschermd wordt door de troepen van de NAVO.

Een Servisch gezin met opgroeiende kinderen voelt dat het geen toekomst in Kosovo heeft en zal er alles aan doen om te verhuizen naar het gebied ten noorden van Mitrovica dat een Servische meerderheid telt en vanuit Servië bestuurd wordt, of nog wat verderop naar Servië. Geef ze eens ongelijk!

Etnisch Albanese vieren de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo. Foto Daniel Rosenthal / de Volkskrant

stad Orahovac wonen. Vijfhonderd gezinnen zitten daar nu negen jaar als ratten in de val, ingesloten door een vijandig gezinde Albanese bevolking. Wie zou daar niet weg willen? Iedereen kon in 1999 weten wat de beloning dan wel de prijs van de NAVO-interventie zou zijn. Kosovo: vrij van Servië en vrij van Serviërs.

De NAVO-operatie van 1999 was een bevrijdingsoperatie. Zo is gevierd door de Albanese bevolking. Formeel bleef Kosovo ook daarna nog een provincie van Servië, maar de regering in Belgrado had er niets meer te zeggen. Een weg terug naar Servië, was ondenkbaar geworden. De ingeslagen koers lag vast met volledige onafhankelijkheid als einddoel.

Om dat proces te vertragen, probeert de NAVO de EU te overtuigen

lijk die onafhankelijkheid te beperken, als het kan tot het moment, over ruim tien jaar, waarop zowel Servië als Kosovo tot de EU toetreden. De ruimte die de Kosovaren hebben gekregen om de onafhankelijkheid uit te roepen

We kruipen weg in een eenzaam hoekje, met een opgeheven vingertje

ging dan ook gepaard met de invoering van weer een nieuw protectoraat ditmaal onder leiding van de EU in plaats van de VN. Met wat mindere bevoegdheden, maar toch. In de wetenschap dat de muren tussen Servië en Kosovo pas weer zullen verdwijnen als de

landen lid van de EU zijn. Dan is er ook verzoening mogelijk, laten we hopen.

Nederland lijkt weer eens zijn hoofd te hebben verloren op de Balkan. Toen Milosevic de regio Kosovo in 1989 haar autonomie ontnam, zwegen we in alle talen. De Balkan was onbekend terrein, te ver van huis. Maar twee jaar later, in juli 1991, zwaaide minister Van den Broek van Buitenlandse Zaken trots met het akkoord van Brioni. Als voorzitter van de EG had hij bewerkstelligd dat Slovenië zich voorsnog niet van Joegoslavië zou afscheiden. Een miskleun.

Bij zijn volle verstand bood minister Ter Beek van Defensie, in de zomer van 1993, de VN een bataljon soldaten aan om de safe area, het veilige gebied Srebrenica te beschermen. 'Een eervolle, niet een-

voudige, maar uitvoerbare opdracht.' In juli 1995 werd aan geen enkele Moslimman of -jongen die erom vroeg bescherming geboden. Na de genocide wisten de Nederlandse regering en de Tweede Kamer als Pilatus de handen in onschuld.

Ten slotte en ondanks de bijdrage van de luchtmacht aan de bevrijding van Kosovo, blijkt Nederland negen jaar naar dato later niet bereid de gevolgen te aanvaarden. We kruipen weg in een eenzaam hoekje. Met een opgeheven vingertje. Nog geen erkenning van Kosovo. We waarschuwen de Balkan voor de laatste maal. Het wekt vooral de schijn dat we de Balkan helemaal beu zijn.

Mient Jan Faber is bijzonder hoogleraar aan de Vrije Universiteit.

Het internationale systeem dat de wereld sinds 1945 zoveel welvaart heeft gebracht, is gebaseerd op regels die de elementaire belangen beschermen van ieder land, rijk of arm, sterk of zwak. De bindende principes zijn onder andere: de soevereiniteit van staten, het respect voor territoriale integriteit en de onschendbaarheid van van internationaal erkende grenzen. Toch heeft de Servische provincie Kosovo, die sinds 1999 onder toezicht staat van de Verenigde Naties, zich unilateraal onafhankelijk verklaard van mijn land.

Deze illegale daad is, helaas, erkend door de VS en enkele Europese landen waaronder Groot-Brittannië, Frankrijk en Duitsland. Andere landen in Europa, zoals Griekenland, Roemenië en Spanje, hebben zich niet uitgesproken. Zoals het er nu voorstaat, blijft het aantal landen dat Kosovo erkent rond de veertig steken. Een grote meerderheid van de tweehonderd VN-leden - waaronder Servië - erkent Kosovo dus niet.

Het erkennen van Kosovo maakt het internationale systeem instabieler en onvoorspelbaarder. Het verandert het recht op zelfbeschikking in een recht op onafhankelijkheid. Het geeft iedere etnische of religieuze groepering die in onmin leeft met zijn hoofdstad een kaart in handen zich af te scheiden.

Erkenning van Kosovo is eigenlijk het straffen van de huidige democratie Servië voor de gruwelijke misdaden die de gewezen tiran Slobodan Milosevic in Kosovo pleegde. Die misplaatste wraakactie zal sommigen zich misschien beter doen voelen, maar het internationale systeem wordt er zeker niet beter van.

Vuk Jeremic
De auteur is de minister van Buitenlandse Zaken van Servië.
© International Herald Tribune

Monday, March 3, 2008

[Homepage](#)[Economics](#)[Politics](#)[Security](#)[Society & Culture](#)[Human Rights](#)

- [Columnists](#)
- [About Us](#)
- [Contact Us](#)
- [Write For Us](#)

Time not ripe for Kosovo independence

By ZHANG QUANYI
Column: Global Survey

Published: March 01

SHANGHAI, China, Two weeks after Kosovo's declaration of independence on Feb. 17, Serbia refuses to accept the loss of its province, and many of the 120,000 Serbs living within Kosovo continue to defy the Albanian leadership. While the United States and major European nations were quick to recognize Kosovo, others in Europe, and Russia, have refused to do so.

TOOLBAR

[Print Story](#)[Add Comments](#)

Although Kosovo's announcement sparked an initial violent reaction, with U.S. and European embassies attacked by Serbians, the Serb government was not prepared to use force to defend its sovereignty in the area. It has accused the United States and other supporters of Kosovo's independence of breaching the international order, however, and sparked debates over international law.

Serbia's traditional ally Russia has warned that support for Kosovan independence would likely trigger further conflicts in the Balkans, possibly bringing a new round of bloody war to this embattled region. Russia's ambassador to NATO, Dmitry Rogozin, warned last week that Russia might intervene with armed force if the European Union or NATO took a position on Kosovo that put them in conflict with the United Nations.

This region has been a frequent powder-keg in history. World War I was triggered by the fervor of a Serb nationalist who assassinated an Austrian prince. World War II did not break out in the Balkans until the struggle between Axis and Allied powers bitterly divided the peoples of this region, and a number of strategic battles were fought here.

During the Cold War, the Balkan states were temporarily peaceful, with most of the region's governments under the umbrella of the Soviet Union. The attention of the two superpowers, the United States and the Soviet Union, was more focused on their arms race and on Central, Eastern and Western Europe, leaving the southern states relatively quiet. After the Cold War, dormant ethnic conflicts once again broke out, especially in Yugoslavia, eventually leading to the break-up of the country.

As a result of Russia's inability to handle the Yugoslavian crisis, the United States and NATO exerted growing influence in this area in the 1990s. Kosovo's declaration of independence could be said to be a consequence of a Western victory in the power struggle with Russia in this region.

It is true that the concept of self-determination has become a universal principle since the beginning of the 20th century. People are seen as having a moral and legal right to determine their own political status. Both the League of Nations and the United Nations have supported this principle, and the right of a people to become independent.

This spirit of self-determination has reshaped the world since World War II. At the end of that war there were only about 50 countries, yet now there are over 190 states in the world. Right after the war the first wave of independent countries emerged, most of them liberated from their former colonial masters, including the Philippines, India and Korea.

In the 1960s and 1970s, most Asian and African countries became independent from their former colonial rulers. At the end of the Cold War, a spate of new nations was born in eastern and southern Europe.

Europe with the break-up of the Soviet Union. Russia itself can be seen as the result of this trend.

However, in all these cases, the formation of new sovereign states was linked to a transformation of the international system. The internal drive for self-determination was supported by external forces. Nowadays the support of a majority of U.N. member states would constitute an external force that would lend legitimacy to a nation's independence. The Helsinki Accords hold that liberty must go with consensus.

A lack of consensus can easily lead to conflict. For example, the fact that Russia and China, which are permanent members of the U.N. Security Council, do not support Kosovo's independence can be a source of conflict. Even within Europe there is no consensus on this matter. Kosovo's declaration of independence challenges the definition of a sovereign state and the international system.

Political order is determined by both individual states and the international community. A desire for self-determination is not the only consideration.

Kosovo's independence could lead to conflict or war, as it threatens the interests of a far wider group of people. It could spark a chain reaction and open up a Pandora's Box of dormant conflicts within the international system composed of different ethnic groups. If this occurs, the basic order of the international system could be eroded, and peace will be unachievable.

For these reasons, unless an international consensus can be reached, now is not the time for Kosovo's independence.

--

(Zhang Quanyi is an associate professor at the Zhejiang Wanli University in Ningbo, China, and a Ph.D. candidate at Shanghai International Studies University, studying policy making and collective identity. His research interests focus on conflict management and identity construction. He can be contacted at qzhangupi@gmail.com. ©Copyright Zhang Quanyi.)

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>; "Hans Hupkes" <hans.hupkes@planet.nl>; "Jenny Ligtenberg" <jenny1@scarlet.nl>
Verzonden: zondag 2 maart 2008 6:12
Onderwerp: EU Kosovo plan is illegal: Russia
 EU Kosovo plan is illegal: Russia

<http://www.taipeitimes.com/News/world/archives/2008/03/01/2003403533>

AP, UNITED NATIONS

Saturday, Mar 01, 2008, Page 6

Russia's UN ambassador has called the EU's planned mission in Kosovo "illegal" and said the resolution authorizing the UN to administer the Serb province in 1999 remains in force -- and said the UN mission would remain in Kosovo.

EU leaders agreed to send an 1,800-strong police and judiciary mission to Kosovo to replace the UN administrative mission following Kosovo's unilateral declaration of independence on Feb. 17, and it is preparing to deploy.

But Russian Ambassador Vitaly Churkin on Thursday pointed to a statement dated Feb. 17 from UN Secretary-General Ban Ki-moon that disputes any EU takeover.

In the statement, Ban said that until there is a new decision by the Security Council, the UN Mission in Kosovo (UNMIK) would consider Resolution 1244 adopted in 1999 "as the legal framework for its mandate and will continue to implement its mandate in the light of the evolving circumstances."

Kosovo came under UN and NATO administration after a NATO-led air war halted former Yugoslav leader Slobodan Milosevic's crackdown on ethnic Albanian separatists in 1999.

International talks lasting 14 months failed to produce an agreement between the Serbs, who offered autonomy, and Kosovo's ethnic Albanian leadership, which demanded independence.

Russia, which has close cultural ties to the Serbs, has strongly criticized the EU mission. Russia's foreign minister, Sergey Lavrov, said there was "bitter irony" because the EU mission is supposed to promote the rule of law, but is violating international law.

Churkin called Ban's statement "very important" and noted that it was not contested by anybody in the Security Council.

He stressed that the EU mission has not been mandated or authorized by the Security Council, and said reports that it is taking over from the UN, and talk of a 120-day transition, are "quite disturbing."

"It is disorienting to the international community and population in Kosovo, because let me repeat, as the secretary-general said, 1244 remains in force and UNMIK stays there, until and unless the Security Council takes a new

4.
decision on this matter -- and this is not about to happen," Churkin said.

He told reporters that he raised this issue at a closed council meeting on Thursday, quoting from 1244 and the mandate of the EU mission.

"On the basis of that, I concluded that the deployment of the European Union mission was illegal, and therefore any attempts by that mission to usurp the functions of UNMIK would be contrary to 1244," Churkin said.

"Nobody objected, so again I think that that was an important moment for the Security Council," he said.

This story has been viewed 659 times.

'Je kunt ons niet pakken met strafblad Milošević'

Westerse steun voor onafhankelijkheid van Kosovo is voor Serviërs toppunt van onrechtvaardigheid

De Serviërs begrijpen niet hoe de EU en de VS Kosovo van Servië kunnen afpakken. Ze voelen zich gestraft voor misdaden van een man die ze zelf verafschuwen: Milošević.

2009

de oorlog van 1999 Kosovo onder VN-bestuur. De EU-missie Eulex, onder leiding van de Nederlandse diplomaat Pieter Feith, gaat dat VN-bestuur nu vervangen. In Servië wordt het uitgelegd als de handtekening van de EU onder de onafhankelijkheid.

Smajlovic: „Eerst beloofde de EU te wachten met een missie tot er een nieuwe VN-resolutie kwam. Toen bleek dat de Russen dat in de VN-Veiligheidsraad tegenhielden werd het afgezwakt tot: we wachten op een uitnodiging van VN-secretaris-generaal Ban Ki-moon. Die kwam er ook niet. En toch gaat de EU-missie van start. Het is een Amerikaanse manier van optreden: eerst een land binnenvallen, en daarna zien we wel hoe we het legitimeren.”

Smajlovic was in 2000 actief in het kamp dat ijverde voor de val van Slobodan Milošević, die in de jaren negentig in Kosovo de Albanen onderwierp aan een apartheidregime. „Ik zal de laatste zijn die Milošević zal verdedigen. Maar je kunt het internationale recht

niet even opzij zetten voor wat een dode dictator destijds heeft misdaan. Met Milošević' strafblad kun je ons niet in de hoek slaan.”

Bij gebrek aan een juridische grondslag hebben de VS en de EU volgens Smajlovic de kwestie Kosovo afgehandeld met morele argumenten. „De Serviërs hebben door het moorden hun rechten op Kosovo verspeeld, luidt de redene-

der. Hoe leg ik dat aan mijn lezers uit?”

In hartje Belgrado zijn de sporen van de eerdere veldslag bij tal van ambassades en de massale plunderingen amper zichtbaar. Een vroeg voorjaarszonnetje heeft iedereen in Belgrado op straat gelokt. Terrasjes zitten overvol.

„Een zelfde ogenschijnlijke rust ervaar ik nu in Kosovo”, zegt

'Servië is een speeltuin geworden voor de grootmachten VS, Rusland en de EU'

ring. Maar de laatste acht jaar hebben de Albanen in Kosovo net zo goed hun morele recht verloren. Ze hebben Kosovo-Serviërs vermoord. Serviërs leven er in enclaves, beroofd van bewegingsvrijheid en meningsuiting. En voor die status quo worden de Albanen door het Westen beloofd met een onafhankelijkheid, aangevoerd door premier Hashim Thaçi, een moordenaar en ex-guerillalei-

Dušan Janic aan de koffietafel in restaurant Petrograd. Als directeur van het Forum voor Etnische Relaties onderhoudt Janic contacten met zowel Servische als Albanese politici in Kosovo. Hij staat bekend als een gematigde, rationele intellectueel. „Over Kosovo ben ik pessimistischer dan ooit”, zegt Janic. Onder de Albanen is er weinig vertrouwen in de EU-missie, zij dulden slechts het ge-

zag van Amerikanen. En onder de Serviërs proef ik slechts angst en woede.”

Volgens Janic wordt in het door Serviërs bewoonde noorden van Kosovo alles in stelling gebracht om de EU-missie in Kosovo te saboteren. „Niemand zal het gezag van Eulex dulden.” In 1989, nog onder Milošević, was Janic de oprichter van de Europese Beweging in Servië. „Ik heb de arrogantie van de Brusselse bureaucratie leren kennen. Maar wat de EU nu in Kosovo wil gaat echt te ver.”

Volgens Janic heerst in Kosovo „de stilte voor de storm”. „Mijn Albanese bronnen vertellen me dat Albanese terroristen zich voorbereiden op acties. Ze willen de radicaliserende Serviërs in Noord-Kosovo van repliek dienen.” Het zal de Albanese zaak geen goed doen, zegt Janic. „Ze moeten de internationale gemeenschap immers overtuigen dat ze de onafhankelijkheid aankunnen. Maar vergeet niet: in Kosovo leven één miljoen woedende, werkloze jonge Albanen waar je moeilijk vat

op krijgt.”

Tien maanden geleden ontplorde onder het raam van het Belgrade appartement van Dejan Anastasijevic een handgranaat. Anastasijevic, commentator van weekblad *Vreme*, wist dat hij veel vijanden had sinds zijn publicaties over Servische oorlogsmisdaden. „Ik sta te boek als niet-patriottisch.” Hij en zijn gezin bleven ongedeerd.

Tijdens de oorlog om Kosovo zag Anastasijevic als verslaggever „welke gruwelijke misdaden Serviërs begingen tegen Albanen. Ik begrijp dat de Albanen nooit meer kunnen leven onder Servische patronage. Maar hoe Servië nu wordt gestraft is pijnlijk, en het onafhankelijk maken van Kosovo kan ernstige gevolgen hebben.” Een klein incident, en de bom kan barsten, vreest hij. „Kijk in het verleden: om op de Balkan de politieke aandacht op te eisen is geweld altijd het enige efficiënte middel gebleken.”

Servië is volgens Anastasijevic een „speeltuim” geworden voor de grote machten, de VS, Rusland en de EU. „Op het machtsvertoon van de Amerikanen in de regio volgde de borstklopperij van Rusland dat aan de zijde van Servië staat. De EU heeft dat Russische optreden onderschat, en hobbelt er nu achteraan.”

Het liberale *Vreme* en de nationalistische *Politika* – ze verhouden zich in de Servische media als wa ter tot vuur. Maar over Kosovo zijn ze eensgezind. „Er wordt over ons heen gelopen”, zegt *Politika*-hoofdredactrice Smajlovic. „Na de val van Milošević in 2000 heeft Servië gebouwd aan een democratie. Nu krijgen we te horen dat dat niks waard is en dat de erfenis van Milošević toch de doorslag geeft. Rechtvaardigheid en integriteit zijn volledig buitenspel gezet.”

Critici Kosovo-beleid van Belgrado worden door minister uitgemaakt voor 'verraders' en 'canaille'

Critici van de Servische regering maken zich grote zorgen over de verharding van het politieke klimaat sinds de uitroeping van de onafhankelijkheid van Kosovo. Servische politici die niet achter het harde Kosovo-beleid van Belgrado staan en activisten voor de mensenrechten worden uitgemaakt voor alles wat lelijk is. Velimir Ilic, minister van Infrastructuur, zei gisteren dat er „in Servië verraders” rondlopen. „De autoriteiten moeten het canaille arresteren. Ze vernederen Servië al jaren”, aldus Ilic, die eerder het geweld van hooligans

tegen ambassades in Belgrado verdedigde als „uiting van democratie”.

Doelwit van de aanvallen zijn Nataša Kandic, Servië's bekendste activiste voor de mensenrechten, het radiostation B92 en de Liberaal-Democratische Partij (LDP). In veel Servische steden zijn kantoren van de LDP aangevallen; in Belgrado probeerden relschoppers de woning van partijleider Cedomir Jovanovic te bestormen. De LDP is de enige Servische partij die zich voor de onafhankelijkheid van Kosovo heeft uitgesproken. Ilic bestem-

pelde de partij gisteren als „een groep verraders die Servië niet respecteren”. De leider van de socialistische partij eiste het verbod van de LDP. De directeur van B92 meldde gisteren dat het aantal dreigementen de afgelopen dagen is verveelvoudigd. In Wenen is gisteren een Internationale Stuurgroep (ISG) gevormd die toezicht gaat houden op de onafhankelijkheid van Kosovo en op de manier waarop de inhoud van het plan van de Finse diplomaat Martti Ahtisaari wordt omgezet. Leider van de ISG werd de Nederlandse diplo-

maat Pieter Feith, EU-gezant in Kosovo. In de ISG zijn vijftien landen vertegenwoordigd die Kosovo hebben erkend, waaronder de vijf leden van de Contactgroep voor Kosovo, de VS, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Duitsland en Italië. Feith verzekerde dat Kosovo niet wordt verdeeld. „Het plan van Ahtisaari voorziet in decentralisatie en de schepping van nieuwe gemeenten ten gunste van de Servische gemeenschappen, maar er komt geen verdeling van Kosovo”, aldus Feith. (VIP, AFP)

De leugen regeert. Peter Tetteroo schreef een polemisch artikel over de Kosovobesetting die hij uiterst selectief noemt: eenzijdig gericht op de Albanezen, de Serviërs komen nauwelijks aan het woord. Hij gaat in discussie met Harald Doornbos die jarenlang correspondent was in voormalig Joegoslavië. Verder onder

NRC 24-2-2008

MASTER OF ARTS IN DIPLOMACY

A unique blend of an online Global Affairs curriculum with a concentration in your field of expertise.

International Terrorism International Conflict Management International Commerce

NORWICH UNIVERSITY

A Free Press For A Free People

Founded 1997

WorldNetDaily

Friday February 29, 2008

FEDERAL DEBT RELIEF SYSTEM

You Are a **Slave** to Your **Creditors**

[CLICK HERE](#)

FEDERAL DEBT RELIEF SYSTEM

You Are a **Slave** to Your **Creditors**

[CLICK HERE](#)

WORLDNETDAILY EXCLUSIVE

FROM JOSEPH FARAH'S G2 BULLETIN

Putin offers nukes to Serbia

Missile threat escalates as Russia goes to polls

Posted: February 26, 2008
10:24 pm Eastern

© 2008 WorldNetDaily

Editor's Note: The following report is excerpted from Joseph Farah's G2 Bulletin, the premium online newsletter published by the founder of WND. Subscriptions are \$99 a year or, for monthly trials, just \$9.95 per month for credit card users, and provide instant access for the complete reports.

RIGHT SHIRTS DONE RIGHT

THOSESHIRTS.COM

the shop

FREE News Flashes

enter email address

[GO!](#)

WND Search [GO](#)

WEB Search [GO](#)

- [WND Directory](#)
- [Shop.WND](#)
- [Page 1 News](#)
- [Page 2 News](#)
- [Commentary](#)
- [G2 Bulletin](#)
- [WND Poll](#)
- [WND Forums](#)

LONDON – MI6 agents have monitored secret meetings between top Serbian officials and Russian President Vladimir Putin's anointed successor, Dmitry Medvedev, to discuss the installation of Russian nuclear missiles to contribute to what he told a Moscow election rally this weekend would "help to ensure Serbian security."

Vladimir Putin

The president-in-waiting – no one seriously believes any other candidate will win this coming Sunday's election – also will ensure that President Vladimir Putin will become the nation's prime minister, effectively remaining the real power behind Medvedev after stepping down from the presidency.

"In fact Putin's descent into the prime minister's chair is the most interesting facet of the current situation. Putin has not revealed the motivation behind the decision to exchange his role as 'popularity god' for one of a simple bureaucrat," reveals an MI6 report.

The author, a senior analyst, concludes: "The acceptance of the prime

- [ers to the Editor](#)
- [zNetDaily](#)
- [SportsNetDaily](#)
- [TV Guide](#)
- [Weather](#)

minister's job is no more than a front – ensuring he remains the powerful puppeteer behind the puppet."

(Story continues below)

Sponsored Listings

Car Insurance: Save \$500

We track down the best CAR insurance rates.
Get your quotes in minutes

Reach your Customers

Affordable Self-Service Email Marketing.
Trusted solution since 1996!

LI CreativeServiceAgency

Brochure, Logo, Display Ad, Media Buy, Direct
Mail, Promotional Items

Certainly Putin's hand can be deduced in the threat to plant nuclear missiles in the region – so as to provide Russia with its own version of America's Star Wars.

In the past week, Medvedev's offer to provide missiles has escalated an already tense situation in the region. If Russian missiles are installed in Serbia, it could spread. Kosovo could become the first testing ground for Russia's new president as he continues to support the ever-deepening confrontation between Moscow and the West.

Joseph Farah's G2 Bulletin is the premium, online intelligence news source edited and published by the founder of WND.

For the complete report and full immediate access to Joseph Farah's G2 Bulletin, subscribe now.

33

diggs

digg it

WND Resources

- [About WND](#)
- [WND Scoops](#)
- [WND Books](#)
- [Advertise with WND](#)
- [Put WND headlines on your site](#)
- [Make WND your home page](#)
- [Sign up for WND Email Alerts](#)
- [Voluntary Payment](#)
- [Download to your PDA](#)
- [US Newspapers](#)
- [Foreign Newspapers](#)
- [Major News Wires](#)
- [Other News Services](#)
- [Other Sites](#)
- [Writer's Archive](#)
- [Contact Government Officials](#)
- [Search Engines](#)
- [Media](#)
- [Entertainment](#)

WND People

- [Contact WND](#)
- [Who's Who at WND](#)
- [Speakers and Talk Show](#)
- [Guests](#)
- [Columnists](#)

FREE DVD!
GOLD 101 Falling dollars...
SWISSAMERICA.com the amero & gold

E-mail to a Friend

Printer-friendly version

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Hans Hupkes" <hans.hupkes@planet.nl>; "Zora van Assen" <j.van.assen@12move.nl>; "Branko Skoric" <bskoric@tiscali.nl>; "Branka Novakovic" <richardenbeba@wxs.nl>; "Dolf Loth" <j.loth@hccnet.nl>; "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>; "Jenny Ligtenberg" <jenny1@scarlet.nl>
Verzonden: vrijdag 29 februari 2008 3:05
Onderwerp: Tetteroo roept zijn Nederlandse collega's op minder eenzijdig over de Serviërs te berichten

http://www.elsevier.nl/nieuws/laatste_24_uur/artikel/asp/artnr/194502/index.html

NRC NEXT

[Servië in beeld als agressor op de Balkan]

De Servische bevolking staat er opnieuw slecht op. Net als tijdens de Balkanoorlogen in de jaren negentig van de vorige eeuw ontstaat het beeld dat de Serviërs de grote agressor in de regio is: ze willen Kosovo niet opgeven. Dat is althans het beeld dat onderzoeksjournalist Peter Tetteroo heeft van de Nederlandse berichtgeving. Volgens de journalist en documentairemaker zijn er voorbeelden te over waaruit blijkt dat de berichtgeving in de Nederlandse journalistiek eenzijdig tegen de Serviërs is. Zo blijft altijd onvermeld dat Serviërs lang niet altijd een minderheid in Kosovo zijn geweest, maar dat een verdrijving door Albanese Kosovaren daar debet aan is. Tetteroo roept zijn Nederlandse collega's op minder eenzijdig over de Serviërs te berichten. (pagina 4 & 5)

Washington gets a new colony in the Balkans

By Sara Flounders

Global Research, February 28, 2008

International Action Center - 2008-02-21

In evaluating the recent "declaration of independence" by Kosovo, a province of Serbia, and its immediate recognition as a state by the U.S., Germany, Britain and France, it is important to know three things.

First, Kosovo is not gaining independence or even minimal self-government. It will be run by an appointed High Representative and bodies appointed by the U.S., European Union and NATO. An old-style colonial viceroy and imperialist administrators will have control over foreign and domestic policy. U.S. Imperialism has merely consolidated its direct control of a totally dependent colony in the heart of the Balkans.

Second, Washington's immediate recognition of Kosovo confirms once again that U.S. Imperialism will break any and every treaty or international agreement it has ever signed, including agreements it drafted and imposed by force and violence on others.

The recognition of Kosovo is in direct violation of such law—specifically U.N. Security Council Resolution 1244, which the leaders of Yugoslavia were forced to sign to end the 78 days of NATO bombing of their country in 1999. Even this imposed agreement affirmed the "commitment of all Member States to the sovereignty and territorial integrity" of Serbia, a republic of Yugoslavia.

This week's illegal recognition of Kosovo was condemned by Serbia, Russia, China and Spain.

Thirdly, U.S. Imperialist domination does not benefit the occupied people. Kosovo after nine years of direct NATO military occupation has a staggering 60 percent unemployment rate. It has become a center of the international drug trade and of prostitution rings in Europe.

The once humming mines, mills, smelters, refining centers and railroads of this small resource-rich industrial area all sit silent. The resources of Kosovo under NATO occupation were forcibly privatized and sold to giant Western multinational corporations. Now almost the only employment is working for the U.S./NATO army of occupation or U.N. Agencies.

The only major construction in Kosovo is of Camp Bondsteel, the largest U.S. Base built in Europe in a generation. Halliburton, of course, got the contract. Camp Bondsteel guards the strategic oil and transportation lines of the entire region.

Over 250,000 Serbian, Romani and other nationalities have been driven out of this Serbian province since it came under U.S./NATO control. Almost a quarter of the Albanian population has been forced to leave in order to find work.

Establishing a colonial administration

Consider the plan under which Kosovo's "independence" is to happen. Not only does it violate U.N. Resolutions but it is also a total colonial structure. It is similar to the absolute power held by L. Paul Bremer in the first two years of the U.S. Occupation of Iraq.

How did this colonial plan come about? It was proposed by the same forces responsible for the breakup of Yugoslavia and the NATO bombing and occupation of Kosovo.

In June of 2005, U.N. Secretary General Kofi Annan appointed former Finnish President Marti Ahtisaari as his special envoy to lead the negotiations on Kosovo's final status. Ahtisaari is hardly a neutral arbitrator when it comes to U.S. Intervention in Kosovo. He is chairman emeritus of the International Crisis Group (ICG), an organization funded by multibillionaire George Soros that promotes NATO expansion and intervention along with open markets for U.S. And E.U. Investment.

The board of the ICG includes two key U.S. Officials responsible for the bombing of Kosovo: Gen. Wesley Clark and Zbigniew Brzezinski. In March 2007, Ahtisaari gave his Comprehensive Proposal for Kosovo Status Settlement to the new U.N. Secretary General, Ban Ki-moon.

In 78 days the Pentagon dropped 35,000 cluster bombs, used thousands of rounds of radioactive depleted-uranium rounds, along with bunker busters and cruise missiles. The bombing destroyed more than 480 schools, 33 hospitals, numerous health clinics, 60 bridges, along with industrial, chemical and heating plants, and the electrical grid. Kosovo, the region that Washington was supposedly determined to liberate, received the greatest destruction.

Finally on June 3, 1999, Yugoslavia was forced to agree to a ceasefire and the occupation of Kosovo.

Expecting to find bodies everywhere, forensic teams from 17 NATO countries organized by the Hague Tribunal on War Crimes searched occupied Kosovo all summer of 1999 but found a total of only 2,108 bodies, of all nationalities. Some had been killed by NATO bombing and some in the war between the UCK and the Serbian police and military. They found not one mass grave and could produce no evidence of massacres or of "genocide."

This stunning rebuttal of the imperialist propaganda comes from a report released by the chief prosecutor for the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia, Carla Del Ponte. It was covered, but without fanfare, in the New York Times of Nov. 11, 1999.

The wild propaganda of genocide and tales of mass graves were as false as the later claims that Iraq had and was preparing to use "weapons of mass destruction."

Through war, assassinations, coups and economic strangulation, Washington has succeeded for now in imposing neoliberal economic policies on all of the six former Yugoslav republics and breaking them into unstable and impoverished ministates.

The very instability and wrenching poverty that imperialism has brought to the region will in the long run be the seeds of its undoing. The history of the achievements made when Yugoslavia enjoyed real independence and sovereignty through unity and socialist development will assert itself in the future.

Sara Flounders, co-director of the International Action Center, traveled to Yugoslavia during the 1999 U.S. bombing and reported on the extent of the U.S. attacks on civilian targets. She is a co-author and editor of the books: "Hidden Agenda—U.S./NATO Takeover of Yugoslavia" and "NATO in the Balkans."

Disclaimer: The views expressed in this article are the sole responsibility of the author and do not necessarily reflect those of the Centre for Research on Globalization.

To become a Member of Global Research

The CRG grants permission to cross-post original Global Research articles on community internet sites as long as the text & title are not modified. The source and the author's copyright must be displayed. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: crgeditor@yahoo.com

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: crgeditor@yahoo.com

© Copyright Sara Flounders, International Action Center, 2008

The url address of this article is: www.globalresearch.ca/PrintArticle.php?articleId=8185

© Copyright 2005-2007 GlobalResearch.ca
Web site engine by Polygraphx Multimedia © Copyright 2005-2007

'Servië alleen mét Kosovo lid EU'

BELGRADO, 28 FEBR. Servië kan alleen lid worden van de Europese Unie als Kosovo integraal onderdeel uitmaakt van zijn grondgebied.

Dat zei gisteren de Servische premier, Vojislav Koštunica, in een radio-interview. Hij zei dat Servië alleen verder met de EU onderhandelt als eerst duidelijk wordt welk grondgebied van Servië door de EU wordt erkend. Er zijn volgens hem twee obstakels voor verdere onderhandelingen: de vraag met wat voor Servië de EU onder-

handelt – een Servië met of zonder Kosovo – en de EU-missie in Kosovo, die door Servië niet wordt erkend. Volgens Koštunica ondermijnt die missie de soevereiniteit en de territoriale integriteit van Servië.

Koštunica zei gisteren in een toespraak dat Servië zich „elke dag” tegen de onafhankelijkheid van Kosovo zal erkennen. Hij zei dat tot Kosovo-Servische studenten die de universiteit in de Kosovaarse hoofdstad Prishtina hebben verlaten en zich in Mitrovica –

centrum van de Kosovo-Serviërs in het noorden van Kosovo – hebben gevestigd.

Volgens Koštunica is de onafhankelijkheidsverklaring in Kosovo „nog erger” dan het akkoord van München in 1938, waarbij Frankrijk en Groot-Brittannië instemden met de bezetting van het Sudetenland door nazi-Duitsland. Toen immers, aldus Koštunica, hebben de Tsjechoslowaken hun handtekening gezet. Servië heeft nooit ingestemd met het verlies van Kosovo. (VIP)

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Gasparovski Stan" <minergy@btinternet.com>; "Gabriele Senft" <lalesenft@web.de>; "Uwe" <u.gerkens@gmx.de>; "Jan Beentjes" <JJBeentjes@gmail.com>; "Dolf Loth" <j.loth@hccnet.nl>; "Hans Hupkes" <hans.hupkes@planet.nl>; "Verner-Kessler" <verner-kessler@t-online.de>; "Misa Gavrilovic" <mishag1@ntlworld.com>; "Jenny Ligtenberg" <jenny1@scarlet.nl>; "Nico & Neeltje" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: donderdag 28 februari 2008 23:03
Onderwerp: When Fools Rush In The Fake State of Kosovo
 When Fools Rush In The Fake State of Kosovo

By WILLIAM S. LIND

If the Balkans had an anthem, it would be that 1950's doo-wop hit, „Fools rush in, where angels fear to tread.” The latest Balkan fools are the United States and the European Union, which have rushed in to recognize what Serbian Prime Minister Vojislav Kostunica rightly calls the „fake state of Kosovo.” Why is it a fake state? Because there are no Kosovars, only Serbs and Albanians. Each group seeks to unite Kosovo with its homeland, historic Serbia or Greater Albania. An independent Kosovo has the half-life of a sub-atomic particle.

The action of the U.S. and the E.U. in stripping Serbia of Serbs' historic homeland is both a crime and a blunder. It is a crime, first, because no one, not even the U.N., has a legal right to dismember a sovereign state, and second, because the narrative used to justify the illegal action is a lie. The stated justification is that the Serbs, under Slobodan Milosevic, were ethnically cleansing Kosovo of Albanians. As German courts have established, there was no ethnic cleansing of Albanians in Kosovo until NATO started bombing Serbia. After NATO launched its unprovoked attack on Serbia (Mrs. Albright's splendid little war), the Serbs dumped the Albanians on NATO's doorstep as a vast logistics sponge. That wasn't terribly nice, but when you are a very small country fighting all of NATO, you do what you can. Ironically, after Serbia was forced to capitulate when Russia withdrew her support, NATO blithely presided over the ethnic cleansing of two-thirds of Kosovo's Serbs by the Albanians.

In international affairs, blunders are worse than crimes, and two of the blunders contained in the recognition of Kosovo are likely to have consequences. The first is the creation of an irredenta, which guarantees another Balkan war. Serbia will never accept the wholesale alienation of one of her provinces. Like France after 1871, her whole policy will focus on recovering her lost territory as soon as the moment is ripe.

The second blunder is further alienating Russia, this time in a way she cannot ignore. If the U.S. and the E.U. are blind to the ghost of 1914, Russia and Serbia are not. The fact that Russia went to war to protect Serbia then puts pressure on Moscow to do so again, lest the Putin government look weak domestically as well as abroad.

Washington and Brussels scoff at the thought, but Russia and Serbia certainly have military options. A guerrilla war against European and American troops and police in Serb-inhabited portions of Kosovo is likely to occur spontaneously, at least at a low level. IEDs and sniper ambushes are easy enough to arrange. Belgrade can ramp it up by smuggling in shaped-charge anti-armor mines, dual-warhead RPGs and sniper rifles, along

with Serbian special forces to make sure they are used effectively. If Europe responds with economic measures against Serbia, Russia now has enough petro-dollars to support Belgrade economically. If NATO threatens a new bombing campaign, Russia can up the ante too by sending Russian air defense troops and equipment to Serbia. The last time NATO bombed Serbia, Russia was too weak to respond. That is not true now, nor is President Putin for sale the way Mr. Yeltsin was.

The last thing the world needs now is a new Balkan war, with NATO and Russia caught in a contest of mutual escalation. Is there a way to walk this dog back? I think there is, if Washington and Brussels regain some sense of reality. They can do what Bismarck did in 1878 and call a conference. There, a solution could be negotiated that all parties might live with, even if none really liked it. One such solution would be to partition Kosovo between Serbia and Albania, with Serbia compensated for her loss of some of Kosovo by being allowed to annex the Serbian portion of Bosnia. The fact that both Kosovo and Bosnia are fake states would make such a deal all the easier. As the E.U. has already discovered, maintaining fake states is an expensive and never-ending business.

Fools rush in, but sometimes even fools are wise enough to back out again. Berlin, are you listening? The Congress of Berlin of 2008 may be as successful as the Congress of Berlin of 1878 in averting war in Europe.

William S. Lind, expressing his own personal opinion, is Director for the Center for Cultural Conservatism for the Free Congress Foundation.

Serviërs massaal straat op in Bosnië

11-2-2008

► Tienduizenden Bosnische Serviërs demonstreerden tegen onafhankelijk Kosovo.

► Premier Kosovo zal 'geen centimeter' van zijn grondgebied opgeven.

ANP, AFP, Reuters

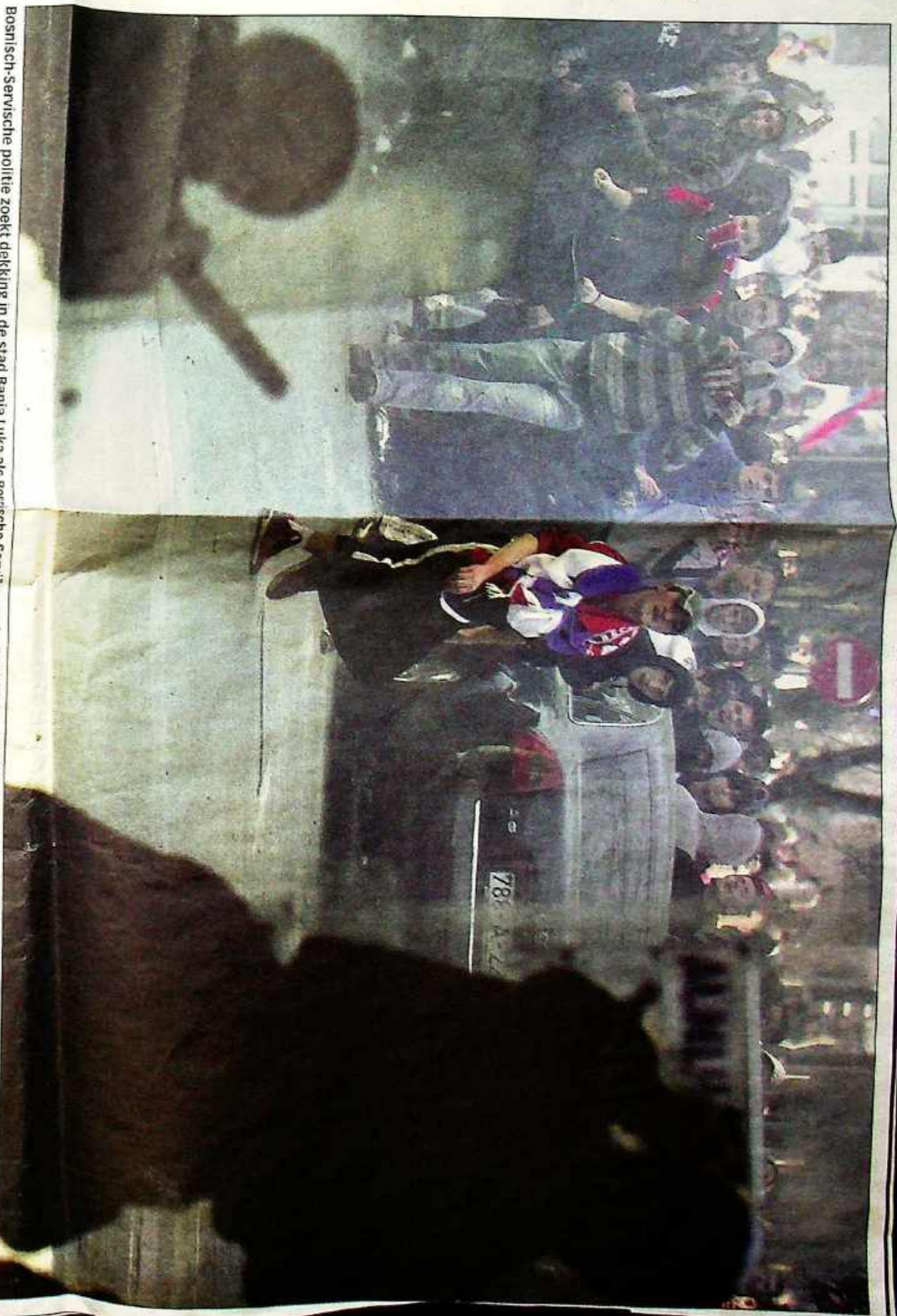
BANJA LUKA In de Bosnisch-Serviëse hoofdstad Banja Luka zijn dinsdag meer dan 10.000 mensen de straat op gegaan. Zij protesteerden tegen de eenzijdig uitgeroepen onafhankelijkheid van de Servische provincie Kosovo. Ook eisten zij voor hun Republika Srpska hetzelfde recht op afscheiding op. De betogers riepen leuzen als 'Wij geven de Servische ziel niet aan de duivel' en 'Wij willen onafhankelijkheid voor Republika Srpska!' Serviërs zien Kosovo als de middeleeuwse wieg van de natie. Premier Milorad Dodik van Republika Srpska die de menigte toesprak, droeg een badge met de tekst 'Kosovo is Servië'.

Van de correspondent in Kosovo Het coözwarte reilen. Hondertden jongeren probeerden het (gestolen) consulaat van de Verenigde Staten te bestormen. De politie zette traangas in om de missie te beschermen. De betogers bekogelden de agenten met stenen en molotovcocktails. Daarbij raakten meerdere agenten gewond. Ook werden tal van winkels in het centrum van de stad vernield.

Sinds de oorlog in Bosnië (1992/95), maakt Republika Srpska deel uit van Bosnië-Herzegovina, waarbinnen het gebied een hoge mate van autonomie heeft. Toch willen veel Bosnische Serviërs liever bij Servië horen.

Kosovo heeft Servië dinsdag gezegd geen centimeter van haar territorium op te geven. De Kosovoarse premier Hashim Thaci gaf hiermee antwoord op het verzoek van Belgrado om in elk geval die delen van Kosovo waar een Servische meerderheid woont, over te dragen aan Servië.

'We begrijpen en respecteren de vreedzame reacties op onze onafhankelijkheid, maar we kunnen niet toestaan dat onze territoriale integriteit wordt gecompromitteerd', zei Thaci. 'Ik sta constant in contact met de NAVO om te voorkomen dat iemand ook maar met één vinger aan ons grondgebied komt.'

Bosnisch-Serviëse politie zoekt dekking in de stad Banja Luka als Bosnische Serviërs protesteren tegen onafhankelijk Kosovo. Foto Reuters

'Kosovo is de baby der democratiën'

Interview
Hilmi Jashari

De ombudsman van Kosovo is de enige instelling die ook door de Serviërs wordt vertrouwd. Van onze verslaggeverster
Leen Vervaeke

PRISTINA Kosovo is onafhankelijk, maar de Kosovoarse overheidssinstellingen worden door het Servische deel van de bevolking niet erkend. Op één uitzondering na: de ombudsman, die toeziet op de naleving van de mensenrechten.

De ombudsman ontving vorig jaar 6.000 klachten, waarvan 70 procent van Albanese en 27 procent van Servische Kosovaren. Hilmi Jashari, die sinds 2006 aan het hoofd van de instelling staat, is ervan overtuigd dat de Servische Kosovaren, ondanks hun verzet te-

gen de onafhankelijkheid, in de ombudsman zullen blijven vertrouwen.

'De grote tegenstand van de Servische Kosovaren tegen de onafhankelijkheid komt door de inmenging van Servië', zegt Jashari in zijn kantoor in Pristina. 'Na twee, drie maanden zal dat overgaan. Dan zullen de Servische Kosovaren weer tegen hun dagelijkse problemen aanlopen, en zullen ze mij weer raadplegen.'

Ondanks de acceptatie onder de bevolking, ondervindt de instelling ook veel problemen. 'Ik ben als John Wayne in het Wilde Westen', zegt Jashari. 'Ik heb twee pistolen - een aanbeveling doen aan het parlement, of de media inlichten - maar met het eerste pistool kan niet zo goed raak schieten.' Hoewel het parlement verplicht is aanbevelingen van de ombudsman uit te voeren, negeren ze die namelijk vaak. 'Deze dingen ge-

beuren nu eenmaal in jonge democratiën', zegt de 38-jarige jurist. 'En Kosovo is de baby van de democratiën.'

Wordt het voor de mensenrechten in Kosovo beter na de onafhankelijkheid?

'Ik heb twee pistolen en met de eerste schiet ik niet zo goed raak'

'Zeker. Ik ben blij met wat ik in de nieuwe grondwet over de mensenrechten heb gelezen. De Kosovoarse regering begrijpt het belang van de bescherming van de minderheden, en weet dat de ogen van de wereld op ons gericht zijn. 'We krijgen eindelijk een constitutioneel hof. Tot nu toe hadden we vijf juridische bronnen: het

communisme recht uit de tijd van Joegoslavië, het recht uit Milosevic's tijd, internationale conventies, UNMIK-regulering en nieuwe wetten van het parlement. De rechters konden kiezen welk recht ze toepasten, er was geen constitutioneel hof om daarop toe te zien. Soms kreeg je in heel gelijksortige zaken heel verschillende uitspraken. Dat ondermijnt het vertrouwen in het gerecht.'

Dat verandert nu allemaal?

'Het probleem is dat deze situatie acht jaar heeft geduurd. De regering is eraan gewend geraakt dat ze geen rekening hoeft te houden met de burgers. Politici zijn gewend geraakt aan veel macht. Die mentaliteit moet veranderen.'

Heeft de VN-missie, die Kosovo de afgelopen acht jaar bestuurde, daar iets aan verholpen?

'UNMIK was een enorme, bureau-

cratische machine. In het begin was de missie succesvol, maar na een paar jaar werd ze traag en log. Bovendien had UNMIK veel macht. Normaal heb je drie pijlers die elkaar in evenwicht houden, maar UNMIK verenigde die drie pijlers in één organisatie. Het hoofd van UNMIK was koning.'

De medewerkers hadden immunititeit, ook voor burgerlijke zaken. Als een inwoner van Pristina zijn appartement aan een UNMIK-medewerker verhuurde, en die betaalde zijn huur niet, dan was daar niets aan te doen.

'Tot 2006 reikte het mandaat van de ombudsman ook over de VN-structuren. In februari 2006 kregen we plots bericht van de VN dat we niet meer over hen gingen. Dat is pas onlangs teruggetraaid, zonder enige uitleg. Ik denk dat UNMIK nog snel voor het einde van de missie, wilde proberen een goede indruk achter te laten.'

Kosovo is geen precedent voor Rusland

Bij het zoeken naar een oplossing voor Kosovo heeft Rusland eerst meegewerkt, maar is nu een stoerzender geworden die Belgrado sterkt in het uitzichtloze verzet tegen de onafhankelijkheid van Kosovo. Uitzichtloos omdat van de Kosovaren niet verwacht kan worden dat zij zich na jaren van discriminatie en onderdrukking en vervolgens acht jaar internationaal bewind weer onder Servische soevereiniteit zouden plaatsen. Moskou acht eenzijdige uitroeping van de onafhankelijkheid zonder een akkoord met Belgrado in strijd met het volkenrecht. Op zichzelf een dubieus argument in verhouding tot het recht op zelfbeschikking. Vervolgens dreigde president Poetin met uitroeping van onafhankelijkheid in andere gebieden, de 'bevroren' conflicten in Transnistrië in Moldavië, en Abkhazië in Georgië. Die vergelijking gaat mank. Kosovo is sedert 1999 internationaal bestuurd met medewerking van VN, NAVO, OVSE en EU. De Fin Ahtisaari kreeg een mandaat om een plan voor de toekomst te ontwerpen en kwam met de formule van „voorwaardelijke onafhankelijkheid” met een in de tijd onbegrensde rol voor die organisaties en met name de EU. Hoofdpunt is bescherming van de mensenrechten van etnische minderheden en veiligheid van de Servische enclaves. Een dergelijke voorbereiding vindt nergens anders plaats. Binnen Rusland zou Tsjetsjenië zo'n toekomst best willen, maar dat is niet het soort precedentswerking waar Moskou mee dreigt.

DR. W.F. VAN EEKELEN
Den Haag

Demonstranten in de Bosnische stad Banja Luka.

Meer dan 10.000 Bosnische Serven gaan de straat op

AFSCHEIDING. In de Bosnisch-Serviëse hoofdstad Banja Luka zijn meer dan 10.000 mensen de straat op gegaan. Zij protesteerden tegen de eenzijdig uitgeroepen onafhankelijkheid van de Servische provincie Kosovo. Ook eisten zij voor hun Republika Srpska hetzelfde recht op afscheiding op. De betogers riepen leuzen als "Wij geven de Servische ziel niet aan de duivel!" en "Wij willen onafhankelijkheid voor Republika Srpska!"

ANP

Politie slaags met Serviërs in Bosnië

BANJA LUKA, 27 FEBR. In Banja Luka, de hoofdstad van de Servische Republiek in Bosnië, heeft de politie gisteren met traangas verhinderd dat het Amerikaanse consulaat werd bestormd. Tienduizenden Bosnische Serviërs betoogden tegen de onafhankelijkheid van Kosovo. Na de betoging trokken groepen jongeren naar het consulaat. Onderweg werden winkels geplunderd. Bij het treffen vielen zes gewonden. (AP, BBC)

Waardeer dit artikel

- [Zet in MijnNext](#)
- [Reageer](#)
- [Social bookmark](#)
- [Stuur door](#)
- [Print artikel](#)

Servië in beeld: van gastheer tot agressor

In de Kosovo-berichtgeving herleeft het oude vijandbeeld van Servië, zegt journalist Peter Tetteroo

Door Peter Tetteroo

26 februari 2008 07:00

Laatst gewijzigd

Vandaag 22:51

reacties: 6

Leestijd

05:37

Vraag eens een Serviër naar Kosovo en je hoort over Albanese vluchtelingen die steeds brutaler werden. Maar dat doen journalisten niet.

Rotterdam, 26 febr. Soms is informatie weglaten net zo erg als liegen.

De journalistiek schiet dezer dagen herhaaldelijk tekort in de berichtgeving rond de kwestie-Kosovo. De agressie van Servische burgers naar aanleiding van de onafhankelijkheid van Kosovo is de laatste week voortdurend in het nieuws. Waarom het die Serviërs zo hoog zit, blijft onvermeld.

Tetteroo selecteerde een aantal voorbeelden van eenzijdige berichtgeving. [Bekijk ze hier](#)
Door wezenlijke informatie weg te laten ontstaat een scheef beeld van de realiteit.

Precies zo ging het vijftien jaar geleden in de Balkan-crisis. Wij journalisten waren niet geïnteresseerd in de achtergronden van Servische sentimenten. Nadat we gezamenlijk hadden vastgesteld dat de Serviërs zich keer op keer de meest agressieve partij betoonden, durfde bijna geen enkele journalist het nog aan een bericht te maken dat als begripvol tegenover Serviërs kon worden uitgelegd. Nu de regio plotseling weer in het nieuws is, schieten we meteen in de oude reflex.

Lees hier het coverartikel uit *nrc.next* van 15 februari over Kosovo

Toen was het gebruikelijk om Servische agressie gedetailleerd te beschrijven, maar wandaden van de andere strijdende partijen onderbelicht te laten. Het leek wel dat alle redacties in Nederland een code hanteerden die grofweg hier op neer kwam: het leed van Bosnische moslims en Kosovo-Albanen persoonlijk maken, maar de Serviërs louter als agressors portretteren.

Opnieuw

Nu doen we hetzelfde.

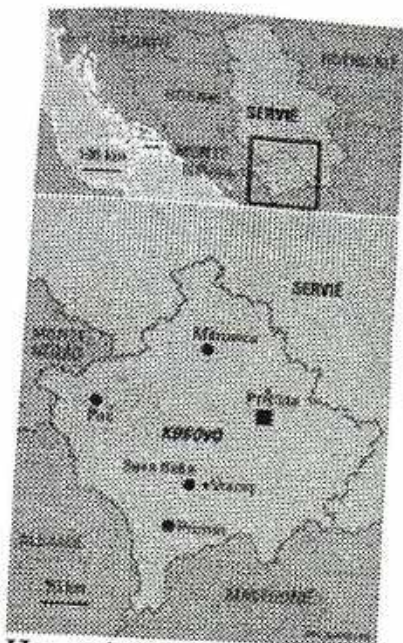
De afgelopen weken was er nauwelijks een krant, tijdschrift, radio- of televisieprogramma waarin de moeite werd genomen de Servische visie op de gebeurtenissen in Kosovo te beschrijven.

Kortweg komt die Servische zienswijze hier op neer. Van oudsher woont in Kosovo een minderheid van etnische Albanen. Vanaf 1948 neemt dat aantal fors toe als duizenden Albanen de dictatuur van Enver Hoxa in eigen land ontvluchten. Zij steken massaal de grens over.

Zoals een Servische in Nederland verzuchtte: 'Wij zijn jullie nieuwe Duitsers'

Serviërs geven genereus aan deze vluchtelingen. Servische kleine meisjes moeten bijvoorbeeld van hun moeder een paar schoenen geven 'voor Albanese meisjes die niets meer hebben'.

De Albanen leren geen Servo-Kroatisch. De Joegoslavische leider Tito, die op dat moment nog gelooft in een meervolkerenstaat, accepteert de wens voor een eigen Albanese universiteit in Pristina, met Albanese leerboeken en docenten die daarvoor speciaal uit Albanië komen. Gevolg: die universiteit levert duizenden promovendi af die alleen Albanes spreken. In Kosovo is voor hen te weinig werk, met grote werkloosheid en sociale onvrede tot gevolg. De Albanen krijgen meer kinderen dan de Serviërs (hun geboortecijfer is het hoogste van Europa) en de verhoudingen veranderen snel. Tegelijkertijd verlaten steeds meer Serviërs Kosovo, omdat ze zich bedreigd voelen door de Albanen.

Het gedrag van Albanen tegen de Serviërs wordt steeds vijandiger. De lokale Servische bevolking is de agressie zat en maakt zich zorgen om de etnisch-demografische verschuiving in de provincie. Maar dat geluid wordt volledig verstomd door de felheid van Kosovo-Albanen die massaal de straat op gaan, onafhankelijkheid eisen en de Groot-Albanese gedachte nastreven.

Slobodan Milosevic, op dat moment bezig de absolute macht naar zich toe te trekken, reageert bikkelhard en laat demonstraties met grof geweld uiteen slaan. De autonomie die Kosovo sinds 1974 bij Grondwet geniet, wordt in 1989 teruggedraaid. Elke demonstratie voor de Kosovo-republiek wordt met geweld neergeslagen. Tegelijkertijd voeren Serviërs oorlog in Bosnië en Kroatië.

Opinie

Door een aantal daden van grove agressie keert de wereldopinie zich tegen de Serviërs. De Kosovo-Albanen ruiken hun kans en de roep om onafhankelijkheid intensiveert. Inmiddels zijn de Serviërs in Kosovo een minderheid: ruim 70 procent is nu Albanees. Maar Belgrado wil niet opgeven.

Het is 1998. Het Kosovo Bevrijdingsleger UCK begint aanslagen te plegen. Nu reageert Milosevic met omvangrijke politieacties en veel geweld. Duizenden Kosovaren slaan op de vlucht. Er wordt vermoord en geplunderd, dorpen gaan in vlammen op.

Geschokt door indringende televisiebeelden dwingt de NAVO Milosevic met bombardementen op de knieën. Vanaf dat moment heeft Belgrado niets meer te vertellen in Kosovo. Omdat het zich ooit had opengesteld voor vluchtelingen.

Tot zover de Servische visie op de kwestie. Bovenstaande gebeurtenissen zijn opgetekend vanuit Servisch perspectief, maar worden door historici algemeen niet bestreden.

Om dit geluid te horen, hoef je niet naar Servië. Ook in Nederland wonen voldoende Serviërs die dit verhaal kunnen vertellen. Maar: zij worden systematisch niet gehoord. Toen niet, en nu niet.

Schuldvraag

Journalisten informeren het publiek zeer eenzijdig. De schuldvraag wordt omgedraaid: hoe durven die Serviërs, duidelijk een minderheid, zich te verzetten tegen een overgrote meerderheid die wil waar zij recht op heeft: een eigen staat.

Waarom doen journalisten, met name op televisie, geen poging de andere kant van de zaak te belichten?

Omdat de agressie van de Serviërs, bijvoorbeeld de executies in Srebrenica, zo schokkend waren dat wij hen louter als daders willen zien, en niet als slachtoffers. De wandaden van Arkans Tijgers en de troepen van Mladic worden het Servische volk als geheel aangerekend, en daarmee iedere Serviër als individu. Het valt allemaal samen in de verzuchting van een in Nederland wonende Servische: 'Wij zijn jullie nieuwe Duitsers'.

Een Servische jongen houdt een Servische vlag omhoog tijdens een protestmars tegen Kosovaarse onafhankelijkheid. Mitrovica, 25 februari. (Foto Reuters)

Grofweg deelden de media Serviërs in twee groepen in: de grote massa die achter de wandaden stond, en de enkeling die Servië ontvlucht was en zich openlijk tegen het regime had gekeerd. Dat er duizenden Serviërs waren die het militaire optreden fel veroordeelden, maar wel van hun land bleven houden, was te complex en werd vrijwel niet beschreven. De groep werd uitsluitend als homogene entiteit geportretteerd.

Polarisatie

Feitelijk werden en worden Serviërs als individu gediscrimineerd. Dat was frustrerend voor de betrokkenen, maar werkte ook polariserend: het verdiepte de kloof tussen Serviërs en andere Europeanen.

In het land zelf versterkte het de vastberadenheid: wij tegen de rest van de wereld.

Nu Kosovo opnieuw in de schijnwerpers staat is de journalistieke reflex dezelfde als vijftien jaar geleden. Alle media beschrijven de felheid van de Serviërs, maar niet de achtergrond ervan.

Serviërs zijn ook een te mooi onderwerp, zeker als ze vooraan lopen bij demonstraties: ze komen vaak agressief over, koesteren militair vertoon, slaan graag journalisten in elkaar en uiten zich bijzonder fel waar het hun natie betreft. Als journalist word je keer op keer uitgenodigd die elementen als hapklare brokken te presenteren, waardoor bij het publiek de indruk ontstaat dat alle Serviërs zo zijn.

Het is niet de verantwoordelijkheid van journalisten om de problemen van deze complexe wereld op te lossen. Niettemin: onze selectieve berichtgeving stimuleert het sentiment dat Servië van Europa vervreemdt. Dat brengt een oplossing van de huidige crisis niet dichterbij.

Wie is Peter Tetteroo

- Peter Tetteroo (1963) studeerde journalistiek in Tilburg en is al twintig jaar freelance televisiejournalist en documentairemaker. **Tetteroo won in 2001 een Emmy Award voor een documentaire over Noord-Korea** die hij samen met historicus Raymond Feddema maakte voor het actualiteitenprogramma Netwerk van de KRO. De Emmy is te zien als de Oscar voor tv-programma's.
- Na zes jaar te hebben gewacht op een visum, kreeg Tetteroo toestemming een aantal Noord-Koreanen te volgen. **Zij waren speciaal door de regering aangewezen om met buitenlanders te mogen praten.**
- De bekroonde documentaire is een versie van 32 minuten waarin drie mannen uit Noord-Korea een week lang met twee kleine camera's worden gevolgd. „Het zijn mensen die over hun eigen land vertellen. **De kijker moet de beelden zelf interpreteren**”, vertelde Tetteroo destijds.
- In de KRO-documentaire Veroordeeld tot de eeuwige hoop (1997) ging Tetteroo terug naar Srebrenica om na te gaan of de geruchten klopten dat er nog overlevende mannen zouden zijn van het drama. Tetteroo zocht ijverig, maar vond niemand.
- In 2005 werd hij weer genomineerd voor een Emmy met een **vierluik met portretten van kinderen uit Colombia, Roemenië, Kenia en Oeganda**. Deze film won geen Emmy.

Bekijk hier de documentaire van Peter Tetteroo over Noord-Korea:

reacties van lezers(6)

Super!!

Bedankt voor dit artikel! Eindelijk word er in de Nederlandse media ook eens iets gepubliceert over de Servische kant van het verhaal.. En word de 'propaganda journalistiek' aan het dag licht gesteld! Nogmaals bedankt!

Filip,

Vandaag 15:38

Een uiterst interessant artikel. Eigenlijk is de westerse journalistiek medeverantwoordelijk voor duizenden doden in (ex-) Joegoslavië. Alleen: ten eerste gebeurt dit soort dingen al decennialang, & niet alleen met betrekking tot Servië, & ten tweede vraag ik me af of de journalistiek hier conclusies aan zal verbinden. Eerlijk gezegd denk ik van niet. Maar wel blijven roepen: wij hebben een vrije & onafhankelijke pers, wij doen niet aan propaganda.

Alexander Koppenol, Leiden

Vandaag 09:52

Ik kan dit artikel ook zeer waarderen. Met lef geschreven ! Het is altijd goed je te verdiepen in andermans inzichten, ook al is de boodschap ingewikkeld. De journalistiek beleeft een mooie dag.

Jouke van Gosliga, Delfgauw

26 februari 2008 23:16

Vraag eens een Serviër naar Kosovo en je hoort over Albanese vluchtelingen die steeds brutaler werden. Maar dat doen journalisten niet.

reacties van lezers(6)

Super!!

Bedankt voor dit artikel! Eindelijk word er in de Nederlandse media ook eens iets

gepubliceert over de Servische kant van het verhaal.. En word de 'propaganda journalistiek' aan het dag licht gesteld! Nogmaals bedankt!

Filip,

Vandaag 15:38

Een uiterst interessant artikel. Eigenlijk is de westerse journalistiek medeverantwoordelijk voor duizenden doden in (ex-) Joegoslavië. Alleen: ten eerste gebeurt dit soort dingen al decennialang, & niet alleen met betrekking tot Servië, & ten tweede vraag ik me af of de journalistiek hier conclusies aan zal verbinden. Eerlijk gezegd denk ik van niet. Maar wel blijven roepen: wij hebben een vrije & onafhankelijke pers, wij doen niet aan propaganda.

Alexander Koppenol, Leiden

Vandaag 09:52

Ik kan dit artikel ook zeer waarderen. Met lef geschreven ! Het is altijd goed je te verdiepen in andermans inzichten, ook al is de boodschap ingewikkeld. De journalistiek beleeft een mooie dag.

Jouke van Gosliga, Delfgauw

26 februari 2008 23:16

ik ben het hier helemaal mee eens!

eindelijk iemand die deze kant van het verhaal naar voren brengt, BRAVO!

mijn vriend is servier en ik heb dan ook meerdere malen kunnen genieten van de servische gastvrijheid, en dat kunnen wij nederlanders toch niet zeggen..

Bibi van Damme,

26 februari 2008 23:15

Dat onze media nogal eenzijdig op Amerika is gericht mag wel duidelijk zijn. We zijn immers oude bondgenoten. Servië kan als Russische bondgenoot worden gezien. Grote kracht achter de onafhankelijkheid van Kosovo is de VS. Die kan op ons eigen continent blijkbaar bepalen of er een nieuwe onafhankelijke Europese staat gaat worden gevormd. Volgens mij is dit een Europese en niet een Amerikaanse aangelegenheid. Wat makkelijker om dan de media te gebruiken voor je eigen politieke doel om de Russische invloed in Europa verder terug te dringen. Het westen en dus ook Europa is nogal angstig aan het worden voor Rusland, die een een steeds grotere rol in o.a. onze energievoorziening zal gaan spelen. Europa volgt hier gewoon de positie van de VS. Dat doet Europa al meer dan 50 jaar dus wat dat betreft is er nog maar weinig veranderd. Ook de westerse berichtgeving over China is eenzijdig negatief. Alle mogendheden (Rusland, China, Iran etc) die een bedreiging voor de suprematie van het westen kunnen vormen, worden in onze westerse media eenzijdig belicht. Op zich heel menselijk, als men (het westen) zich bedreigd voelt door iets, dat anders is dan wij zelf, gaat het vaak ten koste van objectiviteit.

Paul van de Heijning, Rotterdam

26 februari 2008 23:15

Jawel, eindelijk iemand die zegt waar ik me al jaren aan stoor. In mijn omgeving ben ik de roepende in de woestijn over de gehele onrust in de Balkan.

Juist door de verslaggeving over Servië ben ik mijn vertrouwen in de Nederlandse media al jaren geleden verloren. En dit is behoorlijk heftig gesteld, ik weet het, maar ik ben hier dan ook echt kwaad over.

Geweldig stuk! Geef Peter Tetteroo een lintje!

Waardeer dit artikel

- [Zet in MijnNext](#)
- [Reageer](#)
- [Social bookmark](#)
- [Stuur door](#)
- [Print artikel](#)

Servië in beeld: van gastheer tot agressor

In de Kosovo-berichtgeving herleeft het oude vijandbeeld van Servië, zegt journalist Peter Tetteroo

Door Peter Tetteroo

26 februari 2008 07:00

Laatst gewijzigd

Vandaag 22:51

reacties: 6

Leestijd

05:37

Vraag eens een Serviër naar Kosovo en je hoort over Albanese vluchtelingen die steeds brutaler werden. Maar dat doen journalisten niet.

Rotterdam, 26 febr. Soms is informatie weglaten net zo erg als liegen.

De journalistiek schiet dezer dagen herhaaldelijk tekort in de berichtgeving rond de kwestie-Kosovo. De agressie van Servische burgers naar aanleiding van de onafhankelijkheid van Kosovo is de laatste week voortdurend in het nieuws. Waarom het die Serviërs zo hoog zit, blijft onvermeld.

Tetteroo selecteerde een aantal voorbeelden van eenzijdige berichtgeving. [Bekijk ze hier](#)
Door wezenlijke informatie weg te laten ontstaat een scheef beeld van de realiteit.

PHILIPS

Ambilight van Philips: Projecteert een zachte lichtgloed op de wanden rond uw TV. Het vermindert aantoonbaar de druk op uw ogen, wat voor een aangename kijkervaring zorgt.

ELSEVIER.NL

LAATSTE 24 UUR

Overzicht binnenlands nieuws uit ochtendbladen

dinsdag 26 februari 2008 08:30

(Novum) - Hieronder volgt een overzicht van het binnenlands nieuws uit de Nederlandse ochtendbladen van dinsdag 26 februari 2008.

DE VOLKSKRANT

[Tbs'er zit vaak ten onrechte blijvend vast]

Het longstaybeleid voor tbs'ers moet worden afgeschaft. De meeste tbs'ers die als onbehandelbaar te boek staan, zijn dat niet en worden ten onrechte ongesloten op een longstay-afdeling. De longstay is daarmee feitelijk een alternatieve vorm van levenslang. Dat staat in een advies van de Raad voor de Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming aan staatssecretaris van Justitie Nebahat Albayrak (PvdA). (pagina 1 & 3)

TROUW

[Zwangere vrouw beslist zelf over pijnbestrijding]

Vrouwen die op het punt staan te bevallen, mogen binnenkort zelf beslissen of ze een verdoving krijgen of niet. Nu beslist een arts of er een ruggenprik wordt gegeven. Het recht op pijnbestrijding staat in een nieuwe richtlijn die is opgesteld door een groot aantal beroepsvereniging. Groot probleem zijn nog de kosten. Om aan de richtlijn te voldoen moeten ziekenhuizen 24 uur per dag een anesthesist over de vloer hebben om de prik toe te dienen. Het aantal barende vrouwen dat een ruggenprik krijgt toegediend, is de afgelopen jaren al toegenomen. (pagina 1)

AD

[Universiteit op slot voor student na wangedrag]

Een student medicijnen die zijn handen niet thuishoudt of een frauderende jurist in opleiding moet kunnen worden geweigerd door onderwijsinstellingen. Dat staat in de strategische agenda van het ministerie van Onderwijs. Studenten die door hun gedrag aantonen ongeschikt te zijn voor hun toekomstige beroep moeten vanaf 1 september 2009 bij de school worden tegengehouden. Het moet wel een laatste optie zijn, zegt de hbo-raad. "Het kan niet zo zijn dat een student na één fout al kan worden weggestuurd." (pagina 1)

DE TELEGRAAF

juridisch advies' van escorts]

De van miljoenenfraude verdachte ex-topman van bouwbedrijf Ballast Nedam Peter F. liet ook zijn frequente bezoeken aan prostituees jarenlang betalen door zijn werkgever. Zonder het te weten, keerde de onderneming jaarlijks vele duizenden euro's uit voor het genot van de directeur. De rekeningen werden door F. telkens onder de noemer 'juridisch advies' in de boeken geschreven. (pagina 1)

[Scholen houden hun mond over geweld]

Directies van scholen proberen incidenten op het gebied van veiligheid steeds vaker onder de pet te houden. Ook weten directeuren vaak niet hoe de veiligheidsinstructies luiden. Dat stelt de Amsterdamse PvdA op basis van een onderzoek op middelbare scholen in de stad. Onderwijswoordvoerder Charlotte Riem Vis van de partij schrikt van de bevindingen. 'Leraren kunnen directies maar moeilijk duidelijk maken tegen wat voor problemen ze lopen. Dat is echt niet goed.' Aanleiding van het onderzoek is de toename van het aantal geweldsincidenten op scholen in de hoofdstad. (pagina 9)

NEDERLANDS DAGBLAD

[Inspectie onderzoekt commercieel afkicken]

De Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) gaat de commerciële verslavingszorg onderzoeken. Minister van Volksgezondheid Ab Klink (CDA) heeft daarom gevraagd, omdat de kwaliteit van de behandelingen 'niet onomstreden' is. Het aantal private afkickklinieken in Nederland neemt snel toe. Vier jaar geleden begon Keith Bakker een verslavingskliniek in Amsterdam, vorige maand opende hij een filiaal van Smith and Jones in Wassenaar. Ook opende in Voorthuizen op de Veluwe het Solutions centrum van ex-verslaafde en reclameman Don Schothorst en zijn zakenpartners. De Schotse zorgaanbieder Castle Craig begint een kliniek in Wolphaartsdijk. De behandelingen moeten aan strengere normen voldoen, vindt Klink. (pagina 1 & 6)

NRC NEXT

[Serviër in beeld als agressor op de Balkan]

De Servische bevolking staat er opnieuw slecht op. Net als tijdens de Balkanoorlogen in de jaren negentig van de vorige eeuw ontstaat het beeld dat de Serviërs de grote agressor in de regio is: ze willen Kosovo niet opgeven. Dat is althans het beeld dat onderzoeksjournalist Peter Tetteroo heeft van de Nederlandse berichtgeving. Volgens de journalist en documentairemaker zijn er voorbeelden te over waaruit blijkt dat de berichtgeving in de Nederlandse journalistiek eenzijdig tegen de Serviërs is. Zo blijft altijd onvermeld dat Serviërs lang niet altijd een minderheid in Kosovo zijn geweest, maar dat een verdrijving door Albanese Kosovaren daar debet aan is. Tetteroo roept zijn Nederlandse collega's op minder eenzijdig over de Serviërs te berichten. (pagina 4 & 5)

© Elsevier

I
r
t
n
a

D

http://www.elsevier.nl/nieuws/laatste_24_uur/artikel/asp/artnr/194502/index.html

29-2-08

htt

194502/index.html

29-2-08

Ministaatjes Oostblok willen ook erkenning

25-2-2008
 'Het hangt niet van de bevolking af, maar van de wereldspelers'

De kwestie-Kosovo kan leiden tot een domino-effect in de voormalige Sovjet-Unie. Deze week zei Transdnjestrië het Kosovoarse voorbeeld te volgen.

"De onafhankelijkheidsclaim van Abchazië is volledig ongegrond. De Abchazische kwestie is verbonden aan Ruslands politieke belangen in de regio."
 Tamar Sabadze, activiste

mentale organisatie in Tbilisi. Siradze ziet een groot verschil tussen Kosovo en Abchazië. "Voordat Kosovo de onafhankelijkheid verklaarde, vonden er peilingen plaats waar alle burgers aan konden deelnemen. Dit is niet het geval in Abchazië. Ongeveer 300.000 ontheemde Georgiërs zijn er nog niet teruggekeerd. Niemand vraagt of zij wel iets voelen voor een onafhankelijk Abchazië."

RUSLAND SPEELT een sleutelrol in zowel Transdnjestrië als Abchazië. De kans is echter gering dat Moskou de ministaatjes erkent. Het risico bestaat dan dat etnische groepen in de regio, waaronder in Rusland zelf, eveneens de onafhankelijkheid claimen.

IVO PERTIJS
 redactie@metronieuws.nl

37 procent van de bevolking van Transdnjestrië wil onafhankelijk worden.

Transdnjestrië is een gebied dat in Moldavië ligt. Al sinds 1990 claimt het de status van soevereine staat. Twee jaar geleden sprak 97 procent van de bevolking zich in een referendum uit voor onafhankelijkheid. "Het hangt uiteindelijk niet van de bevolking af, maar van wereldspelers als de VS, Rusland en de EU", zegt Sergej Sjirokov.

DE DIRECTEUR VAN een Transdnjestrisk bureau voor politiek onderzoek zegt dat het land al 18 jaar als onafhankelijke maar niet erkende staat functioneert. "Net als het Turkse deel van Cyprus." Sjirokov stelt dat de huidige status de economische ontwikkeling negatief beïnvloedt. Als het aan hem ligt, komt er daarom een compromis tussen de EU en Rusland.

TERWIJL HET IN Transdnjestrië kalm is, heerst er in Abchazië een gespannen sfeer. Deze ministaat ligt op Georgisch grondgebied. Het streeft sinds 1992 naar onafhankelijkheid. "Abchazië is erg belangrijk voor de Georgische bevolking", stelt Eka Siradze. Ze werkt voor een non-gouverne-

Servië 'blijft het noorden van Kosovo regeren'

BELGRADO, 26 FEBR. Servië zal volgens premier Vojislav Kostunica delen van Kosovo blijven regeren waar „loyale burgers” nog steeds op de regering in Belgrado rekenen. De EU wil bij de vestiging van haar missie in Kosovo het noorden, waar de grootste concentratie van Kosovo-Serviërs leeft, tot midden juni mijden.

Kostunica zei gisteren dat Servië „alles” doet om in de noordelijke regio rond de stad Mitrovica zijn gezag te handhaven. Hij kreeg daarbij de steun van de bezoeken-de Russische vicepremier Dmitri Medvedev, die vrijwel zeker zondag tot president wordt gekozen. Medvedev noemde Servië een staat „waarvan de jurisdictie zich uitstrekt over het hele grondgebied”, dus inclusief Kosovo.

De EU, die een missie in Kosovo vestigt waar Servië zich tegen verzet, zal haar politiemannen en juristen die naar Kosovo worden gestuurd, voorlopig niet naar Mitrovica en omstreken sturen. Dat zei

gisteren de Franse generaal Yves de Kermabon, de leider van de missie. Pas „over vier maanden, midden juni” zullen de Europese politiemannen, rechters en aanklagers naar de regio Mitrovica gaan, zei hij. Dat „geeft ons een beetje tijd om te zien hoe de situatie zich ontwikkelt”, aldus de generaal. „We moeten nog wat afwachten”, zei hij, en zien hoe „onze politieke leiders” banden kunnen aanknopen met lokale Servische leiders.

„Deze missie heeft het doel minderheden, de bewegingsvrijheid en cultureel erfgoed te beschermen en ervoor te zorgen dat iedereen in vrede kan leven”, zo zei de generaal. Hij wees op het feit dat in december noch de Serviërs, noch de Russen, zich hebben verzet tegen de plannen voor een EU-missie. „Integendeel, ze hebben er zelf om gevraagd”.

De demonstraties van Kosovo-Serviërs in Mitrovica tegen de onafhankelijkheid van Kosovo en te-

gen de EU gingen gisteren door. Daarbij werden vlaggen van de EU verbrand. Bij de grens tussen Kosovo en Servië vielen honderdvijftig Servische betogers Kosovoarse politiemannen aan met molotovcocktails, stenen en flessen. Daarbij werden negentien politiemannen gewond.

Het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken liet gisteren weten dat „we doorgaan met pogingen met zowel de Russen als de Serviërs samen te werken”. „Maar ik geloof dat het voor iedereen duidelijk moet zijn dat Kosovo nooit meer deel van Servië zal uitmaken”, aldus een woordvoerder.

De Servische president Boris Tadic protesteerde gisteren bij Dmitri Medvedev tegen de verslaggeving op de Russische televisie over een Servische betoging. Daarbij werd gesteld dat de in 2003 vermoorde Servische premier Zoran Djindjic „een marionet van het Westen” was die „het verdiende te worden vermoord”. (VIP, Reuters)

Serviërs lopen in Kosovo weg uit instituties

PRIŠTINA, BELGRADO, 25 FEBR. De Kosovo-Serviërs zijn, aangevoerd door Servië, bezig zich terug te trekken uit de Kosovoarse instituties. In Belgrado is vandaag Dmitri Medvedev – zo goed als zeker toekomstig president van Rusland – aangekomen voor een bezoek dat hij wil gebruiken om Servië te verzekeren van Ruslands steun in de kwestie-Kosovo. Officieel tekent hij er als baas van Gazprom een belangrijk contract.

Waarnemers zien de terugtrekking uit de Kosovoarse instituties als onderdeel van een Servisch streven, het onafhankelijke Kosovo te saboteren en het noordelijke Mitrovica af te scheiden.

De Europese Unie stuurt haar personeel, dat in Mitrovica de komst van de EU-missie in Kosovo moest voorbereiden en dat eerder om veiligheidsredenen was teruggetrokken, voorslagnog niet naar Mitrovica terug. Dat zei zaterdag de leider van de EU-missie, de Nederlander Peter Feith. De Serviërs erkennen de EU-missie niet.

Volgens sommige bronnen trekken de Kosovo-Serviërs zich terug uit de – etnisch gemengde – Kosovoarse politiek. Ruim tien procent van de politieofficieren is Serviër. Omgekeerd zijn Kosovo-Albanese politiemannen die werken in het door de Serviërs gedomineerde Mitrovica, al sinds de uit-

roeping van de onafhankelijkheid niet op hun werk verschenen, uit angst voor hun veiligheid.

Ook leden van de etnisch gemengde Kosovoarse justitie – vijf rechters en rond 25 andere personeelsleden zijn Serviërs – hebben zich teruggetrokken en zijn naar Mitrovica gegaan. De Servische rechtbanken in Mitrovica bestaan officieel niet meer sinds 1999, toen de VN het bestuur over Kosovo overnam, maar Servië steunt en betaalt nog steeds de Servische rechtbanken in Mitrovica.

De Servische regering heeft alle verantwoordelijkheid voor de gewelddadige incidenten tegen buitenlandse ambassades in Belgrado van vorige week afgewezen. Bij dat geweld viel een dode – een uit Kosovo afkomstige Serviër die de Amerikaanse ambassade was binnengedrongen toen die in brand werd gestoken. Volgens minister voor Kosovo Slobodan Samardzic is Amerika „de hoofdschuldige aan alles wat sinds [de uitroeping van de onafhankelijkheid van Kosovo op] 17 februari is gebeurd”. „De wortel van het geweld ligt in de schending van het internationale recht. De Servische regering zal de VS blijven oproepen de verantwoordelijkheid te nemen voor het afpakken van een deel van het Servische grondgebied”, aldus Samardzic. (BBC, AP)

Wilders verpest zelf zijn eigen leven

22-2-2008
 FILM. Die Wildersfilm vind ik niet normaal. Het maakt niks uit voor de moslims, ook al doet hij het honderd maal. Wij maken toch ook geen films over autochtonen? Ja, iedereen weet het al: Wilders haat allochtonen. Hij weet het ook, denk ik... hij verpest zijn leven. Maar de grote vraag is of hij nog blijft leven.

YUSUF MUTLU, ROTTERDAM

Het klimaatprobleem

Ottersum, 25.2.08,
maandag, 1.

Goede heer Steijnen,

Bij mijn opbellen afgelopen vrijdag, had ik te zien uw inzet voor voormalige Joegoslavie-bewoners(-sters) alleen een enkele motitie willen aanreiken, hoewel ik ervan uit ga, dat U meer weet dan ik.

- In een Duits radio-commentaar hoorde ik ongeveer $\frac{1}{2}$ jaar geleden, dat Ahtisari allang geen VN-gezant meer is, hoewel hij ons als zodanig wordt aangegevend. Hij heeft, na zijn "afscheid" als VN-gezant, een eigen adviesbureau opgericht. Zijn adviesbureau is ingeschakeld om de "kwestie Kosovo" op te lossen, waarbij hij er zo'n (paar?) miljoen Euro of 20, aan kon verdienen als 't lukte een "zelfstandig Kosovo" te creëren. Misschien is dit "adviesbureau Ahtisari" door U te verifiëren op internet?

- Kennelijk is iedere "internationale grootgrondbezitter" eraan gelegen geweest, het "macht"-blok Joegoslavie te splitsen: nu de VS, die er een legerbasis wilden bezitten (zie mijn vroegere mitwerkingen van "Kritisches Tagebuch" van Constantinowitsch); eerder dacht Hitler in 1941 er met zo over: Kosovo, invrezen bij Albanie; (en ook andere delen van Joego-Sl. opsplitsen en o.a. aan Italië-Mussolini en Hongarije). - waar het "Kosovo" betreft, heeft Hitler mi als nog zijn zin gekregen, om welk plan hij toenertijd (en na de oorlog?) zwaar werd afgewezen door de "internationale gemeenschap".

25.2.'08 - 2.

Is U bekend, dat de EU per jaar (!) een half miljard (!) Euro mittrekt, om verdere hulp en "opbouw" van Kosovo mogelijk te maken? Dit schijnt al eerder ^{in 2007} besloten te zijn, vóór de onafhankelijkheidsverklaring van vorige week. Dit "half miljard"-besluit is goedgekeurd door alle EU-lidstaten, óók door degenen, die nu Kosovo (nog) niet erkend hebben. Deze informatie is van een Duits radio-commentaar, — voor mij "dus" de reden hence, om te zeggen: de EU heeft voor mij niet, want aan zo'n bedrag + doel wens ik geen EU-belasting te betalen.

— Vermoedelijk bent U op rechts-gronden bezig tegen deze onrecht-matige onafhankelijkheidsverklaring en -erkenning, iets te ondernemen — mijn volle mentale ondersteuning gaat naar U uit! Te zot voor woorden en gedachten: net als in vroeger jaren de Taliban door de VS werd opgeleid en bewapend tegen de Russen, is in Joegoslavië de UČK bewapend en opgeleid tegen Milosević, maar in wezen óók tegen de Russen, om daar een VS-basis (strategisch punt) te kunnen creëren.

— In dec.'07 belde ik U een paar maal, om U te informeren over een op handen zijnde Duitse radio-uitzending over Ludwig Quiddde en de na hem ontstane vredesbewegingen — helaas bij U "g.g." gezien mijn toenmalige "conditie" heb ik deze uitzending helaas!! niet kunnen beluisteren,

1
1
Zodat ik er geen motities van heb kunnen maken.

Ik vind zo jammer, dat ik niet meer actiever kan zijn, zoals enkele jaren geleden, en te één en ander aan informatie kan mitwerken en aantekenen.

Misschien was ik gisteren, in den Haag bij de Servieë den omstratie?

Goede wensen voor uw inzet op zo vele rechts-fronten en maar ik u zeer toewens, ook bij tijden het boeken van succes!

Goede wensen voor u privé en voor uw vrouw,

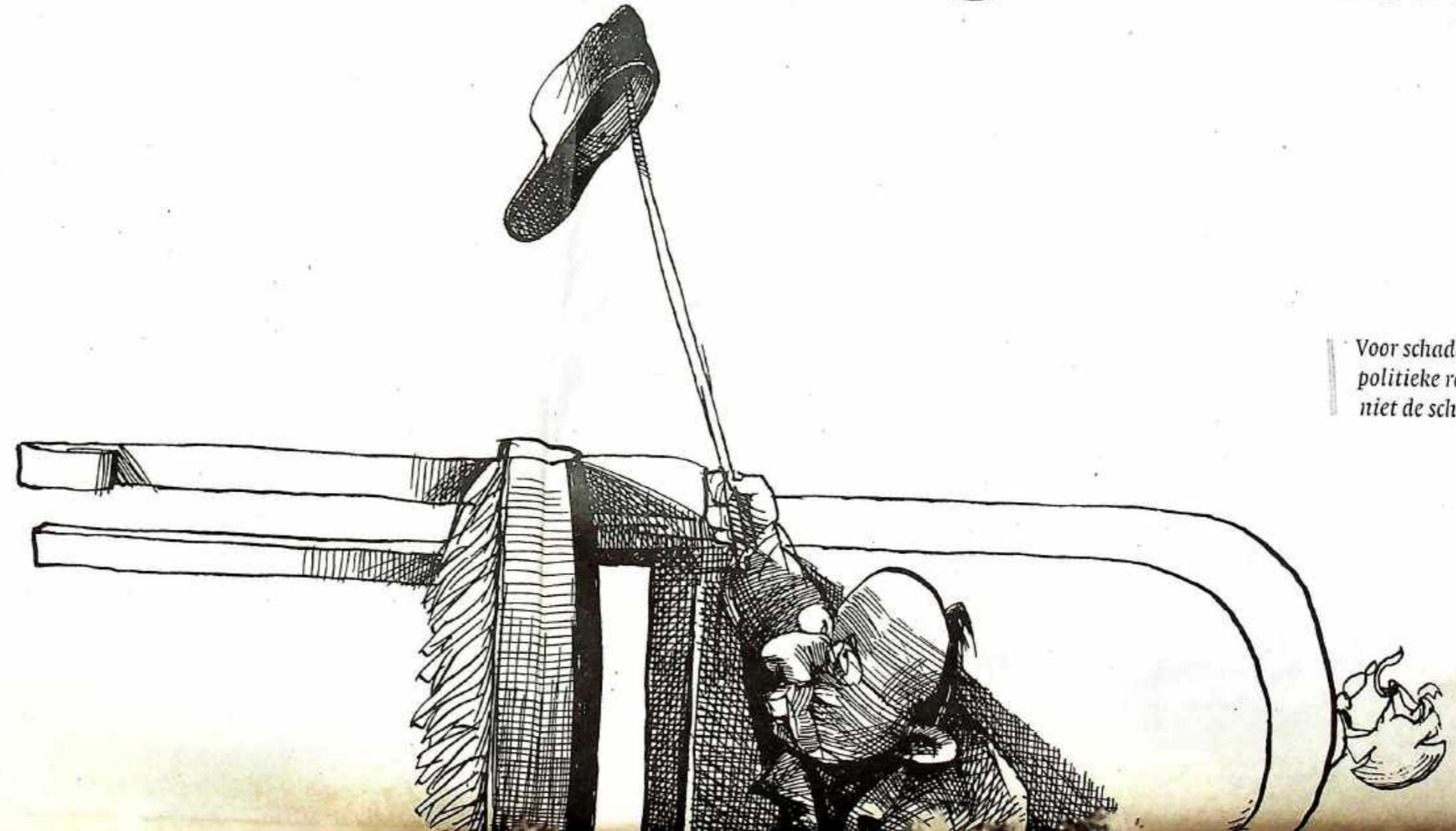
harfelijke groet!

Bonnie Poppezen,

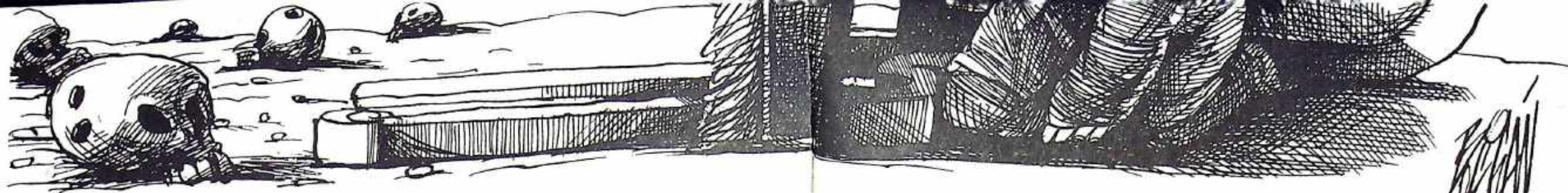
*oorlogsgeweld
AFK...
AFK...*

Slachtoffers van oorlogsgeweld: geef hun geld, excuses of ten minste erkenning van de feiten

Nederland betaalde 2000
dollar voor een dode, 200
dollar voor een gewonde

Voor schadevergoeding zijn
politieke redenen bepalend,
niet de schade

Tekening Boligan

Liesbeth Zegveld

Liesbeth Zegveld is advocaat en hoogleraar internationaal humanitair recht, in het bijzonder de positie van vrouwen en kinderen tijdens een gewapend conflict. Als advocaat behartigt Zegveld onder andere de belangen van de nabestaanden van de slachtoffers van Srebrenica, slachtoffers van de inmiddels veroordeelde Nederlandse zakenman Van Anraat, de Palestijns-Bulgaarse arts Elhajouj, de nabestaanden van een in 2004 door Nederlands vuur omgekomen Iraakees, en de nabestaanden van slachtoffers van Nederlandse luchtaanvallen op het Afghaanse Chora.

Voor oorlogsslachtoffers is het vrijwel onmogelijk om een schadevergoeding te krijgen. De bewijslast is te zwaar en de verjaringstermijn te kort. Daarom moet de wetgeving voor deze groep worden aangepast.

Rechtsherstel voor oorlogsslachtoffers is een ondergeschikt onderwerp in het humanitair recht. De meeste aandacht ging altijd uit naar een eendeloze verfijning van de materiële regels. Over de gevolgen van de schending van deze regels voor individuen had men het niet. Dit zwijgen weerspiegelt het wantrouwen van regeringen tegen de controle op oorlogsvoering.

Maar het tijd lijkt enigszins te keren. In het tijdperk waar slachtoffers meer centraal staan, krijgen ook het Internationaal Strafhof en nationale rechtbanken voor hen meer oog.

De toepassing van rechtsherstel voor oorlogsslachtoffers is echter niet eenvoudig. Belangrijke struikelblokken zijn de massaliteit van de claims, de onmogelijkheid al het bewijsmateriaal op tijd boven tafel te krijgen en gebrekkige regels over schadevergoeding.

Massaliteit van de claims

Grote aantallen slachtoffers zijn eigen aan oorlog. Veel slachtoffers van een gewapend conflict zullen menen, terecht of onterecht, ook slachtoffer te zijn van schending van het oorlogsrecht, wat kan leiden tot duizenden zo niet miljoenen claims. Het antwoord hierop is geweest de instelling van zoge-

noemde 'mass claims procedures'. Mass claims procedures bieden een tijdelijk forum aan een duidelijk afgebakende groep slachtoffers die allen schade hebben geleden door hetzelfde gewapende conflict. Een voorbeeld is de 'Eritrea-Ethiopia Claims Commission', die in 2000 is ingesteld door een vredesverdrag tussen Eritrea en Ethiopië. Mass claim procedures hebben een administratief karakter en gaan flexibel om met bewijsvergaring en bewijslast. Meestal ontbreekt echter de politieke consensus hiervoor.

Het uitgangspunt van zowel het Internationaal Strafhof als de Nederlandse rechtbank is een individuele benadering. Dit op zichzelf terechte principe zou echter tot ernstige overbelasting van het systeem leiden. Met als gevolg grote vertragingen en hoge kosten voor alle partijen.

In een procedure van slachtoffers in het strafproces tegen de Nederlandse zakenman Frans van Anraat sprak de rechtbank reeds bij de eerste zitting de vrees uit dat grote aantallen slachtoffers hun vordering bij de rechtbank zouden indienen. Van Anraat werd vorig jaar door het Hof Den Haag veroordeeld voor het leveren van chemische grondstoffen aan het regime van Saddam Hussein in de jaren 80. Irak gebruikte het materiaal van Van Anraat voor chemische bombardementen. 120.000 Iraakse Koerden en Iraanse burgers werden slachtoffer. De angst van de rechtbank voor grote aantallen slachtoffers was begrijpelijk. Het Nederlandse rechtstelsel is niet toegerust om massaclaims te verwerken.

Ik geloof niet dat de grote aantallen slachtoffers een principieel probleem vormen. Het zijn de modaliteiten van hun deelneming die opgelost moeten worden. Te denken valt aan 'class actions': de uitkomst van de procedure van één eiser van toepassing verklaren op alle eisers. De stap is niet zo groot: we kennen in het Nederlandse civiele recht al de mogelijkheid dat belangenorganisaties kunnen procederen ten behoeve van anonieme individuen.

Bewijslast

Eén van de grootste problemen van een oorlog vormen de feiten. Zonder feiten geen bewijs en zonder bewijs geen zaak. Vaststelling van de feiten die zich tijdens een gewapend conflict hebben voorgedaan is echter bijzonder lastig. Slachtoffers die vluchten uit een oorlogsgebied, verzamelen over het algemeen niet eerst het bewijs voordat ze weggaan. Vaak keren ze na het conflict niet terug en als ze wel terugkeren is het bewijs dat ze er überhaupt ooit hebben gewoond, meestal verdwenen. Ook voor onafhankelijke waarnemers is het vaak onmogelijk om de feiten vast te stellen, omdat ze geen toe-

gang hebben tot het slagveld. Zo was de Afghaanse mensenrechtencommissie niet in staat om na de slag bij Chora in Uruzgan in juni 2007, tussen Nederlandse IS-AF troepen en de Taliban, het aantal burgerslachtoffers vast te stellen, omdat ze niet ter plekke kon komen.

De conflictpartijen, die wel beschikken over de feiten, weigeren meestal die feiten vrij te geven. Erger nog, het is niet ongebruikelijk dat zij informatie bewust vernietigen. Zo heeft bijvoorbeeld Dutchbat III documenten vernietigd voor zijn vertrek uit de enclave Srebrenica in 1995. Ook komt het voor dat conflictpartijen opzettelijk onjuiste informatie verstrekken om de vijand en de publieke opinie te misleiden.

Een ander probleem, vooral bij internationale conflicten, en conflicten waarbij VN- of NAVO-militairen betrokken zijn, is dat de verantwoordelijke militairen op enig moment weer teruggaan naar hun eigen land. En zij nemen de rapporten over hun missie mee. Het bewijs ligt dan in minimaal twee landen of bij een internationale organisatie. De slachtoffers die achterblijven kunnen niet beschikken over de verslaglegging van de militaire operaties. In Nederland zijn de afgelopen jaren verschillende onderzoeken gedaan naar het doen en nalaten van Nederlandse militairen in het buitenland. Aanleiding waren telkens slachtoffers die bij dat optreden waren gevallen en de geruchten over misstanden. Zowel bij Dutchbat als bij de vermeende martelingen in Irak werden de slachtoffers tijdens het onderzoek niet gehoord. Dit is op zijn minst opmerkelijk, omdat slachtoffers vaak informatie uit de eerste hand kunnen verstrekken.

De bewijspositie van slachtoffers van schendingen van het humanitair recht is vaak en zou moeten worden verbeterd. Een andere oplossing is dat de verjaringstermijn voor civiele vordering ervoor schendingen van het humanitair recht opgevoerd wordt, althans aanzienlijk verlengd.

Verjaren

In Nederland verjaren civiele vorderingen na vijf jaar. Vijf jaar is te kort voor slachtoffers om met een onderbouwde vordering te kunnen komen. Als we nagaan dat alleen het NIOD al zes jaar nodig had om zijn rapport te schrijven over de oorlog in Bosnië-Herzegovina en dat ook de secretaris-generaal van de Verenigde Naties pas vier jaar na de oorlog een rapport kwam, dan is het onredelijk om slachtoffers de zich na vijf jaar met een claim melden, naar hante staren met het argument dat de feiten zijn verjaard. Bovendien: oorlogsslachtoffers verjaren ook niet. Waar-

om zou dat dan ook niet gelden voor in ieder geval schadevorderingen die voortvloeien uit oorlogsmisdrijven? Van Anraat kon meer dan 20 jaar na dato nog gewoon voor de Nederlandse rechtbank worden berecht. Zijn slachtoffers die een vordering tot schadevergoeding wilden indienen, liepen echter tegen de vraag aan of hun vordering was verjaard. In een tijd waar de aandacht voor slachtoffers van misdrijven groeiende is, zou een dergelijke wetswijziging een goed gebaar zijn in de richting van slachtoffers.

Afkopen

Onlangs vernam ik van een Nederlandse militair dat Nederland in Afghanistan de praktijk hanteert om slachtoffers geld te bieden voor de geleden schade. 2000 dollar voor een dode, 200 dollar voor een gewonde. Hierbij is het de vraag of met deze geldtransactie de kous af is en zo ja of de Afghaanse partij dat weet. Daarnaast bestaat het risico dat dit soort vergoedingen weinig recht doet aan de bijzondere omstandigheden van het geval. Het onderscheid dat tussen een dode en gewonde wordt gemaakt, kan dan proportioneel worden genoemd – voor een dode wordt meer betaald dan voor een gewonde – maar het is wel een erg grove vorm van proportionaliteit.

Evenmin wordt er uitspraak gedaan over een mogelijke schending van een humanitair rechtelijke norm. En de geldtransactie houdt ook geen rekening met de ernst van deze schending. Erger is echter dat je het gevoel bekriipt dat het beralen van slachtoffers van mogelijke schendingen van het oorlogsrecht een vorm van afkopen is. Laten we ze wat geld geven, dan zijn we ervan af. Door het aanbieden van geld wordt het slachtoffer overgehaald van verdere actie af te zien.

Proportionele financiële vergoeding kan een vorm van rechtsherstel zijn. Dat schade moet worden vergoed, ook voor schendingen van het humanitair recht, is onder andere neergelegd in het Haagse Verdrag van 1907. Het elementaire rechtsbeginsel dat toerekenbaar onrechtmatig toegebrachte schade moet worden vergoed, is ook van toepassing in de relatie staatsburger voor schendingen van het humanitair recht.

Erkenning

Met dit betoog is niet gezegd dat geld in alle gevallen een bevredigende vorm van rechtsherstel is. De gedachte die bij velen leeft, dat het procederende slachtoffers maar om één ding te doen is, namelijk geld, getuigt van weinig inzicht in het leed waar slachtoffers onder ge-

bukt gaan. Feit is echter dat bij schendingen van het humanitair recht restitutie vaak niet mogelijk is. De doden kunnen niet tot leven worden gewekt. Er zijn andere vormen van rechtsherstel mogelijk dan geld. Eén daarvan is erkenning van de feiten. Een andere is excuses aan de slachtoffers voor het hun aangedane leed. Bij het geschil tussen de slachtoffers van Srebrenica en Nederland is het niet ondenkbaar dat erkenning van de feiten én erkenning van de slachtoffers de juridische procedures, die thans voor de Haagse rechtbank lopen, zouden hebben voorkomen.

Het NIOD heeft een belangrijke rol gespeeld bij de feitenvaststelling. Het is jammer dat de Nederlandse Staat de versie van de feiten zoals deze in het NIOD-rapport staat, niet wenst te accepteren, althans niet waar het gaat over de slachtoffers. Een dergelijke erkenning zou de slachtoffers behulpzaam zijn geweest bij de verwerking van hun leed.

Geloofwaardigheid

Het opstellen van uniforme regels voor de vaststelling van schadevergoeding voor slachtoffers van schendingen van het oorlogsrecht is lastig. Iedere oorlog, iedere groep slachtoffers, en iedere schade vraagt om een eigen beoordeling. Maar de praktijk lijkt uit te wijzen dat niet zozeer de aard en omvang van de schade bepalend zijn voor schadevergoeding, maar veel meer politieke overwegingen.

Tot op heden is de aandacht van juristen en politici vooral uitgegaan naar de politieke argumenten vóór en tegen rechtsmiddelen voor oorlogsslachtoffers. In de toekomst zou iedere discussie hierover, de procedurele aspecten van toepassing van deze rechtsmiddelen moeten betrekken: hoe om te gaan met grote groepen slachtoffers, hoe worden de feiten vastgesteld en hoe wordt de schade en de vergoeding daarvoor bepaald. De belangen zijn groot. Niet alleen de belangen van de slachtoffers van schendingen van humanitair recht staan op het spel. Ook de geloofwaardigheid en het voortbestaan van het humanitair recht zelf is in het geding. Zoals het Europese Hof voor de Rechten van de Mens al lang geleden bepaalde: het belang van individuele klachten reikt verder dan dat van het individuele slachtoffer.

Dit artikel is gebaseerd op de gisteren uitgesproken rede bij de aanvaarding van het ambt van hoogleraar aan de Universiteit Leiden.

De tekst van de oratie is na te lezen via leiden-univ.nl

Het is nu even gedaan met grenswijzigingen op Balkan

Er zijn nu twee Albanese staten, maar een Groot-Albanië mag er van de internationale gemeenschap niet komen

Is het na zondag, toen Kosovo zich onafhankelijk verklaarde, afgelopen met het wijzigen van grenzen op de Balkan? Vooralsnog wel. En een Groot-Albanië mag er niet komen.

Door onze redacteur
PETER MICHELSEN

ROTTERDAM, 23 FEBR. Is de ontmanteling van het oude Joegoslavië nu voorbij? De oude federatie is uiteengevallen in zeven landen. In 1991 liepen Slovenië, Kroatië, Bosnië en Macedonië weg, in 2006 volgde Montenegro, afgelopen zondag werd ook Kosovo onafhankelijk. Servië resteert als een kleine rompstaat, slechts een beetje groter dan het was toen in 1912 de vereniging van de Zuid-Slaven – de bevrijding van de andere Zuid-Slavische volkeren van het Ottomaanse en het Habsburgse juk – begon met de Eerste Balkanoorlog.

De ontmanteling is in zoverre voorbij dat niet op overzienbare termijn kan worden gerekend op nieuwe staten, onafhankelijkheidsverklaringen op de Balkan, en al helemaal niet met internationale erkenning daarvan. Eerder dringt zich een andere vraag op: er zijn nu twee Albanese staten in Europa, Albanië en Kosovo, en er

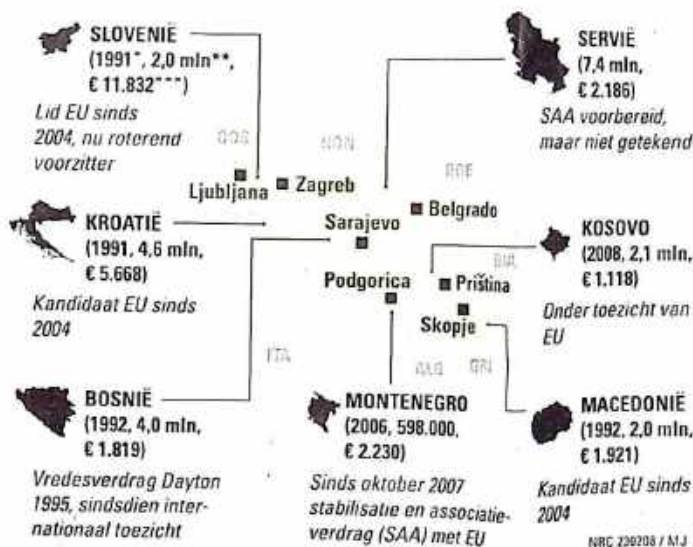
zijn Albanese minderheden in de buurlanden Macedonië (een kwart van de bevolking), Montenegro en Servië. In Macedonië en het zuiden van Servië hebben die minderheden aan het begin van dit decennium oorlogjes ontketend. Zullen al die Albanese nu niet gaan ijveren voor een nieuw land: Groot-Albanië? Is Hashim Thaçi, premier van het kersverse nieuwe land Kosovo zijn politieke carrière niet begonnen als activist voor de pan-Albanese gedachte? Hebben de Kosovaren niet jarenlang gezwaaid met de vlag van buurland Albanië, die rode vlag met de tweekoppige adelaar van hun vijftiende eeuwse Vader des Vaderlands, Skanderbeg?

Een Groot-Albanië zal er niet komen. En de leiders van Albanië en Kosovo hebben er de afgelopen weken en maanden alles aan gedaan om dat duidelijk te maken. In al zijn toespraken heeft Hashim Thaçi het woord Albanië niet één keer laten vallen. Albanese leiders bleven weg toen Kosovo zondag zijn onafhankelijkheid uitriep, en lieten zorgvuldig uitlekken dat ze dat deden om te voorkomen dat hun aanwezigheid verkeerd zou worden geïnterpreteerd en de gedachte aan een Groot-Albanië zou opkomen. Om diezelfde reden wilde Albanië ook uitdrukkelijk niet het eerste land worden dat Kosovo erkende.

Joegoslavië gedeeld door zeven

De zeven landen die ontstaan zijn na het uiteenvallen van Joegoslavië.

*Het jaar van onafhankelijkheid **Aantal inwoners ***BBP per capita/jaar

De leiders van Kosovo en Albanië en die van de Albanese minderheden in de buurlanden weten dat de internationale gemeenschap een Groot-Albanië nooit zou accepteren. Het zou een verdere fragmentatie van de Balkan en

nieuwe oorlogen berekenen.

En als de internationale gemeenschap het niet wil, komt er ook geen Groot-Albanië. Albanië en Kosovo slaan een Europese weg in. Ze willen naar de EU en naar de NAVO. Een streven naar een

Groot-Albanië zou direct een eind maken aan de kansen op lidmaatschap, zou ook direct een eind maken aan de economische hulp van Europa waarop ze zijn aangewezen. In het plan van de Finse diplomaat Martti Ahtisaari, de basis van de Kosovaarse onafhankelijkheidsverklaring, staat trouwens met zoveel woorden dat Kosovo zich niet bij andere landen mag aansluiten. De onafhankelijkheidsverklaring belast Kosovo met zo veel plichten en voorwaarden dat historicus en columnist Timothy Garton Ash het in *The Guardian* (en donderdag op de opiniepagina van deze krant) had over een afhankelijkheidsverklaring.

Er zijn nog meer redenen waarom het met dat Groot-Albanië niet zo'n vaart loopt. Er is geen steun voor bij het Albanese publiek. De afgelopen honderd jaar hebben de Albanese nooit in één land geleefd, afgezien van een korte periode in de Tweede Wereldoorlog, toen de Italianen er de dienst uitmaakten. De Kosovo-Albanese hebben na die oorlog in het Joegoslavië van Tito geleefd: redelijk rustig, redelijk welvarend. De Albanese Albanese kregen bijna een halve eeuw keihard stalinisme en totaal isolement, van Enver Hoxha en zijn opvolger Ramiz Alia, voor hun kiezen. Toen die elende in 1991 voorbij was, moesten ze toezien hoe die redelijk wel-

varende Kosovo-Albanese massaal naar Albanië kwamen, hun relatieve rijkdom tentoonspreidden en alles opkochten wat los en vast zat. Heel populair maakten ze zich toen niet, en de animo van de Albanese Albanese om het land uit te breiden met twee miljoen nog steeds relatief rijkere Albanese is niet zo groot.

De Albanese Albanese zitten evenmin te wachten op de Albanese uit buurland Macedonië. Die vinden ze eigenlijk een beetje achtergebleven, ze zijn te religieus. De Albanese in Montenegro voelen zich thuis in hun land. En in Zuid-Servië leven te weinig Albanese (het gaat maar om drie gemeenten) om gewicht in de schaal te leggen.

Zelfs ijverars voor een Groot-Albanië, zoals de Kosovaarse econoom Sabit Bunjak, geloven er niet meer in. „Onze eisen zijn ingewilligd. Waarom zouden we om meer vragen”, zei hij deze week tegenover het persbureau AP. Albanië en Kosovo vormen „twee staten maar één natie”, zei donderdag de belangrijkste schrijver van de Albanese, Ismail Kadare, tegenover een Albanese krant. Maar verder? Hoop is er, wellicht. „Diep van binnen” betreuren de Albanese het misschien als één volk in twee staten te moeten leven, zo schreef de Albanese krant *Shekulli*, maar ze weten dat „de geschiedenis niet alles in één keer geeft”.

Geen Groot-Albanië dus. Al zijn niet-Albanese er niet gerust op. „De leiders van Kosovo moeten een staat opbouwen, steen voor steen, en het fundament moet garanties bevatten dat het denkbeeld van een Groot-Albanië is opgegeven”, zo schreef deze week het Macedonische blad *Dnevnik*.

Elders op de Balkan zal de komende tijd wel regionaal gerommel zijn. De Bosnische Serviërs, fundamenteel kwaad omdat ze in Bosnië leven, zullen moeilijk blijven doen. Hun premier Milorad Dodik lijkt het denkbeeld om een referendum over afscheiding te houden als Kosovo onafhankelijk mag worden, in de ijskast te hebben gezet, maar zijn parlement wil dat referendum wel degelijk nog steeds.

De Bosnische Kroaten zullen, nu Kosovo's eenzijdige stap internationaal is erkend, nog meer ijveren voor een eigen entiteit in Bosnië. De moslims in de Servische regio Sandzak en de Hongaren in Vojvodina en Transsylvanië zullen hun problemen blijven onderstrepen. Maar als het gaat over wijzigingen van de huidige grenzen zijn alleen de Serviërs in het noorden van Kosovo nog een serieus probleem: in en rond Mitrovica heeft de Kosovaarse regering niets te zeggen, en formele afscheiding van het gebiedje blijft een optie.

Our Advertisers Represent Some Of The Most Unique Products & Services On Earth!

**Live Doctors Do Lie & Dead Doctors Don't Lie
Info You Definitely Want To Hear!**

Medical Lies & Health Secrets They Don't Want You to Know!

rense.com

Brzezinski Seizing Control Over US Policy In Slow-Motion Coup

By Webster G. Tarpley
2-23-8

WASHINGTON DC -- Events of the past few days indicate that the Zbigniew Brzezinski faction of lunatic Russia haters have now won the upper hand inside the secret councils of the Anglo-American finance oligarchy, displacing the hitherto dominant George Shultz-neocon faction. Although George Bush and his cronies still occupy the White House, the policies that are being carried out are coming from the Brzezinski left CIA machine. Brzezinski has returned to public prominence in recent months due to his role as top establishment controller for the Obama campaign. But Brzezinski is not waiting for the outcome of the November elections to take over key parts of the US government. Brzezinski and his left CIA allies are already moving to assert their strategy, even as the neocons and their characteristic obsessions are moved to the back burner. The probability of an attack on Iran or Syria is declining, even as the danger of confrontation with Russia, China, and Pakistan all much more dangerous targets to trifle with increases exponentially.

1. **KOSOVO** - The independence of Kosovo has opened a new crisis front in Eastern Europe, with the potential for very nasty complications in regard to Russia. This is the essence of the Brzezinski anti-Russian policy. Kosovo independence is of course a flagrant violation of all existing norms of international law, most notably the Helsinki CSCE treaty of 1975 which finally put an end to World War II by declaring that all borders in Europe were to be considered final unless and until any changes had been agreed through mutual consultation of the interested parties. Since the Serbian government in Belgrade is vehemently opposed to Kosovo independence, the unilateral actions of the US, British, and NATO are the very essence of international anarchy. The new regime in Kosovo goes far beyond the usual

kleptocracy of NATO puppets favored by Brzezinski and his circles. The new regime in Kosovo is essentially the terrorist KLA, an organization devoted to gun-running, drug-running, and trafficking in human slaves. The KLA is a Balkan version of Al Qaeda, and both are wholly owned creations of the CIA and British intelligence. With Kosovo independence, the US, British, and NATO stand ready to use armed force to defend the right of a terrorist gang to assert sovereignty over a segment of modern Europe. The criminal obscenity of this policy could hardly be greater, but for Brzezinski all methods are legitimate provided that they increase tension with Moscow, and in that respect Kosovo independence is already a glowing success.

2. US EMBASSY, BELGRADE - The attack on the US embassy in Belgrade, Serbia by gangs of drunken students is a classic Brzezinski operation. The tactic of having an incensed rent-a-mob of swarming adolescent patsies attack the US Embassy in order to gin up a crisis is one of Zbigniew's signature specialties. During the time that Brzezinski was running the foreign policy of Trilateral puppet Jimmy Carter, there were bloody attacks on the US embassies in Pakistan and in Afghanistan, both countries that featured prominently in Brzezinski's arc of crisis theory. Most famous of all was of course the attack on the US embassy in Teheran, Iran, which led to the taking of hostages and the huge international crisis which helped to doom the Carter administration to extinction at the polls. If US diplomats or State Department personnel are taken hostage anywhere in the world in the weeks and months to come, this must be attributed to Brzezinski.

3. SPACE WARFARE - The shooting down by the Pentagon of a US satellite over the Pacific is a very provocative military stunt designed to intimidate both Moscow and Beijing, who happened to be Brzezinski's immediate targets. This reckless and irresponsible action has raised the specter of an uncontrolled arms race reaching into outer space.

4. SYRIA - Zbigniew Brzezinski himself, fresh from addressing a retreat of House Democrats in Williamsburg Virginia, is now in Syria at the head of a
 l not be

Luk Brusselsaers
Hoefkensdijk 11
4584 RS Kuitaart

brusselsaers@zeelandnet.nl

Aan: lezersredactie

Betreft: artikelen m.b.t. onafhankelijkheid van Kosovo

Datum: 23/02/08

De erkenning van de "onafhankelijkheid" van Kosovo betekent de schending van het internationaal recht en van de VN-resoluties. De territoriale integriteit van Servië, zou worden gerespecteerd (akkoord afgesloten na 78 dagen bombarderen van Servië, VN veiligheidsraad resolutie 1244). Het schept een gevaarlijk internationaal precedent. Kosovo verwerft daarenboven in de feiten geen onafhankelijkheid. Kosovo zal volledig bestuurd worden door een Internationale Civiele Raad (ICR), benoemd door de VS, de EU en de NATO. Kosovo wordt een kolonie "oude stijl".

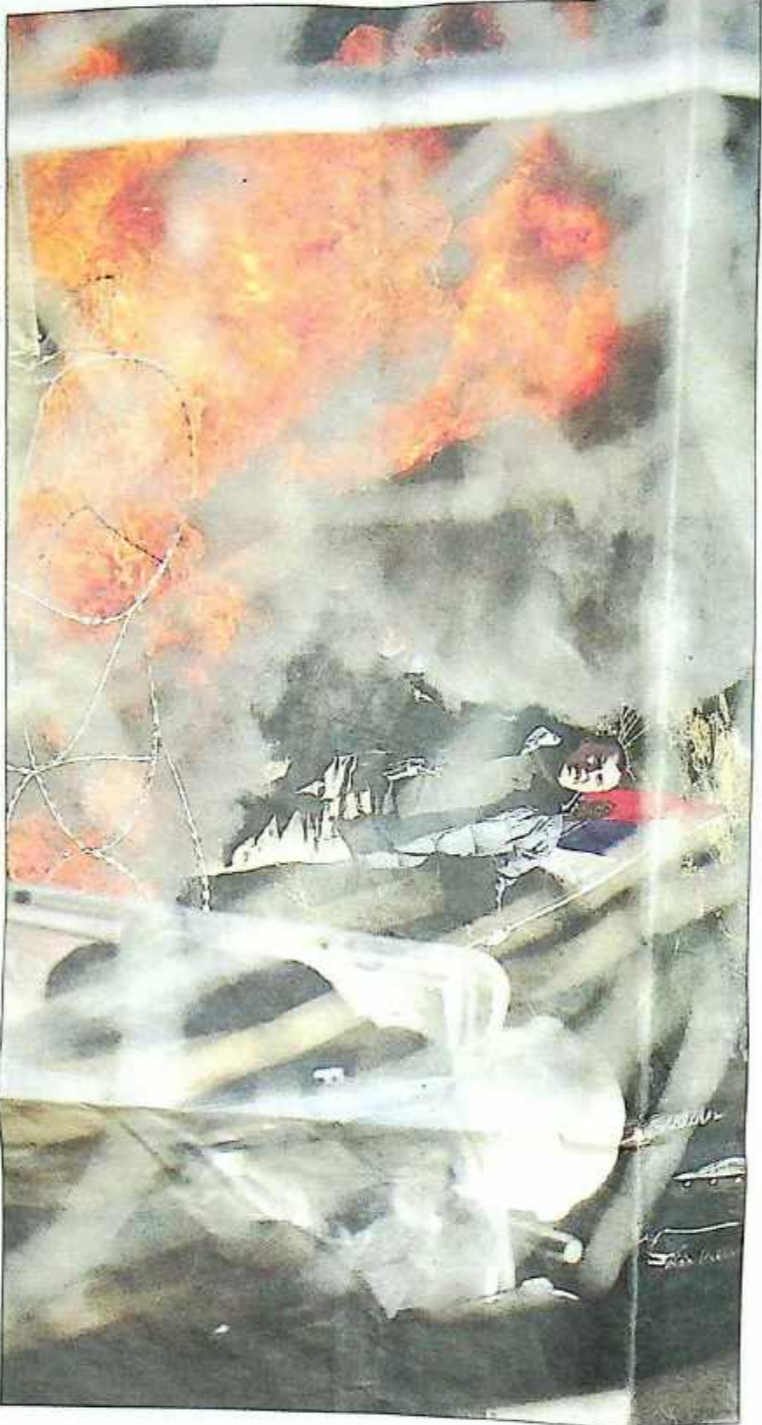
De onafhankelijkheid is niet in het voordeel van de Kosovaarse bevolking. Na 9 jaar Nato-overheersing is 60% van de bevolking werkloos, het is een centrum van internationale drughandel geworden en een uitvalbasis voor de prostitutie-bedrijven (handel in vrouwen) binnen Europa. Werk is in Kosovo hoofdzakelijk maar te vinden in dienst van de VS/NATO, voor organisaties werkzaam voor de buitenlandse troepen. De grootste constructie uitgevoerd in Kosovo sinds de bezetting is CAMP BONDSTEEL, de grootste militaire VS-basis in Europa (Halliburton kreeg het kontrakt). Vanuit die basis worden de strategische olietransporten over de gehele regio beheerst. De erkenning van de onafhankelijkheid van Kosovo is een nieuwe stap in de verovering van de strategische Balkan-regio door de VS. 250.000 mensen van Servische afkomst, Roman en andere nationaliteiten werden sinds de Nato-bezetting uit Kosovo verdreven. Bijna een kwart van de Albanese bewoners hebben hun land verlaten om werk en inkomen elders te vinden.

Luk Brusselsaers

Metro station

Demonstranten uitlen massaal hun onvrede bij het parlamentsgebouw in Belgrado. Foto Reuters

Een Servische demonstrant schreeuwt naar de politie bij de grenspost van Merdare. Foto AP

Serviers maken hun gebaar van solidariteit. Foto EPA

'Fuck you! Kosovo is Servisch!', klinkt het

Reportage

Voor de derde keer deze week wordt een post op de Kosovoars-Servische grens aan-gevallen.

Van onze verslaggeefster
Leen Vervaeke

MERDARE Onder luid gejuich vernielen twee mannen het bord dat de Kosovoarse grens aangeeft. Hun medestanders, op en onder een stenen brug, steken de handen triomfantelijk in de lucht en roepen: 'Fuck you! Kosovo is Servisch!'

De mannen smijten met stenen, glazen flessen en stukken oud ijzer. Door de rook, alkomstig van brandende autobanden, zijn Servische vlaggen te zien.

Donderdag werd, voor de derde keer deze week, een grenspost op de Kosovoars-Servische grens aan-gevallen door Serviers uit Servië. Eerder deze week werden twee grensposten in brand gestoken,

dit keer werd de controlepost van Merdare aangevallen, zo'n 50 kilo- meter ten noordoosten van Pristi- na.

Tot 1999 lag hier geen lands- grens, maar het begin van de pro- vincie Kosovo. Na de oorlog kwam Kosovo onder VN-bestuur, en wer- den de overgangen door VN-poli- tie bewaakt. Sinds afgelopen zon- dag, toen Kosovo de onafhank- lijke uitroep, is dit een interna- tionale grensovergang, en dat is een doorn in het oog van Serviers, die de Kosovoarse onafhankelijk- heid niet erkennen.

De meeste van de ongeveer twee- hondert reïschoppers dragen zwarte kleren of militaire camou- flagepatronen. Volgens een VN-poli- tieagent zijn het veteranen van de oorlog van 1998-'99. Ze zijn met bussen gekomen en hebben een bulldozer meegebracht. Hun be- doeling is duidelijk: de grenspost, een stalen constructie met enkele douanefokjes, vernietigen.

Maar ze kunnen niets doen. Tus- sen de brug en de grenspost staat een kordon politieagenten van de

KP's met kogelvrije vesten, helmen, schilden en beschermingsbroe- ken, knuppels en geweren. Ench- ter staan Isjichische KFOR-solda- ten, en in de verre honden drie tanks zich klaar.

Drie uur lang blijven de agenten

► Speciale EU-geant Feith or- dervindt tegenstand nog voor- dat hij met zijn werk is begon- nen.

► Geduld Kosovo 'niet eeuwig'. Van onze verslaggeefster
Leen Vervaeke

PRISTINA Twee dagen geleden kwam jonkheer Pieter Feith, (63) aan in Pristina. Als speciale geant van de EU en hoofd van de interna- tionale Civiele Organisatie, al hij toezien op de machtsverdeling

als een levende barricade voor de grenspost staan. Met hun schilden weren ze de stenenregen af. Al en toe wordt een gepantserde brand- weerwagen aangevoerd om een brandende autoband te blussen. Maar verder gebeurt er niets.

van de internationale naar de lokale, Ko- sovaarse bestuurders. Maar nog voor zijn werk begonnen is, on- dervindt hij tegen- stand van Serviers die Kosovo niet erkennen en in Noord-Kosovo geweldadige acties uitvoeren.

De moeilijkheden worden volgens Feith veroorzaakt door 'de Servische in- tenties om Noord-Kosovo los te maken van Pristina'. Hij denkt niet dat Belgrado het noorden van

moelijk voor onze mensen om te blijven functioneren, maar dank- zij Urmik en KFOR kan dat', zegt Feith. Hij gaat er van uit dat de Ser-

'We hebben orders om niets te doen, alleen paraat te blijven', zegt de woordvoerder van de KP's. Door niet op de Servische reïschoppers te reageren, willen KP's en KFOR een escalatie van het geweld voor- komen.

Aan de grenspost van Merdare heeft de aanpak succes. Na drie uur druppen de Servische reï- schoppers af. Een half uur later heeft de KP's de brandl's gelijst en is de weg weer 'choong-ge- veegd.'

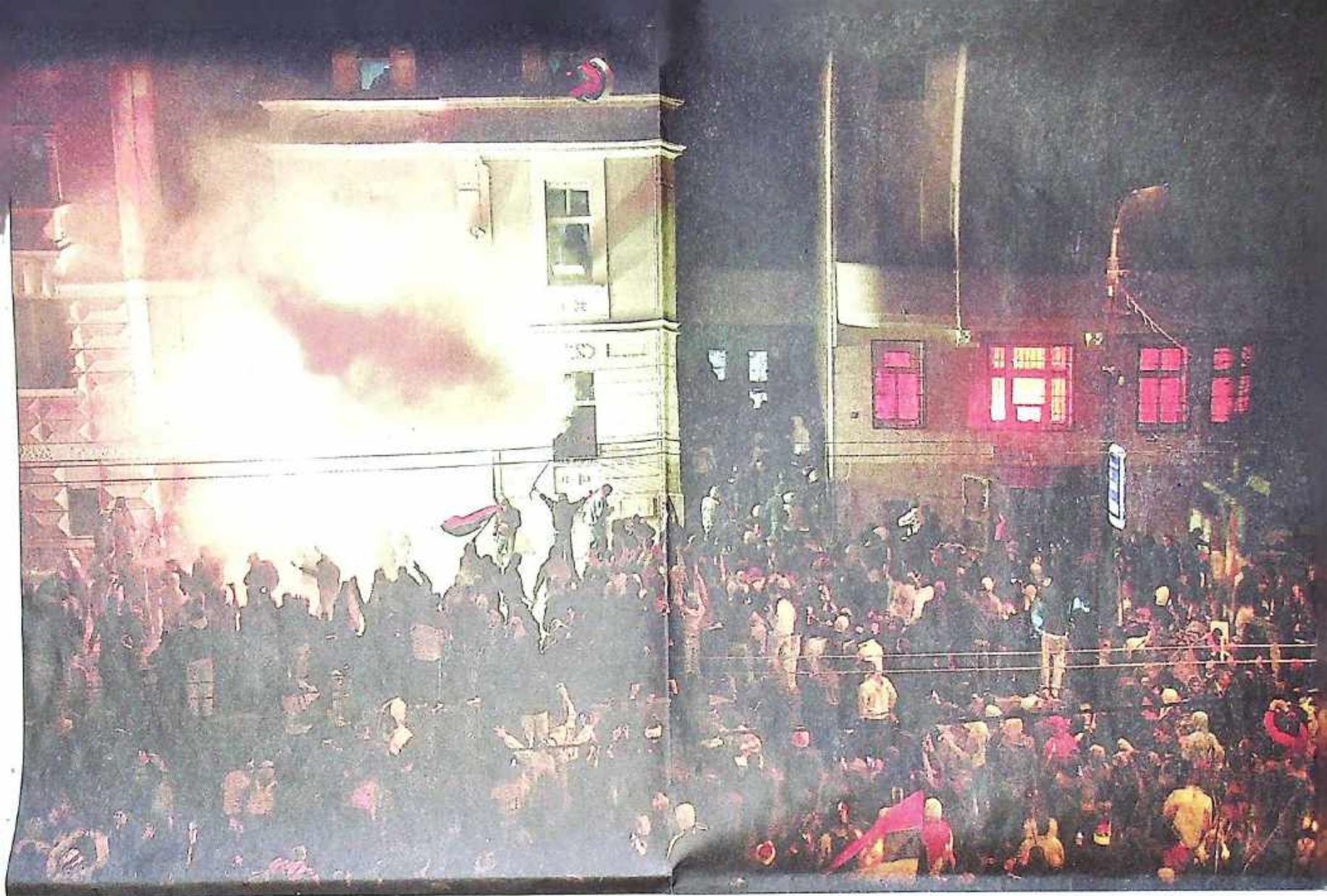
'Servië wil N-Kosovo los van Pristina'

Pieter Feith Foto AP

Kosovo wil afschelden, maar dat ze er een soort Republika Srpjska, het Servische deel van Bosnië-Her- zegovina dat sterk ver- bonden is met Servië, van willen maken.

Ondanks de inciden- ten zijn de internatio- nale missies van plan in Noord-Kosovo aan- wezig te blijven. Het is niet eenvoudig voor onze mensen om te blijven functioneren, maar dank- zij Urmik en KFOR kan dat', zegt Feith. Hij gaat er van uit dat de Ser- vische gemeederen it b-daren zullen komen, en hoop, dat de Kosovoarse Albanese zo lang geduld hebben. 'Ha geduld is niet eeuwig. Het haag, at van wat Servie nog in goechen heeft. Maar ze komen niet bij de grens'. Zodra de situat zich onspannt, wil Feith contact onemen met de Servische gemeenschap. 'Onze be- doelingen uitleggen, tonen dat ze allemaal kunnen winnen van Aht- saari's plan. It ze economisch mee kunnen profiteren van vele vormen van stun van de EU', zegt hij. 'Het zal allemaal wat meer tijd kosten dan finle rest van Kosovo.'

Servische nationalisten hebben donderdagavond de Amerikaanse ambassade in Belgrado in brand gestoken. Gemaskerde jongeren trokken daarop het gebouw in. Foto AFP

Servische nationalisten keren zich in Belgrado massaal tegen het Westen

Ambassade van VS, 'ze brandt!'

22-2-2008

Reportage

Op steeds meer plaatsen uiten Serviërs hun woede over de onafhankelijkheid van Kosovo. Ambassades staan in brand.

Van onze correspondent Jan Hunin

BELGRADO 'Ze brandt, ze brandt!' Een paar honderd Serviërs voor de Amerikaanse ambassade in Belgrado kunnen hun geluk niet op. Enkele waaghalzen zijn het gebouw binnengedrongen en hangen de Servische vlag uit. Ook de wat verderop gelegen Kroatische ambassade heeft vuur gevat. Er ligt een brandend autowrak tegen de gevel. Van de politie geen spoor.

Pas wanneer de politie traangas inzet, slaan de betogers op de vlucht. Er ontspint zich een kat-en-muisspelletje met de politie. De

hele avond trekken jongeren vlaggen zwaaiend door de straten. 'Kosovo is Servië', zingen ze. Er vallen bijna honderd gewonden, onder wie veel agenten.

Later wordt een verkoold lichaam gevonden in het gebouw. De VS nemen het incident hoog op en hebben aangekondigd de VN-Veilighedsraad te vragen het incident te veroordelen.

De Amerikaanse ambassade is slechts het eerste westerse gezantschap waar woedende Serviërs donderdag huis hielden. Bij de ambassades van Groot-Brittannië, Kroatië, Turkije, Duitsland en Canada zijn vernielingen gemeld. Ook elders waren incidenten. In Banja Luka in Bosnië braken rellen uit, in Kosovo raakte een rechtbank van de VN in Kosovska Mitrovica beschadigd door een explosie.

Eerder die avond hadden tweehonderdduizend Serviërs zich tijdens een vreedzame betoging

voor het parlamentsgebouw laten ophitsen door hun leiders. Veel van de vooral jonge betogers waren met het gratis openbaar vervoer naar Belgrado gekomen. De scholieren hadden vrij gekregen.

De meeste Serviërs voelen zich vernederd door de steun van het Westen voor de Albanese Kosovaren. Sinds Kosovo zondag eenzijdig de onafhankelijkheid uitriep, hebben al een dozijn landen, waar

onder de VS en de belangrijkste EU-lidstaten, het nieuwe land erkend. Tijdens een bezoek aan Roemenië gaf de Servische president Tadic donderdag wel te kennen dat zijn land thuishoort in de EU.

Ook de afgelopen dagen had de frustratie om het verlies van het door de Albanese gedomineerde Kosovo zich al in geweld vertaald. Westerse bedrijven ontvingen bommeldingen.

De meeste politici hebben sinds zondag weinig gedaan om de gemoederen te bedaren. 'Wij zijn 100 duizend huizen kwijtgeraakt in Kosovo', reageerde de nationaalistische oppositiepartij op de aanpak van vernielingen. Minister van Kosovo Samardžić schoof de schuld op de westerse regering. 'De politie heeft gedaan wat zij kon, maar vergeleken bij wat zij hebben gedaan is dat niets.'

Ook tijdens de betoging van gisteren werd harde taal gesproken. Zowel premier Kostunica als oppositieleider Nikolić beloofden niet te rusten voor Kosovo opnieuw onder Servische bewind is. Ook de bekende filmregisseur Emir Kusturica gaf uiting aan het verdriet van de Serviërs. 'Op 17 februari is de tijd blijven stilstaan. De klok zal pas opnieuw beginnen te tikken wanneer Kosovo opnieuw van ons is.'

EU-gezant Feith: Belgrado zit achter geweld

De Servische regering heeft haar bevolking aangezet tot de gewelddadige reacties van de afgelopen week. Dat zegt Pieter Feith, de speciale gezant van de Europese Unie in Kosovo.

De vernielingen van grensposten aan de Kosovo-Servische grens zijn volgens Feith 'geen lokale, spontane reactie', maar door 'mi-

nisters in Servië geïnstigeerd'. Ook de rellen in Belgrado worden door de Servische regering goedgekeurd. 'De Servische minister-president staat hierachter. De president is wat minder zichtbaar.' De Nederlander is zeer te spreken over de 'terughoudende' reactie van de Kosovaarse regering en de Albanese-Kosovaarse bevolking.

22-2-2008
8

FOTO: L. KOSOVIC

Een jong meisje van Servische afkomst protesteert in Mitrovica tegen een onafhankelijk Kosovo.

“Wat nou onafhankelijkheid!”

ONEENS. De protesten tegen de onafhankelijkheid van Kosovo gingen gisteren gewoon door. Niet alleen in de etnisch verdeelde stad Mitrovica schreeuwden demonstranten van de Servische minderheid leuzen, ook bij verschillende grensposten lieten Servische veteranen hun ongenoegen blijken. In de Servische hoofdstad Belgrado moest de ME de Amerikaanse ambassade ontzetten nadat boze Serven het gebouw bestormden. **METRO**

Fotograaf NRC mishandeld in Belgrado

Door onze correspondent
TIJN SADÉE
BOEDAPEST, 22 FEBR. „Wat doe je, klootzak?“ vroeg een Servische jongen donderdagavond in Belgrado aan de Nederlandse fotograaf Dirk-Jan Visser, die onder meer werkt voor NRC Handelsblad. Een uur later lag Visser in een ziekenhuis in Belgrado. „Drie ribben gebroken“, zei Visser gisteravond vanuit het ziekenhuis. Op de gang zag hij gewonden worden binnengedragen. „Veel agenten en een vijftal andere westerse journalisten. Ik geloof dat ik er nog goed van af ben gekomen. Andere gewonden lagen volledig buiten bewustzijn op de brancards.“

Na de massale demonstratie in Belgrado tegen de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo ging Visser rond zeven uur gisteravond naar de Amerikaanse ambassade in Belgrado. Afgelopen zondag, op Kosovo's 'onafhankelijkheidsdag', was de ambassade al doelwit van Servische reischoppers.

De VS, die Kosovo's onafhankelijkheid hebben erkend, zijn het mikpunt van de agressie onder Serviërs die Kosovo's onafhankelijkheid als een 'illegale daad' zien. De EU, waarvan de meeste lidstaten de onafhankelijkheid ook zullen erkennen, is al net zo gehaat. Europese ambassades in Belgrado hebben hun werknemers gewaarschuwd.

De politie in Belgrado beloofde voor de demonstratie van gisteren de Amerikaanse ambassade extra te beveiligen. Maar toen fotograaf Visser en andere westerse journalisten arriveerden was er geen politie te bekennen. Wel waren ruim duizend jongeren brand aan het stichten. Ze forceerden de ingang. Al snel stond een deel van de gevel in brand.

In de chaos richtte één van de jongens zich agressief tot Visser. „Weg met die camera!“ Visser probeerde te sussen, maar zijn belager begon te schreeuwen. Visser: „Binnen een paar seconden liggen er tien man boven op me. Ik val op de grond, terwijl zij flink door blijven trappen. Een paar oudere mannen komen me te hulp. Dat is mijn geluk geweest.“

De toestand J.H. Sampiemon

EU nu verantwoordelijk voor nieuw protectoraat

22-2-2008

Koloniën, protectoraten, mandaatgebieden – het zijn volkenrechtelijke begrippen uit vorige eeuwen. Zij ontstonden uit het streven naar handelsmonopolies en invloedsferen. Soms speelde een vleugje idealisme mee. Het verschijnsel stak vooral de kop op in de nadagen van de koloniale imperia. Verlening van onafhankelijkheid werd zo lang mogelijk, desnoods gewapenderhand, uitgesteld onder het voorwendsel dat de gekoloniseerde volken nog wat langer op zelfbeschikking moesten worden voorbereid. Dit alles is geschiedenis. Of niet?

Om maar een voorbeeld te visen uit de tombola van interventies van de laatste jaren: Kosovo dat zich afgelopen zondag afscheidde van de voormalige Joegoslavische republiek Servië. Op het oog geen goed voorbeeld, want Kosovo noemt zich onafhankelijk. Enkele landen, waaronder invloedrijke, hebben zich gehaast die nieuwe status te erkennen.

Maar het is een afhankelijke en omstreden onafhankelijkheid. Afhankelijk: zonder politieke en economische bemoeienis van de EU en veiligheidsgaranties van de NAVO is er geen toekomst voor een soeverein Kosovo. Omstreden: de VN die sinds de NAVO-inval in 1999 het gebied bestuurden, zijn verdeeld waar het gaat om erkenning van Kosovo's nieuwe status – evenals de EU, de nieuwe toezichthouder.

Het valt niet mee om optimistisch te zijn over Kosovo's toekomst. De reportages van de correspondent van deze krant in het gebied, Tijn Sadée, schilderen een beeld van stagnatie, corruptie en regelrechte criminaliteit. Dat is het resultaat van negen jaar bestuur door de internationale gemeenschap. Aanvankelijk was er het idealisme van Frankrijks tegenwoordige minister van Buitenlandse Zaken, Kouchner, oprichter van Artsen zonder Grenzen en Kosovo's eerste bestuurder namens de VN. Maar de vloed van duurbetaalde internationale functionarissen, die het gebied op de been moesten helpen, heeft vooral de teloorgang van de innerlijke samenhang onder de bevolking bewerkstelligd. Het is een ervaring die zich niet tot Kosovo beperkt.

Kosovo legt diepgewortelde tegenstellingen bloot in de internationale gemeenschap. Nogal wat natiestaten zijn in werkelijkheid bundelingen van verscheiden etnische en religieuze minderheden. Spanje, dat zich geconfronteerd weet met een geweldadige Baskische afscheidingsbeweging, heeft goede redenen om zich zorgen te maken over het separatistische virus waar dat de kop opsteekt. Het is geen verrassing dat de ETA in Kosovo een voorbeeld ziet voor de inrichting van een eigen Baskische staat. Hetzelfde geldt voor afscheidingsbewegingen in Georgië en Moldavië. Hoe lang is het geleden dat *de revolution* een serieus politiek onderwerp was in het Verenigd Koninkrijk en in Frankrijk? Roemenië en Slowakije hebben met hun activistische Hongaarse minderheden dit vraagstuk opnieuw op de agenda

van het Europese proces van eenwording gezet. Het is verleidelijk te geloven dat de Europese magneet uiteindelijk voldoende aantrekkingskracht zal uitoefenen om aan de versplintering der nationaliteiten een einde te maken. Gedeelde welvaart en economische vooruitgang over de nationale grenzen heen zou het nationalistische vuur der minderheden moeten doven.

Maar juist op het punt van het nationalisme geeft de EU het verkeerde voorbeeld. Ook nu weer met betrekking tot de erkenning van Kosovo waar de Unie niet verder kwam dan eensgezind te verklaren dat over de erkenning geen eenheid kon worden bereikt.

Zet de onafhankelijkheid van Kosovo een streep onder de desintegratie die de Balkan heeft gedgegradeerd tot een verzameling hulpeloze entiteiten? Waar eens Joegoslavië uit de erfenis van de Eerste Wereldoorlog ontstond, een land dat gedurende de Koude Oorlog de zogenoemde grijze zone vormde tussen Oost en West, is een veelheid ontstaan waarin goede bedoelingen snel zoekraakten. Wat doen bijvoorbeeld de Servische enclaves in Kosovo? In ieder geval is dat nu een Europese verantwoordelijkheid. En de reactie van de bevolking daar geeft geen reden tot gerustheid.

Kosovo is een protectoraat-nieuwe-stijl, een Europees mandaat. In strijd met het volkenrecht zegt de ene geleerde, product van een volkenrecht in beweging, zegt de ander. Maar in de eerste plaats is het een vraagstuk voortkomend uit gelegenheidspolitiek, een logisch gevolg van de NAVO-interventie in 1999.

Jan Sampiemon is medewerker van NRC Handelsblad. Reageren kan op nrc.nl/sampiemon (Bijdragen worden pas openbaar na beoordeling door de redactie.)

ONAFHANKELIJKHEID. Etnische Servische studenten dragen hospitaalkleding om te protesteren tegen Kosovo's declaratie van onafhankelijkheid. Het NATO vredeskorps sloot de wegen af tussen Servië en Noord-Kosovo.

Serviërs steken ambassade VS in brand

22-2-2008

Boze Serviërs hebben de Amerikaanse ambassade in Belgrado in brand gestoken. Honderdduizenden betoogden tegen de onafhankelijkheid van Kosovo.

DOOR YVONNE HOFES
AMSTERDAM

Meer dan 150 duizend mensen hebben gisteren in de Servische hoofdstad Belgrado gedemonstreerd tegen de onafhankelijkheid van Kosovo. 's Avonds staken woedende Servische nationalistische Amerikanen de Amerikaanse ambassade in brand, nadat ze die met geweld waren binnengedrongen. De brandstichters gaven met hun daad uiting aan hun boosheid over de snelle erkenning van de staat Kosovo door de Verenigde Staten.

De brand heeft aan ten minste één persoon het leven gekost. Volgens de lokale media is er een verkoold lijk gevonden in de ambassade. Een van de reischoppers zou ingesloten zijn door het vuur. Volgens de woordvoerder was al het ambassadepersoneel in veiligheid.

De verlaten ambassade werd niet bewaakt. Het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken heeft de Servische regering gisteren dringend gevraagd in te grijpen.

De inbrekers, voornamelijk jonge mannen, gooiden documenten en stoelen uit de ramen. Een van hen scheurde de Amerikaanse vlag van de vlaggenmast. Een stel anderen sprong op en neer op het balkon van de ambassade met een Servische vlag in de handen, terwijl beneden ongeveer

duizend man de kreet 'Servië, Servië!' scandeerde. De inbraak in de ambassade kwam aan het eind van een verder vredig verlopen massademonstratie in de Servische hoofdstad. De Servische regering steunde de demonstratie. De scholen waren gesloten en de staatsspoorwegen lieten gratis treinen naar Belgrado rijden om zoveel mogelijk mensen in staat te stellen aan het massaprotest deel te nemen. De demonstranten zwaaiden met Servische vlaggen en droegen borden met de tekst 'Stop de Amerikaanse terreur'. Een groepje betogers stak een Albanese vlag in brand (de meeste Kosovaren zijn etnische Albanen).

De leider van de ultranationalistische Radicale Partij, Tomislav Nikolic, sprak de menigte toe en beschuldigde de VS en de Europese Unie van de 'diefstal' van Kosovo. Behalve de Verenigde Staten hebben ook grote Europese landen als Duitsland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en Italië de onafhankelijkheid van Kosovo inmiddels erkend. Nederland heeft dat nog niet gedaan.

Kosovo, dat Servische nationalistische als een onlosmakelijk onderdeel van Servië beschouwen, riep afgelopen zondag de onafhankelijkheid uit. In de provincie met 2 miljoen inwoners (onder wie 130 duizend Serviërs) is een 16 duizend man sterke vredesmacht van

de NAVO aanwezig. Europese Defensie-ministers spraken gisteren hun vertrouwen uit dat deze troepen in staat zullen zijn de situatie in Kosovo onder controle te houden. Onrust dreigt vooral in het noorden van Kosovo, omdat daar de meeste Serviërs wonen. De Europese Unie heeft vorige week besloten nog eens 1800 hulpstroepen naar Kosovo te sturen. Die moeten de nieuwe staat helpen bij het opzetten van een politie- en justitieapparaat.

De EU houdt voorlopig ook de 2500 man tellende vredesmacht in Bosnië

Woedend Servische nationalistische Amerikanen steken de Amerikaanse ambassade in brand, omdat de VS de onafhankelijke staat Kosovo nu al erkent FOTO AP

in stand, voor het geval de spanningen in Kosovo overslaan naar het buurland. Radicale Servische nationalistische Amerikanen hebben al geroepen dat het Servische deel van Bosnië, de Republika Srpska, het voorbeeld van Kosovo moet volgen door zich ook af te scheiden. Hoewel een paar honderd Bosnische Serviërs tegen Kosovo's onafhankelijkheid demonstreerden, waren er gisteren verder geen tekenen van onrust in Bosnië.

De Servische president Boris Tadic heeft gezegd dat Servië zich ondanks

de groeiende anti-westerse sentimenten in het land niet van de rest van Europa zal afwenden. Wel heeft Servië zijn ambassadeur uit Washington teruggeroepen. Er deden zich gisteren ook opstootjes voor aan de Servisch-Kosovaarse grens. Honderden Servische reservisten drongen met behulp van een bulldozer Kosovo binnen via de grenspost bij Merdare. Ze bekogelden politieagenten en NAVO-militairen met stenen. De veteranen keerden later op de dag uit zichzelf naar Servië terug.

Geweld en rellen in Servische hoofdstad

BELGRADO, 22 FEBR. Het „totaal onaanvaardbare geweld” van enkele duizenden hooligans heeft „het imago van Servië geschaad”. Dat zei vandaag minister van Buitenlandse Zaken Vuk Jeremic van Servië over de orgie van geweld, veroorzaakt door enkele duizenden jongeren die in Belgrado ambassades aanvielen en winkels plunderden. Minister van Defensie Šutanovac sprak van „een van Belgrado's droevigste dagen” en president Boris Tadic hield de Serviërs voor dat „dit ons Kosovo niet terugbrengt”.

De Veiligheidsraad van de VN veroordeelde gisteravond het geweld. De VS reageerde woedend. Ook de EU protesteerde.

De rellen braken uit terwijl in het centrum van de stad een massademonstratie van rond 150.000 Serviërs plaatsvond uit protest tegen de onafhankelijkheid van Kosovo. Groepen jongeren trokken naar de ambassades en het voetgangersgebied in het centrum. De Amerikaanse ambassade werd bestormd en in brand gestoken. Pas na een half uur verscheen de oproerpolitie, die de reischoppers verdreef. Toen de brand was geblust werd in de ambassade een verkoold lichaam gevonden, waarschijnlijk van een van de indringers. Er was niemand in het gebouw toen het werd aangevallen.

Ook de Britse, Duitse, Belgische, Kroatische, Bosnische, Turkse en Canadese ambassades werden het doelwit van aanvallen. Een restaurant van McDonald's werd vernield, net als geparkeerde auto's. Alle winkels in het voetgangersgebied werden geplunderd, stadsbussen werden aangevallen en bewakingspersoneel van winkels werd in elkaar geslagen. Ook enkele journalisten, onder wie de Nederlandse fotograaf Dirk-Jan Visser, werden aangevallen en liepen verwondingen op.

De reactie van de politie was krachtig, maar kwam laat. Er werden 192 arrestaties verricht. De omvang van de rellen en van de aangerichte schade is in tientallen jaren niet zo groot geweest. (VIP)

Gemeentewerkers ruimen puin bij de Amerikaanse ambassade in de Servische hoofdstad Belgrado. Gisteravond werd door hooligans brand gesticht in het gebouw. Foto Reuters

Belgrado zaait wind en oogst storm

Nieuwsanalyse
Serviërs demonstreerden massaal tegen het verlies van Kosovo. Het geweld kwam van hooligans die de vrije hand kregen van de regering.

Door onze redacteur
PETER MICHIELSEN
ROTTERDAM, 22 FEBR. Het is niet waarschijnlijk dat 'de autoriteiten' de hand hebben gehad in de rellen van gisteren, de meest gewelddadige in Belgrado in decennia. Maar ze hebben er wel de weg voor geëffend en ze hebben niets gedaan om het geweld - absoluut voorspelbaar - te voorkomen.

Buiten Servië is onderschat hoe boos, hoe verbitterd en hoe vernederd de Serviërs zich voelen door het verlies van Kosovo. In de Europese Unie is de afgelopen maanden geredeneerd dat Servië een akkoord moet worden aangeboden om het verlies van Kosovo te compenseren. Het is een wat absurde en naïeve gedachte - Servië kan überhaupt niet worden gecompenseerd, met wat dan ook, voor

het onvrijwillige verlies van vijftien procent van 's lands grondgebied. Hoe diep de geslagen wond is, was te zien op de grote betoging in het centrum van Belgrado, waar 150.000 mensen uit het hele land naar toe waren gekomen - een betoging die door de regering was georganiseerd om de burger de mogelijkheid te geven stoom af te blazen. Overigens waren de twee pro-westerse partijen in de regering tegen die betoging, omdat die het naar hun oordeel alleen maar moeilijker zou maken weer een pro-Europees beleid op de rails te

zetten. Maar de derde partij in de regering, die van de anti-Europese premier Vojislav Koštunica, zette door, gesteund door de ultranationalisten in de oppositie. De rellen die vervolgens uitbraken hebben met Kosovo alleen indirect te maken. De reischoppers waren voetbalhooligans die in Belgrado uitstekend georganiseerd zijn en die in letterlijk alles een aanleiding zien om de straat op te gaan, of het nu Kosovo is of een verloren wedstrijd. Ze trokken gisteren, zoals altijd, in kleine groepjes naar hun doelwitten, vielen aan, en trokken zich terug toen de

politie kwam, om zich vervolgens te hergroeperen. De Servische autoriteiten bleven in gebreke: de ambassades waren niet bewaakt, hoewel de Amerikaanse ambassade al eerder deze week was aangevallen en hoewel de hooligans openlijk hadden aangekondigd gisteren weer in actie te zullen komen. Sterker nog: uittalingen van diverse ministers na het geweld van eerder deze week konden worden opgevat als een open uitnodiging aan de hooligans.

Vervolg Servië: pagina 5

Fabrikanten overspoelen de consument met functional foods, voedingsmiddelen met exotische toevoegingen die zouden helpen beter te denken, beter te slapen, minder te eten en er mooier uit te zien. Een van de eerste producenten van functional foods op de Nederlandse markt was Yakult. Yakult claimde dat de goedaardige bacteriën (probiotica) in zijn drankjes een positief effect hadden op de weerstand. Aanvankelijk maakten voedingsconcerns bezwaar tegen de suggestieve claims van Yakult. Maar Yakult was zo succesvol dat de zuivelindustrie niet achter wilde blijven. Er zijn nu legio drankjes met goedaardige bacteriën, met slogans als 'Je darmflora blijft

eten. En er zijn beauty foods voor een mooie huid van binnenuit. Voor de meeste van deze effecten is het bewijs flinterdun. De druk van de marketing binnen bedrijven is blijkbaar zo groot dat de onderzoeksafdelingen de claimzucht geen halt kunnen toeroepen. Wij, zeven voedingsonderzoekers aan de Universiteit Wageningen, maken ons ernstig bezorgd over deze ontwikkeling. Wij ontdekken niet dat er allerlei nieuwe ontwikkelingen gaande zijn. Mogelijk zijn omega-3-vetzuren goed voor het geheugen, mogelijk zijn probiotica goed voor de darmgezondheid, mogelijk zou vitamine E werken tegen luchtweginfecties, misschien verlagen sommige aminozuren de bloeddruk en mogelijk verbeteren bepaalde eiwitten de nachtrust. Maar deze en vele

Brieven

Gedragcode patiënten is merkwaardig advies

In zijn jongste advies wijst de Raad voor de Volksgezondheid en Zorg (RVZ) op het belang van goed patiëntschap (NRC Handelsblad, 13 februari). Omdat de kosten van de zorg snel oplopen en de burgers een prudent en doelmatig gebruik van de voorzieningen mogen verwachten, zouden bij de patiënten meer verantwoordelijkheden gelegd moeten worden. Goed patiëntschap (respectvolle bejegening van de hulpverlener, meewerken aan de behandeling etc.) zou daarom geëist kunnen worden. Het adviesorgaan bepleit daarom verruiming van de mogelijkheid tot het opzeggen van de behandelrelatie door de dokter.

niet wanneer de patiënt zelf een behandelrelatie zinloos doet zijn. Het naleven van verplichtingen door patiënten is nooit vanzelfsprekend. Maar het overheidsorgaan dat meent hier gedragsvoorschriften over de burgers te kunnen uitstorten, slaat de plank mis. De wetgever vertrouwt op de prudentie van de individuele hulpverlener. De medische professional trekt heus wel de juiste conclusie ten aanzien van het al dan niet eenzijdig beëindigen van een behandelrelatie. Prudent gebruik van gezondheidszorg vergt eerst en vooral prudente hulpverleners. Geneeskundig onderwijs dient in deze vaardigheid te voorzien, niet de zoveelste gedragscode. **MARTIN BUIJSEN** UHD gezondheidsrecht Erasmus Medisch Centrum

Sagittarius

Van: "International Action Center" <actioncenter@action-
Aan: <sagitar@hetnet.nl>
CC: <action.news.1@organizerweb.com>
Verzonden: vrijdag 22 februari 2008 19:42
Onderwerp: U.S. Hands Off Serbia - No New Colony in Kosovo

 International Action Center

[Sign up for updates](#) | [Donate to help with organizing expenses](#) | [About the IAC](#)

U.S. Hands Off Serbia! **U.S./Nato OUT of the Balkans!** **No to a new U.S. colony in Kosovo!**

A Giant U.S. Military Base and Total Domination Is the Reality – NOT Independence
Serbian Demonstrators Show Resistance to U.S. Colonial-Style Land Seizure

The demonstration of over 500,000 people in Belgrade and the attack on the U.S. Embassy show outrage and anger over the seizure of the Serbian province of Kosovo. In the past three days two border posts were destroyed, one by fire the other in an explosion, along with ten McDonald's and several Western banks and other hated targets.

The Western media had overwhelmingly applauded the U.S. destruction in 1999 and it now has a r to explain the reason for the mass anger of millions of people. The outrage is because the provin is not actually being granted "independence." Millions of people see this week's recognition of K "independence" as an effort to legitimize a direct U.S. colony and to permanently secure a giant base in the region.

Regarding the hypocritical condemnation by Washington that angry demonstrators had targeted t Embassy, it should be remembered that when the U.S. bombed Serbia for 78 days in 1999, U.S. l destroyed the Chinese Embassy. Nineteen other diplomatic and consular missions were damaged in the U.S. bombing, along with 480 schools and 33 hospitals, heating plants, sewage plants, bridges, communications, the electric grid and other civilian targets.

**Help the Intern
 Action Center
 mobilize again
 militarism - dc
<http://iacenter>**

The "declaration of independence" by Kosovo, a province of Serbia, and its immediate recognition as a state by the U.S., Germany, Britain and France, is a fraud. Three thin understood about the events this week.

First, Kosovo is not gaining independence or even minimal self-government. Kosovo will be appointed High Representative and bodies appointed by the U.S., European Union and NATO. A colonial viceroy and imperialist administrators will have control over all aspects of foreign and d policy. Washington has merely consolidated its direct control of a totally dependent colony in the Balkans.

Second, Washington's immediate recognition of Kosovo confirms once again that the U.S. will break any and every treaty or international agreement it has ever signed, including agreements drafted and imposed by force and violence on others.

The recognition of Kosovo is in direct violation of such law—specifically U.N. Security Council Resolution 1244, which the leaders of Yugoslavia were forced to sign to end the 78 days of NATO bombing of the country in 1999. Even this imposed agreement affirmed the “commitment of all Member States to the sovereignty and territorial integrity” of Serbia, a republic of Yugoslavia.

Thirdly, U.S. imperialist domination does not benefit the occupied people. Kosovo after nine years of direct NATO military occupation has a staggering 60 percent unemployment rate. It has become a hotbed for the international drug trade and of prostitution rings in Europe.

The once humming mines, mills, smelters, refining centers and railroads of this small resource-rich area all sit silent. The resources of Kosovo under NATO occupation were forcibly privatized and controlled by Western multinational corporations. Now almost the only employment is working for the U.S./NATO occupation or U.N. agencies.

The only major construction in Kosovo is of Camp Bondsteel, the largest U.S. base built in Europe since the Vietnam generation. **Halliburton**, of course, got the contract. The U.S. base guards the strategic oil and natural gas pipelines of the entire region.

Over 250,000 Serbian, Romani and other nationalities have been driven out of this Serbian province since it came under U.S./NATO control. Almost a quarter of the Albanian population has been forced to leave the order to find work.

The plan under which Kosovo's “independence” is recognized by the U.S., Germany, France and the United Kingdom only violates U.N. resolutions but it consolidates a total colonial structure. It is similar to the arrangement of power held by L. Paul Bremer in the first two years of the U.S. occupation of Iraq. The documents for the new government for Kosovo are available at unosek.org/unosek/en/statusproposal.html. A summary is available on the U.S. State Department's Web site at state.gov/p/eur/rls/fs/100058.htm

An International Civilian Representative (ICR) will be appointed by U.S. and E.U. officials to oversee Kosovo. This appointed official can overrule any measures, annul any laws and remove anyone from office in Kosovo. The ICR will have full and final control over the departments of Customs, Taxation, Trade and Banking.

The E.U. will establish a European Security and Defense Policy Mission (ESDP) and NATO will maintain an International Military Presence. Both these appointed bodies will have control over foreign policy, police, judiciary, all courts and prisons. They are guaranteed immediate and complete access to any proceeding or document in Kosovo.

These bodies and the ICR will have final say over what crimes can be prosecuted and against whom. They can reverse or annul any decision made. The largest prison in Kosovo is at the U.S. base, Camp Bondsteel, where prisoners are held without charges, judicial oversight or representation.

The recognition of Kosovo's “independence” is just the latest step in a U.S. war of reconquest of a strategic region. But as yesterday's massive demonstration shows this reckless and illegal act may unleash a whirlwind of opposition and resistance.

U.S. Hands Off Serbia!
U.S./Nato OUT of the Balkans!
No to a new U.S. colony in Kosovo!

The International Action Center sent a delegation to Serbia during the US/NATO bombing in 1999 and published several books on the crisis in the Balkans, including *Hidden Agenda: U.S./NATO Take Yugoslavia*, *NATO in the Balkans: Voices of Opposition*, and *The Defense Speaks for History and Justice*, all available from Leftbooks.com.

Sign up for updates

http://iacenter.org/action_list/

Donate to help with organizing expense

<http://iacenter.org/donate/>

About the IAC

<http://iacenter.org/about/>

--
This message has been scanned for viruses and dangerous content by **MailScanner**, and is believed to be clean.

You are subscribed as sagitar@hetnet.nl

Anyone can subscribe.
Send an email request to
Action.News.1-subscribe@organizerweb.com

To unsubscribe Action.News.1-unsubscribe@organizerweb.com

Subscribing and unsubscribing can also be done on the Web at
<http://www.organizerweb.com/mailman/listinfo/action.news.1>

Sagittarius

Van: "Klaus von Raussendorff" <redaktion@aikor.de>
Aan: "Klaus von Raussendorff" <raussendorff@web.de>
Verzonden: vrijdag 22 februari 2008 22:25
Onderwerp: Kosovo: Serbien wehrt sich gegen Völkerrechtsbruch und Destabilisierungspolitik der NATO/EU-Staaten

Liebe Leute,

zur Unabhängigkeit des Kosovo dokumentiere ich:

KOSOVO UND METOHIJA, DIE STABILITÄT DES BALKANS UND DIE ZUKUNFT SERBIENS

Von Vladimir Krsljanin

Auszug aus dem soeben auf serbokroatisch erschienen Buch von Vladimir Krsljanin, "Slobodna Srbija - prirucnik za oslobodenje" ("Freies Serbien - Handbuch zur Befreiung"), Februar 2008.

[1]

»EU BENIMMT SICH WIE EINE KOLONIALMACHT«

Radikalen-Chef Tomislav Nikolic im Interview

Aus: "Neues Deutschland" v. 16. Feb. 2008

<http://www.neues-deutschland.de/artikel/124125.html>

[2]

»UNABHÄNGIGKEIT DES KOSOVO BRICHT DAS VÖLKERRECHT«

Abspaltung wird Traum eines »Groß-Albanien« anheizen und den Balkan weiter destabilisieren. Ein Gespräch mit James Bissett (ehemaliger kanadischer Botschafter in Jugoslawien; Interview: Cathrin Schütz, Belgrad

Aus: "junge Welt" v. 18. Feb. 2008

<http://www.jungewelt.de/2008/02-18/054.php>

[3]

KOSOVO: MIT KRIEG RECHNEN - VON DIPLOMATIE TRÄUMEN

Das Kosovo-Desaster ist ein anschauliches Beispiel für die von den USA
gewöhnlich praktizierte Ablehnung der Diplomatie zugunsten von Krieg

Von Diana Johnstone (10. Dezember, 2007)

Aus: Neues Deutschland v. 12. Januar 2008

<http://www.neues-deutschland.de/artikel/122219.html?sstr=>

[4]

Zitate aus den Texten:

1. Vladimir Krsljanin, Vorsitzender der Organisation "Serbische Volksbewegung" sieht "die Angloamerikaner und einen Teil ihrer europäischen Verbündeten, die am Krieg gegen Jugoslawien teilnahmen, ohne Rücksicht auf die Konsequenzen (als) Gefangene des Plans, dem Kosmet eine 'Unabhängigkeit' zu gewähren", weil der "Krieg gegen Jugoslawien von großen Teilen der westlichen Öffentlichkeit noch immer als gerechtfertigt angesehen" wird. Doch: "Das angloamerikanische 'unipolare' Abenteuer nähert sich seinem unrühmlichen Ende. Verlorene Kriege, verlorene Glaubwürdigkeit, der Krach des spekulativen Systems des Imperiums und der Weltfinanzen..."

Krsljanin fordert von einer zu erkämpfenden anderen serbischen Regierung die Durchsetzung folgender Maßnahmen:

- Die NATO-Kontrolleure aus Belgrad verjagen;
- Verbot der vom Ausland finanzierten Parteien;
- Beendigung der Finanzierung heimischer Organisationen durch fremde Regierungen und Begrenzung der Beiträge von Einzelpersonen;
- Ersuchen russischer Militärhilfe und Befreiung wenigstens eines Teils des Territoriums der Provinz;
- Herstellung enger Beziehungen mit serbischen Bürgern albanischer Nationalität zu ihrem Schutz vor Terror;

Krsljanin empfiehlt als strategische Orientierung der serbischen Politik:

- Verstärkung aller Formen der Zusammenarbeit mit Russland, Einbindung in die Eurasische Wirtschaftsgemeinschaft und Organisation des Vertrags über kollektive Sicherheit;
- Herstellung der Voraussetzungen für die Reintegration aller konstituierenden Teile des serbischen Volks in einen Staat;

- Enge Bindung der orthodoxen slawischen Völker des Balkans - Bildung eines "Balkanischen Benelux", welches Serbien, Bulgarien und Makedonien umfasste;

- Aktive Teilnahme an allen Formen multilateraler Zusammenarbeit auf dem Balkan.

2. Tomislav Nikolic, Vorsitzender der Serbischen Radikalen Partei, erklärt zur Haltung der serbischen Parteien: "Was die Ablehnung der Unabhängigkeit Kosovos betrifft, ist die Einigkeit vollständig. Wir wollen allerdings einen Schritt weiter gehen und in unserer Verfassung den Kampf um die Heimkehr Kosovos nach Serbien als staatliche Aufgabe festschreiben lassen. Dies hat für uns denselben Stellenwert wie Fragen einer demokratischen Konstitution und der sozialen Rechte."

3. James Bisset, ehemaliger kanadischer Botschafter in Jugoslawien betont:

"Der NATO-Krieg gegen Serbien hat nichts mit serbischen Verbrechen zu tun. Er diene schlichtweg zur Legitimation des Fortbestehens und der Umwandlung der NATO. Damit hat die NATO ihren eigenen Gründungsvertrag gebrochen, der ihr die Androhung oder den Einsatz militärischer Mittel zur Lösung internationaler Streitfälle verbietet und sie an die UNO-Charta bindet. Doch Bill Clinton verkündete während des Krieges gegen Serbien zum 50. Geburtstag der NATO genau das als neue Strategie. Unterdessen weiß man, daß amerikanische und britische Geheimdienste die UCK bewaffnet und ausgebildet und schließlich im Kosovo zum Einsatz gebracht haben. Der Weg, die NATO im Sinne der USA in ein aggressives Militärbündnis zu verwandeln, das auf eigene Faust überall und jederzeit angreifen kann, war also eine ausgeklügelte Sache. Daß dem Kosovo nun die Unabhängigkeit gegeben wird, ist Teil dieser Entwicklung." Und zu den von der NATO im Kosovo eingesetzten Marionetten unterstreicht Bisset: "Die Führung des Kosovo und die UCK sind in meinen Augen Kriegsverbrecher. Sie haben unter der NATO-Besatzung fast die gesamte nicht-albanische Bevölkerung vertrieben, über 150 christliche Kirchen und Klöster zerstört. Die Unabhängigkeit des Kosovo wird den Traum eines »Groß-Albanien« anheizen und den Balkan weiter destabilisieren."

4. Diana Johnstone, Journalistin und Autorin des Buches "Fools' Crusade: Yugoslavia, NATO and Western Delusions" prognostiziert: "Nach acht Jahren der de-facto-Unabhängigkeit von Serbien wird die formelle Unabhängigkeit von Serbien nichts bewirken, was den erbärmlichen Zustand der Wirtschaft verbessern würde. Die zahlreichen arbeitslosen jungen Albaner hoffen darauf, dass die Unabhängigkeit Jobs und Wohlstand bringt. Aber man kann sich nur schwer vorstellen, dass geschlossene Grenzen gegenüber einem feindlichen Serbien mehr für die Wirtschaft des Kosovo tun werden als Jahrzehnte jugoslawischer Sonderentwicklungsfonds. Es könnten sogar einige Einkommensquellen geringer sprudeln, insbesondere die ausländische Hilfe, wenn 'humanitäre' nicht-staatliche Organisationen woandershin umziehen. Selbst Überweisungen aus dem Ausland könnten zurückgehen, falls bestimmte europäische Regierungen sich entschließen, ihre albanischen Gastarbeiter in ihr 'befreites' Heimatland zurückzuschicken. Nur das organisierte Verbrechen

kann sicher sein zu florieren."

Protestkundgebungen

gegen die Unabhängigkeit des Kosovo:

Samstag, den 23.02.2008, 13-15 Uhr, Paulskirche, Frankfurt am Main.
Veranstalter: Zentralrat der Serben in Deutschland e.V.

Samstag, den 23.02.2008, 15:00 Uhr, Marienplatz, München.
Veranstalter: Serbische Gemeinde München

Samstag, den 23.02.2008 15:00 Uhr Düsseldorf, Burgplatz

Samstag, den 23.02.2008, 16 Uhr, Antikriegs-Mahnmal von Alfred Hrdlicka,
Dammtordamm, Hamburg. Veranstalter: Zentralrat der Serben in Deutschland
e.V.

Samstag, den 23.02.2008, 16 Uhr, Berlin, Dammtor-Damm gegenüber der
U-Bahn-Station Stephansplatz

Samstag, den 23.02.2008, 17:00 Uhr, Stuttgart, Schloßplatz

Sonntag, den 24.02.2008 11.30uhr, Nürnberg, Versammlung vor der Serb.
Kirche in der Kranichstr. 4

Sonntag, den 24.02.2008 14:00 Uhr, Dortmund, Friedensplatz

Mit internationalistischen Grüßen

Klaus von Raussendorff

Anti-Imperialistische Korrespondenz (AIKor) -

Informationsdienst der Vereinigung für Internationale Solidarität (VIS)
e.V.,

Redaktion: Klaus von Raussendorff

Postfach 210172, 53156 Bonn; Tel. & Fax: 0228 - 34.68.50;

Webmaster: Dieter Vogel

AIKor-Infos können auf der Seite der AIKor <http://www.aikor.de>

unter "Info-Dienst der AIKor" runter geladen werden

Email-Kontaktaufnahme zu Redaktion und Webmaster über unsere Webseite.

Wer die AIKor-mails nicht empfangen möchte, schicke uns bitte eine Mail mit
dem Betreff

"unsubscribe"

[1]

Auszug aus dem soeben auf serbokroatisch erschienen Buch von Vladimir
Krsljanin, "Slobodna Srbija - prirucnik za oslobodenje" ("Freies Serbien -
Handbuch zur Befreiung"), Februar 2008.

KOSOVO UND METOHIJA, DIE STABILITÄT DES BALKANS UND DIE ZUKUNFT SERBIENS

Von Vladimir Krsljanin*

Anti-Imperialistische Korrespondenz (AIKor) -

Informationsdienst der Vereinigung für Internationale Solidarität (VIS)
e.V.,

Redaktion: Klaus von Raussendorff

Postfach 210172, 53156 Bonn; Tel. & Fax: 0228 - 34.68.50;

Webmaster: Dieter Vogel

AIKor-Infos können auf der Seite der AIKor <http://www.aikor.de>

unter "Info-Dienst der AIKor" runter geladen werden

*Wenn Sie eine E-Mail an die Redaktion oder den Webmaster über unsere Webseite
Email-Kontaktaufnahme zu Redaktion und Webmaster über unsere Webseite.*

*Wenn die AIKor-mails nicht empfangen möchte, schicke uns bitte eine Mail mit
Wort: ~~Ho~~ AIKor-mails nicht empfangen möchte, schicke uns bitte eine Mail mit
dem Betreff
"unsubscribe"
"resubscribe"*

[]

*Auszug aus dem Vorwort zur 100-jährigen Ausgabe des 1. Bandes
Karl Kautsky, "Die Diktatur der Proletariate" (1918) -
Handbuch zur Bewegung, 1918, S. 111.*

.....

.....

- entgegenstrecken. Warum reichen sie ihnen die Hand? Weil sie unbestreitbar die Mächtigsten sind, sich nicht der verzweifelten imperialistischen Logik entsprechend verhalten und weil sie wissen, dass alle anderen auf der Welt einen totalen Kollaps der USA und Großbritanniens schmerzlich fühlen würden. Sollte man ihre Hand nicht nehmen, werden Russland und China überleben. Sie haben eine reale Ökonomie und gewaltige Goldreserven (China \$1,434 Mrd. und Russland \$470 Mrd.). Die EU muss sich entscheiden, das wird weder leicht noch schnell sein. Sie wird einen hohen Preis zahlen müssen für ihre Teilnahme an den angloamerikanischen imperialistischen Abenteuern! Realistisch betrachtet: Steht Serbien denn überhaupt vor der Entscheidung: Okkupation durch die vor dem Kollaps stehende angloamerikanische Achse und Anbindung an ihre problematischen Institutionen einerseits oder Freiheit und freundschaftliche Verbundenheit mit Russland und anderen Megaökonomien des freien Ostens andererseits? Serbien steht nicht vor dieser Entscheidung, denn Serbien hat noch keine eigene Stimme. Was man hier beobachten kann, ist ein virtueller politischer Wettbewerb "aus dem DOS-Bündis hervorgegangener" westlicher Marionetten! Um eine Veränderung herbeizuführen ist es notwendig, dass sich jeder einzelne von uns entscheidet, nicht untergehen zu wollen.

Serbien hat mittels einer Deklaration des Parlaments die "militärische Neutralität" gegenüber der NATO erklärt. Die Vertreter der Demokratischen Partei Serbiens (DSS) von Premierminister Kostunica und der Radikalen Partei (SRS) betrachten das als dauerhafte Festlegung, die Vertreter der Demokratischen Partei (DS) von Präsident Tadic und der kleinen G17+ als Position, die "bis zu einem Referendum" gültig bleibt, wobei sie (mit Recht) darauf hinweisen, dass die Frage nach einem Beitritt Serbiens zur NATO "noch nicht auf der Tagesordnung ist". (Für ihren Geschmack ist es vollkommen ausreichend, dass Serbien unter NATO-Besatzung steht). Gleichzeitig brüsten sie sich einer "hervorragenden Zusammenarbeit" mit der NATO, deren Befehlshaber "versprochen" haben, dass sie Serben im Kosmet schützen werden, falls die Unabhängigkeitserklärung von Gewalt begleitet sein sollte. Dabei verbergen sie vor der Öffentlichkeit, dass die NATO-Kräfte schon jetzt im Kosmet nicht so aufgestellt sind, dass sie die Serben schützen, sondern dass sie ihre Positionen entlang der "administrativen Grenze" verstärkt haben, wahrscheinlich um einen eventuellen Eintritt serbischer Truppen auf das eigene serbische Territorium zu verhindern.

In Bezug auf die NATO wird die serbische Öffentlichkeit in zweierlei Hinsicht getäuscht. Die erste Täuschung bezieht sich auf die "Partnerschaft für den Frieden". Die Öffentlichkeit hat diese Täuschung bereits geschluckt. Es wird nämlich behauptet, dass die Mitgliedschaft in dieser "Organisation" unschädlich und sogar nützlich sei, und im übrigen sei auch Russland Mitglied der Partnerschaft. Hierbei wird absichtlich verschwiegen, dass die "Partnerschaft für den Frieden" keine internationale Organisation ist, sondern ein System bilateraler Verträge. Jedes Land, das in die "Partnerschaft" eintreten möchte, unterschreibt einen gesonderten Vertrag mit der NATO, in dem es bestimmte Verpflichtungen eingeht (Anpassung der militärischen Standards an die der NATO - auf eigene Kosten, und Verzicht auf eine selbständige militärische Sicherheitspolitik zugunsten von Beobachtung und Kontrolle durch die NATO), während die NATO selbst keinerlei Verpflichtungen in Bezug auf ihren "Partner" eingeht! Auch sind diese bilateralen Verträge nicht ausgewogen und es sollte jedem klar sein, dass

- die Verpflichtungen, die Russland in Bezug auf die NATO eingegangen ist, nicht die selben sein können wie die Verpflichtungen, die ein kleines Land eingegangen ist, das zudem unter NATO-Besatzung steht.

Die zweite Täuschung, die allerdings durch eine positive Entwicklung keine mehr sein könnte, bezieht sich auf die "militärische Neutralität". Die Regierung anerkennt sogar manchmal widerwillig die offensichtliche Tatsache, die sie erst kürzlich entdeckt hat, dass Kosmet unter NATO-Besatzung steht (bereits seit neun Jahren!). Indessen ist für das Handeln Serbiens und für den Erhalt seiner territorialen Gesamtheit die Tatsache viel wichtiger, das ganz Serbien unter NATO-Besatzung steht! Von was für einer "Neutralität" kann die Rede sein, wenn angloamerikanische, der NATO angehörende Kontrolleure und "Berater" in Verteidigungsministerium, Generalstab, Militärischem Sicherheitsdienst und Staatssicherheitsdienst, der Polizei, allen Ministerien und in vielen Wirtschafts-, Finanz- und anderen Institutionen sitzen? Wenn westliche Diplomaten und Geheimdienste die Führungskräfte in Serbien bestimmen? Wenn in Serbien eine ferngesteuerte politische Partei (LDP, Liberaldemokratische Partei) und eine Vielzahl geheimdienstlicher Nichtregierungsorganisationen, die keine serbischen, sondern direkt die angloamerikanischen Interessen repräsentieren, eine tägliche Präsenz in den Medien erhalten? ("Kosovo soll unabhängig werden, und Den Haag stellt den Höhepunkt des Rechts dar.") Von einer "Neutralität" selbst im weitesten Sinne können wir erst sprechen, wenn alle NATO-Angehörigen, die in staatlichen und anderen Institutionen sitzen, Serbien verlassen haben, und wenn die Propaganda der NATO in der politischen Öffentlichkeit Serbiens unmöglich gemacht wird.

Ungeachtet der Jahrhunderte zurückliegenden Wurzeln der Probleme in Kosovo und Metohija darf man niemals vergessen, dass alle Konflikte zwischen den Völkern des Balkans in der Geschichte nur als Folge der Verflechtung von Großmächten geschehen sind. Auch heute sind es nicht "die Albaner", die uns Kosovo und Metohija wegnehmen wollen. Kosmet ist unter der Besatzung durch die NATO und die albanische Drogenmafia, die auch gegen die albanische Bevölkerung der Provinz die selben Mittel des Terrors (Morde, Entführungen, Folter, Vergewaltigungen) angewendet hat wie gegen Serben, um ihre Macht zu festigen, und ihre Führer, blutrünstigste Verbrecher, wurden seitens Albrights und Holbrooks zu "Politikern" und "Freiheitskämpfern" erhoben. Aber ihre Opfer sind Bürger Serbiens! Daher ist es die Pflicht Serbiens, nicht nur seine territoriale Integrität, sondern auch seine Bürger, ungeachtet ihrer Nationalität, vor Terror zu schützen!

Die blutige Terror-Maschinerie der NATO im Kosovo hat fürchterliche Ziele: Profit aus Drogenhandel und anderen Formen internationaler Kriminalität zu ziehen, Einbau des "Camp Bondsteel" bei Urosevac, der größten US-amerikanischen Militärbasis in Europa, in den Cordon Sanitaire gegen Russland, die Instrumentalisierung der manipulierten und militarisierten Albaner als dauerhaften Störfaktors für die europäische Einheit, Kontrolle und Verhinderung einer Erweiterung der NATO-Pipeline, um das kaspische Öl zu stehlen, Ausbeutung der natürlichen Ressourcen des Kosmet und beständiger Druck auf Serbien und das serbische Volk.

Somit haben wir bereits einen "NATO-Marionetten-Quasistaat" im Kosmet. Was tun?

1. Die NATO-Kontrolleure aus Belgrad verjagen.
2. Verbot der vom Ausland finanzierten Parteien.
3. Beendigung der Finanzierung heimischer Organisationen durch fremde Regierungen und Begrenzung der Beiträge von Einzelpersonen.

(Im Fall der Anerkennung der "Unabhängigkeit" durch die Angloamerikaner):

4. Ersuchen russischer Militärhilfe und Befreiung wenigstens eines Teils des Territoriums der Provinz.
5. Herstellung enger Beziehungen mit serbischen Bürgern albanischer Nationalität zu ihrem Schutz vor Terror.

Aber dafür muss man die Regierung in Belgrad auswechseln!? Doch was hindert uns daran, sie zu tauschen?

All dies muss jetzt getan werden. Es hätte sowohl früher als auch einfacher getan werden können, hätte das Marionettenregime in Belgrad nicht sieben Jahre lang die für Serben fürchterliche Illusion über euroatlantische Integration und die westliche Demokratie gesät. Wenn wir beizeiten in ein politisches, ökonomisches und militärisches Bündnis mit der führenden souveränen Demokratie der zeitgenössischen Welt hätten eintreten können - mit Russland. So, fast ohne Staat, Armee, Finanzen und Wirtschaft, haben wir eine schwierige Aufgabe. Die Chancen für einen Erfolg sind real, weil der angloamerikanische Faktor in einem Meer eigener Probleme zu versinken droht und somit keine Möglichkeit zur Intervention hat, während die Stärke Russlands und anderer freier Länder in den internationalen Beziehungen bereits dominant geworden ist.

Zur Überwindung der Folgen der zerstörerischen angloamerikanischen Politik

- * auf dem Balkan und im Kosmet muss Serbien als souveräne Demokratie mittel- und langfristig seine Politik entschieden und parallel in bestimmte strategische Richtungen führen:

1. Verstärkung aller Formen der Zusammenarbeit mit Russland, Einbindung in die Eurasische Wirtschaftsgemeinschaft und Organisation des Vertrags über kollektive Sicherheit

2. Herstellung der Voraussetzungen für die Reintegration aller konstituierenden

Teile des serbischen Volks in einen Staat;

3. Enge Bindung der orthodoxen slawischen Völker des Balkans - Bildung eines "Balkanischen Benelux", welches Serbien, Bulgarien und Makedonien umfasste;

4. Aktive Teilnahme an allen Formen multilateraler Zusammenarbeit auf dem Balkan.

Die Wahlkampagnen in Serbien, die von westlichen Diensten und westlichen Financiers kontrolliert werden, verwandeln sich in einen medialen Aufschrei von Lügen und Betrug. Die Befreiung Serbiens (und Kosmets) ist nicht allein mit Hilfe von Wahlen möglich, die der Westen kontrolliert. Die volle Mobilisierung und Zusammenführung aller patriotischen und kreativen Potentiale des Landes und des Volkes sind unentbehrlich.

Übersetzung aus dem Serbokroatischen: Valentina Simonova und Darko Sergievsky

Anmerkung:

(1) Natürlich darf man dabei nicht die Rolle Deutschlands und des Vatikans unterschätzen - sie war dieselbe, wie im Zweiten Weltkrieg; die führende angloamerikanische Rolle war im Zweiten Weltkrieg versteckt und ist jetzt unverhüllt.

*Der Autor, Vladimir Krsljanin, ist Vorsitzender der Organisation "Serbische

• Volksbewegung".

[2]

Aus: "Neues Deutschland" v. 16. Feb. 2008

<http://www.neues-deutschland.de/artikel/124125.html>

»EU BENIMMT SICH WIE EINE KOLONIALMACHT«

Radikalen-Chef Tomislav Nikolic im Interview

Tomislav Nikolic (56) führt die Serbische Radikale Partei (SRS), die dank 28 Prozent der Stimmen bei den Wahlen im Januar 2007 mit 81 Abgeordneten die stärkste Fraktion in der serbischen Skupschtina stellt. Die Präsidentenwahl im Februar 2008 verlor Nikolic knapp gegen Amtsinhaber Boris Tadic. Mit nationalen Sprüchen erwarb er sich über Serbiens Grenzen hinaus einen zweifelhaften Ruf. Die Schwäche der serbischen Linken gab der SRS allerdings zuletzt Gelegenheit, Kompetenz in sozialen Fragen zu zeigen. Hannes Hofbauer befragte Nikolic in Belgrad.

ND: Serbiens Gesellschaft ist vielfach gespalten. Wo sehen Sie die tiefsten politischen Gräben?

Nikolic: Serbien hat zwei Optionen: Die Demokratische Partei mit Boris Tadic behauptet, es gebe keine Alternative zu Europa und zur EU. Wir dagegen wollen ein nach allen Seiten - nach Westen wie nach Osten - offenes Serbien.

ND: Sie formulieren Ihren Euroskeptizismus positiv.

Nikolic: Europa hat uns gute und schlechte Seiten gezeigt. Das schlechte Gesicht ist das des erpresserischen Europa. Es respektiert die serbische Souveränität und Staatlichkeit nicht. Indem Europa Kosovo und Metochien zur Unabhängigkeit drängt, missachtet es Serbien. Die notwendige Antwort darauf

- ist, Europa nicht als einzige Alternative zu akzeptieren. Diese Politik der SRS beruht auch darauf, dass die Mehrheit des serbischen Volkes euroskeptisch ist.

ND: EU-Politiker verlangen von Serbien, sich zwischen Westorientierung und Russland bzw. nationaler Selbstbestimmung zu entscheiden. Sie sehen zwischen beidem offensichtlich keinen Widerspruch.

Nikolic: Solcherart postulierte vermeintliche Unvereinbarkeit zeigt nur, wie sehr sich die EU als Kolonialmacht benimmt. Brüssel ist bereit, Serbien ein Stück seines Territoriums wegzunehmen - unter der Parole der »europäischen Integration«. Und die Maske eines unabhängigen Kosovo dient ihr dazu, nicht sagen zu müssen, dass die EU das für sich selbst macht.

ND: Die EU ist nicht die einzige Kraft. Die USA unterhalten in Kosovo ihr größtes Militärlager in Europa.

Nikolic: Wir können nur hoffen, dass UN-geführte Truppen nach dem Sonntag willens und in der Lage sind, die Serben in Kosovo zu schützen. Die NATO ist unser Feind, und wir werden von ihr als Feinde gesehen. Nur wenn die Truppen als UN-Truppen auftreten, kann die Gefahr einer weiteren Vertreibung von Serben abgewehrt werden.

ND: Kosovos Unabhängigkeitserklärung scheint unabwendbar bevorzustehen.

Nikolic: Sie wird die UNO in große Turbulenzen bringen. Denn eine solche Erklärung kann nicht legal sein, solange Russland und andere Staaten an der UN-Resolution 1244 festhalten. Wenn der Sicherheitsrat keinen einhelligen Beschluss fasst, sollte die Frage der Abspaltung Kosovos vor die Generalversammlung gebracht werden.

Serbiens Regierung wird den Sicherheitsrat anrufen. Die Anerkennung einer Unabhängigkeit Kosovos wird am russischen Veto scheitern, die Verurteilung der Unabhängigkeitserklärung am Veto der USA. Diese doppelte Blockade sollte zum Thema in der Generalversammlung werden.

ND: Gibt es über diese Fragen Einigkeit in Parlament und Regierung?

- Nikolic: Was die Ablehnung der Unabhängigkeit Kosovos betrifft, ist die Einigkeit vollständig. Wir wollen allerdings einen Schritt weiter gehen und in unserer Verfassung den Kampf um die Heimkehr Kosovos nach Serbien als staatliche Aufgabe festschreiben lassen. Dies hat für uns denselben Stellenwert wie Fragen einer demokratischen Konstitution und der sozialen Rechte.

ND: In Medien klingt die serbische Innenpolitik widersprüchlicher.

Nikolic: Eine wesentliche Frage spaltet die zwei Lager: die Frage der zukünftigen Kooperation mit der EU. Tadic wiederholt ständig: Es gibt keine Alternative zur EU. Die Radikalen und die Serbische Demokratische Partei (von Vojislav Kostunica - HH) werden insistieren, die Gespräche mit Brüssel auf Stand-by zu schalten, einzufrieren.

ND: Wie fühlt man sich als Parteiführer, dessen Vorgänger Vojislav Seselj in Den Haag wegen Kriegsverbrechen angeklagt ist?

Nikolic: Das sagt nichts über unsere Partei aus, sondern über das seltsame Rechtsverständnis des Tribunals und der westlichen Zivilisation, die es als ihres ansieht. Weil die politischen Kontrahenten des Westens wie Milosevic und Seselj zu Hause jederzeit wieder an die Macht kommen konnten, wurden sie eliminiert. Seselj saß fünf Jahre in Haft, bevor ihm der Prozeß gemacht wurde. Freilich müssen Kriegsverbrecher angeklagt und verurteilt werden; aber den Präsidenten und den Führer der größten Partei eines Staates anzuklagen, den gerade die stärkste Militärmacht der Welt bombardiert hat, ist inakzeptabel.

ND: Ihre Partei gilt als nationalistisch und gibt sich zugleich sozial. Passt das zusammen?

Nikolic: Da sehe ich keinen Widerspruch. Der große Unterschied zu anderen demokratischen Parteien in Europa besteht darin, dass wir keine Bomben auf Nachbarn werfen. Die NATO-Aggression der 19 Mitgliedstaaten gegen Serbien war Europas Sündenfall.

Aus: "junge Welt" v. 18. Feb. 2008

<http://www.jungewelt.de/2008/02-18/054.php>

»UNABHÄNGIGKEIT DES KOSOVO BRICHT DAS VÖLKERRECHT«

Abspaltung wird Traum eines »Groß-Albanien« anheizen und den Balkan weiter destabilisieren. Ein Gespräch mit James Bissett

Interview: Cathrin Schütz, Belgrad

James Bissett war von 1990 bis zum Abzug der westlichen Diplomaten 1992 kanadischer Botschafter in Jugoslawien

Sie sind erklärter Gegner der Abspaltung des Kosovo von Serbien. Was hat Sie dazu bewogen, sich in dieser Frage zu engagieren?

Die Unabhängigkeit des Kosovo bricht das Völkerrecht. Die Charta der Vereinten Nationen und die Schlußakte von Helsinki werden verletzt. Die territoriale Unversehrtheit, Souveränität und Unverletzbarkeit der Grenzen sind elementare Gesetzmäßigkeiten, die nicht nach Lust und Laune der NATO-Länder beiseite gewischt werden können. Diese Prinzipien zu ignorieren, bedeutet, die wesentlichen Grundsätze über die Beziehung zwischen Staaten seit Ende des Zweiten Weltkriegs zu verletzen. Die USA zeigen ein perverses Interesse, für die albanische Seite im Balkan einzutreten. Das ist bekannt. Wie Deutschland, Frankreich und Großbritannien hier gehorsam folgen, enttäuscht mich aber sehr.

Es geht also um den Bruch des internationalen Rechts?

Nicht nur. Die Führung des Kosovo und die UCK sind in meinen Augen Kriegsverbrecher. Sie haben unter der NATO-Besatzung fast die gesamte nicht-albanische Bevölkerung vertrieben, über 150 christliche Kirchen und Klöster zerstört. Die Unabhängigkeit des Kosovo wird den Traum eines »Groß-Albanien« anheizen und den Balkan weiter destabilisieren.

- Wie begegnen Sie den Stimmen, die eine Unabhängigkeit des Kosovo mit der jahrelangen Unterdrückung der Albaner durch den serbischen Staat legitimieren wollen?

Die Albaner im Kosovo hatten im ehemaligen Jugoslawien eine privilegierte Stellung. Sie hatten ihre Sprache, eigene Universitäten und Schulen. Dank der Subventionen der anderen jugoslawischen Republiken erfuhr die Region eine enorme Entwicklung. Das Kosovo genoss weitgehende Autonomie, konnte aber die Gesetzgebung in Serbien blockieren. Doch lange bevor Milosevic 1989 daher den Autonomiestatus des Kosovo aufhob, verfolgten die Kosovo-Albaner die Abspaltung von Jugoslawien. Das harte Durchgreifen der serbischen Sicherheitskräfte war die Reaktion auf den bewaffneten Aufstand der UCK. Diese verübte Anschläge auf serbische Beamte und Polizisten. Auch Albaner, die den Kampf der UCK nicht unterstützen, mußten oft mit dem Leben bezahlen. Die UNO schätzt, daß in den drei Jahren vor dem NATO-Krieg von 1999 insgesamt 4 600 Menschen getötet wurden. Serben und Albaner. Im Jahr 2000 gab es in den USA 15 586 Morde, allein 600 in Washington DC. In meinen Augen ist die serbische Unterdrückung der Albaner im Kosovo vor der bewaffneten Auseinandersetzung ein Märchen.

Sie waren als Botschafter in Belgrad, als die jugoslawische Krise Anfang der 1990er Jahre begann. Plötzlich sprach man im Westen von Menschenrechtsverletzungen im Kosovo.

Die Slowenen haben den Stein ins Rollen gebracht, als sie das »Kosovo-Problem« als Propagandamittel nutzten, um ihre eigene Sezession von Jugoslawien zu rechtfertigen. Das war Teil des Mythos eines drohenden »Groß-Serbien«. Leider kennen wenige die Rede, die Milosevic 1989 auf dem Amselfeld hielt. Lesen Sie eine ungekürzte Version -Sie werden sehen, daß der serbische Präsident ein überzeugtes Plädoyer für den Erhalt eines multi-ethnischen Serbiens hielt. Und bis heute ist Serbien ein multiethnischer Staat. Gleiches kann man von Slowenien und Kroatien nicht behaupten.

Wenn es keine ethnischen Säuberungen an den Albanern gab, warum hat die NATO dann im Frühjahr 1999 interveniert?

Der NATO-Krieg gegen Serbien hat nichts mit serbischen Verbrechen zu tun. Er diente schlichtweg zur Legitimation des Fortbestehens und der Umwandlung der NATO. Damit hat die NATO ihren eigenen Gründungsvertrag gebrochen, der ihr die Androhung oder den Einsatz militärischer Mittel zur Lösung internationaler Streitfälle verbietet und sie an die UNO-Charta bindet. Doch Bill Clinton verkündete während des Krieges gegen Serbien zum 50. Geburtstag der NATO genau das als neue Strategie. Unterdessen weiß man, daß amerikanische und britische Geheimdienste die UCK bewaffnet und ausgebildet und schließlich im Kosovo zum Einsatz gebracht haben. Der Weg, die NATO im

- o Sinne der USA in ein aggressives Militärbündnis zu verwandeln, das auf eigene Faust überall und jederzeit angreifen kann, war also eine ausgeklügelte Sache. Daß dem Kosovo nun die Unabhängigkeit gegeben wird, ist Teil dieser Entwicklung.

[4]

Aus: Neues Deutschland v. 12. Januar 2008

<http://www.neues-deutschland.de/artikel/122219.html?sstr=>

KOSOVO: MIT KRIEG RECHNEN - VON DIPLOMATIE TRÄUMEN

Das Kosovo-Desaster ist ein anschauliches Beispiel für die von den USA gewöhnlich praktizierte Ablehnung der Diplomatie zugunsten von Krieg

Von Diana Johnstone (10. Dezember, 2007)

Die Vereinigten Staaten und ihre europäischen Verbündeten haben öffentlich erklärt, dass die Diplomatie bei der Lösung des Kosovo-Problems versagt hat.

Wenn Diplomatie versagt, heißt das Krieg, insbesondere wenn es um eine so gravierende Angelegenheit geht wie die einseitige Unabhängigkeitserklärung eines Teils des Staatsgebietes eines anderen Landes.

Aber der nächste Kosovo-Krieg gilt als ein so kleiner, geräuschloser, unbedeutender Krieg, dass ihm niemand Beachtung schenken wird. Die NATO besetzt gegenwärtig das potentielle Schlachtfeld mit mehr als 16.000 Mann, von Luftstreitkräften unterstützt, und ist in Bereitschaft, um, wie es heißt, "Gewalt zu verhindern". Tatsächlich könnte die gewaltige militärische Überlegenheit der NATO verhindern, dass eventuelle Gewalt das Stadium eines "Krieges" erreicht. Die Zuversicht, die von der eigenen militärischen

- Übermacht herkommt, erlaubt es den Vereinigten Staaten und ihren NATO-Verbündeten, eine Politik zu betreiben, die normaler Weise eine verlässliche Formel für Krieg wäre.

Krieg entsteht, wenn gegnerische Parteien völlig widersprüchliche Auffassungen von der Realität haben. Albaner und Serben haben gerade von der Geschichte der umstrittenen Provinz Kosovo völlig gegensätzliche Auffassungen. Die Rolle von Diplomatie bedingt, solche widersprüchlichen Auffassungen von der Realität zu berücksichtigen. Das heißt zu vermeiden, eine der streitenden Parteien in eine erniedrigende Ecke zu drängen. Dazu gehört zu versuchen, gegenseitig Respekt und Verständnis zu fördern, zumindest so viel, dass ein Kompromiss akzeptiert werden kann.

Stattdessen haben sich die Vereinigten Staaten, und mit ihnen ihre verantwortungslosen europäischen Verbündeten, von Anfang an der extrem nationalistischen albanischen Sichtweise angeschlossen und Serbien wie einen "Schurkenstaat" behandelt, der den normalen Schutz des Völkerrechts nicht verdient. Washington inszenierte zwei Runden absolut vorgetäuschter "Verhandlungen", deren Ergebnisse es im Namen seiner albanischen Klienten von vorn herein diktierte. Die erste Runde fand in Rambouillet statt und führte 1999 zur Bombardierung Serbiens und der Besetzung des Kosovo. Die zweite Runde fand letztes Jahr statt und könnte möglicherweise zu einem weiteren, geräuschloseren aber längeren, unkalkulierbaren Konflikt führen.

Lange und kurze Scheinverhandlungen

Ende der 90er Jahre war die Clinton-Regierung nicht wirklich darum bemüht, das Kosovo-Problem zu lösen. Sie wollte ihr eigenes NATO-Problem lösen. Ihr NATO-Problem war folgendes: Was war der Sinn und Zweck dieses Militärbündnisses, jetzt wo der kommunistische Block, zu dessen Abschreckung es geschaffen wurde, nicht länger existierte? Um die NATO zu erhalten, musste ein neuer Grund für ihre Existenz gefunden werden. Dieser war die "humanitäre Intervention". Von nun an würde die NATO bestehen, um unterdrückte Minderheiten in fremden Ländern zu retten - speziell solche mit einigem geostrategischen oder wirtschaftlichen Wert, versteht sich. Der tief verwurzelte Konflikt zwischen dem serbischen Staat und der albanischen Sezessionsbewegung, begleitet von gelegentlich ausbrechender Gewalt auf beiden Seiten, lieferte das Experimentierfeld für diese neue Politik. Das Kosovo-Problem wurde zu einer Krise erklärt, die internationale Einmischung nötig machte, und dies nur wenige Wochen vor dem Treffen zum 50. Jahrestag der NATO, wo diese von den USA vorgegebene Politik offiziell angenommen wurde.

Um einen Kriegsgrund herbeizuführen, inszenierte die Clinton-Regierung

- Scheinverhandlungen in dem französischen Schloss Rambouillet. Plötzlich hievten die USA Hashim Thaqi, den Kopf der bewaffneten "Kosovo Befreiungsarmee", in die Rolle des Leiters der Kosovo-albanischen Delegation, wobei sie bekanntere albanische Führer wie Ibrahim Rugova beiseite schoben. Nicht einmal ein unmittelbares Zusammentreffen der serbischen und albanischen Delegationen wurde zugelassen. Beiden wurde befohlen, einen umfassenden von den Vereinigten Staaten ausgearbeiteten Plan anzunehmen, der die NATO-Besetzung des Kosovo ermöglichte. Außenministerin Madeleine Albright schüchterte Thaqi ein, bis er das Ultimatum widerwillig annahm, wobei ihm insgeheim zugesichert wurde, dass er schließlich sein eigenes "unabhängiges Kosova" bekommen würde. Die Serben hatten dem Prinzip der Autonomie des Kosovo zugestimmt, und ihr Parlament hatte einen Vorschlag formuliert, was allerdings in Rambouillet völlig ignoriert wurde. Aber die serbische Delegation sträubte sich gegen das Ultimatum, weil es einen Anhang einschloss, der die NATO-Besetzung von ganz Serbien ermöglicht hätte. Diese Ablehnung war das Ergebnis, auf das Albright aus war. Unter dem Vorwand, Serbien "habe es abgelehnt zu verhandeln", konnte nun die NATO ihren siegreichen kleinen "humanitären" Krieg führen.

Letztes Jahr erlebte die Welt das Schauspiel ziemlich langwieriger Scheinverhandlungen. Über Wochen und Monate gab es in den halboffiziellen Medien des Westens "Nachrichten", dass die Verhandlungen zur Beilegung des Kosovo-Problems zu nichts führten. Eine Neuigkeit war das nicht; denn die Verhandlungen wurden so aufgezogen, dass sie unmöglich erfolgreich sein konnten.

"Die serbische und die albanische Seite können sich nicht einigen," erklärten die Pseudo-Diplomaten über ihre Pseudo-Diplomatie. Sie meinten damit, dass, die serbische Seite nicht der albanischen Forderung nach einem unabhängigen Kosovo zugestimmt hatte. Darin bestand der einzige Vorschlag, der von den USA unterstützt wurde. Wiederum lief dieser auf ein Ultimatum an die Serben hinaus. Die Albaner wussten, sie hatten die Unterstützung der Vereinigten Staaten und der NATO, die das Kosovo militärisch besetzt hielten. Sie hatten keine Veranlassung, sich auf einen Tauschhandel einzulassen. Sie brauchten nur abzuwarten, dass die Verhandlungen scheiterten, wobei sie sicher sein konnten, dass ihnen das, was sie wollten, von den Großmächten, welche die Besetzung stellten, gegeben würde

Russland setzt auf Diplomatie und internationales Recht

Für dieses Scheitern macht der Westen Wladimir Putin verantwortlich. Servile Medien sind damit beschäftigt, den Status von Putin als jüngster Klassen-Bösewicht der Welt aufzublasen, der getrieben von der "Macht" nur den perversen Wunsch hat, die tugendsamen Amerikaner zu ärgern. Da die Amerikaner die albanische Forderung nach Unabhängigkeit unterstützen, unterstützen die Russen eben aus schierem Widerspruchsgeist die serbische

Position.

Das ist nicht ganz richtig. Die serbische Position sieht vor, dem Kosovo eine sehr umfassende Autonomie zu geben, eine Selbstregierung, knapp unterhalb einer formalen Unabhängigkeit. Die russische Position besteht in der Bereitschaft, jedes Übereinkommen, das zwischen den beiden Seiten erzielt wird, zu unterstützen.

Die westlichen Medien weigern sich zu begreifen, was das heißt. Es heißt, dass die Russen auf echten Verhandlungen bestehen, zwischen den beiden Parteien, der serbischen Regierung und den Kosovo-albanischen Separatisten. Sie sagen nicht, was das Ergebnis solcher echter Verhandlungen sein sollte. Sie könnten in einer Art Kompromiss bestehen, der eine Art Unabhängigkeit vorsieht. Der entscheidende Punkt ist, dass ein solches Abkommen, das von beiden Seiten vereinbart wird, nach internationalem Recht legal wäre. Eine von den Kosovo-Albanern einseitig verkündete Unabhängigkeit ohne ein mit Serbien ausgehandeltes Abkommen wäre ein klarer Verstoß gegen internationales Recht. Der russische Außenminister Sergei Lawrow hat wiederholt gewarnt, dass eine einseitige Unabhängigkeitserklärung weitere zwischen-ethnische Gewalt in der Region auslösen und einen gefährlichen Präzedenzfall für viele andere Länder mit ethnischen Minderheiten darstellen könnte.

Auf der grundsätzlichen Ebene besteht der Meinungsunterschied nicht zwischen den USA, die die Unabhängigkeit der Kosovo-Albaner unterstützen, und einem Russland, das Serbien unterstützt. Er besteht zwischen einem Russland, das Diplomatie unterstützt, und den Vereinigten Staaten, die Gewalt unterstützen.

Ein "NATO-Staat"

Aber wie viel "Unabhängigkeit" kann es realistischer Weise für das Kosovo geben? Die europäischen Regierungen wissen insgeheim, dass das Kosovo kein lebensfähiger unabhängiger Staat ist. Das hat sich in acht Jahren internationales Protektorat herausgestellt. Kosovos Wirtschaft ist nahezu vollständig von Geldüberweisungen kosovarischer Emigranten an ihre Familien, von internationaler Hilfe (einschließlich der aus Saudi Arabien für Moscheebauvorhaben) und vom florierenden Verbrechen (vor allem Drogen- und Sex-Handel) abhängig.

Derweil die offizielle internationale Schuldzuweisung an die Serben eine Versöhnung zwischen Serben und Albanern unmöglich gemacht hat, verbleiben

- NATO-Truppen im Zeichen der Europäischen Union voraussichtlich weiterhin vor Ort, und zwar "um die Menschenrechte von Minderheiten zu schützen." Was die Sicherheit angeht, bleibt das "unabhängige" Kosovo weiterhin ein NATO-Satellit. Nach acht Jahren der de-facto-Unabhängigkeit von Serbien wird die formelle Unabhängigkeit von Serbien nichts bewirken, was den erbärmlichen Zustand der Wirtschaft verbessern würde. Die zahlreichen arbeitslosen jungen Albaner hoffen darauf, dass die Unabhängigkeit Jobs und Wohlstand bringt. Aber man kann sich nur schwer vorstellen, dass geschlossene Grenzen gegenüber einem feindlichen Serbien mehr für die Wirtschaft des Kosovo tun werden als Jahrzehnte jugoslawischer Sonderentwicklungsfonds. Es könnten sogar einige Einommensquellen geringer sprudeln, insbesondere die ausländische Hilfe, wenn "humanitäre" nicht-staatliche Organisationen woandershin umziehen. Selbst Überweisungen aus dem Ausland könnten zurückgehen, falls bestimmte europäische Regierungen sich entschließen, ihre albanischen Gastarbeiter in ihr "befreites" Heimatland zurückzuschicken. Nur das organisierte Verbrechen kann sicher sein zu florieren.

Letzten August, als die lange Runde der Scheinverhandlungen in Gang kam, erklärte der serbische Minister für das Kosovo, Slobodan Samardzic, dass ein mit US-Untestützung geschaffener Kosovo-Staat "allein den Interessen der USA und den örtlichen Mafia-Clans dienen würde." Samardzic gehört zu der jüngeren, pro-westlichen Generation, welche die Feindseligkeit des Westens gegen Serbien Slobodan Milosevic anlastet. Aber Milosevic ist seit Jahren weg, und die westliche Politik bleibt unverändert.

Samardzic sagte ferner, die NATO plane, das Kosovo praktisch zu ihrem eigenen Territorium zu machen, "einem Satelliten, einem Militärbaracken-Staat auf fremdem Territorium". Die Hauptsitz der Macht wäre der gewaltige US-Militärstützpunkt Camp Bondsteel, der unmittelbar nach Besetzung des Territoriums durch die NATO im Juni 1999 gebaut wurde, ohne irgendjemanden um Erlaubnis zu fragen.

Als die jüngste Runde der Scheinverhandlungen zu Ende ging, erklärte der serbische Ministerpräsident, Vojislav Kostunica, die Ereignisse hätte bewiesen, dass 1999 der wirkliche Grund für die NATO-Bombardierung Serbiens in dem Ziel bestand, das Kosovo als "NATO-Marionettenstaat" zu erobern.

Und was bot man Serbien im Gegenzug für den Verlust seines historischen Territoriums? Nur eine vage Andeutung, dass es, sofern es sich anständig benimmt, eventuell die EU-Mitgliedschaft erwerben könnte. Kurz, im Gegenzug für den Verlust der Souveränität über das Kosovo könnte Serbien gestattet werden, noch mehr von seiner Souveränität an die Europäische Union abzugeben. Aber selbst diese Perspektive bleibt unklar.

Es ist durchaus möglich, dass Serbien wirtschaftlich besser fährt ohne das

- Kosovo, das immer der ärmste und am wenigsten entwickelte Teil Jugoslawiens gewesen ist, trotz massiver Entwicklungsfonds vom Rest des Landes. Doch Serbiens Gründe, das Kosovo behalten zu wollen, sind nicht wirtschaftlicher sondern moralischer Art. Der Westen hat sich geweigert, dies zu berücksichtigen, indem er all diese Gründe mit dem einzigen Argument vom Tisch wischte, dass Serbien wegen Milosevics Unterdrückung der albanischen Separatisten an diesem Territorium "sein Recht verloren habe". Doch realistisch betrachtet, hat vielmehr die NATO durch Bombardierung Serbiens "ihr Recht erhalten", über das Kosovo zu verfügen. Das westliche Argument läuft darauf hinaus, dass Macht vor Recht geht oder vielmehr die überlegene Macht vor dem Recht.

Serbiens Standpunkt

Die serbischen Gründe für die Ablehnung der Sezession des Kosovo sind rechtlicher und moralischer Art:

1. - Völkerrecht. Selbst nachdem die NATO Serbiens Zustimmung zur Besetzung des Kosovo herbeigebommt hatte, wurde die serbische Souveränität über die Provinz in Übereinstimmung mit dem Völkerrecht offiziell bekräftigt. Als der einseitige Krieg endete, nahm der Sicherheitsrat der Vereinten Nationen die Entschliessung 1244 an. Sie enthält die "Bekräftigung des Bekenntnisses aller Mitgliedstaaten zur Souveränität und territorialen Unversehrtheit der Bundesrepublik Jugoslawien", deren Nachfolgestaat Serbien ist. Resolution 1244, die nach wie vor die Grundlage des rechtlichen Status des Kosovo ist, spricht auch von einer "substantiellen Autonomie und tatsächlichen Selbstverwaltung des Kosovo" - der Serbien zugestimmt, die es vorgeschlagen hat. Die Resolution spricht nicht von "Unabhängigkeit". Was hat Serbien seit dem Fall von Milosevic getan, dass es eine schlechtere Behandlung erfährt als 1999?

2. - Unmöglichkeit der Aufgabe der serbischen Minderheit angesichts ihrer nahezu sicheren Verfolgung und Vertreibung. Ebenso unmöglich ist es Serbien, seine historischen Denkmäler aufzugeben, die kostbaren mittelalterlichen Klöster von Decani, Gracanica, Pec und viele andere.

3. - Zutiefst schmerzliche Ungerechtigkeit und Erniedrigung infolge der Art, wie die Großmächte die Amputation dieses am meisten in Ehren gehaltenen Teils des historischen Stammlandes Serbiens betreiben. Die Serben werden für etwas verantwortlich gemacht, was sie nie getan haben, etwas, was auch Milosevic keineswegs getan hat: Versucher "Völkermord" oder zumindest "Vertreibung" der Albaner aus dem Kosovo. Das ist nichts weiter als Propaganda aus der Zeit des Krieges, die aber inzwischen anscheinend von den meisten Albanern geglaubt wird, nachdem ihr die Großmächte Geltung

- verschafft haben. Die offizielle Linie der Kriminalisierung Serbiens, die täglich von mehr oder weniger ignoranten aber bestens indoktrinierten Leitartiklern und Kommentatoren nachgebetet wird, fügt dem unerträglichen Unrecht noch die Beleidigung hinzu. Manchmal ist Beleidigung schwerer zu ertragen als Unrecht. Dieser letzte Grund, der möglicherweise stärkste von allen, bleibt den Amerikanern und Europäern faktisch verschlossen, da sie in vorsätzlicher Unkenntnis der Komplexitäten der Geschichte und Kultur der Region die offizielle Linie von den unschuldigen Albaner verfolgenden bösen Serben völlig verinnerlicht haben.

Wenn diese gänzlich legitimen serbischen Sorgen berücksichtigt würden, könnte geduldige Diplomatie aller Wahrscheinlichkeit nach eine Kompromissregelung erzielen, die sich von den Ausgangspositionen beider Seiten unterscheiden aber zusammen mit internationalen Garantien und Anreizen zumindest einen Teil der Forderungen beider Seiten befriedigen würde.

Träume vom Was-wäre-wenn..

Selbst nachdem das Desaster der NATO-Bombardierung und der Besetzung des Kosovo die Lage weitaus verschlimmert hat, weil es die Feindschaft zwischen den albanischen und serbischen Gemeinschaften zum Überkochen brachte, wäre Diplomatie noch in der Lage, eine konstruktive Rolle zu spielen. Dies würde einfach nur ein wenig guten Willen und konstruktive Fantasie erfordern - Eigenschaften, welche die gegenwärtigen Führer der USA nicht einmal anstreben, da sie sich lieber auf die eiserne Faus verlassen.

Man stelle sich vor, die Vereinigten Staaten hätten es nicht geschafft, die friedensstiftenden Funktionen von internationalen Organisationen wie OSZE und UNO zu untergraben. Man denke sich eine echte "internationale Gemeinschaft", die diplomatischen Anstrengungen für eine Kompromisslösung für das Kosovo ernsthafte Rückendeckung geben könnte. Anstelle der Bildung einer "Troika" aus USA, der Europäischen Gemeinschaft und Russland sei angenommen, dass Indien, China und Brasilien eine Gruppe von Diplomaten ernennen würden, zum Beispiel ehemalige Botschafter in Jugoslawien vor dem Zerfall (darunter vielleicht die beiden ehemaligen Botschafter Ost- und Westdeutschlands, der ehemalige kanadische Botschafter James Bissett und der ehemalige britische Botschafter Ivor Roberts sowie ehemalige Botschafter nicht-europäischer Länder), um einen Beitrag zu unbefristeten Verhandlungen zwischen Serben und Albanern zu leisten. Dabei gäbe es keine Vorbedingungen außer einer: die Verhandlungen dauerten solange, bis die beiden Parteien einer Kompromisslösung zugestimmt hätten.

Meine persönliche Meinung ist, dass echte, geduldige Verhandlungen zu einer

- Art von umfassendem Abkommen führen könnten, in welchem Grenzveränderungen und Gebietsaufteilungen ebenso einbezogen wären wie auch eine Art von Union zwischen dem secessionistischen albanischen Teil des Kosovo und Albanien selbst. Für eine Lösung gibt es überwältigende Argumente, die lange bevor das Kosovo-Problem 1989-99 zu einem bewaffneten Konflikt eskalierte, von Dobrica Cosic, einem herausragenden Romanautor und ehemaligen Präsidenten Jugoslawiens, höchst überzeugend dargelegt wurden.

Zwar lehnen beide Seiten, die albanische wie auch die serbische, mehr oder minder heftig eine Gebietsaufteilung ab. Die Albaner fordern hartnäckig das ganze Kosovo innerhalb seiner gegenwärtigen Grenzen. Diese Forderung wird von den Vereinigten Staaten unterstützt, die auch darauf bestehen, dass es keine Union zwischen Kosovo und Albanien gibt. Dies ist der Punkt, an dem ein Kompromiss ausgearbeitet werden könnte. Serbiens Position war, Autonomie in einem Umfang rechtlich zu verankern, dass dies faktisch einer totalen inneren Unabhängigkeit gleichkommen würde. Als Verhandlungsposition kann man das verstehen, aber man kann sich schwer vorstellen, wieso dies Serbien selbst begünstigen würde. Serbien ginge das Risiko ein, die finanzielle Last für ein Territorium zu tragen, über welches es keine Kontrolle ausüben könnte.

Auf der anderen Seite machen die Unabhängigkeitserwartungen der Albaner und vor allem ihr Hass gegen Serbien eine Rückkehr zu serbischer Herrschaft in der Praxis unmöglich. Darüberhinaus hat Serbien eine der geringsten Geburtenraten in Europa, während die Kosovo-Albaner die höchste haben. Nachdem die Serben den Albanern in Kosovo zahlenmäßig unterlagen, könnten sie schließlich auch in Serbien von der Zahl der Albaner übertroffen werden.

Das Gemeinwohl der Serben wie der Albaner wäre am besten durch ein umfassendes Abkommen zur Beendigung der Feindseligkeiten zwischen den beiden Bevölkerungsgruppen gewährleistet, was unbestreitbar in acht Jahren UN/NATO-Protectorat nicht zustande gebracht wurde. Ein solches Abkommen sollte einen Gebietsausgleich beinhalten, ferner Wirtschafts- und Kulturvereinbarungen zwischen den betroffenen Parteien. Die Nachbarländer sollten in die Verhandlungen gleichfalls einbezogen werden. Vereinbarungen sollten aufgrund der praktischen Gegebenheiten getroffen werden, nicht auf Basis einer Zuweisung von "Schuld" und "Unschuld".

Schließlich muss es dazu kommen, dass sich die Identitäten von bestimmten Gebieten und bestimmten Ereignissen loslösen. Künftige Generationen von Serben und Albanern müssen in der Lage sein, ihr Leben frei von den Belastungen früherer Ressentiments und ererbter Rachegefühle zu führen.

Aber leider ist dies nur ein Traum..

Übersetzung aus dem Englischen: Klaus von Raussendorff

* Diana Johnstone ist Verfasserin des Buches "Fools' Crusade: Yugoslavia, NATO and Western Delusions", das 2002 bei PlutoPress/Monthly Review Press erschien. Sie ist unter diana.josto@yahoo.fr zu erreichen.

ENDE

EU-verdrag Servië geblokkeerd

24-1-2008

Nederland heeft geweigerd een EU-verdrag met Servië te ondertekenen omdat het land zijn oorlogsmisdadigers niet uitlevert. Het verdrag is daarmee van de baan.

DOOR ONZE REDACTIE
AMSTERDAM

Nederland heeft maandag in Brussel geweigerd een associatieverdrag van de Europese Unie met Servië te ondertekenen. Nederland protesteert daarmee tegen de weinig soepele opstelling van de Servische regering rond de uitlevering van verdachte oorlogsmisdadigers.

Als pleister op de wonde heeft de EU Servië wel een versoepeling aangeboden van de internationale handels- en visumregels.

De EU-ministers van buitenlandse zaken hadden maandag een besluit

willen nemen over een associatieverdrag met Servië dat op den duur moet leiden tot toetreding van het land tot de Europese Unie. Om het verdrag te kunnen sluiten moesten alle 27 lidstaten voor stemmen.

Nederland zei van ondertekening af te zien zolang Servië zijn belangrijkste verdachten van oorlogsmisdaden niet uitlevert. Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken Frans Timmermans (PvdA) bracht dat bericht maandag namens Nederland over op een ministersvergadering in Brussel.

Veel EU-landen vinden het raadzam Servië aan de EU te binden met oog op de groeiende weerzin jegens het Westen die in het land ontstaat. Veel Serviërs zijn boos over de westerse steun voor de binnenkort verwachte onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo.

De landen hoopten met het verdrag in Servië stemmen te winnen voor de pro-westerse president Boris Tadic in de tweede ronde van de presidentsverkiezingen, aanstaande zondag. Daarin staat hij tegenover zijn nationalistische, pro-Russische uitdager Tomislav Nikolic.

De Nederlandse weigering het Stabilisatie- en Associatieverdrag met Servië tekenen betekent dat het verdrag voorlopig van de baan is. Als goedmakertje beloofden de EU-ministers Servië een verbetering van de diplomatieke betrekkingen.

Daaronder vallen naast voordelen op het gebied van handel en visa tevens een grotere betrokkenheid van Belgrado in de Europese politieke dialoog, zei de Duitse minister van buitenlandse zaken Frank-Walter Steinmeier.

Verhagen stemt in met geste aan Servië

24-1-2008

► Nederland weigert akkoord te gaan met ruimhartiger gebaar van Europese Unie.

► EU steunt pro-Europese presidentskandidaat Tadic.

Van onze correspondent
Bert Lanting

BRUSSEL De Europese Unie heeft Servië een akkoord over nauwer politiek overleg en een soepeler visa-regeling aangeboden. Dit in de hoop de pro-Europese presidentskandidaat Boris Tadic een steuntje in de rug te kunnen geven in de tweede ronde van de verkiezingen in Servië. De meeste landen hadden verder willen gaan door een stabilisatie- en associatieovereenkomst (SAO) met Servië te tekenen, maar Nederland en België hielden dat tegen.

De twee landen hielden vast aan de eis dat Servië eerst volledig moet meewerken met het Joegoslavie-Tribunaal in Den Haag, dat de Bosnisch-Servische generaal

Mladic wil berechten voor zijn rol in de massamoord op duizenden moslims in de enclave Srebrenica.

De afgelopen dagen was er zware druk op Nederland uitgeoefend om toch in te stemmen met de ondertekening van de overeenkomst, maar Den Haag hield voet bij stuk. 'Van ondertekening kan pas sprake zijn als Servië volledig samenwerkt met het tribunaal. Dat betekent dat Mladic zich in Den Haag moet verantwoorden voor de grote oorlogsmisdaden die hij heeft bedreven', zei minister Maxime Verhagen van Buitenlandse Zaken.

Verhagen ontkende dat Nederland toch een beetje door de knieën is gegaan door de akkoord te gaan met het gebaar tegenover Servië. Volgens hem is er een 'duidelijk verschil' met de stabilisatie- en associatieovereenkomst. 'Zolang Servië niet voldoet aan de voorwaarden, zal het niet de volle vruchten van samenwerking kunnen plukken.'

Zie verder pagina 5, kolom 5